

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2401 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 35
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2403 (2017. gada 12. decembris), par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008 81

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/2401

(2017. gada 12. decembris),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenācijām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Vērtspapīrošana ir labi funkcionējošu finanšu tirgu svarīga sastāvdaļa, ciktāl tā palīdz dažādot kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību ("iestādes") finansējuma un riska diversifikācijas avotus un atbrīvot regulējošām prasībām atbilstīgu kapitālu, ko pēc tam var pārdalīt, lai atbalstītu turpmāku kredītešanu, jo īpaši reālās ekonomikas finansēšanu. Turklāt vērtspapīrošana iestādēm un citiem tirgus dalībniekiem sniedz papildu ieguldījumu iespējas, tādējādi ļaujot veikt portfeļa diversifikāciju un atvieglot finansējuma plūsmu uzņēmumiem un privātpersonām gan dalībvalstu iekšienē, gan pāri robežām visā Savienībā. Tomēr minētie ieguvumi būtu jāizvērtē attiecībā pret to iespējamajām izmaksām un riskiem, tostarp to ietekmi uz finanšu stabilitāti. Kā bija redzams finanšu krīzes pirmajā posmā, kas sākās 2007. gada vasarā, nepareiza prakse vērtspapīrošanas tirgos radīja būtisku apdraudējumu finanšu sistēmas integritātei, proti, pārmērīgu sviru, neskaidras un sarežģītas struktūras, kas cenu noteikšanu padarīja problemātisku, mehānisku paļaušanos uz ārējiem reitingiem vai nesaskaņotību starp ieguldītāju un iniciatoru interesēm ("pārstāvības riski").
- (2) Pēdējos gados vērtspapīrošanas emisijas apjomi Savienībā joprojām ir zem pirmskrīzes augstākā punkta vairāku iemeslu dēļ, tostarp sliktās reputācijas dēļ, kas parasti saistās ar šādiem darījumiem. Lai novērstu to apstākļu kopuma atkārtosanos, kuri izraisīja finanšu krīzi, vērtspapīrošanas tirgu atjaunošanās pamatā vajadzētu būt pareizai un piesardzīgai tirgus praksei. Minētajā nolūkā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2402 ⁽⁴⁾ nosaka vispārīga vērtspapīrošanas regulējuma būtiskos elementus, paredzot kritērijus, pēc kuriem var noteikt vienkāršu, pārredzamu un standartizētu ("VPS") vērtspapīrošanu, un uzraudzības sistēmu, lai uzraudzītu, vai iniciatori, sponsori, emitenti un institucionālie ieguldītāji pareizi piemēro minētos kritērijus. Turklāt minētajā regulā visām finanšu pakalpojumu nozarēm paredzēts vienotu prasību kopums attiecībā uz riska paturēšanu, uzticamības pārbaudi un informācijas atklāšanu.

⁽¹⁾ OV C 219, 17.6.2016., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 82, 3.3.2016., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 26. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 20. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju satvaru vērtspapīrošanu, izveido īpašu regulējumu attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK, 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.).

- (3) Saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2402 mērķiem regulējošās kapitāla prasības, kas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013⁽¹⁾ noteiktas iestādēm, kuras iniciē vai sponsorē vērtspapīrošanu vai iegulda tajā, būtu jāgroza, lai pienācīgi atspoguļotu VPS vērtspapīrošanas īpatnības gadījumos, kad šāda vērtspapīrošana atbilst arī šajā regulā noteiktajām papildu prasībām, un novērstu nepilnības, kas atklājās finanšu krīzes laikā, proti, mehānisku paļaušanos uz ārējiem reitingiem, pārāk zemas riska pakāpes augsta reitinga vērtspapīrošanas laidieniem un, otrādi, pārāk augsta riska pakāpes zema reitinga laidieniem, kā arī nepietiekamu riska jutīgumu. 2014. gada 11. decembrī Bāzeles Banku uzraudzības komiteja ("BCBS") publicēja "Pārskatīto vērtspapīrošanas regulējumu" ("pārskatītais Bāzeles regulējums"), kurā izklāstītas dažādas regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla standartu izmaiņas vērtspapīrošanai, lai novērstu tieši šīs nepilnības. BCBS 2016. gada 11. jūlijā publicēja atjauninātu standartu, kas piemērojams, izmantojot regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla pieeju vērtspapīrošanas riska darījumiem, un kas ietver regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla pieeju "vienkāršai, pārredzamai un salīdzināmai" vērtspapīrošanai. Ar minēto standartu groza pārskatītā Bāzeles regulējuma 2014. gadā pieņemtos kapitāla standartus, kas piemērojami vērtspapīrošanai. Regulas (ES) Nr. 575/2013 grozījumos būtu jāņem vērā pārskatītā Bāzeles regulējuma noteikumi ar grozījumiem.
- (4) Kapitāla prasībām attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīcijām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 būtu jāpiemēro vienādas aprēķina metodes visām iestādēm. Pirmkārt un lai nepieļautu mehānisku paļaušanos uz ārējiem reitingiem, iestādei būtu jāizmanto regulējošo kapitāla prasību pašas aprēķins, ja tai ir atļauja piemērot uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju ("IRB pieeja") attiecībā uz tāda paša veida riska darījumiem, kas ir vērtspapīrošanas pamatā, un tā spēj aprēķināt regulējošās kapitāla prasības attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti ("K_{irb}"), katrā gadījumā ievērojot zināmus iepriekš noteiktus ievaddatus (vērtspapīrošanas IRB pieeja – "SEC-IRBA"). Standartizētā vērtspapīrošanas pieeja ("SEC-SA") attiecīgi būtu jāizmanto iestādēm, kas nespēj izmantot SEC-IRBA attiecībā uz savām pozīcijām noteiktā vērtspapīrošanā. SEC-SA būtu jābalsta uz formulu, kas par ievaddatiem izmanto kapitāla prasības, kuras tiktu aprēķinātas saskaņā ar standartizēto pieeju kredītriskam attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti ("K_{sa}"). Ja pirmās divas pieejas nav iespējams izmantot, iestādēm būtu jāspēj piemērot uz ārējiem reitingiem balstīto vērtspapīrošanas pieeju (SEC-ERBA). Saskaņā ar SEC-ERBA kapitāla prasības vērtspapīrošanas laidieniem būtu jānosaka, pamatojoties uz to ārējo reitingu. Tomēr iestādēm SEC-ERBA būtu vienmēr jāizmanto kā rezerves variants gadījumos, kad zema reitinga un konkrētiem vidēja reitinga VPS vērtspapīrošanas laidieniem, kas noteikti ar atbilstīgu parametru palīdzību, SEC-IRBA nav iespējams izmantot. Attiecībā uz vērtspapīrošanu, kas nav VPS vērtspapīrošana, SEC-SA izmantošana pēc SEC-IRBA būtu jāierobežo vēl vairāk. Turklāt kompetentajām iestādēm būtu jāspēj aizliegt izmantot SEC-SA, kad ar to nav iespējams adekvāti novērst riskus, ko iestādes maksāspējai vai finanšu stabilitātei rada vērtspapīrošana. Pēc paziņojuma sniegšanas kompetentajai iestādei, būtu jāļauj iestādēm izmantot SEC-ERBA visām to turētajām vērtspapīrošanas pozīcijām ar reitingu, kad tās nevar izmantot SEC-IRBA.
- (5) Pārstāvības un modeļa riski vērtspapīrošanai ir vairāk izplatīti nekā citiem finanšu aktīviem un rada zināmu nenoteiktību, aprēķinot kapitāla prasības vērtspapīrošanai pat pēc tam, kad ir ņemti vērā visi attiecīgie riska faktori. Lai minētos riskus pienācīgi ņemtu vērā, Regula (ES) Nr. 575/2013 būtu jāgroza, lai visām vērtspapīrošanas pozīcijām paredzētu riska pakāpes minimālo robežvērtību 15 % apmērā. Tomēr atkārtotai vērtspapīrošanai piemīt lielāka sarežģītība un risks, un attiecīgi saskaņā ar Regulu (ES) 2017/2402 ir atļauti tikai daži atkārtotas vērtspapīrošanas veidi. Turklāt atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijām būtu jāpiemēro konservatīvāks regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla aprēķins un riska pakāpes minimālā robežvērtība 100 % apmērā.
- (6) Iestādei nebūtu jāprasa piemērot augstāku riska pakāpi augstākas prioritātes pozīcijai, nekā tas būtu gadījumā, ja tā turētu pamatā esošos riska darījumus tieši, lai tādējādi atspoguļotu kredītkvalitātes uzlabojumus, ko augstākas prioritātes pozīcijas saņem no zemākas prioritātes laidieniem vērtspapīrošanas struktūrā. Tādēļ Regulā (ES) Nr. 575/2013 būtu jāparedz "caurskatīšanas" pieeja, saskaņā ar kuru augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijai būtu jāpieskir maksimālā riska pakāpe, kas ir vienāda ar riska darījumu svērtu vidējo riska pakāpi, kura ir piemērojama pamatā esošajiem riska darījumiem, un šādai pieejai, ievērojot konkrētus nosacījumus, vajadzētu būt pieejamai neatkarīgi no tā, vai attiecīgā pozīcija ir ar reitingu vai bez reitinga, un neatkarīgi no pieejas, ko izmanto pamatā esošajam portfelim (standartizētā pieeja vai IRB pieeja).

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

- (7) Iestādēm, kas var aprēķināt kapitāla prasības pamatā esošajiem riska darījumiem saskaņā ar IRB pieeju tā, it kā šie riska darījumi nebūtu vērtspapīroti (K_{IRB}), saskaņā ar pašreizējo regulējumu attiecībā uz maksimālo riska darījumu riska svēro vērtību ir pieejama vispārēja maksimālā robežvērtība. Ciktāl vērtspapīrošanas process mazina risku, kas saistīts ar pamatā esošajiem riska darījumiem, šai maksimālajai robežvērtībai vajadzētu būt pieejamai visām iniciatoriestādēm un sponsoriestādēm neatkarīgi no pieejas, ko tās izmanto, lai vērtspapīrošanas pozīcijām aprēķinātu regulējošās kapitāla prasības.
- (8) Kā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestādi ("EBI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010⁽¹⁾), norādījusi 2015. gada jūlija Ziņojumā par atbilstīgu vērtspapīrošanu ("*Report on Qualifying Securitizations*"), empīriski pierādījumi par saistību neizpildi un zaudējumiem liecina, ka VPS vērtspapīrošana finanšu krīzes laikā uzrādīja labākus rezultātus nekā citas vērtspapīrošanas, ko noteica vienkāršu un pārredzamu struktūru izmantošana un stabila izpildes prakse VPS vērtspapīrošanā, kas nodrošina zemāku kredītrisku, operacionālo un pārstāvības risku. Tādēļ ir lietderīgi grozīt Regulu (ES) Nr. 575/2013, lai VPS vērtspapīrošanai – ar noteikumu, ka tā atbilst arī papildu prasībām par riska samazināšanu, – paredzētu atbilstīgu pret risku jutīgu kalibrēšanu, kā ieteikusi EBI minētajā ziņojumā, kas jo īpaši ietver zemāku riska pakāpes minimālo robežvērtību 10 % apmērā augstākas prioritātes pozīcijām.
- (9) Zemākas kapitāla prasības, kas piemērojamas VPS vērtspapīrošanai, būtu jāattiecinā tikai uz tādu vērtspapīrošanu, kad īpašumtiesības uz pamatā esošajiem riska darījumiem tiek nodotas īpašam nolūkam dibinātai sabiedrībai, kas veic vērtspapīrošanu vai SSPE ("tradicionālā vērtspapīrošana"). Tomēr iestādēm, kas saglabā augstākas prioritātes pozīcijas sintētiskajā vērtspapīrošanā, kas nodrošināta ar pamatā esošo portfeli, ko veido maziem un vidējiem uzņēmumiem ("MVU") izsniegtie aizdevumi, būtu arī jāatļauj piemērot šīm pozīcijām zemākas kapitāla prasības, kas pieejamas VPS vērtspapīrošanai, ja šādi darījumi saskaņā ar konkrētiem stingriem kritērijiem, tostarp par tiesīgiem ieguldītājiem, ir uzskatāmi par augstas kvalitātes darījumiem. Jo īpaši šādam sintētisko vērtspapīrošanas darījumu apakškomplektam būtu jāsaņem garantija vai atbalsta garantija, ko sniegusi vai nu a) dalībvalsts centrālā valdība vai centrālā banka vai veicinātājsabiedrība, vai b) institucionālais ieguldītājs ar noteikumu, ka minētā ieguldītāja sniegtā garantija vai atbalsta garantija ir pilnībā nodrošināta ar naudas noguldījumu iniciatoriestādēs. Preferenciālā regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla pieeja VPS vērtspapīrošanas darījumiem, kas minētajiem darījumiem būtu pieejama saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, neskar atbilstību Savienības valsts atbalsta regulējumam, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES⁽²⁾.
- (10) Lai harmonizētu uzraudzības prasības Savienībā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, ņemot vērā EBI ziņojumu, un lai turpmāk konkrētizētu nosacījumus kredītriska pārvešanai trešām personām, samērīga kredītriska pārvešanas trešām personām interpretāciju un prasības kompetento iestāžu veiktajam izvērtējumam par kredītriska pārvešanu attiecībā uz tradicionālo un sintētisko vērtspapīrošanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽³⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu līdzvērtīgu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (11) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina ieguldītāju un patērētāju pienācīga aizsardzība visā Savienībā. EBI kā struktūrai, kuras rīcībā ir ļoti specializētas zināšanas, būtu efektīvi un lietderīgi uzticēt tādu Komisijai iesniedzamo regulatīvo tehnisko standartu projektu izstrādi, kuri nav saistīti ar politikas izvēli.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽³⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (12) Būtu jāpilnvaro Komisija pieņemt EBI izstrādātos regulatīvos tehniskos standartus, attiecībā uz to, kas veido pietiekami konservatīvu metodi naudas avansējuma līgumu neizmantošanās daļas mērīšanai vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtības aprēķināšanas kontekstā un lai turpmāk precizētu nosacījumus, ar kādiem iestādēm ļauj aprēķināt K_{IRB} saistībā ar pamatā esošajiem vērtspapīrošanas riska darījumiem, kā tas ir nopirkto parādu gadījumā Komisijai būtu jāpieņem šie regulatīvo tehnisko standartu projekti ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.
- (13) Atlikušajās prasībās attiecībā uz regulējošām kapitāla prasībām vērtspapīrošanai, kas paredzētas Regulā (ES) Nr. 575/2013, būtu jāizdara tikai izrietošas izmaiņas, ciktāl tas ir nepieciešams, lai tiktu atspoguļota jaunā pieeju hierarhija un īpašie noteikumi VPS vērtspapīrošanai. Jo īpaši noteikumus saistībā ar būtiska riska pārvešanas atzīšanu un prasības par ārējiem kredītvērtējumiem būtu jāturpina piemērot kopumā tādā pašā nozīmē kā pašlaik. Tomēr Regulas (ES) Nr. 575/2013 piektā daļa būtu jāsvīturo pilnībā, izņemot prasību par papildu riska pakāpēm, kas būtu jāpiemēro iestādēm, kuras pārkāpj Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļas noteikumus.
- (14) Ir lietderīgi Regulas (ES) Nr. 575/2013 grozījumus, kas paredzēti šajā regulā, piemērot visām iestāžu turētām vērtspapīrošanas pozīcijām. Tomēr, lai pēc iespējas samazinātu pārejas izmaksas un atļautu netraucētu pāreju uz jaunu regulējumu, iestādēm līdz 2019. gada 31. decembrim būtu jāturpina piemērot iepriekšējo regulējumu, proti, atbilstīgos Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumus, kādus visām neatmaksātajām vērtspapīrošanas pozīcijām piemēroja pirms šīs regulas piemērošanas dienas,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 575/2013

Regulu (ES) Nr. 575/2013 groza šādi:

1) regulas 4. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta 13) un 14) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“13) “iniciators” ir iniciators, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 (*) 2. panta 3. punktā;

14) “sponsors” ir sponsors, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 (Vērtspapīrošanas regulas) 2. panta 5. punktā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu regulējumu attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK, un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.);

b) iekļauj šādu punktu:

“14.a) “sākotnējais aizdevējs” ir sākotnējais aizdevējs, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 20. punktā;”;

c) punkta 61), 62) un 63) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“61) “vērtspapīrošana” ir vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 1. punktā;

62) “vērtspapīrošanas pozīcija” ir vērtspapīrošanas pozīcija, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 19. punktā;

63) “atkārtota vērtspapīrošana” ir atkārtota vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 4. punktā;”;

d) punkta 66) un 67) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“66) “īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu” jeb “SSPE” ir vērtspapīrošanas nolūkam speciāli izveidota sabiedrība jeb SSPE, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 2. punktā;

67) “laidiens” ir laidiens, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 6. punktā;”;

e) pievieno šādu apakšpunktu:

“129) “parādus apkalpojošā sabiedrība” ir parādus apkalpojošā sabiedrība, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 13. punktā.”;

2) regulas 36. panta 1. punkta k) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) vērtspapīrošanas pozīcijas saskaņā ar 244. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 245. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 253. pantu;”;

3) regulas 109. pantu aizstāj ar šādu:

“109. pants

Procedūra attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīcijām

Iestādes aprēķina riska darījuma riska svērtu vērtību to turētai vērtspapīrošanas pozīcijai saskaņā ar 5. nodaļu.”;

4) regulas 134. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja iestāde nodrošina kredītaizsardzību vairākiem riska darījumiem, ievērojot nosacījumus, kas paredz, ka šajos riska darījumos n-tajā saistību neizpildes gadījumā jānotiek apmaksai un ka šis kredīta notikums pārtrauc līgumu, produktu grozā iekļautajiem riska darījumiem, izņemot n-1 riska darījumus, riska pakāpes tiek summētas līdz maksimums 1 250 % un reizinātas ar kredītu atvasinātā instrumenta sniegtās aizsardzības nominālvērtību, lai iegūtu riska darījumu riska svērtu vērtību. Nosakot kopsummā neiekļaujamos n-1 riska darījumus, pamatojas uz to, ka riska darījuma riska svērtā vērtība katram no šiem riska darījumiem ir mazāka nekā riska darījuma riska svērtā vērtība jebkuram no kopsummā iekļautajiem riska darījumiem.”;

5) regulas 142. panta 1. punkta 8) apakšpunktu svīturo;

6) regulas 153. panta 7. un 8. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. Attiecībā uz nopirktajiem komercsabiedrību debitoru parādiem – atmaksājamās pirkuma cenu atlaides, nodrošinājumu vai daļējas garantijas, kas nodrošina pirmās kārtas zaudējumu aizsardzību pret saistību nepildīšanas zaudējumiem, zaudējumiem no atgūstamās vērtības samazināšanās vai pret abiem zaudējumu veidiem, debitoru parādu pircējs vai nodrošinājuma vai daļējas garantijas saņēmējs var pielīdzināt pirmās kārtas zaudējumu aizsardzībai saskaņā ar 5. nodaļas 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu. Pārdevējs, kas nodrošina atmaksājamās pirkuma cenas atlaides, un nodrošinājuma vai daļēju garantiju sniedzējs tos pielīdzina riska darījumam ar pirmās kārtas zaudējumu pozīciju saskaņā ar 5. nodaļas 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu.

8. Ja iestāde nodrošina kredītaizsardzību vairākiem riska darījumiem, ievērojot nosacījumus, kas paredz, ka šajos riska darījumos n-tajā saistību neizpildes gadījumā jānotiek apmaksai un ka šis kredīta notikums pārtrauc līgumu, produktu grozā iekļautajiem riska darījumiem, izņemot n-1 riska darījumus, kur paredzamo zaudējumu apmērs, reizināts ar 12,5, un riska darījumu riska svērtā vērtība nepārsniedz aizsardzības, ko nodrošina kredītu atvasinātais instruments, nominālvērtību reizinātu ar 12,5. Nosakot kopsummā neiekļaujamos n-1 riska darījumus, pamatojas uz to, ka riska darījuma riska svērtā vērtība katram no šiem riska darījumiem ir mazāka nekā riska darījuma riska svērtā vērtība jebkuram no kopsummā iekļautajiem riska darījumiem. Tām groza pozīcijām, kam iestāde nevar noteikt riska pakāpi saskaņā ar IRB pieeju, piemēro 1 250 % riska pakāpi.”;

7) regulas 154. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Attiecībā uz nopirktajiem privātpersonu vai MVU debitoru parādiem – atmaksājamās pirkuma cenu atlaides, nodrošinājumi vai daļējas garantijas, kas nodrošina pirmās kārtas zaudējumu aizsardzību pret saistību nepildīšanas zaudējumiem, zaudējumiem no atgūstamās vērtības samazināšanās vai pret abiem zaudējumu veidiem, debitoru parādu pircējs vai nodrošinājuma vai daļējas garantijas saņēmējs var pielīdzināt pirmās kārtas zaudējumu aizsardzībai saskaņā ar 5. nodaļas 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu. Pārdevējs, kas nodrošina atmaksājamās pirkuma cenas atlaides, un nodrošinājumu vai daļēju garantiju sniedzējs tos pielīdzina riska darījumam ar pirmās kārtas zaudējumu pozīciju saskaņā ar 5. nodaļas 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu.”;

8) regulas 197. panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) vērtspapīrošanas pozīcijas, kuras nav atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas un kurām saskaņā ar 261.līdz 264. pantu piemēro 100 % vai zemāku riska pakāpi.”;

9) trešās daļas II sadaļas 5. nodaļu aizstāj ar šādu:

“5. NODAĻA

Vērtspapīrošana

1. iedaļa

Definīcijas un kritēriji vienkāršai, pārredzamai un standartizētai vērtspapīrošanai

242. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “dzēšanas iespēja” ir līgumā paredzēta iespēja, kas ļauj iniciatoram pirkt vērtspapīrošanas pozīcijas, pirms visi vērtspapīrotie riska darījumi ir atmaksāti, vai nu atpērkot pamatā esošos riska darījumus, kas palikuši portfeli tradicionālās vērtspapīrošanas gadījumā, vai izbeidzot kredītaizsardzību sintētiskās vērtspapīrošanas gadījumā, abos gadījumos, ja neatmaksāto pamatā esošo riska darījumu apmērs sasniedz konkrētu iepriekš noteiktu līmeni vai kļūst mazāks par to;
- 2) “kredīt kvalitāti uzlabojošs procentu komponents” ir bilances aktīvs, kas atspoguļo vērtējumu naudas plūsmām saistībā ar nākotnes maržinālajiem ienākumiem un ir subordinēts laidieni vērtspapīrošanā;
- 3) “likviditātes līgums” ir likviditātes līgums, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 14. punktā;
- 4) “pozīcija bez reitinga” ir vērtspapīrošanas pozīcija, kurai nav atbilstīga kredītnovērtējuma saskaņā ar 4. iedaļu;
- 5) “pozīcija ar reitingu” ir vērtspapīrošanas pozīcija, kurai ir atbilstīgs kredītnovērtējums saskaņā ar 4. iedaļu;
- 6) “augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcija” ir pozīcija, kas nodrošināta ar pirmo prasījumu uz visiem pamatā esošajiem riska darījumiem, šajā nolūkā neņemot vērā summas, kas pienākas saskaņā ar procentu likmju vai valūtas atvasināto instrumentu līgumiem, apkalpošanas maksas vai citus līdzīgus maksājumus un neatkarīgi no jebkādam termiņa atšķirībām, kas pastāv starp to un vienu vai vairākiem citiem augstākas prioritātes laidieniem, ar kuru vai kuriem minētajai pozīcijai ir kopīgs zaudējumu sadalījums, ko aprēķina proporcionāli;
- 7) “IRB portfelis” ir tādu pamatā esošo riska darījumu portfelis, attiecībā uz kuriem iestādei ir atļauja izmantot IRB pieeju un tā spēj saskaņā ar 3. nodaļu aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības visiem šiem riska darījumiem;
- 8) “jaukts portfelis” ir tādu pamatā esošo riska darījumu portfelis, attiecībā uz kuriem iestādei ir atļauja izmantot IRB pieeju un tā spēj saskaņā ar 3. nodaļu aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības dažiem, bet ne visiem riska darījumiem;
- 9) “virsnodrošināšana” ir jebkāda veida kredīt kvalitātes uzlabojumi, atbilstīgi kuriem pamatā esošie riska darījumi ir uzrādīti vērtībā, kas ir augstāka par vērtspapīrošanas pozīciju vērtību;
- 10) “vienkārša, pārredzama un standartizēta vērtspapīrošana” vai “VPS vērtspapīrošana” ir vērtspapīrošana, kas atbilst Regulas (ES) 2017/2402 18. pantā izklāstītajām prasībām;
- 11) “uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru programma” jeb “ABKV programma” ir uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru jeb ABKV programma, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 7. punktā;
- 12) “uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru darījums” jeb “ABKV darījums” ir uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru (ABKV) darījums jeb ABKV darījums, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 8. punktā;
- 13) “tradicionālā vērtspapīrošana” ir tradicionālā vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 9. punktā;

- 14) "sintētiskā vērtspapīrošana" ir sintētiskā vērtspapīrošana, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 10. punktā;
- 15) "atjaunojams riska darījums" ir atjaunojams riska darījums, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 15. punktā;
- 16) "priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums" ir priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 17. punktā;
- 17) "pirmās kārtas zaudējumu laidieni" ir pirmās kārtas zaudējumu laidieni, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 18. punktā;
- 18) "mezanīna vērtspapīrošanas pozīcija" ir vērtspapīrošanas pozīcija, kura ir pakārtota augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijai un kurai ir augstāka prioritāte nekā pirmās kārtas zaudējumu laidienam, un kurai piemēro riska pakāpi, kas ir zemāka par 1 250 % un augstāka par 25 % saskaņā ar 3. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu;
- 19) "veicinātājsabiedrība" ir jebkāds uzņēmums vai sabiedrība, kuru izveidojusi dalībvalsts centrālā valdība, reģionālā pašvaldība vai vietējā pašpārvalde un kura piešķir veicināšanas aizdevumus vai veicināšanas garantijas, un kuras primārais mērķis ir nevis gūt peļņu vai maksimāli palielināt tirgus daļu, bet sekmēt minētās valdības, pašvaldības vai pašpārvaldes publiskās politikas mērķus, ar noteikumu, ka, ievērojot valsts atbalsta noteikumus, minētajai valdībai, pašvaldībai vai pašpārvaldei ir pienākums aizsargāt uzņēmuma vai sabiedrības ekonomisko bāzi un visā tās darbības laikā uzturēt tās dzīvotspēju vai ka vismaz 90 % no tās sākotnējā kapitāla vai finansējuma vai veicināšanas aizdevuma, ko tā piešķir, tieši vai netieši garantē dalībvalsts centrālā valdība, reģionālā pašvaldība vai vietējā pašpārvalde.

243. pants

Tādas VPS vērtspapīrošanas kritēriji, kurai var piemērot diferencētu pieeju attiecībā uz kapitālu

1. Pozīcijām ABKV programmā vai ABKV darījumā, kuras uzskatāmas par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām, ir atļauts piemērot procedūras, kas izklāstītas 260., 262. un 264. pantā, ja ir izpildītas šādas prasības:
 - a) pamatā esošie riska darījumi brīdī, kad tos iekļauj ABKV programmā, pēc iniciatora vai sākotnējā aizdevēja rīcībā esošās informācijas, atbilst nosacījumiem, lai, ievērojot standartizēto pieeju un ņemot vērā atbilstīgu kredītriska mazināšanu, tiem piešķirtu riska pakāpi, kas ir vienāda ar vai mazāka par 75 % atsevišķam riska darījumam, ja tas ir riska darījums ar privātpersonām vai MVU, vai 100 % – visiem pārējiem riska darījumiem; un
 - b) laikā, kad visus riska darījumus pievieno ABKV programmai, kopējā riska darījumu vērtība visiem riska darījumiem ar vienu parādnieku ABKV programmas līmenī nepārsniedz 2 % no kopējās riska darījumu vērtības visiem riska darījumiem ABKV programmā. Šajā aprēķinā aizdevumus vai nomu savstarpēji saistītu klientu grupai, pēc sponsora rīcībā esošās informācijas, uzskata par riska darījumiem ar vienu parādnieku.

Pircēju un pasūtītāju parādu gadījumā pirmās daļas b) apakšpunktu nepiemēro, ja šo pircēju un pasūtītāju parādu kredītrisks ir pilnībā segts ar atbilstīgu kredītaizsardzību saskaņā ar 4. nodaļu, ar noteikumu, ka šādā gadījumā aizsardzības devējs ir iestāde, apdrošināšanas uzņēmums vai pārāpdrošināšanas uzņēmums. Piemērojot šo daļu, nosakot, vai pircēju un pasūtītāju parādi ir pilnībā segti un vai ir ievērots koncentrācijas limits, izmanto tikai to šo parādu daļu, kas atlikusi, ņemot vērā ikvienas pirkuma cenas atlaides un virsnodrošināšanas ietekmi.

Vērtspapīros pārvērstām atlikušajām nomas vērtībām nepiemēro pirmās daļas b) apakšpunktu, ja minētās vērtības nav pakļautas refinansēšanas vai tālāk pārdošanas riskam, jo trešā puse, kas ir atbilstīga saskaņā ar 201. panta 1. punktu, ir uzņēmies juridiski saistošas saistības iepriekš noteiktā apmērā atpirkt vai refinansēt riska darījumu.

Atkāpjoties no pirmās daļas a) apakšpunkta, ja kāda iestāde piemēro 248. panta 3. punktā minēto noteikumu vai ja tai ir piešķirta atļauja piemērot iekšējā novērtējuma pieeju saskaņā ar 265. pantu, riska pakāpe, ko iestāde attiecinātu uz likviditātes līgumu, kurš pilnībā sedz programmā emitētos ABKV, ir vienāda ar vai mazāka par 100 %.

2. Vērtspapīrošanas pozīcijām, kuras nav ABKV programma vai ABKV darījums un kuras uzskatāmas par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām, ir atļauts piemērot procedūras, kas izklāstītas 260., 262. un 264. pantā, ja ir izpildītas šādas prasības:

- a) laikā, kad notiek iekļaušana vērtspapīrošanā, kopējā riska darījumu vērtība visiem riska darījumiem ar vienu parādnieku attiecīgajā portfelī nepārsniedz 2 % no pamatā esošo riska darījumu portfeļa neatmaksāto riska darījumu vērtību kopsummas. Šajā aprēķinā aizdevumus vai nomu savstarpēji saistītu klientu grupai uzskata par riska darījumiem ar vienu parādnieku.

Vērtspapīros pārvērstām atlikušajām nomas vērtībām nepiemēro šā apakšpunkta pirmo daļu, ja minētās vērtības nav pakļautas refinansēšanas vai tālākpārdošanas riskam, jo trešā puse, kas ir atbilstīga saskaņā ar 201. panta 1. punktu, ir uzņēmusies juridiski saistošas saistības iepriekš noteiktā apmērā atpirkt vai refinansēt riska darījumu;

- b) laikā, kad notiek iekļaušana vērtspapīrošanā, pamatā esošie riska darījumi atbilst nosacījumiem, lai, ievērojot standartizēto pieeju un ņemot vērā jebkādu atbilstīgu kredītriska mazināšanu, tiem piešķirtu riska pakāpi, kas ir vienāda ar vai mazāka par:

i) 40 % riska darījumu vidējai svērtajai vērtībai attiecībā uz portfeli, ja riska darījumi ir aizdevumi, kas nodrošināti ar mājokļa hipotēkām, vai pilnībā garantēti kredīti mājokļu iegādei, kā minēts 129. panta 1. punkta e) apakšpunktā;

ii) 50 % atsevišķam riska darījumam, ja riska darījums ir aizdevums, kas nodrošināts ar komerciālu hipotēku;

iii) 75 % atsevišķam riska darījumam, ja riska darījums ir riska darījums ar privātpersonām vai MVU;

iv) jebkuriem citiem riska darījumiem – 100 % atsevišķam riska darījumam;

- c) ja ir piemērojams b) apakšpunkta i) un ii) punkts, aizdevumus, kas nodrošināti ar zemāka ranga nodrošinājuma tiesībām uz kādu konkrētu aktīvu, vērtspapīrošanā iekļauj vienīgi tad, ja vērtspapīrošanā ir iekļauti arī visi aizdevumi, kas nodrošināti ar augstāka ranga nodrošinājuma tiesībām uz šo aktīvu;

- d) ja ir piemērojams šā punkta b) apakšpunkta i) punkts, nevienam aizdevumam pamatā esošo riska darījumu portfeli aizdevuma un nodrošinājuma vērtības attiecība nepārsniedz 100 % laikā, kad notiek iekļaušana vērtspapīrošanā, mērot saskaņā ar 129. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) punktu un 229. panta 1. punktu.

2. I e d a ļ a

Būtiska riska pārvešanas atzīšana

244. pants

Tradicionālā vērtspapīrošana

1. Iniciatoriestāde, veicot tradicionālo vērtspapīrošanu, var izslēgt pamatā esošos riska darījumus no riska darījumu riska svērtā vērtību aprēķina vai attiecīgā gadījumā – no paredzamo zaudējumu apmēra aprēķina, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

- a) pamatā esošo riska darījumu būtisks kredītrisks ir pārvests trešām personām;

- b) iniciatoriestāde saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu piemēro 1 250 % riska pakāpi visām tās turētajām vērtspapīrošanas pozīcijām vērtspapīrošanā vai par šādu vērtspapīrošanas pozīciju vērtību samazina pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņus.

2. Būtisks kredītrisks uzskatāms par pārvestu katrā no šādiem gadījumiem:

- a) to mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju, kuras vērtspapīrošanā tur iniciatoriestāde, riska darījumu riska svērtās vērtības nepārsniedz 50 % no visu šādu mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu riska svērtajām vērtībām šajā vērtspapīrošanā;

- b) iniciatoriestāde netur vairāk kā 20 % no pirmās kārtas zaudējumu laidiena riska darījumu vērtības vērtspapīrošanā, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

i) iniciators var pierādīt, ka pirmās kārtas zaudējumu laidiena riska darījumu vērtība būtiski pārsniedz pamatotu novērtējumu par paredzamajiem zaudējumiem no pamatā esošajiem riska darījumiem;

ii) nav mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju.

Ja riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana, kuru iniciatoriestāde sasniegtu, veicot vērtspapīrošanu saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu, nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā var nolemt, ka trešām personām nav pārvests būtisks kredītrisks.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iniciatoriestādēm atzīt būtisku kredītriska pārvešanu saistībā ar vērtspapīrošanu, ja iniciatoriestāde katrā atsevišķā gadījumā pierāda, ka pašu kapitāla prasību samazināšana, ko iniciators panāk, veicot vērtspapīrošanu, ir pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām. Atļauju var piešķirt tikai tad, ja iestāde izpilda abus šādus nosacījumus:

- a) iestādei ir atbilstīga iekšējās riska pārvaldības politika un metodoloģija, lai novērtētu kredītriska pārvešanu;
- b) iestāde ir arī katrā atsevišķā gadījumā atzinusi kredītriska pārvešanu trešām personām iestādes iekšējās riska pārvaldības un tās iekšējās kapitāla sadales nolūkos.

4. Papildus 1., 2. un 3. punktā noteiktajām prasībām ir jābūt izpildītiem visiem šādiem nosacījumiem:

- a) darījuma dokumentācija atspoguļo vērtspapīrošanas ekonomisko būtību;
- b) vērtspapīrošanas pozīcijas nerada iniciatoriestādes maksājuma pienākumu;
- c) pamatā esošie riska darījumi ir padarīti nepieejami iniciatoriestādei un tās kreditoriem tādā veidā, kas atbilst Regulas (ES) 2017/2402 20. panta 1. punktā noteiktajai prasībai;
- d) iniciatoriestāde nepatur kontroli pār pamatā esošajiem riska darījumiem. Uzskata, ka kontrole pār pamatā esošajiem riska darījumiem ir paturēta, ja iniciatoram ir tiesības no pārveduma saņēmēja atpirkt iepriekš pārvestos riska darījumus, lai gūtu labumu no tiem, vai ja tā pienākums ir citādi no jauna uzņemties pārvesto risku. Ja iniciatoriestāde patur apkalpošanas tiesības vai pienākumus attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem, tas pats par sevi nenozīmē riska darījumu kontroli;
- e) vērtspapīrošanas dokumentācijā nav iekļauti noteikumi, kas:
 - i) pieprasa iniciatoriestādei grozīt pamatā esošos riska darījumus, lai uzlabotu portfeļa vidējo kvalitāti; vai
 - ii) palielina ienesīgumu, kas izmaksājams pozīciju turētājiem, vai citādi uzlabo vērtspapīrošanas pozīcijas, reaģējot uz pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanos;
- f) darījuma dokumentācija attiecīgos gadījumos skaidri nosaka, ka iniciators vai sponsors var pirkt vai atpirkt vērtspapīrošanas pozīcijas vai atpirkt, pārstrukturēt vai aizstāt pamatā esošos riska darījumus, pārsniedzot savas līgumā noteiktās saistības, tikai tad, ja šādi pasākumi tiek veikti saskaņā ar valdošajiem tirgus apstākļiem un to puses rīkojas savās interesēs kā brīvas un neatkarīgas puses (saskaņā ar savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem);
- g) ja pastāv dzēšanas iespēja, šai iespējai ir jāatbilst arī visiem šādiem nosacījumiem:
 - i) tā ir izmantojama pēc iniciatoriestādes izvēles;
 - ii) to var izmantot vienīgi tad, ja 10 % vai mazāk no pamatā esošo riska darījumu sākotnējās vērtības paliek neamortizēti;
 - iii) tā nav strukturēta tā, lai izvairītos no zaudējumu attiecināšanas uz kredītkvalitātes uzlabojumu pozīcijām vai citām ieguldītāju vērtspapīrošanā turētām pozīcijām, un nav arī citādi strukturēta tā, lai nodrošinātu kredītkvalitātes uzlabojumus;
- h) iniciatoriestāde ir saņēmusi kvalificēta juridiskā padomdevēja atzinumu, kas apstiprina, ka vērtspapīrošana atbilst šā punkta c) apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem.

5. Kompetentās iestādes informē EBI par tiem gadījumiem, kad tās saskaņā ar 2. punktu ir nolēmušas, ka riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, un gadījumiem, kad iestādes ir izvēlējušas piemērot 3. punktu.

6. EBI uzrauga dažādās uzraudzības prakses saistībā ar būtiska riska pārvešanas atzīšanu tradicionālajā vērtspapīrošanā saskaņā ar šo pantu. Jo īpaši EBI pārskata:

- a) nosacījumus būtiska kredītriska pārvešanai trešām personām saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu;
- b) "samērīgas kredītriska pārvešanas trešām personām" interpretāciju kompetento iestāžu veiktā novērtējuma nolūkā, kas paredzēts 2. punkta otrajā daļā un 3. punktā;
- c) prasības kompetento iestāžu veiktajam novērtējumam par vērtspapīrošanas darījumiem, attiecībā uz kuriem iniciators lūdz atzīt būtiska kredītriska pārvešanu trešām personām saskaņā ar 2. vai 3. punktu.

Līdz 2021. gada 2. janvārim EBI ziņo Komisijai par saviem konstatējumiem. Pēc tam, kad Komisija ir ņēmusi vērā EBI ziņojumu, tā var saskaņā ar 462. pantu pieņemt deleģēto aktu, lai papildinātu šo regulu, sīkāk precizējot šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos jautājumus.

245. pants

Sintētiskā vērtspapīrošana

1. Iniciatoriestāde sintētiskajā vērtspapīrošanā var riska darījumu riska svērtās vērtības un attiecīgos gadījumos arī paredzamo zaudējumu apmēru attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem aprēķināt saskaņā ar 251. un 252. pantu, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

- a) trešām personām vai nu ar fondēto, vai nefondēto kredītaizsardzību ir pārvests būtisks kredītrisks;
- b) iniciatoriestāde saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu piemēro 1 250 % riska pakāpi visām tās turētajām vērtspapīrošanas pozīcijām vērtspapīrošanā vai par šādu vērtspapīrošanas pozīciju vērtību samazina pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņus.

2. Būtisks kredītrisks ir uzskatāms par pārvestu katrā no šādiem gadījumiem:

- a) to mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju, kuras vērtspapīrošanā tur iniciatoriestāde, riska darījumu riska svērtās vērtības nepārsniedz 50 % no visu šādu mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu riska svērtajām vērtībām šajā vērtspapīrošanā;
- b) iniciatoriestāde netur vairāk kā 20 % no pirmās kārtas zaudējumu laidiena riska darījumu vērtības vērtspapīrošanā, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šādi nosacījumi:
 - i) iniciators var pierādīt, ka pirmās kārtas zaudējumu laidiena riska darījumu vērtība būtiski pārsniedz pamatotu novērtējumu par paredzamajiem zaudējumiem no pamatā esošajiem riska darījumiem;
 - ii) nav mezanīna vērtspapīrošanas pozīciju.

Ja riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana, kuru iniciatoriestāde sasniegtu, veicot vērtspapīrošanu, nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā var nolemt, ka trešām personām nav pārvests būtisks kredītrisks.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iniciatoriestādēm atzīt būtisku kredītriska pārvešanu saistībā ar vērtspapīrošanu, ja iniciatoriestāde katrā atsevišķā gadījumā pierāda, ka pašu kapitāla prasību samazināšana, ko iniciators panāk, veicot vērtspapīrošanu, ir pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām. Atļauju var piešķirt tikai tad, ja iestāde izpilda abus šādus nosacījumus:

- a) iestādei ir atbilstīga iekšējās riska pārvaldības politika un metodoloģija, lai novērtētu riska pārvešanu;
- b) iestāde ir arī katrā atsevišķā gadījumā atzinusi kredītriska pārvešanu trešām personām iestādes iekšējās riska pārvaldības un tās iekšējās kapitāla sadales nolūkos.

4. Papildus 1., 2. un 3. punktā izklāstītajām prasībām ir jābūt izpildītiem visiem šādiem nosacījumiem:

- a) darījuma dokumentācija atspoguļo vērtspapīrošanas ekonomisko būtību;
- b) kredītaizsardzība, saskaņā ar kuru kredītrisks ir pārvests, atbilst 249. pantam;

- c) vērtspapīrošanas dokumentācijā nav iekļauti noteikumi, kas:
- i) nosaka augstus būtiskuma sliekšņus, kuru nesasniegšanas gadījumā, iestājoties kredītnotikumam, kredītaizsardzība netiek iedarbināta;
 - ii) dod iespēju pārtraukt aizsardzību saistībā ar pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanos;
 - iii) pieprasa iniciatoriestādei grozīt pamatā esošo riska darījumu sastāvu, lai uzlabotu portfeļa vidējo kvalitāti; vai
 - iv) iestādei palielina kredītaizsardzības izmaksas vai inenesīgumu, kas izmaksājams vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem, reaģējot uz pamatā esošā portfeļa kredītkvalitātes pasliktināšanos;
- d) kredītaizsardzība ir izpildāma visās attiecīgajās jurisdikcijās;
- e) darījuma dokumentācija attiecīgos gadījumos skaidri nosaka, ka iniciators vai sponsors var pirkt vai atpirkt vērtspapīrošanas pozīcijas vai atpirkt, pārstrukturēt vai aizstāt pamatā esošos riska darījumus, pārsniedzot savas līgumā noteiktās saistības, tikai tad, ja šādi pasākumi tiek veikti saskaņā ar valdošajiem tirgus apstākļiem un to puses rīkojas savās interesēs kā brīvas un neatkarīgas puses (saskaņā ar savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem);
- f) ja pastāv dzēšanas iespēja, šai iespējai ir jāatbilst visiem šādiem nosacījumiem:
- i) to var izmantot pēc iniciatoriestādes izvēles;
 - ii) to var izmantot vienīgi tad, ja 10 % vai mazāk no pamatā esošo riska darījumu sākotnējās vērtības paliek neamortizēti;
 - iii) tā nav strukturēta tā, lai izvairītos no zaudējumu attiecināšanas uz kredītkvalitātes uzlabojumu pozīcijām vai citām ieguldītāju turētām vērtspapīrošanas pozīcijām, un nav arī citādi strukturēta tā, lai nodrošinātu kredītkvalitātes uzlabojumus;
- g) iniciatoriestāde ir saņēmusi kvalificēta juridiskā padomdevēja atzinumu, kas apstiprina, ka vērtspapīrošana atbilst šā punkta d) apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem.

5. Kompetentās iestādes informē EBI par gadījumiem, kad tās saskaņā ar 2. punktu ir nolēmušas, ka riska darījumu riska svērto vērtību iespējamā samazināšana nav pamatota ar samērīgu kredītriska pārvešanu trešām personām, un gadījumiem, kad iestādes ir izvēlējušas piemērot 3. punktu.

6. EBI uzrauga dažādās uzraudzības prakses saistībā ar būtiska riska pārvešanas atzīšanu sintētiskajā vērtspapīrošanā saskaņā ar šo pantu. Jo īpaši EBI pārskata:

- a) nosacījumus būtiska kredītriska pārvešanai trešām personām saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu;
- b) "samērīgas kredītriska pārvešanas trešām personām" interpretāciju kompetento iestāžu veiktā novērtējuma nolūkā, kas paredzēts 2. punkta otrajā daļā un 3. punktā; un
- c) prasības kompetento iestāžu veiktajam novērtējumam par vērtspapīrošanas darījumiem, attiecībā uz kuriem iniciators lūdz atzīt būtiska kredītriska pārvešanu trešām personām saskaņā ar 2. vai 3. punktu.

Līdz 2021. gada 2. janvārim EBI ziņo Komisijai par saviem konstatējumiem. Pēc tam, kad Komisija ir ņēmusi vērā EBI ziņojumu, tā var saskaņā ar 462. pantu pieņemt deleģēto aktu, lai papildinātu šo regulu, sīkāk precizējot šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos jautājumus.

246. pants

Operacionālās prasības priekšlaicīgas amortizācijas noteikumiem

Ja vērtspapīrošana ietver atjaunojamus riska darījumus un priekšlaicīgas amortizācijas noteikumus vai līdzīgus noteikumus, uzskata, ka iniciatoriestāde ir pārvedusi būtisku kredītrisku tikai tad, ja ir izpildītas 244. un 245. pantā noteiktās prasības un priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums pēc tā iedarbināšanas:

- a) iestādes augstākas prioritātes vai līdzvērtīgu prasījumu uz pamatā esošajiem riska darījumiem nepakārto citu ieguldītāju prasījumiem;
- b) iestādes prasījumu uz pamatā esošajiem riska darījumiem vēl vairāk nepakārto citu pušu prasījumiem; vai
- c) citādi nepalielina iestādes pakļautību zaudējumiem saistībā ar pamatā esošajiem atjaunojamiem riska darījumiem.

3. Iedaļa

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana

1. apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi

247. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana

1. Ja iniciatoriestāde saskaņā ar 2. iedaļu ir pārvedusi būtisku kredītrisku, kas saistīts ar vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem, šī iestāde var:

- a) tradicionālās vērtspapīrošanas gadījumā izslēgt pamatā esošos riska darījumus no riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina un attiecīgos gadījumos arī no paredzamo zaudējumu apmēra aprēķina;
 - b) sintētiskās vērtspapīrošanas gadījumā atbilstīgi 251. un 252. pantam aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības un attiecīgos gadījumos arī paredzamo zaudējumu apmēru pamatā esošajiem riska darījumiem.
2. Ja iniciatoriestāde ir nolēmusi piemērot 1. punktu, tā aprēķina šajā nodaļā izklāstītās riska darījumu riska svērtās vērtības pozīcijām, kuras tā varētu turēt vērtspapīrošanā.

Ja iniciatoriestāde nav pārvedusi būtisku kredītrisku vai ir nolēmusi nepiemērot 1. punktu, tai nav jāaprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības nevienai pozīcijai, kas tai varētu būt vērtspapīrošanā, bet ir jāturpina iekļaut pamatā esošos riska darījumus savos riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinos un attiecīgā gadījumā – paredzamo zaudējumu apmēru, tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti.

3. Ja riska darījumi ar pozīcijām ir vairākos vērtspapīrošanas laidienos, riska darījumu katrā laidienā uzskata par atsevišķu vērtspapīrošanas pozīciju. Vērtspapīrošanas pozīciju kredītaizsardzības nodrošinātāji ir uzskatāmi par vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem. Vērtspapīrošanas pozīcijas ietver arī vērtspapīrošanas riska darījumus ar procentu likmēm vai valūtas atvasināto instrumentu līgumiem, ko iestāde ir noslēgusi līdz ar šo darījumu.

4. Ja vien vērtspapīrošanas pozīcija nav atskaitīta no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu, riska darījumu riska svērto vērtību 92. panta 3. punkta vajadzībām iekļauj iestādes kopējā riska darījumu riska svērtajā vērtībā.

5. Vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina, pozīcijas riska darījumu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 248. pantu, reizinot ar attiecīgo kopējo riska pakāpi.

6. Kopējo riska pakāpi nosaka kā summu, ko veido šajā nodaļā noteiktā riska pakāpe un jebkura saskaņā ar 270.a pantu noteiktā papildu riska pakāpe.

248. pants

Riska darījuma vērtība

1. Vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtību aprēķina šādi:

- a) bilances vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtība ir tās uzskaites vērtība, kas paliek pēc tam, kad šai vērtspapīrošanas pozīcijai saskaņā ar 110. pantu ir piemērotas jebkuras specifiskās kredītriska korekcijas;
- b) ārpusbilances vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtība ir tās nominālvērtība mīnus jebkādas vērtspapīrošanas pozīcijai piemērojamās attiecīgās specifiskās kredītriska korekcijas saskaņā ar 110. pantu, ko reizina ar attiecīgo korekcijas pakāpi, kā noteikts šajā punktā. Korekcijas pakāpe ir 100 %, izņemot naudas avansējuma līgumu gadījumos. Lai noteiktu riska darījuma vērtību naudas avansējuma līgumu neizmantotajai daļai, bez nosacījumiem atsaucama likviditātes līguma nominālvērtībai var piemērot 0 % korekcijas pakāpi, ar noteikumu, ka saskaņā ar līgumu izmantoto summu atmaksāšana ir augstākas prioritātes nekā visi pārējie prasījumi attiecībā uz naudas plūsmām, kas rodas no pamatā esošajiem riska darījumiem, un iestāde kompetentajai iestādei ir pārliecinoši pierādījusi, ka neizmantotās daļas mērīšanai tā piemēro pietiekami konservatīvu metodi;

- c) riska darījuma vērtību vērtspapīrošanas pozīcijas darījuma partnera kredītriskam, kas izriet no II pielikumā paredzēta atvasinātā instrumenta, nosaka saskaņā ar 6. nodaļu;
- d) iniciatoriestāde no tādas vērtspapīrošanas pozīcijas riska darījuma vērtības, kurai ir piemērota 1 250 % riska pakāpe saskaņā ar 3. apakšdaļu vai kura ir atskaitīta no pirmā līmeņa pamata kapitāla saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu, var atskaitīt specifiskās kredītriska korekcijas attiecībā uz pamatā esošiem riska darījumiem saskaņā ar 110. pantu un jebkādas neatmaksājamas pirkšanas atlaides saistībā ar šādiem pamatā esošiem riska darījumiem tiktāl, ciktāl šādas pirkšanas atlaides ir radījušas pašu kapitāla samazināšanos.

EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu, kas ir pietiekami konservatīva metode pirmās daļas b) apakšpunktā minētās neizmantotās daļas mērīšanai.

EBI līdz 2019. gada 18. janvārim iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu papildināt šo regulu, pieņemot šā apakšpunkta trešajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus;

2. Ja iestādei ir divas vai vairākas vērtspapīrošanas pozīcijas, kas pārklājas, savā riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķinā tā iekļauj tikai vienu no pozīcijām.

Ja pozīcijas daļēji pārklājas, iestāde var sadalīt pozīciju divās daļās un atzīt pārklāšanos tikai attiecībā uz vienu daļu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu. Alternatīvi iestāde var uzskatīt, ka pozīcijas pilnībā pārklājas, un kapitāla aprēķināšanas vajadzībām ekstrapolēt to pozīciju, kas rada augstākas riska darījumu riska svērtās vērtības.

Iestāde var arī atzīt pārklāšanos starp specifiskā riska pašu kapitāla prasībām tirdzniecības portfeļa pozīcijām un pašu kapitāla prasībām netirdzniecības portfeļa vērtspapīrošanas pozīcijām, ar noteikumu, ka iestāde spēj aprēķināt un salīdzināt pašu kapitāla prasības attiecīgajām pozīcijām.

Piemērojot šo punktu, uzskata, ka divas pozīcijas pārklājas, ja tās savstarpēji izlīdzinās tādā veidā, ka iestāde spēj novērst zaudējumus, kas izriet no vienas pozīcijas, izpildot pienākumus, kuri uzlikti saskaņā ar otru pozīciju.

3. Ja ABKV pozīcijām ir piemērojams 270.c panta d) punkts, iestāde šā ABKV riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķināšanai var izmantot likviditātes līgumam noteikto riska pakāpi, ar noteikumu, ka likviditātes līgums sedz 100 % no ABKV, kuri emitēti ABKV programmā, un likviditātes līgums ir vienādi prioritārs ar ABKV tā, ka tie veido pārklājošos pozīciju. Iestāde paziņo kompetentajām iestādēm, ja tā ir piemērojusi šajā punktā izklāstītos noteikumus. Lai noteiktu šajā punktā paredzēto 100 % segumu, iestāde var ņemt vērā citus likviditātes līgumus ABKV programmā, ar noteikumu, ka tie veido pārklājošos pozīciju ar ABKV.

249. pants

Vērtspapīrošanas pozīciju kredītriska mazināšanas atzīšana

1. Iestāde attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju var atzīt fondēto vai nefondēto kredītaizsardzību, ja ir izpildītas kredītriska mazināšanas prasības, kas noteiktas šajā nodaļā un 4. nodaļā.

2. Atbilstīga fondētā kredītaizsardzība ir tikai tāds finanšu nodrošinājums, kas ir atbilstīgs riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķināšanai saskaņā ar 2. nodaļu, kā noteikts 4. nodaļā, un kredītriska mazināšanas atzīšana ir atkarīga no attiecīgo 4. nodaļā noteikto prasību izpildes.

Atbilstīga nefondētā kredītaizsardzība un nefondētās kredītaizsardzības devēji ir tikai tādi, kas ir atbilstīgi saskaņā ar 4. nodaļu, un kredītriska mazināšanas atzīšana ir atkarīga no attiecīgo 4. nodaļā noteikto prasību izpildes.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, atbilstīgiem nefondētās kredītaizsardzības devējiem, kuri uzskaitīti 201. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktā, ir jābūt atzītas ĀKNI piešķirtam kredītnovērtējumam, kas ir kredītkvalitātes 2. vai augstāka pakāpe brīdī, kad kredītaizsardzība atzīta pirmo reizi, un kredītkvalitātes 3. vai augstāka pakāpe pēc tam. Šajā punktā noteiktā prasība neattiecas uz atbilstīgiem centrālajiem darījumu partneriem.

Iestādes, kurām ir atļauja piemērot IRB pieeju tiešam riska darījumam ar aizsardzības devēju, atbilstību var novērtēt saskaņā ar pirmo daļu, pamatojoties uz aizsardzības devēja PD līdzvērtīgumu tai PD, kas saistīta ar kredītkvalitātes pakāpēm, kuras minētas 136. pantā.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, SSPE ir atbilstīgi aizsardzības devēji, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) SSPE pieder aktīvi, kuri atzīstami par atbilstīgu finanšu nodrošinājumu saskaņā ar 4. nodaļu;

b) uz aktīviem, kas minēti a) apakšpunktā, neattiecas prasījumi vai iespējami prasījumi, kuri ir prioritārāki vai līdzvērtīgi tās iestādes prasījumiem vai iespējamiem prasījumiem, kas saņem nefondēto kredītaizsardzību; un

c) ir izpildītas visas 4. nodaļā iekļautās prasības attiecībā uz finanšu nodrošinājuma atzīšanu.

5. Piemērojot 4. punktu, aizsardzības summa, kas saskaņā ar 4. nodaļu koriģēta atbilstīgi valūtas un termiņa nesakrītībai (GA), nepārsniedz šo aktīvu tirgus vērtību, kam piemērota svārstīguma korekcija, un riska pakāpi riska darījumiem ar aizsardzības devēju saskaņā ar standartizēto pieeju (g) nosaka kā svērto vidējo riska pakāpi, kas būtu piemērojama šiem aktīviem kā finanšu nodrošinājumam saskaņā ar standartizēto pieeju.

6. Ja vērtspapīrošanas pozīcija saņem pilnu kredītaizsardzību vai daļēju kredītaizsardzību, ko aprēķina proporcionāli, piemēro šādas prasības:

a) iestāde, kas nodrošina kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrošanas pozīcijas daļai, kas saņem kredītaizsardzību, aprēķina saskaņā ar 3. apakšiedaļu tā, it kā tā turētu minēto pozīcijas daļu tieši;

b) iestāde, kas pērk kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības aizsargātajai daļai aprēķina saskaņā ar 4. nodaļu.

7. Visos gadījumos, uz kuriem neattiecas 6. punkts, piemēro šādas prasības:

a) iestāde, kas nodrošina kredītaizsardzību, to pozīcijas daļu, kas saņem kredītaizsardzību, uzskata par vērtspapīrošanas pozīciju un riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 3. apakšiedaļu tā, it kā tā turētu minēto pozīciju tieši, ievērojot 8., 9. un 10. punktu;

b) iestāde, kas pērk kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības a) apakšpunktā minētajai pozīcijas aizsargātajai daļai aprēķina saskaņā ar 4. nodaļu. Iestāde to vērtspapīrošanas pozīcijas daļu, kas nesaņem kredītaizsardzību, uzskata par atsevišķu vērtspapīrošanas pozīciju un riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 3. apakšiedaļu, ievērojot 8., 9. un 10. punktu.

8. Iestādes, kas saskaņā ar 3. apakšiedaļu izmanto vērtspapīrošanas IRB pieeju (SEC-IRBA) vai standartizēto vērtspapīrošanas pieeju (SEC-SA), nosaka piesaistes punktu (A) un atsaistes punktu (D) atsevišķi katrai no pozīcijām, kas iegūtas saskaņā ar 7. punktu, tā, it kā tās darījuma iniciēšanas laikā būtu emitētas kā atsevišķas vērtspapīrošanas pozīcijas. Attiecīgi K_{IRB} vai K_{SA} vērtību aprēķina, ņemot vērā vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu sākotnējo portfeli.

9. Iestādes, kas saskaņā ar 3. apakšiedaļu sākotnējai vērtspapīrošanas pozīcijai izmanto uz ārējiem reitingiem balstīto vērtspapīrošanas pieeju (SEC-ERBA), riska darījumu riska svērtās vērtības pozīcijām, kas iegūtas saskaņā ar 7. punktu, aprēķina šādi:

a) ja iegūtā pozīcija ir augstākas prioritātes, tai piešķir sākotnējās vērtspapīrošanas pozīcijas riska pakāpi;

b) ja iegūtā pozīcija ir zemākas prioritātes, tai var piešķirt izsecināto reitingu saskaņā ar 263. panta 7. punktu. Šajā gadījumā laidiena apmēru T aprēķina, pamatojoties vienīgi uz iegūto pozīciju. Ja reitingu nevar izsecināt, iestāde piemēro augstāko riska pakāpi, kas izriet no:

i) SEC-SA piemērošanas saskaņā ar 8. punktu un 3. apakšdaļu; vai

ii) sākotnējās vērtspapīrošanas pozīcijas riska pakāpes saskaņā ar SEC-ERBA.

10. Zemākas prioritātes iegūto pozīciju uzskata par vērtspapīrošanas pozīciju, kas nav augstākas prioritātes pozīcija, pat ja sākotnējā vērtspapīrošanas pozīcija pirms aizsardzības uzskatāma par augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīciju.

250. pants

Netiešs atbalsts

1. Sponsoriestāde vai iniciatoriestāde, kura attiecībā uz vērtspapīrošanu ir izmantojusi 247. panta 1. un 2. punktu, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības, vai ir pārdevusi sava tirdzniecības portfeļa instrumentus tā, ka tai vairs nav jātur pašu kapitāls saistībā ar minēto instrumentu riskiem, tieši vai netieši nesniedz atbalstu vērtspapīrošanai papildus savām līgumsaistībām, lai samazinātu ieguldītāju iespējamus vai faktiskos zaudējumus.

2. Piemērojot 1. punktu, darījums nav uzskatāms par atbalstu, ja tas ir pienācīgi ņemts vērā, novērtējot būtisku kredītriska pārvešanu, un abas puses ir veikušas darījumu, rīkojoties savās interesēs, kā brīvas un neatkarīgas puses (savstarpēji nesaistītu pušu darījums). Minētajos nolūkos iestāde veic darījuma pilnīgu kredītzraudzību un ņem vērā vismaz visus šādus turpmāk minētos elementus:

a) atpirkšanas cena;

b) iestādes kapitāla un likviditātes pozīcija pirms un pēc atpirkšanas;

c) pamatā esošo riska darījumu gūtie rezultāti;

d) vērtspapīrošanas pozīciju gūtie rezultāti;

e) ietekme, kādu atbalsts atstās uz iniciatoriestādes paredzamajiem zaudējumiem attiecībā pret ieguldītājiem.

3. Iniciatoriestāde un sponsoriestāde paziņo kompetentajai iestādei par jebkuru darījumu, kas noslēgts attiecībā uz vērtspapīrošanu saskaņā ar 2. punktu.

4. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par to, kas, piemērojot šo pantu, ir uzskatāms par "savstarpēji nesaistītu pušu darījumu" un apstākļos, kad darījums nav strukturēts tā, lai sniegtu atbalstu.

5. Ja iniciatoriestāde vai sponsoriestāde attiecībā uz vērtspapīrošanu neizpilda 1. punkta noteikumus, iestāde ietver visus minētās vērtspapīrošanas riska darījumus savā riska darījumu riska svērtā vērtību aprēķinā tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, un atklāj šādu informāciju:

a) ka tā ir sniegusi atbalstu vērtspapīrošanai, pārkāpjot 1. punktu; un

b) sniegtā atbalsta ietekmi pašu kapitāla prasību izteiksmē.

251. pants

Iniciatoriestādes sintētiskajā vērtspapīrošanā vērtspapīrotu riska darījumu riska svērtā vērtību aprēķins

1. Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības pamatā esošajiem riska darījumiem, sintētiskās vērtspapīrošanas iniciatoriestāde attiecīgā gadījumā izmanto aprēķina metodes, kas izklāstītas šajā iedaļā, nevis tās, kas izklāstītas 2. nodaļā. Iestādēm, kuras riska darījumu riska svērtās vērtības un attiecīgos gadījumos paredzamo zaudējumu apmēru attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem aprēķina saskaņā ar 3. nodaļu, paredzamo zaudējumu apmērs saistībā ar šādiem riska darījumiem ir nulle.

2. Šā panta 1. punktā noteiktās prasības ir piemērojamas visam vērtspapīrošanai pamatā esošo riska darījumu portfelim. Ievērojot 252. pantu, iniciatoriestāde riska darījumu riska svērtās vērtības attiecībā uz visiem vērtspapīrošanas laidieniem aprēķina saskaņā ar šo iedaļu, ieskaitot pozīcijas, attiecībā uz kurām iestāde var atzīt kredītriska mazināšanu saskaņā ar 249. pantu. Riska pakāpi, kas piemērojama pozīcijām, uz kurām attiecas kredītriska mazināšana, var grozīt saskaņā ar 4. nodaļu.

252. pants

Procedūra, kuru piemēro termiņu nesakrītībai sintētiskajā vērtspapīrošanā

Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar 251. pantu, jebkādu termiņu nesakrītību starp kredītaizsardzību, ar kuru tiek pārvests risks, un pamatā esošajiem riska darījumiem aprēķina šādi:

- a) par pamatā esošo riska darījumu termiņu uzskata ilgāko termiņu jebkuram no šiem riska darījumiem, bet nepārsniedzot piecus gadus. Kredītaizsardzības termiņu nosaka saskaņā ar 4. nodaļu;
- b) aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības vērtspapīrošanas pozīcijām, kurām saskaņā ar šo iedaļu piemēro 1 250 % riska pakāpi, iniciatoriestāde ignorē jebkādu termiņu nesakrītību. Visām citām pozīcijām piemēro 4. nodaļā izklāstīto termiņu nesakrītībai piemērojamo procedūru, izmantojot šādu formulu:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

kur:

RW^* = riska darījumu riska svērtās vērtības, piemērojot 92. panta 3. punkta a) apakšpunktu;

RW_{Ass} = pamatā esošo riska darījumu riska svērtās vērtības riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, aprēķinātas proporcionāli;

RW_{SP} = riska darījumu riska svērtās vērtības, kas aprēķinātas saskaņā ar 251. pantu tā, it kā termiņu nesakrītības nebūtu;

T = pamatā esošo riska darījumu termiņš, kas izteikts gados;

t = kredītaizsardzības termiņš, kas izteikts gados;

t^* = 0,25.

253. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību mazināšana

1. Ja vērtspapīrošanas pozīcijai saskaņā ar šo iedaļu piemēro 1 250 % riska pakāpi, iestādes var atskaitīt šādas pozīcijas riska darījumu vērtību no pirmā līmeņa pamata kapitāla saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu tā vietā, lai šo pozīciju iekļautu riska darījumu riska svērto vērtību aprēķinā. Minētajā nolūkā riska darījuma vērtības aprēķinā saskaņā ar 249. pantu var atspoguļot atbilstīgo fondēto kredītaizsardzību.

2. Ja iestāde izmanto 1. punktā noteikto alternatīvu, summu, kas atskaitīta saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu, tā var atskaitīt no summas, kura 268. pantā norādīta kā maksimālā kapitāla prasība, ko aprēķinātu pamatā esošajiem riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti.

2. apakšiedaļa

Metožu hierarhija un kopīgi parametri

254. pants

Metožu hierarhija

1. Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības, iestādes izmanto vienu no 3. apakšiedaļā izklāstītajām metodēm atbilstīgi šādai hierarhijai:

a) ja ir izpildīti 258. pantā izklāstītie nosacījumi, iestāde izmanto SEC-IRBA saskaņā ar 259. un 260. pantu;

b) ja SEC-IRBA nevar izmantot, iestāde izmanto SEC-SA saskaņā ar 261. un 262. pantu;

c) ja SEC-SA nevar izmantot, iestāde izmanto SEC-ERBA saskaņā ar 263. un 264. pantu pozīcijām ar reitingu vai pozīcijām, attiecībā uz kurām var izmantot izsecināto reitingu.

2. Pozīcijām ar reitingu vai pozīcijām, attiecībā uz kurām var izmantot izsecināto reitingu, iestādes SEC-SA vietā izmanto SEC-ERBA katrā šādā gadījumā:

- a) ja SEC-SA piemērošanas rezultātā iegūtā riska pakāpe būtu augstāka par 25 % pozīcijām, kas uzskatāmas par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām;
- b) ja SEC-SA piemērošanas rezultātā iegūtā riska pakāpe būtu augstāka par 25 % vai SEC-ERBA piemērošanas rezultātā iegūtā riska pakāpe būtu augstāka par 75 % pozīcijām, kas nav uzskatāmas par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām;
- c) vērtspapīrošanas darījumiem, kas nodrošināti ar automašīnu iegādei paredzēto aizdevumu, automašīnu izpirkumnomas un aprīkojuma izpirkumnomas darījumu portfeļiem.

3. Gadījumos, uz kuriem neattiecas 2. punkts, un atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, iestāde var nolemt SEC-SA vietā var piemērot SEC-ERBA visām savām vērtspapīrošanas pozīcijām ar reitingu vai pozīcijām, attiecībā pret kurām var izmantot izsecināto reitingu.

Piemērojot pirmo daļu, iestāde informē kompetento iestādi par savu lēmumu ne vēlāk kā 2018. gada 17. novembrī.

Iestāde informē savu kompetento iestādi par ikvienu turpmāku lēmumu izdarīt vēl citas izmaiņas pieejā, ko piemēro visām tās vērtspapīrošanas pozīcijām ar reitingu, pirms 15. novembra tūlīt pēc minētā lēmuma.

Ja kompetentā iestāde līdz 15. decembrim tūlīt pēc attiecīgi otrajā vai trešajā daļā minētā termiņa neizsaka nekādus iebildumus, iestādes paziņotais lēmums stājas spēkā no nākamā gada 1. janvāra un ir spēkā līdz brīdim, kad stājas spēkā nākamais paziņotais lēmums. Iestāde tā paša gada laikā neizmanto dažādas pieejas.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentās iestādes, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, var aizliegt iestādēm piemērot SEC-SA, ja riska darījumu riska svērtās vērtības, ko iegūst, piemērojot SEC-SA, nav samērīgas ar iestādei vai finanšu stabilitātei radīto risku, tostarp, bet ne tikai, ar kredītrisku, kas piemīt vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem. Tādu riska darījumu gadījumā, kuri nav uzskatāmi par VPS vērtspapīrošanas pozīcijām, īpaša uzmanība tiek pievērsta vērtspapīrošanai ar ļoti sarežģītām un riskantām iezīmēm.

5. Neskarot šā panta 1. punktu, iestāde var piemērot iekšējā novērtējuma pieeju, lai saskaņā ar 266. pantu aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības attiecībā uz pozīcijām bez reitinga ABKV programmā vai ABKV darījumā, ar noteikumu, ka ir izpildīti 265. pantā paredzētie nosacījumi. Ja iestāde ir saņēmusi atļauju piemērot iekšējā novērtējuma pieeju saskaņā ar 265. panta 2. punktu un konkrēta pozīcija ABKV programmā vai ABKV darījumā ietilpst šādas atļaujas piemērošanas jomā, iestāde piemēro minēto pieeju, lai aprēķinātu minētās pozīcijas riska darījumu riska svērto vērtību.

6. Atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijai iestādes piemēro SEC-SA saskaņā ar 261. pantu, ar 269. pantā noteiktajām izmaiņām.

7. Visos pārējos gadījumos vērtspapīrošanas pozīcijām piešķir 1 250 % riska svērumu.

8. Kompetentās iestādes informē EBI par visiem paziņojumiem, kuri sniegti, ievērojot šā panta 3. punktu. EBI uzrauga šā panta ietekmi uz kapitāla prasībām un dažādajām uzraudzības praksēm saistībā ar šā panta 4. punktu, kā arī katru gadu ziņo Komisijai par saviem konstatējumiem un pieņem pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

255. pants

K_{IRB} un K_{SA} noteikšana

1. Ja iestāde saskaņā ar 3. apakšdaļu piemēro SEC-IRBA, tā aprēķina K_{IRB} saskaņā ar 2.–5. punktu.

2. Iestādes nosaka K_{IRB}, riska darījumu riska svērtās vērtības, kas pamatā esošajiem riska darījumiem saskaņā ar 3. nodaļu būtu aprēķinātas tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, reizinot ar 8 % un dalot ar riska darījuma vērtību pamatā esošajiem riska darījumiem. K_{IRB} izsaka kā decimāldaļskaitli no nulles līdz vienam.

3. K_{IRB} aprēķināšanas vajadzībām riska darījumu riska svērtās vērtības, kas pamatā esošajiem riska darījumiem būtu aprēķinātas saskaņā ar 3. nodaļu, ietver:

- a) paredzamo zaudējumu summu saistībā ar visiem pamatā esošajiem vērtspapīrošanas riska darījumiem, tostarp pamatā esošajiem riska darījumiem, kuru saistības netiek pildītas un kuri joprojām ietilpst portfeli, saskaņā ar 3. nodaļu; un
- b) neparedzēto zaudējumu summu saistībā ar visiem pamatā esošajiem riska darījumiem, tostarp pamatā esošajiem portfeļa riska darījumiem, kuru saistības netiek pildītas, saskaņā ar 3. nodaļu.

4. Lai aprēķinātu kapitāla prasības nopirktajiem debitoru parādiem, iestādes var aprēķināt K_{IRB} saistībā ar pamatā esošajiem vērtspapīrošanas riska darījumiem saskaņā ar 3. nodaļā izklāstītajiem noteikumiem. Minētajos nolūkos riska darījumus ar privātpersonām vai MVU uzskata par nopirktiem privātpersonu vai MVU debitoru parādiem, un ar privātpersonām vai MVU nesaistītus riska darījumus uzskata par nopirktiem komercsabiedrību debitoru parādiem.

5. Atgūstamās vērtības samazinājuma riskam saistībā ar vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem iestādes K_{IRB} aprēķina atsevišķi, ja atgūstamās vērtības samazinājuma risks šādiem riska darījumiem ir būtisks.

Ja zaudējumus no atgūstamās vērtības samazinājuma riska un kredītriska vērtspapīrošanā apvieno, piemērojot 3. apakšdaļu, iestādes apvieno attiecīgo K_{IRB} atgūstamās vērtības samazinājuma riskam un kredītriskam vienā K_{IRB} . Ja no kredītriska vai atgūstamās vērtības samazinājuma riska radušos zaudējumu segšanai ir viens vienots rezerves fonds vai virsnodrošināšana, to var uzskatīt par norādi, ka šie riski ir apvienoti.

Ja atgūstamās vērtības samazinājuma risks un kredītrisks vērtspapīrošanā nav apvienoti, iestādes maina otrajā daļā paredzēto režīmu, lai piesardzīgi apvienotu attiecīgo K_{IRB} atgūstamās vērtības samazinājuma riskam un kredītriskam.

6. Ja iestāde saskaņā ar 3. apakšdaļu piemēro SEC-SA, tā aprēķina K_{SA} “ reizinot riska darījumu riska svērtās vērtības, kas pamatā esošajiem riska darījumiem būtu aprēķinātas saskaņā ar 2. nodaļu tā, it kā tie nebūtu vērtspapīroti, ar 8 % un dalot ar pamatā esošo riska darījumu vērtību. K_{SA} izsaka kā decimāldaļskaitli no nulles līdz vienam.

Piemērojot šo punktu, iestādes riska darījuma vērtību pamatā esošajiem riska darījumiem aprēķina, neveicot konkrētu kredītriska korekciju un papildu vērtības korekciju savstarpējo ieskaitu saskaņā ar 34. un 110. pantu un citus pašu kapitāla samazinājumus.

7. Piemērojot 1. līdz 6. punktu, ja vērtspapīrošanas struktūra ietver SSPE izmantošanu, visus SSPE riska darījumus saistībā ar vērtspapīrošanu uzskata par pamatā esošajiem riska darījumiem. Neskarot iepriekš minēto, iestāde var izslēgt SSPE riska darījumus no pamatā esošo riska darījumu portfeļa K_{IRB} vai K_{SA} aprēķināšanas vajadzībām, ja risks, kas izriet no SSPE riska darījumiem, ir nebūtisks vai ja tas neietekmē iestādes vērtspapīrošanas pozīciju.

Fondētās sintētiskās vērtspapīrošanas gadījumā jebkurus būtiskus ieņēmumus, kuri gūti, emitējot SSPE ar kredītrisku saistītas parādzīmes vai citus fondētos vērtspapīrus, kas kalpo kā nodrošinājums vērtspapīrošanas pozīciju atmaksāšanai, iekļauj K_{IRB} vai K_{SA} aprēķinā, ja nodrošinājuma kredītriskam piemēro zaudējumu sadali pa laidieniem.

8. Piemērojot šā panta 5. punkta trešo daļu, EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par atbilstīgajām metodēm, kā apvienot K_{IRB} atgūstamās vērtības samazinājuma riskam un kredītriskam, ja šie riski vērtspapīrošanā nav apvienoti.

9. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai turpmāk precizētu nosacījumus, ar kādiem iestādēm ļauj aprēķināt K_{IRB} pamatā esošo riska darījumu portfeliem saskaņā ar 4. punktu, jo īpaši attiecībā uz:

- a) iekšējo kredītpolitiku un modeļiem, kas paredzēti, lai aprēķinātu K_{IRB} vērtspapīrošanas darījumiem;
- b) dažādu riska faktoru izmantošanu saistībā ar pamatā esošo riska darījumu portfeli un, ja nav pieejami pietiekami precīzi vai uzticami dati par pamatā esošo portfeli, aizstājējdatu izmantošanu, lai aplēstu saistību nepildīšanas varbūtību (PD) un saistību nepildīšanas zaudējumus (LGD); un

c) uzticamības pārbaudes prasībām, lai uzraudzītu debitoru parādu pārdevēju vai citu iniciatoru darbības un politiku.

EBI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot šā punkta otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantā.

256. pants

Piesaistes punkta (A) un atsaistes punkta (D) noteikšana

1. Piemērojot šīs iedaļas 3. apakšsadaļu, iestādes nosaka piesaistes punktu (A) robežvērtībā, no kuras pamatā esošo riska darījumu portfeļa zaudējumus sāktu attiecināt uz attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju.

Piesaistes punktu (A) izsaka kā decimāldaļskaitli no nulles līdz vienam, un tas ir vienāds ar lielāko no šādiem rādītājiem – nulle vai attiecība starp vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu portfeļa neatmaksāto atlikumu, no kura atskaitīts neatmaksātais atlikums par visiem laidieniem, kas ir augstākas prioritātes vai līdzvērtīgi ar laidīnu, kurš ietver attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju, tostarp pašu riska darījumu, un visu vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu neatmaksāto atlikumu.

2. Piemērojot šīs iedaļas 3. apakšsadaļu, iestādes nosaka atsaistes punktu (D) robežvērtībā, no kuras pamatā esošo riska darījumu portfeļa zaudējumi radītu pilnīgu pamatsummas zaudēšanu par laidīnu, kas ietver attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju.

Atsaistes punktu (D) izsaka kā decimāldaļskaitli no nulles līdz vienam, un tas ir vienāds ar lielāko no šādiem rādītājiem – nulle vai attiecība starp vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu portfeļa neatmaksāto atlikumu, no kura atskaitīts neatmaksātais atlikums par visiem laidieniem, kas ir augstākas prioritātes nekā laidīns, kurš ietver attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju, un visu vērtspapīrošanas pamatā esošo riska darījumu neatmaksāto atlikumu.

3. Piemērojot 1. un 2. punktu, iestādes virsnodrošināšanu un fondētos rezerves kontus uzskata par laidieniem un aktīvus, kas veido šādus rezerves kontus, – par pamatā esošajiem riska darījumiem.

4. Piemērojot 1. un 2. punktu, iestādes neņem vērā nefondētos rezerves kontus un aktīvus, kas nenodrošina kredītkvalitātes uzlabojumus, piemēram, tos, kas sniedz tikai likviditātes atbalstu, valūtas vai procentu likmju mijmaiņas līgumus un naudas nodrošinājuma kontus saistībā ar minētajām vērtspapīrošanas pozīcijām. Attiecībā uz fondētiem rezerves kontiem un aktīviem, kas nodrošina kredītkvalitātes uzlabojumus, iestāde par vērtspapīrošanas pozīcijām uzskata tikai to minēto kontu vai aktīvu daļas, kas ir zaudējumus sedzošas.

5. Ja viena un tā paša darījuma divām vai vairākām augstākas prioritātes pozīcijām ir dažādi termiņi, bet tām ir kopīgs zaudējumu sadalījums, ko aprēķina proporcionāli, piesaistes punktu (A) un atsaistes punktu (D) aprēķins balstās uz minēto pozīciju kopējo neatmaksāto atlikumu, un no tā izrietošie piesaistes punkti (A) un atsaistes punkti (D) ir tie paši.

257. pants

Laidiena termiņa (M_T) noteikšana

1. Piemērojot šīs iedaļas 3. apakšsadaļu, un ievērojot 2. punktu, iestādes var noteikt laidiena termiņu (M_T) vai nu kā:

a) laidienā veicamo līguma maksājumu vidējo svērto termiņu saskaņā ar šādu formulu:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

kur CF_t ir visi līguma maksājumi (pamatsumma, procenti un maksas), kas aizdevuma ņēmējam jāmaksā t laikposmā; vai

b) laidiena galīgo juridiski noteikto termiņu saskaņā ar šādu formulu:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

kur M_L ir laidiena galīgais juridiski noteiktais termiņš.

2. Piemērojot 1. punktu, laidiena termiņa (M_T) noteikšanai visos gadījumos ievēro viena gada minimālo robežvērtību un piecu gadu maksimālo robežvērtību.

3. Ja iestādei saskaņā ar līgumu var rasties pakļautība iespējamiem zaudējumiem no pamatā esošajiem riska darījumiem, iestāde nosaka vērtspapīrošanas pozīcijas termiņu, ņemot vērā līguma termiņu un šādu pamatā esošo riska darījumu ilgāko termiņu. Attiecībā uz atjaunojamiem riska darījumiem piemēro riska darījuma ilgāko līgumā iespējamo atlikušo termiņu, ko varētu pievienot atjaunošanas laikposmā.

4. EBI uzrauga dažādās prakses šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu, un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2019. gada 31. decembrim izdod pamatnostādnes.

3. apakšiedaļa

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanas metodes

258. pants

Nosacījumi uz iekšējiem reitingiem balstītās pieejas (SEC-IRBA) izmantošanai

1. Iestādes izmanto SEC-IRBA, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērto vērtību attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- pozīcija ir nodrošināta ar IRB portfeli vai jauktu portfeli, ja pēdējā minētajā gadījumā iestāde spēj aprēķināt K_{IRB} saskaņā ar 3. iedaļu vismaz 95 % no pamatā esošo riska darījumu vērtības;
- ir pieejama pietiekama informācija saistībā ar vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem, lai iestāde varētu aprēķināt K_{IRB} ; un
- iestādei nav saskaņā ar 2. punktu liegts izmantot SEC-IRBA saistībā ar noteiktu vērtspapīrošanas pozīciju.

2. Kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā var liegt izmantot SEC-IRBA, ja vērtspapīrošanai ir ļoti sarežģītas vai riskantas iezīmes. Šajā nolūkā turpmāk minēto var uzskatīt par ļoti sarežģītām vai riskantām iezīmēm:

- kredītkvalitātes uzlabojumi, ko var mazināt citi iemesli, nevis portfeļa zaudējumi;
- pamatā esošo riska darījumu portfeli ar augstu iekšējās korelācijas pakāpi, jo riska darījumi ir koncentrēti vienā nozarē vai ģeogrāfiskajā apgabalā;
- darījumi, kuros vērtspapīrošanas pozīciju atmaksāšana ir ļoti atkarīga no riska faktoriem, kas nav atspoguļoti K_{IRB} ; vai
- ļoti sarežģīts zaudējumu sadalījums starp laidieniem.

259. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar SEC-IRBA

1. Saskaņā ar SEC-IRBA riska darījumu riska svērto vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina, pozīcijas riska darījuma vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 248. pantu, reizinot ar piemērojamo riska pakāpi, kura noteikta šādi, visos gadījumos ievērojot 15 % minimālo robežvērtību:

$$RW = 1 \text{ 250 \%}$$

$$\text{ja } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{ja } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right]$$

$$\text{ja } A < K_{IRB} < D$$

kur:

K_{IRB} ir pamatā esošo riska darījumu portfeļa kapitāla prasība, kā noteikts 255. pantā;

D ir atsaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu;

A ir piesaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu.

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

kur:

$$a = - (1/(p * K_{IRB}));$$

$$u = D - K_{IRB};$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0),$$

kur:

$$p = \max [0, 3; (A + B * (1/N) + C * K_{IRB} + D * LGD + E * M_T)]$$

kur:

N ir pamatā esošo riska darījumu portfeli iekļauto riska darījumu efektīvais skaits, kas aprēķināts saskaņā ar 4. punktu;

LGD ir pamatā esošo riska darījumu portfeli iekļauto riska darījumu svērtie vidējie saistību neizpildes zaudējumi, kas aprēķināti saskaņā ar 5. punktu;

M_T ir laidiena termiņš, kas noteikts saskaņā ar 257. pantu.

A, B, C, D un E parametrus nosaka saskaņā ar šādu atsauču tabulu:

		A	B	C	D	E
Ar privātpersonām vai MVU nesaistīti	Augstākas prioritātes, granulāri (N ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Augstākas prioritātes, negranulāri (N < 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nav augstākas prioritātes, granulāri (N ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nav augstākas prioritātes, negranulāri (N < 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Privātpersonas vai MVU	Augstākas prioritātes	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nav augstākas prioritātes	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Ja pamatā esošais IRB portfelis ietver gan darījumus ar privātpersonām vai MVU, gan ar privātpersonām vai MVU nesaistītus darījumus, portfeli sadala vienā privātpersonu vai MVU un vienā ar privātpersonām vai MVU nesaistītu darījumu apakšportfelī, un katram apakšportfelim aplēš atsevišķu parametru p (un atbilstīgos ievaddatu parametrus N, K_{IRB} un LGD). Pēc tam darījumam aprēķina vidējo svērto parametru p, pamatojoties uz katra apakšportfeļa parametriem p un riska darījumu nominālo apmēru katrā apakšportfelī.

3. Ja iestāde piemēro SEC-IRBA jauktam portfelim, parametra p aprēķinu balsta tikai uz pamatā esošajiem riska darījumiem, kam piemēro IRB pieeju. Šajā nolūkā neņem vērā pamatā esošos riska darījumus, kam piemēro standartizēto pieeju.

4. Riska darījumu efektīvo skaitu (N) aprēķina šādi:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kur EAD_i ir riska darījuma vērtība saistībā ar portfeļa i riska darījumu.

Vairākus riska darījumus ar vienu parādnieku konsolidē un uzskata par vienu riska darījumu.

5. Riska darījumu svērtos vidējos *LGD* aprēķina šādi:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kur LGD_i ir vidējie *LGD* saistībā ar visiem riska darījumiem ar i parādnieku.

Ja nopirkto debitoru parādu kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku vērtspapīrošanā pārvalda apvienoti, *LGD* ievaddati kredītriskam atbilst *LGD* svērtajam vidējam rādītājam, bet atgūstamās vērtības samazinājuma riskam – 100 % *LGD*. Riska pakāpes ir atsevišķās *IRB* pieejas kapitāla prasības attiecīgi kredītriskam un atgūstamās vērtības samazinājuma riskam. Šajā nolūkā vienu vienotu rezerves fondu vai virsnodrošināšanu, kas ir pieejami, lai segtu zaudējumus no kredītriska vai atgūstamās vērtības samazinājuma riska, var uzskatīt par norādi, ka šos riskus pārvalda apvienoti.

6. Ja portfeļa lielākā pamatā esošo riska darījumu daļa (C_1) nepārsniedz 3 %, iestādes var izmantot šādu vienkāršotu metodi, lai aprēķinātu N un riska darījumu svērto vidējo *LGD*:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

kur:

C_m ir portfeļa daļa, kas atbilst lielāko m riska darījumu summai; un

m nosaka iestāde.

Ja ir pieejama tikai C_1 un šī summa nepārsniedz 0,03, tad iestāde var noteikt *LGD* kā 0,50 un N kā $1/C_1$.

7. Ja pozīcija ir balstīta uz jauktu portfeli un iestāde spēj saskaņā ar 258. panta 1. punkta a) apakšpunktu aprēķināt K_{IRB} vismaz 95 % no pamatā esošo riska darījumu vērtībām, kapitāla prasību pamatā esošo riska darījumu portfelim tā aprēķina šādi:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

kur:

d ir riska darījumu vērtības daļa tiem pamatā esošajiem riska darījumiem, kuriem iestāde var aprēķināt K_{IRB} , attiecībā pret riska darījumu vērtību visiem pamatā esošajiem riska darījumiem.

8. Ja iestādei ir vērtspapīrošanas pozīcija atvasināta instrumenta veidā, lai ierobežotu tirgus riskus, tostarp procentu likmju vai valūtas riskus, iestāde minētajam atvasinātajam instrumentam var piešķirt izsecināto riska pakāpi, kas ir vienāda ar atsaucē pozīcijas riska pakāpi, kuru aprēķina saskaņā ar šo pantu.

Piemērojot pirmo daļu, atsaucē pozīcija ir pozīcija, kas visos aspektos ir līdzvērtīga atvasinātajam instrumentam, vai ja šādas līdzvērtīgas pozīcijas nav, pozīcija, kas ir tieši pakārtota atvasinātajam instrumentam.

260. pants

Pieeja VPS vērtspapīrošanai saskaņā ar SEC-IRBA

Saskaņā ar SEC-IRBA riska pakāpi VPS vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina saskaņā ar 259. pantu, ņemot vērā šādas izmaiņas:

riska pakāpes minimālā robežvērtība augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijām = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

261. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar standartizēto pieeju (SEC-SA)

1. Saskaņā ar SEC-SA riska darījumu riska svērto vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina, pozīcijas riska darījuma vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 248. pantu, reizinot ar piemērojamo riska pakāpi, kura noteikta šādi, visos gadījumos ievērojot 15 % minimālo robežvērtību:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% && \text{ja } D \leq K_A \\
 RW &= 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} && \text{ja } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] && \text{ja } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

kur:

D ir atsaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu;

A ir piesaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu.

K_A ir parametrs, kuru aprēķina saskaņā ar 2. punktu,

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

kur:

$$a = - (1/(p \cdot K_A));$$

$$u = D - K_A;$$

$$l = \max (A - K_A; 0);$$

p = 1 vērtspāpīrošanas riska darījums, kas nav atkārtotas vērtspāpīrošanas riska darījums.

2. Piemērojot 1. punktu, K_A aprēķina šādi:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

kur:

K_{SA} ir pamatā esošā portfeļa kapitāla prasība, kā noteikts 255. pantā;

W ir attiecība starp:

- a) nominālvērtības summu pamatā esošajiem riska darījumiem, kuru saistības netiek pildītas; un
- b) visu pamatā esošo riska darījumu nominālvērtības summu.

Šajā nolūkā riska darījums, kura saistības netiek pildītas, ir pamatā esošs riska darījums, kas atbilst kādam no šādiem nosacījumiem: i) kura termiņš nokavēts par 90 vai vairāk dienām; ii) kurš atrodas bankrota vai maksātnespējas procesā; iii) kurš atrodas piespiedu atsavināšanas vai līdzīgā procesā vai iv) kura saistības netiek pildītas saskaņā ar vērtspāpīrošanas dokumentāciju.

Ja iestādei nav zināms kavējumu statuss 5 % vai mazāk pamatā esošo riska darījumu portfeli, iestāde var izmantot SEC-SA ar šādu pielāgojumu, aprēķinot K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Apakšportfelis 1 ja W zināms}}}{EAD_{\text{Kopējais}}} \times K_A^{\text{Apakšportfelis 1 ja W zināms}} \right) + \frac{EAD_{\text{Apakšportfelis 2 ja W nezināms}}}{EAD_{\text{Kopējais}}}$$

Ja iestādei nav zināms kavējumu statuss vairāk nekā 5 % no portfeļa pamatā esošajiem riska darījumiem, vērtspāpīrošanas pozīcijas riska pakāpe ir 1 250 %.

3. Ja iestādei ir vērtspāpīrošanas pozīcija atvasināta instrumenta veidā, lai ierobežotu tirgus riskus, tostarp procentu likmju vai valūtas riskus, iestāde minētajam atvasinātajam instrumentam var piešķirt izsecināto riska pakāpi, kas ir vienāda ar atsaucē pozīcijas riska pakāpi, kuru aprēķina saskaņā ar šo pantu.

Piemērojot šo punktu, atsaucē pozīcija ir pozīcija, kas visos aspektos ir līdzvērtīga atvasinātajam instrumentam, vai, ja šādas līdzvērtīgas pozīcijas nav, pozīcija, kas ir tieši pakārtota atvasinātajam instrumentam.

262. pants

Pieeja VPS vērtspapīrošanai saskaņā ar SEC-SA

Saskaņā ar SEC-SA riska pakāpi VPS vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina saskaņā ar 261. pantu, ņemot vērā šādas izmaiņas:

riska pakāpes minimālā robežvērtība augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijām = 10 %

$p = 0,5$

263. pants

Riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz ārējiem reitingiem (SEC-ERBA)

1. Saskaņā ar SEC-ERBA riska darījumu riska svērto vērtību vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina, pozīcijas riska darījuma vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 248. pantu, reizinot ar piemērojamo riska pakāpi saskaņā ar šo pantu.

2. Riska darījumiem ar īstermiņa kredītvērtējumiem vai ja uz īstermiņa kredītvērtējumu balstīto reitingu var izsecināt saskaņā ar 7. punktu, piemēro šādas riska pakāpes:

1. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	Visi pārējie reitingi
Riska pakāpe	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Riska darījumiem ar ilgtermiņa kredītvērtējumiem vai ja uz ilgtermiņa kredītvērtējumu balstīto reitingu var izsecināt saskaņā ar šā panta 7. punktu, piemēro 2. tabulā noteiktās riska pakāpes, kas attiecīgi koriģētas, ievērojot laidiena termiņu (M_T) saskaņā ar 257. pantu un šā panta 4. punktu un laidiena apmēru laidieniem, kas nav augstākas prioritātes, saskaņā ar šā panta 5. punktu:

2. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	Augstākas prioritātes laidiens		(Plāns) laidiens, kas nav augstākas prioritātes	
	Laidiena termiņš (M_T)		Laidiena termiņš (M_T)	
	1 gads	5 gadi	1 gads	5 gadi
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Kreditkvalitātes pakāpe	Augstākas prioritātes laidiens		(Plāns) laidiens, kas nav augstākas prioritātes	
	Laidiena termiņš (M _T)		Laidiena termiņš (M _T)	
	1 gads	5 gadi	1 gads	5 gadi
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Visas pārējās	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Lai noteiktu riska pakāpi laidieniem, kuru termiņš ir no viena gada līdz pieciem gadiem, iestādes izmanto lineāro interpolāciju starp riska pakāpēm, kas piemērojamas attiecīgi viena gada un piecu gadu termiņam saskaņā ar 2. tabulu.

5. Lai ņemtu vērā laidiena apmēru, riska pakāpi laidieniem, kas nav augstākas prioritātes, iestādes aprēķina šādi:

$$RW = [RW \text{ pēc korekcijas, ievērojot termiņu, saskaņā ar 4. punktu}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

kur:

T = laidiena apmērs, ko izsaka kā D – A,

kur:

D ir atsaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu;

A ir piesaistes punkts, kas noteikts saskaņā ar 256. pantu.

6. Laidieniem, kas nav augstākas prioritātes, riska pakāpēm, kuras izriet no 3., 4. un 5. punkta, piemēro 15 % minimālo robežvērtību. Turklāt aprēķinātā riska pakāpe nav zemāka par riska pakāpi, kas atbilst hipotētiskam augstākas prioritātes laidienam tajā pašā vērtspārošanā ar tādu pašu kredītvērtējumu un termiņu.

7. Lai izmantotu izsecinātos reitingus, iestādes pozīcijai bez reitinga piešķir tādu izsecināto reitingu, kas ir vienāds ar kredītvērtējumu atsaucē pozīcijai ar reitingu, kura atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- atsaucē pozīcija visos aspektos ir līdzvērtīga vērtspārošanas pozīcijai bez reitinga, vai, ja nav līdzvērtīgas reitinga pozīcijas, atsaucē pozīcija ir tieši pakārtota pozīcijai bez reitinga;
- atsaucē pozīcijai nav tāda veida trešo personu garantiju vai citu kredītkvalitātes uzlabojumu, kas nav pieejami pozīcijai bez reitinga;
- atsaucē pozīcijas termiņš ir vienāds ar vai ilgāks par attiecīgās pozīcijas bez reitinga termiņu;
- visus izsecinātos reitingus pastāvīgi atjaunina, lai atspoguļotu jebkādas izmaiņas atsaucē pozīcijas kredītvērtējumā.

8. Ja iestādei ir vērtspārošanas pozīcija atvasināta instrumenta veidā, lai ierobežotu tirgus risku, tostarp procentu likmju vai valūtas risku, iestāde minētajam atvasinātajam instrumentam var piešķirt izsecināto riska pakāpi, kas ir vienāda ar atsaucē pozīcijas riska pakāpi, kuru aprēķina saskaņā ar šo pantu.

Piemērojot pirmo daļu, atsaucē pozīcija ir pozīcija, kas visos aspektos ir līdzvērtīga atvasinātajam instrumentam, vai, ja šādas līdzvērtīgas pozīcijas nav, pozīcija, kas ir tieši pakārtota atvasinātajam instrumentam.

264. pants

Pieeja VPS vērtspapīrošanai saskaņā ar SEC-ERBA

1. Saskaņā ar SEC-ERBA riska pakāpi VPS vērtspapīrošanas pozīcijai aprēķina saskaņā ar 263. pantu, ņemot vērā šajā pantā noteiktās izmaiņas.

2. Riska darījumiem ar īstermiņa kredītnovērtējumiem vai ja uz īstermiņa kredītnovērtējumu balstīto reitingu var izsecināt saskaņā ar 263. panta 7. punktu, piemēro šādas riska pakāpes:

3. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	1	2	3	Visi pārējie reitingi
Riska pakāpe	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Riska darījumiem ar ilgtermiņa kredītnovērtējumiem vai ja uz ilgtermiņa kredītnovērtējumu balstīto reitingu var izsecināt saskaņā ar 263. panta 7. punktu, riska pakāpes nosaka saskaņā ar 4. tabulu, tās koriģējot atbilstīgi laidiena termiņam (M_T) saskaņā ar 257. pantu un 263. panta 4. punktu un laidiena apmēram laidieniem, kas nav augstākas prioritātes, saskaņā ar 263. panta 5. punktu:

4. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	Augstākas prioritātes laidieni		(Plāns) laidieni, kas nav augstākas prioritātes	
	Laidiena termiņš (M_T)		Laidiena termiņš (M_T)	
	1 gads	5 gadi	1 gads	5 gadi
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Visas pārējās	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

265. pants

Iekšējā novērtējuma pieejas darbības joma un operacionālās prasības

1. Iestādes var aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības ABKV programmu vai ABKV darījumu pozīcijām bez reitinga atbilstīgi iekšējā novērtējuma pieejai saskaņā ar 266. pantu, ja ir izpildīti šā panta 2. punktā izklāstītie nosacījumi.

Ja iestāde ir saņēmusi atļauju piemērot iekšējā novērtējuma pieeju saskaņā ar šā panta 2. punktu un konkrēta pozīcija ABKV programmā vai ABKV darījumā ietilpst šādas atļaujas piemērošanas jomā, iestāde piemēro minēto pieeju, lai aprēķinātu minētās pozīcijas riska darījumu riska svērto vērtību.

2. Kompetentās iestādes piešķir iestādēm atļauju piemērot iekšējā novērtējuma pieeju skaidri noteiktā piemērošanas jomā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) visas ABKV programmā emitēto komerciālo vērtspapīru pozīcijas ir pozīcijas ar reitingu;
- b) pozīcijas kredītkvalitātes iekšējais novērtējums atspoguļo vienas vai vairāku ĀKNI publiski pieejamu novērtēšanas metodoloģiju tāda paša veida vērtspapīrošanas pozīciju, ko atbalsta vērtspapīrotā veida pamatā esošo riska darījumi, reitingu noteikšanai;
- c) ABKV programmā emitētais komerciālais vērtspapīrs ir emitēts galvenokārt trešo personu ieguldītājiem;
- d) iestādes iekšējās novērtēšanas process ir vismaz tikpat konservatīvs kā to ĀKNI publiski pieejamie novērtējumi, kuras ir sniegušas ārējo reitingu ABKV programmā emitētajiem komerciālajiem vērtspapīriem, jo īpaši attiecībā uz stresa faktoriem un citiem attiecīgiem kvantitatīviem elementiem;
- e) iestādes iekšējā novērtējuma metodoloģijā ņem vērā to ĀKNI visas attiecīgās publiski pieejamās novērtēšanas metodoloģijas, kuras sniedz reitingu ABKV programmas komerciālajiem vērtspapīriem, un paredz reitinga pakāpes atbilstīgi ĀKNI kredītnovērtējumiem. Iestāde savā iekšējā uzskaitē dokumentē paskaidrojumu, kurā aprakstīts, kā ir izpildītas šā punkta prasības, un regulāri atjaunina šo paskaidrojumu;
- f) iestāde iekšējās riska pārvaldības nolūkā izmanto iekšējā novērtējuma metodoloģiju, tostarp lēmumu pieņemšanā, informācijas vadībā un iekšējā kapitāla sadales procesos;
- g) iekšējie vai ārējie revidenti, ĀKNI vai iestādes iekšējā kredītzraudzības vai riska pārvaldības struktūrvienība regulāri pārskata iekšējā novērtējuma procesu un iestādes ABKV programmas vai ABKV darījuma riska darījumu kredītkvalitātes iekšējo novērtējumu kvalitāti;
- h) iestāde seko savu iekšējo reitingu sniegtajiem rezultātiem laika gaitā, lai novērtētu savas iekšējā novērtējuma metodoloģijas darbības rezultātus, un nepieciešamības gadījumā veic šīs metodoloģijas korekcijas, ja riska darījumu rezultāti regulāri atšķiras no iekšējo reitingu paredzētajiem;
- i) ABKV programmā ir iekļauti sākotnējās izvietojuma un pasīvu pārvaldības standarti programmas administratoram paredzētu pamatnostādņu veidā vismaz par:
 - i) aktīvu atbilstības kritērijiem saskaņā ar j) apakšpunktu;
 - ii) to riska darījumu veidiem un naudas vērtību, kas izriet no likviditātes līgumiem un kredītkvalitātes uzlabojumiem;
 - iii) zaudējumu sadali starp ABKV programmas vai ABKV darījuma vērtspapīrošanas pozīcijām;
 - iv) aktīvu juridisko un ekonomisko nodalīšanu no struktūras, kas šos aktīvus pārdod;
- j) aktīvu atbilstības kritēriji ABKV programmā vismaz:
 - i) nepieļauj iespēju iegādāties aktīvus, kuriem ir būtisks kavējums vai kuriem netiek pildītas saistības;
 - ii) ierobežo pārmērīgu koncentrēšanos uz vienu parādnieku vai ģeogrāfisko apgabalu; un
 - iii) ierobežo iegādājamo aktīvu termiņu;
- k) pārdevēja kredītriska un komercdarbības profila analīzi veic, ietverot vismaz novērtējumu par pārdevēja:
 - i) iepriekšējiem un paredzamajiem turpmākajiem finanšu rezultātiem;

- ii) esošo stāvokli tirgū un paredzamo turpmāko konkurētspēju;
 - iii) sviru, naudas plūsmu, procentu segumu un parāda reitingu; un
 - iv) sākotnējās izvietojanas standartiem, apkalpošanas spēju un iekasēšanas procesiem;
- l) ABKV programmai ir iekasēšanas politikas un procesi, kuros ņemta vērā parādus apkalpojošās sabiedrības darbības spēja un kredītkvalitāte, un tā ietver iezīmes, kas mazina pārdevēja un parādus apkalpojošās sabiedrības ar darbību saistītos riskus. Piemērojot šo apakšpunktu, ar darbību saistītos riskus var mazināt, izmantojot iedarbinātājmehānismus, kuru pamatā ir pārdevēja vai parādus apkalpojošās sabiedrības pašreizējā kredītkvalitāte, lai novērstu līdzekļu sajaukšanos pārdevēja vai parādus apkalpojošās sabiedrības saistību neizpildes gadījumā;
 - m) apkopoto zaudējumu aplēsē par aktīvu portfeli, kuru var iegādāties ABKV programmā, ņem vērā visus iespējamus riska avotus, piemēram, kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku;
 - n) ja pārdevēja nodrošināto kredītkvalitātes uzlabojumu apjoms ir noteikts, pamatojoties tikai uz kredītzaudējumiem, un atgūstamās vērtības samazinājuma risks attiecīgajam aktīvu portfelim ir būtisks, ABKV programma ietver atsevišķu rezervi atgūstamās vērtības samazinājuma riskam;
 - o) nepieciešamo uzlabojumu līmeni ABKV programmā aprēķina, ņemot vērā vēsturisko informāciju par vairākiem gadiem, tostarp zaudējumus, kavējumus, atgūstamās vērtības samazinājumus un debitoru parādu apgrozības ātrumu;
 - p) ABKV programmā iekļauj strukturālus mehānismus riska darījumu iegādei, lai mazinātu pamatā esošā portfeļa iespējamo kredītkvalitātes pasliktināšanos. Šādi mehānismi var ietvert izbeigšanas iedarbinātājmehānismus, kas noteikti konkrētam riska darījumu portfelim;
 - q) iestāde izvērtē pamatā esošā aktīvu portfeļa īpašības, piemēram, vidējo svērtu kredītvērtējumu, un nosaka koncentrēšanos uz atsevišķu parādnieku vai ģeogrāfisko apgabalu un aktīvu portfeļa granularitāti.
3. Ja iestādes iekšējie revidenti, kredītzraudzības vai riska pārvaldības struktūrvienības veic pārskatīšanu, kas paredzēta 2. punkta g) apakšpunktā, tad šīm struktūrvienībām ir jābūt neatkarīgām no iestādes iekšējām struktūrvienībām, kas nodarbojas ar ABKV programmas darbību un attiecībām ar klientiem.
4. Iestādes, kuras ir saņēmušas atļauju piemērot iekšējā novērtējuma pieeju, neatgriežas pie citu metožu izmantošanas attiecībā uz pozīcijām, kas ietilpst iekšējā novērtējuma pieejas piemērošanas jomā, izņemot gadījumus, kad ir izpildīti abi turpmāk minētie nosacījumi:
- a) iestāde ir pietiekami pierādījusi kompetentajai iestādei, ka iestādei ir pamatots iemesls to darīt;
 - b) iestāde ir saņēmusi kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju.

266. pants

Riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķināšana saskaņā ar iekšējā novērtējuma pieeju

1. Saskaņā ar iekšējā novērtējuma pieeju iestāde pozīcijai bez reitinga ABKV programmā vai ABKV darījumā piešķir vienu no reitingu kategorijām, kas noteiktas 265. panta 2. punkta e) apakšpunktā, pamatojoties uz tās iekšējo novērtējumu. Pozīcijai tiek piešķirts atvasināts reitings, kas ir vienāds ar kredītnovērtējumu, kurš atbilst minētā reitinga kategorijai, kā noteikts 265. panta 2. punkta e) apakšpunktā.
2. Saskaņā ar 1. punktu atvasinātais reitings atbilst vismaz ieguldījumu kategorijai vai ir augstāks laikā, kad tas pirmoreiz tika piešķirts, un riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķināšanas vajadzībām saskaņā ar attiecīgi 263. pantu vai 264. pantu ir pielīdzināms atbilstīgam kredītnovērtējumam, ko sniegusi ĀKNI.

4. apakšiedaļa

Vērtspapīrošanas pozīciju maksimālās robežvērtības

267. pants

Maksimālā riska pakāpe augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijām – “caurskatīšanas” pieeja

1. Iestāde, kura visu laiku pārzina pamatā esošo riska darījumu sastāvu, augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīcijai var piešķirt maksimālo riska pakāpi, kas ir vienāda ar riska darījumu svērtu vidējo riska pakāpi, kura būtu piemērojama pamatā esošajiem riska darījumiem, ja tie nebūtu vērtspapīroti.

2. Pamatā esošo riska darījumu portfeļu gadījumā, ja iestāde izmanto tikai standartizēto pieeju vai *IRB* pieeju, augstākas prioritātes vērtspāpīrošanas pozīcijas maksimālā riska pakāpe ir vienāda ar riska darījumu svērto vidējo riska pakāpi, kas tiktu piemērota pamatā esošajiem riska darījumiem saskaņā ar attiecīgi 2. vai 3. nodaļu tā, it kā tie nebūtu vērtspāpīroti.

Jauktu portfeļu gadījumā maksimālo riska pakāpi aprēķina šādi:

a) ja iestāde piemēro *SEC-IRBA*, pamatā esošā portfeļa standartizētās pieejas daļai un *IRB* pieejas daļai katrai piešķir attiecīgi atbilstīgās standartizētās pieejas riska pakāpi un *IRB* pieejas riska pakāpi;

b) ja iestāde piemēro *SEC-SA* vai *SEC-ERBA*, maksimālā riska pakāpe augstākas prioritātes vērtspāpīrošanas pozīcijām ir vienāda ar pamatā esošo riska darījumu svērto vidējo riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju.

3. Piemērojot šo pantu, riska pakāpē, kas būtu piemērojama atbilstīgi *IRB* pieejai saskaņā ar 3. nodaļu, ietver attiecību starp:

a) paredzamajiem zaudējumiem, kas reizināti ar 12,5; un

b) riska darījuma vērtību pamatā esošajiem riska darījumiem.

4. Ja maksimālā riska pakāpe, kas aprēķināta saskaņā ar 1. punktu, atbilst zemākai riska pakāpei nekā riska pakāpju minimālās robežvērtības, kuras noteiktas attiecīgi 259. līdz 264. pantā, tā vietā izmanto pirmo no iepriekšminētajām.

268. pants

Maksimālās kapitāla prasības

1. Iniciatoriestāde, sponsoriestāde vai cita iestāde, kas izmanto *SEC-IRBA*, vai iniciatoriestāde vai sponsoriestāde, kas izmanto *SEC-SA* vai *SEC-ERBA*, tās turētai vērtspāpīrošanas pozīcijai var piemērot maksimālo kapitāla prasību, kas ir vienāda ar kapitāla prasībām, ko aprēķinātu saskaņā ar 2. vai 3. nodaļu attiecībā uz pamatā esošajiem riska darījumiem tā, it kā tie nebūtu vērtspāpīroti. Piemērojot šo pantu, *IRB* pieejas kapitāla prasība ietver paredzamo zaudējumu summu saistībā ar šiem riska darījumiem, ko aprēķina saskaņā ar 3. nodaļu, un neparedzēto zaudējumu summu, reizinātu ar koeficientu 1,06.

2. Jauktu portfeļu gadījumā maksimālo kapitāla prasību nosaka, aprēķinot pamatā esošo riska darījumu *IRB* pieejas un standartizētās pieejas daļu kapitāla prasību riska darījumu svērto vidējo lielumu saskaņā ar 1. punktu.

3. Maksimālā kapitāla prasība tiek iegūta, summu, kas aprēķināta saskaņā ar 1. vai 2. punktu, reizinot ar attiecīgajos laidienos iestādes turētās līdzdalības lielāko proporciju (*V*), ko izsaka kā procentuālu attiecību un aprēķina šādi:

a) iestādei, kurai ir viena vai vairākas vērtspāpīrošanas pozīcijas vienā laidienā, *V* ir vienāds ar minētajā laidienā iestādes turēto vērtspāpīrošanas pozīciju nominālvērtības attiecību pret laidiena nominālvērtību;

b) iestādei, kurai ir vērtspāpīrošanas pozīcijas dažādos laidienos, *V* ir vienāds ar līdzdalības maksimālo proporciju visos laidienos. Šajā nolūkā līdzdalības proporciju katram no dažādajiem laidieniem aprēķina, kā noteikts a) apakšpunktā.

4. Aprēķinot maksimālo kapitāla prasību vērtspāpīrošanas pozīcijai saskaņā ar šo pantu, visu peļņu no pārdošanas un kredīt kvalitāti uzlabojošos procentu komponentus, kas izriet no vērtspāpīrošanas darījuma, atskaita no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta k) apakšpunktu.

5. apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi

269. pants

Atkārtota vērtspāpīrošana

1. Atkārtotas vērtspāpīrošanas pozīcijai iestādes piemēro *SEC-SA* saskaņā ar 261. pantu ar šādām izmaiņām:

a) $W = 0$ jebkuram riska darījumam ar vērtspāpīrošanas laidieniem pamatā esošo riska darījumu portfeli;

- b) $p = 1,5$;
- c) izrietošajai riska pakāpei piemēro minimālo robežvērtību 100 % apmērā.
2. K_{SA} pamatā esošajiem vērtspapīrošanas riska darījumiem aprēķina saskaņā ar 2. apakšiedaļu.
3. Atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijām nepiemēro maksimālās kapitāla prasības, kas noteiktas 4. apakšiedaļā.
4. Ja pamatā esošo riska darījumu portfeli ir vērtspapīrošanas laidieni apvienojumā ar citu veidu aktīviem, parametru K_A nosaka kā atsevišķi par katru riska darījumu apakškomplektu aprēķināto K_A vidējo, kas svērts ar nominālvērtību.

270. pants

Augstākas prioritātes pozīcijas MVU vērtspapīrošanā

Iniciatoriestāde attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīciju var aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības attiecīgi saskaņā ar 260., 262. vai 264. pantu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) vērtspapīrošana atbilst Regulas (ES) 2017/2402 4. nodaļā izklāstītajām VPS vērtspapīrošanas prasībām, kas attiecīgi piemērojamas, izņemot minētās regulas 20. panta 1. līdz 6. punktu;
- b) pozīcija ir uzskatāma par augstākas prioritātes vērtspapīrošanas pozīciju;
- c) vērtspapīrošana ir balstīta uz portfeli, ko veido riska darījumi ar uzņēmumiem, ar noteikumu, ka vismaz 70 % no tiem portfeļa atlikuma izteiksmē brīdī, kad vērtspapīrošanas darījums tiek emitēts vai – atjaunojamu vērtspapīrošanas darījumu gadījumā – kad riska darījums tiek pievienots vērtspapīrošanai, ir uzskatāmi par MVU 501. panta nozīmē;
- d) kredītrisks saistībā ar pozīcijām, kuras iniciatoriestāde nepatur, tiek pārvests, izmantojot garantiju vai atbalsta garantiju, kas atbilst prasībām attiecībā uz nefondēto kredītaizsardzību, kā izklāstīts 4. nodaļā par standartizēto pieeju kredītriskam;
- e) trešā persona, kurai ir pārvests kredītrisks, ir viens vai vairāki šādi subjekti:
- i) dalībvalsts centrālā valdība vai centrālā banka, daudzpusēja attīstības banka, starptautiska organizācija vai veicinātājsabiedrība, ja riska darījumi ar galvotāju vai atbalsta galvotāju saskaņā ar 2. nodaļu atbilst 0 % riska pakāpei;
- ii) institucionālais ieguldītājs, kā definēts Regulas (ES) 2017/2402 2. panta 12. punktā, ar noteikumu, ka garantija vai atbalsta garantija ir pilnībā nodrošināta ar naudas noguldījumu iniciatoriestādē.

270.a pants

Papildu riska pakāpe

- 1) Ja iestāde kādā būtiskā aspektā nolaidības vai bezdarbības dēļ neatbilst Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļas prasībām, kompetentās iestādes piemēro samērīgu papildu riska pakāpi ne mazāk kā 250 % apmērā no riska pakāpes (maksimālā vērtība – 1 250 %), ko piemēro attiecīgajām vērtspapīrošanas pozīcijām saskaņā ar attiecīgi 247. panta 6. punktu vai šīs regulas 337. panta 3. punktu. Papildu riska pakāpi pakāpeniski palielina ar katru nākamo reizi, kad ir pārkāpti uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības noteikumi. Kompetentās iestādes ņem vērā Regulas (ES) 2017/2402 6. panta 5. punktā minētos atbrīvojumus attiecībā uz atsevišķiem vērtspapīrošanas darījumiem, samazinot riska pakāpi, ko tās pretējā gadījumā saskaņā ar šo pantu piemērotu tādai vērtspapīrošanai, uz kuru attiecas Regulas (ES) 2017/2402 6. panta 5. punkts.
2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai veicinātu uzraudzības prakses konverģenci saistībā ar 1. punkta īstenošanu, tostarp pasākumus, kas veicami uzticamības pārbaudes un riska pārvaldības pienākumu pārkāpuma gadījumā. EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. Iedaļa

Ārējie kredītnovērtējumi

270.b pants

ĀKNI veiktu kredītnovērtējumu izmantošana

Iestādes var izmantot kredītnovērtējumus, lai noteiktu vērtspapīrošanas pozīcijas riska pakāpi saskaņā ar šo nodaļu, vienīgi tad, ja kredītnovērtējumu ir izdevusi vai to ir apstiprinājusi ĀKNI saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009.

270.c pants

Prasības ĀKNI kredītnovērtējumiem

Lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar 3. iedaļu, iestādes var izmantot ĀKNI kredītnovērtējumu vienīgi tad, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) nav nesakritības starp kredītnovērtējumā atspoguļotajiem maksājumu veidiem un tiem maksājumu veidiem, uz kuriem kredītiestādei ir tiesības saskaņā ar līgumu, kas ir pamatā attiecīgajai vērtspapīrošanas pozīcijai;
- b) ĀKNI publicē kredītnovērtējumus un informāciju par zaudējumu un naudas plūsmas analīzi, reitingu jutīgumu pret izmaiņām pamatā esošo reitingu pieņēmumos, tostarp par pamatā esošo riska darījumu rezultātiem, un procedūras, metodoloģijas, pieņēmumus un galvenos elementus, kas ir kredītnovērtējumu pamatā, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1060/2009. Piemērojot šo punktu, informāciju uzskata par publiski pieejamu, ja tā ir publicēta pieklūstamā formātā. Informācija, kas pieejama tikai ierobežotam skaitam sabiedrību, nav uzskatāma par publiski pieejamu;
- c) kredītnovērtējumi tiek iekļauti ĀKNI pārejas matricā;
- d) kredītnovērtējumi nav balstīti vai daļēji balstīti uz nefondēto atbalstu, kuru sniedz pati iestāde. Ja pozīcija ir balstīta vai daļēji balstīta uz nefondēto atbalstu, iestādei, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības šai pozīcijai saskaņā ar 3. iedaļu, šī pozīcija ir jāņem vērā tā, it kā tā būtu bez reitinga;
- e) ĀKNI ir apņēmusies publicēt paskaidrojumus, kā pamatā esošo riska darījumu gūtie rezultāti ietekmē kredītnovērtējumu.

270.d pants

Kredītnovērtējumu izmantošana

1. Iestāde var nolemt norīkot vienu vai vairākas ĀKNI, kuru kredītnovērtējumus izmanto tās riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanā saskaņā ar šo nodaļu ("norīkota ĀKNI").
2. Iestāde kredītnovērtējumus attiecībā uz savām vērtspapīrošanas pozīcijām izmanto konsekventi un neselektīvi un šajā nolūkā pilda šādas prasības:
 - a) iestāde neizmanto vienas ĀKNI kredītnovērtējumus pozīcijām dažos laidienos un citas ĀKNI kredītnovērtējumus savām pozīcijām citos laidienos tajā pašā vērtspapīrošanā, neatkarīgi no tā, vai reitingu tai piešķīrusi pirmā ĀKNI;
 - b) ja pozīcijai ir divu norīkotu ĀKNI kredītnovērtējumi, iestāde izmanto mazāk labvēlīgo kredītnovērtējumu;
 - c) ja pozīcijai ir trīs vai vairāku norīkotu ĀKNI kredītnovērtējumi, izmanto divus labvēlīgākos kredītnovērtējumus. Ja abi labvēlīgākie novērtējumi ir atšķirīgi, izmanto mazāk labvēlīgo no tiem;
 - d) iestāde mērķtiecīgi nepieprasa nelabvēlīgāku reitingu atsaukšanu.

3. Ja vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem ir pilnīga vai daļēja atbilstīga kredītaizsardzība saskaņā ar 4. nodaļu un šī aizsardzība ir atspoguļota norīkotas ĀKNI veiktā vērtspapīrošanas pozīcijas kredītvērtējumā, iestāde izmanto ar šo kredītvērtējumu saistīto riska pakāpi. Ja šajā punktā minētā kredītaizsardzība nav atbilstīga saskaņā ar 4. nodaļu, kredītvērtējumu neatzīst un vērtspapīrošanas pozīciju uzskata par pozīciju bez reitinga.

4. Ja vērtspapīrošanas pozīcijai ir atbilstīga kredītaizsardzība saskaņā ar 4. nodaļu un šī aizsardzība ir atspoguļota norīkotas ĀKNI veiktā kredītvērtējumā, iestāde uzskata šo vērtspapīrošanas pozīciju par tādu, it kā tā būtu bez reitinga, un riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar 4. nodaļu.

270.e pants

Vērtspapīrošanas attiecināšana

EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai šajā nodaļā noteiktās kredītkvalitātes pakāpes objektīvi un konsekventi attiecinātu uz visu ĀKNI attiecīgajiem kredītvērtējumiem. Piemērojot šo pantu, EBI jo īpaši:

- a) diferencē katrā novērtējumā izteiktos riska relatīvos līmeņus;
- b) ņem vērā kvantitatīvos faktoros, piemēram, saistību neizpildes vai zaudējumu līmeni, un katras ĀKNI kredītvērtējumu vēsturiskos rezultātus dažādās aktīvu kategorijās;
- c) ņem vērā kvalitatīvos faktoros, piemēram, ĀKNI novērtēto darījumu diapazonu, tās metodiku un tās kredītvērtējumu nozīmi, it īpaši to, vai šādos novērtējumos tiek ņemti vērā paredzami zaudējumi vai "pirmie euro zaudējumi", kā arī procentu savlaicīga samaksa vai procentu galīga samaksa;
- d) cenšas nodrošināt, lai vērtspapīrošanas pozīcijām, kurām, pamatojoties uz ĀKNI kredītvērtējumiem, ir piemērojama viena un tā pati riska pakāpe, tiktu piemēroti ekvivalenti kredītriska līmeņi.

EBI līdz 2014. gada 1. jūlijam iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.;

10) regulas 337. pantu aizstāj ar šādu:

"337. pants

Pašu kapitāla prasība vērtspapīrošanas instrumentiem

1. Attiecībā uz tirdzniecības portfeli iekļautajiem instrumentiem, kas ir vērtspapīrošanas pozīcijas, iestāde neto pozīcijām, kuras aprēķinātas saskaņā ar 327. panta 1. punktu, piemēro 8 % no riska pakāpes, ko iestāde piemērotu pozīcijai savā netirdzniecības portfeli saskaņā ar II sadaļas 5. nodaļas 3. iedaļu.

2. Nosakot riska pakāpes, piemērojot 1. punktu, saistību nepildīšanas varbūtības (*PD*) un saistību nepildīšanas zaudējumu (*LGD*) aplēses var noteikt, pamatojoties uz aplēsēm, kas iegūtas no tādas iestādes iekšējā inkrementālā saistību nepildīšanas un migrācijas riska (*IRB*) modeļa, kurai piešķirta atļauja izmantot iekšējo modeli parāda instrumentu specifiskā riska noteikšanai. Minēto alternatīvu var izmantot tikai ar kompetento iestāžu atļauju, ko piešķir, ja šīs aplēses atbilst kvantitatīvajām prasībām *IRB* modelim, kas noteiktas II sadaļas 3. nodaļā.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu EBI izdod pamatnostādnes par *PD* un *LGD* aplēšu kā ievaddatu izmantošanu, ja šo aplēšu pamatā ir *IRB* pieeja.

3. Vērtspapīrošanas pozīcijām, kam piemēro papildu riska pakāpi saskaņā ar 247. panta 6. punktu, piemēro 8 % no kopējās riska pakāpes.

4. Lai aprēķinātu specifiskā riska pašu kapitāla prasību, iestāde savas svērtās pozīcijas, kas rodas, piemērojot 1., 2. un 3. punktu, summē neatkarīgi no tā, vai tās ir garās vai īsās, izņemot vērtspapīrošanas pozīcijas, kam piemēro 338. panta 4. punktu.

5. Ja tradicionālās vērtspapīrošanas iniciatoriestāde neatbilst 244. pantā paredzētajiem būtiska riska pārvešanas nosacījumiem, iniciatoriestāde pašu kapitāla prasības aprēķinā iekļauj vērtspapīrošanas pamatā esošos riska darījumus tā, it kā šie riska darījumi nebūtu vērtspapīroti.

Ja sintētiskās vērtspapīrošanas iniciatoriestāde neatbilst 245. pantā paredzētajiem būtiska riska pārvešanas nosacījumiem, iniciatoriestāde pašu kapitāla prasību aprēķinā iekļauj vērtspapīrošanas pamatā esošos riska darījumus tā, it kā šie riska darījumi nebūtu vērtspapīroti, un kredītaizsardzības nolūkā neņem vērā sintētiskās vērtspapīrošanas ietekmi.”;

11) piekto daļu svītro, un visas atsauces uz piekto daļu lasa kā atsauces uz Regulas (ES) 2017/2402 2. nodaļu;

12) regulas 457. panta c) punktu aizstāj ar šādu:

“c) vērtspapīrošanas pašu kapitāla prasības, kas noteiktas 242. līdz 270.a pantā;”;

13) regulas 462. pantu aizstāj ar šādu:

“462. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Regulas 244. panta 6. punktā un 245. panta 6. punktā, un 456. līdz 460. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot ar 2013. gada 28. jūniju.
3. Regulas 244. panta 6. punktā un 245. panta 6. punktā, un 456. līdz 460. pantā minētās deleģētās pilnvaras jebkurā laikā var atsaukt Eiropas Parlaments vai Padome. Ar lēmumu par atsaukšanu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Lēmums neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 244. panta 6. punktu un 245. panta 6. punktu, un 456. līdz 460. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome trīs mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav izvirzījuši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka neizvirzīs iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par trim mēnešiem.”;

14) iekļauj šādu pantu:

“519.a pants

Ziņošana un pārskats

Līdz 2022. gada 1. janvārim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par trešās daļas II sadaļas 5. nodaļas noteikumu piemērošanu, ņemot vērā tendences vērtspapīrošanas tirgos, tostarp no makroprudenciālā un ekonomiskā viedokļa. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu, un ziņojumā jo īpaši izvērtē šādus elementus:

- a) ietekmi, ko uz iestāžu emisijas un ieguldījumu darbību vērtspapīrošanas tirgos Savienībā atstāj 254. pantā izklāstītā metožu hierarhija un 258. līdz 266. pantā izklāstītā riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšana vērtspapīrošanas pozīcijām;
- b) ietekmi uz Savienības un dalībvalstu finanšu stabilitāti, jo īpaši izvērtējot iespējamās spekulācijas nekustamā īpašuma tirgū un lielāku savstarpējo sasaisti starp finanšu iestādēm;

- c) kādi pasākumi būtu pamatoti, lai mazinātu un novērstu vērtspapīrošanas negatīvo ietekmi uz finanšu stabilitāti, vienlaikus saglabājot tās pozitīvo ietekmi uz finansēšanu, tostarp apsverot iespēju ieviest maksimālo ierobežojumu riska darījumiem ar vērtspapīrošanu; un
- d) ietekmi uz finanšu iestāžu spēju nodrošināt ilgtspējīgu un stabilu finansējuma plūsmu uz reālo ekonomiku, īpašu uzmanību pievēršot MVU.

Ziņojumā ņem vērā arī regulatīvās norises starptautiskos forumos, jo īpaši tās, kas attiecas uz starptautiskajiem vērtspapīrošanas standartiem.”

2. pants

Pārejas noteikumi par neatmaksātām vērtspapīrošanas pozīcijām

Attiecībā uz vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti pirms 2019. gada 1. janvāra, iestādes turpina piemērot Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas II sadaļas 5. nodaļā un 337. pantā izklāstītos noteikumus līdz 2019. gada 31. decembrim tādā redakcijā, kas bija spēkā 2018. gada 31. decembrī.

Piemērojot šo pantu, tādu vērtspapīrošanas darījumu gadījumā, kuri neietver vērtspapīru emitēšanu, uzskata, ka atsauce uz “vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti,” ir atsauce uz “vērtspapīrošanas darījumiem, kuros tiek radītas sākotnējās vērtspapīrošanas pozīcijas”.

3. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/2402**(2017. gada 12. decembris),****ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Vērtspapīrošana ietver darījumus, kas aizdevējam vai kreditoram – parasti kredītiestādei vai komercsabiedrībai – dod iespēju refinansēt aizdevumu, riska darījumu vai debitoru parādu kopumu, piemēram, aizdevumus mājokļa iegādei, automašīnu izpirkumnomas darījumus, patēriņa kredītus, kredītkaršu vai pircēju un pasūtītāju parādus, tos pārveidojot par tirgojamiem vērtspapīriem. Aizdevējs apkopo un pārstrukturē portfeli savus aizdevumus un tos sagrupē pa dažādām riska kategorijām, kas paredzētas dažādiem ieguldītājiem, tādējādi ieguldītāji var ieguldīt aizdevumos un citādos riska darījumos, kas parasti tiešā veidā nebūtu iespējams. Peļņu ieguldītājiem rada pamatā esošo aizdevumu naudas plūsmas.
- (2) Komisija 2014. gada 26. novembra paziņojumā par investīciju plānu Eiropai, ir paudusi savu nodomu atsākt kvalitatīvas vērtspapīrošanas tirgu darbību, neatkārtojot pirms 2008. gada finanšu krīzes pieļautās kļūdas. Vienkāršas, pārredzamas un standartizētas vērtspapīrošanas tirgus izveide ir uzskatāma par vienu no kapitāla tirgu savienības (KTS) pamatelementiem, un tā palīdzēs sasniegt Komisijas prioritāro mērķi – atbalstīt jaunu darbvieta izveidi un atgriešanos pie ilgtspējīgas izaugsmes.
- (3) Savienības mērķis ir stiprināt tiesisko regulējumu, kas tika ieviests pēc finanšu krīzes, lai novērstu riskus, kuri raksturīgi ļoti sarežģītai, nepārredzamai un riskantai vērtspapīrošanai. Ir būtiski nodrošināt, lai tiktu pieņemti noteikumi, kas dod iespēju labāk nošķirt vienkāršus, pārredzamus un standartizētus produktus no sarežģītiem, nepārredzamiem un riskantiem instrumentiem, un piemērot uz risku labāk reaģējošu prudenciālās uzraudzības regulējumu.
- (4) Vērtspapīrošana ir svarīgs labi funkcionējošu finanšu tirgu elements. Pareizi strukturēta vērtspapīrošana ir svarīgs rīks, ar ko var dažādot finansējuma avotus un plašāk sadalīt risku Savienības finanšu sistēmā. Tā ļauj plašāk sadalīt finanšu sektora risku un var palīdzēt atbrīvot vietu iniciatora bilancē, lai varētu izsniegt papildu aizdevumus ekonomikas dalībniekiem. Kopumā tā var uzlabot finanšu sistēmas efektivitāti un sniegt papildu ieguldījumu iespējas. Vērtspapīrošana var izveidot saikni starp kredītiestādēm un kapitāla tirgiem, no kuras netieši labumu gūtu uzņēmumi un iedzīvotāji (izmantojot, piemēram, lētākus aizdevumus un darījumdarbības finansēšanu, kredītus nekustamā īpašuma iegādei un kredītkartes). Tomēr šajā regulā tiek atzīts vērtspapīrošanas izraisītais savstarpējās saistības palielināšanās un pārmērīgas sviras risks, un regula uzlabo finanšu iestādes dalības vērtspapīrošanas tirgū mikroprudenciālo uzraudzību, ko veic kompetentās iestādes, kā arī minētā tirgus makroprudenciālo uzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽⁴⁾, un valstu kompetentās un norīkotās iestādes makroprudenciālo instrumentu jomā.

⁽¹⁾ OV C 219, 17.6.2016., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 82, 3.3.2016., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 26. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 20. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

- (5) Lai izveidotu uz risku labāk reaģējošu prudenču uzraudzības regulējumu vienkāršai, pārredzamai un standartizētai ("VPS") vērtspapīrošanai, ir nepieciešams, lai Savienība skaidri definētu, kas ir VPS vērtspapīrošana, jo pretējā gadījumā kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām piemērojams uz risku labāk reaģējošais regulatīvais režīms būtu attiecināms uz dažādu veidu vērtspapīrošanu dažādās dalībvalstīs. Tas radītu nevienlīdzīgus konkurences apstākļus un regulējuma arbitražu, kaut arī ir svarīgi nodrošināt, ka Savienība darbojas kā vienots VPS vērtspapīrošanas tirgus un veicina pārrobežu darījumus.
- (6) Ir lietderīgi, ievērojot Savienības nozaru tiesību aktos izmantotās pašreizējās definīcijas, sniegt visu galveno vērtspapīrošanas jēdzienu definīcijas. Konkrētāk, ir nepieciešama skaidra un visaptveroša vērtspapīrošanas definīcija, lai aptvertu jebkuru darījumu vai shēmu, kurā ar riska darījumu vai riska darījumu portfeli saistītais kredītrisks tiek sadalīts vairākos laidienos. Riska darījums, kas rada tiešas maksājuma saistības, kuras izriet no darījuma vai shēmas, ko izmanto, lai finansētu vai veiktu darbības ar fiziskiem aktīviem, nebūtu jāuzskata par vērtspapīrošanas riska darījumu, pat ja darījumam vai shēmai ir dažādas maksājumu saistību prioritātes.
- (7) Sponsoram vajadzētu būt iespējai deleģēt uzdevumus parādus apkalpojošai sabiedrībai, bet tam joprojām vajadzētu būt atbildīgam par riska pārvaldību. Konkrētāk, sponsoram nevajadzētu nodot riska paturēšanas prasību savai parādus apkalpojošajai sabiedrībai. Parādus apkalpojošajai sabiedrībai vajadzētu būt regulētam aktīvu pārvaldītājam, tādām kā pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma (PVKIU) pārvaldības sabiedrība, alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks (AIFP) vai vienība, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES⁽¹⁾ (FITD) vienība.
- (8) Ar šo regulu tiek ieviests aizliegums veikt atkārtotu vērtspapīrošanu, ņemot vērā atkāpes konkrētos atkārtotas vērtspapīrošanas gadījumos, ko izmanto likumīgiem mērķiem, un precizējot, vai uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru programmas (ABKV) ir uzskatāmas par atkārtotu vērtspapīrošanu. Atkārtota vērtspapīrošana varētu mazināt pārredzamības līmeni, ko cenšas panākt ar šo regulu. Tomēr izņēmuma apstākļos atkārtota vērtspapīrošana var būt noderīga, lai pasargātu ieguldītāju intereses. Tādēļ atkārtota vērtspapīrošana būtu jāatļauj vienīgi konkrētās situācijās, kas noteiktas šajā regulā. Turklāt reālās ekonomikas finansēšanai ir svarīgi, lai pilnībā atbalstītas ABKV programmas, kas neievieš nevienu atkārtotu laidīnu papildus programmas finansētiem darījumiem, joprojām paliktu ārpus atkārtotas vērtspapīrošanas aizlieguma darbības jomas.
- (9) Ieguldījumi vērtspapīrošanā vai ar to saistītie riska darījumi pakļaus ieguldītāju pamatā esošo aizdevumu vai riska darījumu kredītriskam, turklāt vērtspapīrošanas strukturēšanas process varētu radīt arī citus riskus, piemēram, pārstāvības riskus, modeļa risku, juridisko un operacionālo risku, darījuma partnera risku, darījuma apkalpošanas risku, likviditātes risku un koncentrācijas risku. Tādēļ ir būtiski, lai institucionāliem ieguldītājiem tiktu noteiktas samērīgas uzticamības pārbaudes prasības, kas nodrošinātu, ka tie pienācīgi izvērtē visu vērtspapīrošanas veidu radītos riskus, no kā labumu gūtu gala ieguldītāji. Uzticamības pārbaude tādējādi var arī vairost uzticēšanos tirgum un starp atsevišķiem iniciatoriem, sponsoriem un ieguldītājiem. Ir nepieciešams, lai ieguldītāji arī veic atbilstīgu uzticamības pārbaudi attiecībā uz VPS vērtspapīrošanu. Tie var iegūt vērtspapīrošanā iesaistīto pušu atklāto informāciju, jo īpaši VPS paziņojumu un šajā sakarā atklāto un ar to saistīto informāciju, kurai būtu jāsniedz ieguldītājiem visa attiecīgā informācija par to, kā tiek ievēroti VPS kritēriji. Institucionālajiem ieguldītājiem būtu jāvar pienācīgi paļauties uz VPS paziņojumu un uz iniciatora, sponsora un īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības, kas veic vērtspapīrošanu (SSPE), atklāto informāciju par to, vai vērtspapīrošana atbilst VPS prasībām. Tomēr tiem nebūtu jāpaļaujas vienīgi un mehāniski uz šādu paziņojumu un šādu informāciju.
- (10) Ir ļoti svarīgi, lai tiktu saskaņotas iniciatoru, sponsoru, sākotnējo aizdevēju, kas iesaistīti vērtspapīrošanā, un ieguldītāju intereses. Šajā nolūkā iniciatoram, sponsoram vai sākotnējam aizdevējam būtu jāpatur nozīmīga līdzdalība vērtspapīrošanas pamatā esošajos riska darījumos. Tādēļ ir svarīgi, lai iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs saglabātu būtisku neto ekonomisko pakļautību attiecīgajiem pamatā esošajiem riskiem. Vispārīgākā nozīmē, vērtspapīrošanas darījumus nevajadzētu strukturēt tā, lai izvairītos no paturēšanas prasības piemērošanas. Minētā prasība būtu jāpiemēro visās situācijās, kad ir runa ir par vērtspapīrošanas ekonomisko būtību, neatkarīgi no tā, kādas juridiskas struktūras vai instrumenti tiek izmantoti. Nav nepieciešams paturēšanas prasību piemērot

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

vairākkārt. Attiecībā uz jebkuru vērtspapīrošanu pietiek ar to, ja šī prasība attiecas tikai uz iniciatoru, sponsoru vai sākotnējo aizdevēju. Līdzīgi, ja vērtspapīrošanas darījumi ietver citas vērtspapīrošanas pozīcijas kā pamatā esošus riska darījumus, paturēšanas prasība būtu jāpiemēro vienīgi vērtspapīrošanai, uz kuru attiecas ieguldījums. VPS paziņojumā ieguldītājiem būtu jānorāda, ka iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs saglabā būtisku neto ekonomisko pakļautību pamatā esošajiem riskiem. Būtu jāparedz konkrēti izņēmumi gadījumiem, kad par vērtspapīrotiem riska darījumiem pilnā apmērā, bez nosacījumiem un neatsaucami sniedz galvojumu, jo īpaši – publiskas iestādes. Ja no publiskā sektora līdzekļiem garantiju vai citādā veidā tiek sniegts atbalsts, neviens šīs regulas noteikums neskar valsts atbalsta noteikumus.

- (11) Iniciatoriem vai sponsoriem nebūtu jāizmanto savā labā tas, ka tiem varētu būt vairāk informācijas nekā ieguldītājiem un potenciālajiem ieguldītājiem par aktīviem, kas nodoti SSPE, un bez ieguldītāju vai potenciālo ieguldītāju ziņas nebūtu jānodod SSPE aktīvi, kuru kredītriska profils ir augstāks nekā salīdzināmiem aktīviem, kas ietverti iniciatoru bilancē. Par jebkuru minētā pienākuma pārkāpšanu kompetentajām iestādēm būtu jāļauj piemērot sankcijas, tomēr tikai tad, ja šāds pārkāpums ir izdarīts tīši. Šajā sakarā sankcijas nebūtu jāpiemēro par vienkāršu neuzmanību. Tomēr minētajam pienākumam nekādā veidā nevajadzētu skart iniciatoru vai sponsoru tiesības atlasīt tādus aktīvus nodošanai SSPE, kam kredītriska profils *ex-ante* ir augstāks nekā vidējais kredītriska profils salīdzinājumā ar tādu salīdzināmu aktīvu vidējo kredītriska profilu, kas paliek iniciatora bilancē, ja SSPE nodoto aktīvu augstākais kredītriska profils tiek skaidri darīts zināms ieguldītājiem vai potenciālajiem ieguldītājiem. Kompetentajām iestādēm būtu jāuzrauga šā pienākuma ievērošana, salīdzinot vērtspapīrošanas pamatā esošos aktīvus un salīdzināmus aktīvus, kas ietverti iniciatora bilancē.

Rezultatīvātes salīdzinājums būtu jāveic starp tādiem aktīviem, kuriem *ex-ante* paredzami līdzīgi rezultāti, piemēram, starp ienākumus nenesošām mājokļu hipotēkām, kas nodotas SSPE, un ienākumus nenesošām mājokļu hipotēkām, kas ietvertas iniciatora bilancē.

Nav pieņēmuma, ka vērtspapīrošanas pamatā esošo aktīvu rezultātiem vajadzētu būt līdzīgiem to vidējo aktīvu rezultātiem, kuri ietverti iniciatora bilancē.

- (12) Ieguldītāju un potenciālo ieguldītāju spēja veikt uzticamības pārbaudi un līdz ar to veikt uz informāciju balstītu novērtējumu par konkrēta vērtspapīrošanas instrumenta kredīspēju ir atkarīga no tā, vai tiem ir pieejama informācija par minētajiem instrumentiem. Pamatojoties uz spēkā esošo *acquis*, ir svarīgi izveidot visaptverošu sistēmu, kurā ieguldītājiem un potenciālajiem ieguldītājiem būtu pieejama visa attiecīgā informācija visā darījumu pastāvēšanas laikā, lai samazinātu iniciatoru, sponsoru un SSPE ziņošanas pienākumus un atvieglotu ieguldītājiem nepārtrauktu, vieglu un bezmaksas piekļuvi uzticamai informācijai par vērtspapīrošanu. Lai palielinātu tirgus pārredzamību, būtu jāizveido satvars vērtspapīrošanas repozitorijiem nolūkā apkopot attiecīgos ziņojumus, galvenokārt par vērtspapīrošanas pamatā esošajiem riska darījumiem. Atļauja šādu vērtspapīrošanas repozitoriju izveidei būtu jāpiešķir Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) ("EVTI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾, kurai tie arī būtu jāuzrauga. Precizējot informāciju par šādiem ziņošanas pienākumiem, EVTI būtu jānodrošina, lai informācija, kas jāsniedz šādiem repozitorijiem, pēc iespējas precīzāk atspoguļotu esošās šādas informācijas atklāšanai paredzētās veidnes.
- (13) Iniciatora, sponsora un SSPE vispārējā pienākuma – proti, izmantojot vērtspapīrošanas repozitoriju, darīt pieejamu informāciju par vērtspapīrošanu, – galvenais mērķis ir nodrošināt ieguldītājiem vienotu un uzraudzītu tādu datu avotu, kas vajadzīgi viņu uzticamības pārbaudei veikšanai. Privāti vērtspapīrošanas darījumi bieži ir individualizēti. Tie ir svarīgi, jo ļauj pusēm veikt vērtspapīrošanas darījumus, neatklājot tirgum un konkurentiem sensitīvu komercinformāciju par darījumu (piemēram, informāciju par to, ka konkrētam uzņēmumam ir nepieciešams finansējums ražošanas paplašināšanai vai ka ieguldījumu brokeru sabiedrība ienāk jaunā tirgū, īstenojot daļu no savas stratēģijas) un/vai saistībā ar pamatā esošajiem aktīviem (piemēram, par kāda rūpniecības uzņēmuma izraisītā pircēju un pasūtītāju parāda veidu). Šādos gadījumos ieguldītāji tieši sazinās ar iniciatoru un/vai sponsoru un tiešā veidā no viņiem saņem informāciju, kas vajadzīga, lai tie veiktu savu uzticības pārbaudi. Tādēļ ir lietderīgi atbrīvot privātas vērtspapīrošanas darījumus no prasības paziņot vērtspapīrošanas repozitorijam darījuma informāciju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- (14) Iniciatoriem, sponsoriem un sākotnējiem aizdevējiem attiecībā uz vērtspapīrojamiem riska darījumiem būtu jāpiemēro tie paši kredītu piešķiršanas stabilie un skaidri definētie kritēriji, ko tie piemēro riska darījumiem, kas nav vērtspapīroti. Tomēr, ciktāl pircēju un pasūtītāju parādi netiek iniciēti aizdevuma veidā, kredītu piešķiršanas kritēriji nav jāievēro attiecībā uz pircēju un pasūtītāju parādiem.
- (15) Vērtspapīrošanas instrumenti parasti nav piemēroti privātiem klientiem Direktīvas 2014/65/ES nozīmē.
- (16) Iniciatoriem, sponsoriem un SSPE ieguldītāju pārskatā būtu jāpublisko visi būtiski nozīmīgie dati par kredīt kvalitāti un pamatā esošo riska darījumu rezultātiem, tostarp dati, kas ieguldītājiem dod iespēju pamatā esošo riska darījumu portfeli nepārprotami konstatēt pamatā esošo aktīvu debitoru pārkāpumus un saistību neizpildi, parādu pārstrukturēšanu, parādu atlaišanu, pārskatīšanu, atpirkšanu, maksājuma saistību termiņa atlikšanu, zaudējumus, norakstīšanu, atgūšanu un citus aktīvu rezultativitātes aizsardzības pasākumus. Tādas vērtspapīrošanas gadījumā, kas nav ABKV darījums, ieguldītāju pārskatā būtu jāsniedz arī dati par pamatā esošo riska darījumu un vērtspapīrošanas emisijas saistību radītajām naudas plūsmām, tostarp atsevišķi atklājot informāciju par ienākumiem no vērtspapīrošanas pozīcijas un ar to saistītajām naudas izmaksām, proti, grafikā paredzētiem pamatsummas un procentu maksājumiem, pamatsummas pirmstermiņa atmaksu, nokavējuma procentiem un maksām, un dati par jebkādu izraisītājnotikumu iestāšanos, kas liecina par izmaiņām maksājumu prioritātē vai darījuma partneru nomaiņu, kā arī dati par katram laidienam pieejamo kredīt kvalitātes uzlabojumu apjomu un formu. Lai gan vienkāršas, pārredzamas un standartizētas vērtspapīrošanas darījumiem iepriekš ir bijuši labi rezultāti, visu VPS prasību ievērošana nenozīmē, ka vērtspapīrošanas pozīcijai nepiemīt risks, un tā neko neliecina par vērtspapīrošanas pamatā esošo aktīvu kredīt kvalitāti. Drīzāk būtu jāpieņem, ka tā liecina par to, ka piesardzīgs un rūpīgs ieguldītājs būs spējīgs izvērtēt ar vērtspapīrošanu saistītos riskus.

Lai ņemtu vērā ilgtermiņa vērtspapīrošanas un īstermiņa vērtspapīrošanas (proti, ABKV programmas un ABKV darījumus) dažādās strukturālās iezīmes, būtu vajadzīgas divu veidu VPS prasības: viena attiecībā uz ilgtermiņa vērtspapīrošanu un otra attiecībā uz īstermiņa vērtspapīrošanu, kas atbilstu abiem minētajiem dažādi funkcionējošiem tirgus segmentiem. ABKV programmas balstās uz vairākiem ABKV darījumiem, kas ir īstermiņa riska darījumi, kuri termiņa beigās ir jāaizstāj. ABKV darījumā vērtspapīrošanu varētu panākt cita starpā ar nolīgumu par mainīgās pirkuma cenas atlaidi pamatā esošo riska darījumu portfelim vai kādai SSPE emitējot augstākas un zemākas prioritātes parādzīmes līdzfinansējuma struktūrā, kurā augstākas prioritātes parādzīmes pēc tam tiek nodotas vienas vai vairāku ABKV programmu iepircēju iestādēm. ABKV darījumos, ko atzīst par VPS, tomēr nevajadzētu iekļaut nekādas atkārtotas vērtspapīrošanas. Turklāt VPS kritērijos būtu jāatspoguļo tā sponsora konkrētās funkcijas, kas sniedz likviditātes atbalstu ABKV programmai, jo īpaši pilnībā atbalstītām ABKV programmām.

- (17) Gan starptautiskā, gan Savienības līmenī jau ir daudz paveikts, lai identificētu VPS vērtspapīrošanu. Komisijas Deleģētajās regulās (ES) 2015/35 ⁽¹⁾ un (ES) 2015/61 ⁽²⁾ jau ir noteikti kritēriji VPS vērtspapīrošanai konkrētā nolūkā, kurai piemēro uz risku labāk reaģējošu prudenciālo režīmu.
- (18) SSPE būtu jāizveido tikai tajās trešās valstīs, ko Finanšu darījumu darba grupa (FATF) nav iekļāvusi sarakstā kā jurisdikcijas, kurās pastāv augsts risks un kuras nesadarbojas. Ja līdz brīdim, kad tiek veikta šīs regulas pārskatīšana, ir pieņemts īpašs Savienības saraksts ar tām trešo valstu jurisdikcijām, kas atsakās ievērot nodokļu labas pārvaldības standartus, minētais Savienības saraksts būtu jāņem vērā un tam būtu jāklūst par atsauces sarakstu ar tām trešām valstīm, kurās nav atļauts izveidot SSPE.
- (19) Ir būtiski noteikt vispārēju un pārnozaru mērogā piemērojamu VPS vērtspapīrošanas definīciju, balstoties uz esošajiem kritērijiem, kā arī uz Bāzeles Banku uzraudzības komitejas (BCBS) un Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas (IOSCO) kritērijiem, kas pieņemti 2015. gada 23. jūlijā, lai saistībā ar kapitāla pietiekamības prasību attiecībā uz vērtspapīrošanu apzinātu vienkāršus, pārredzamus un salīdzināmus vērtspapīrošanas darījumus, un jo īpaši uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestāde) (EBI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 ⁽³⁾, 2015. gada 7. jūlijā publicēto atzinumu par Eiropas satvaru kritērijiem atbilstīgai vērtspapīrošanai.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/61 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

- (20) VPS kritēriju piemērošanai visā Savienībā nevajadzētu izraisīt atšķirīgu pieeju izmantošanu. Atšķirīgas pieejas varētu radīt šķēršļus pārrobežu ieguldītājiem, liekot tiem iedziļināties attiecīgās dalībvalsts regulējuma niansēs un tādējādi mazinot ieguldītāju uzticēšanos VPS kritērijiem. Tādēļ EBI būtu jāizstrādā pamatnostādnes nolūkā nodrošināt kopēju un saskanīgu izpratni par VPS prasībām visā Savienībā, lai risinātu eventuales interpretācijas problēmas. Šāds vienots interpretācijas avots var veicināt VPS kritēriju pieņemšanu iniciatoru, sponsoru un ieguldītāju vidū. Iespējamo interpretācijas problēmu risināšanā būtu aktīvi jāiesaistās arī EVTI.
- (21) Lai novērstu atšķirīgas pieejas VPS kritēriju īstenošanā, trim Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI) Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotajā komitejā būtu jākoordinē savs un kompetento iestāžu darbs, lai nodrošinātu konsekventu rīcību pārnozaru mērogā un novērtētu praktiskas problēmas, kas varētu rasties attiecībā uz VPS vērtspapīrošanas darījumiem. To darot, būtu jānoskaidro arī tirgus dalībnieku viedokļi, kas pēc iespējas būtu jāņem vērā. Minēto diskusiju iznākums būtu jāpublisko Eiropas uzraudzības iestāžu tīmekļa vietnēs, lai palīdzētu iniciatoriem, sponsoriem, SSPE un ieguldītājiem izvērtēt VPS vērtspapīrošanas darījumus pirms emisijas vai ieguldīšanas šādās pozīcijās. Šāds koordinācijas mehānisms būtu īpaši svarīgs laikposmā tieši pirms šīs regulas īstenošanas.
- (22) Šī regula par VPS ļauj atzīt tikai "īstas pārdošanas" (*true sale*) vērtspapīrošanas darījumus. Īstas pārdošanas vērtspapīrošanā īpašumtiesības uz pamatā esošajiem riska darījumiem tiek nodotas vai faktiski cedētas emitentsabiedrībai, kas ir SSPE. Pārdevēja maksātnespējas gadījumā pamatā esošo riska darījumu nodošana vai cedēšana SSPE nebūtu jāpakļauj atgūšanas noteikumiem, neskarot noteikumus valsts tiesību aktos par maksātnespēju, saskaņā ar kuriem pamatā esošo riska darījumu pārdošanu, kas noslēgta konkrētā laikposmā pirms pārdevēja atzīšanas par maksātnespējīgu, saskaņā ar stingriem nosacījumiem var atzīt par spēkā neesošu.
- (23) Kvalificēta juridiskā padomdevēja sniegts juridisks atzinums varētu apstiprināt pamatā esošo riska darījumu īstu pārdošanu, cedēšanu vai nodošanu, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas, un minētās īstas pārdošanas, cedēšanas vai nodošanas, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas, izpildāmību saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.
- (24) Vērtspapīrošanas darījumus, kas nav "īsta pārdošana", pamatā esošie riska darījumi netiek nodoti emitentsabiedrībai, kas ir SSPE; ar pamatā esošajiem riska darījumiem saistītais kredītrisks tiek nodots, izmantojot atvasinātā instrumenta līgumu vai galvojumus. Tas rada papildu darījuma partnera kredītrisku un potenciālu sarežģītību, jo īpaši attiecībā uz atvasinātā instrumenta līguma saturu. Minēto iemeslu dēļ VPS kritērijiem nevajadzētu pieļaut sintētisko vērtspapīrošanu.

Būtu jāatzīst progress, ko EBI panākusi savā 2015. gada decembra ziņojumā, kurā norādīts iespējama sintētiskajai vērtspapīrošanai piemērojamo VPS kritēriju kopums un definēta "bilances sintētiskā vērtspapīrošana" un "arbitrāžas sintētiskā vērtspapīrošana". Tiklīdz EBI būs skaidri noteikusi bilances sintētiskās vērtspapīrošanas darījumiem konkrēti piemērojamo VPS kritēriju kopumu un lai veicinātu reālās ekonomikas finansēšanu un jo īpaši to MVU finansēšanu, kuri no šādiem vērtspapīrošanas darījumiem gūst vislielāko labumu, Komisijai būtu jāsaņem ziņojuma projekts un attiecīgā gadījumā jāpieņem likumdošanas priekšlikums, lai paplašinātu VPS satvaru, iekļaujot tajā arī šādus vērtspapīrošanas darījumus. Tomēr šāda paplašināšana Komisijai nebūtu jāierosina attiecībā uz arbitrāžas sintētiskās vērtspapīrošanas darījumiem.

- (25) Pamatā esošajiem riska darījumiem, kurus pārdevējs ir nodevis SSPE, būtu jāatbilst iepriekš noteiktiem un precīzi definētiem atbilstības kritērijiem, kas neļauj pēc saviem ieskatiem veikt aktīvu šo riska darījumu portfeļa pārvaldību. Tādu riska darījumu, ar kuriem netiek ievēroti apliecinājumi un garantijas, aizstāšana principā nebūtu uzskatāma par aktīvu portfeļa pārvaldību.
- (26) Pamatā esošajos riska darījumos nebūtu jāiekļauj riska darījumi, kuriem iestājusies saistību neizpilde, vai riska darījumi ar parādniekiem vai galvotājiem, kam pēc iniciatora vai sākotnējā aizdevēja rīcībā esošās informācijas ir samazināta kredītvērtība (piemēram, parādnieki, kas ir pasludināti par maksātnespējīgiem).

"Rīcībā esošās informācijas" standarts būtu jānosaka par izpildītu, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no debitoriem par riska darījumu izcelsmi, informāciju, kas saņemta no iniciatora tā riska darījumu apkalpošanas vai riska pārvaldības procedūras gaitā vai informācija, ko iniciatoram paziņojusi kāda trešā persona.

Būtu jāpiemēro piesardzīga pieeja attiecībā uz riska darījumiem, kuri ir bijuši ienākumus nenesoši riska darījumi un kuri pēc tam ir pārstrukturēti. Tomēr pēdējo minēto iekļaušana pamatā esošo riska darījumu portfelī nebūtu izslēdzama, ja šādiem riska darījumiem nav bijis jaunu nokavētu maksājumu kopš tās pārstrukturēšanas dienas, kurai būtu bijis jānotiek vismaz vienu gadu pirms dienas, kad pamatā esošie riska darījumi ir nodoti vai cedēti SSPE. Šādos gadījumos atbilstīgas informācijas atklāšanai būtu jānodrošina pilnīga pārredzamība.

- (27) Lai nodrošinātu, ka ieguldītāji veic pamatīgu uzticamības pārbaudi un lai atvieglotu pamatā esošo risku izvērtēšanu, ir svarīgi, lai vērtspārošanas darījumi tiktu nodrošināti ar aktīvu veidu ziņā viendabīgiem riska darījumu portfeliem, tādiem kā portfeli aizdevumiem mājokļa iegādei vai portfeli korporatīvajiem aizdevumiem, aizdevumiem uzņēmumu īpašumu iegādei, izpirkumnomai un kredītiespējām vienas un tās pašas kategorijas uzņēmumiem, vai portfeli aizdevumiem automašīnu iegādei un automašīnu izpirkumnomas darījumiem, vai kredītiespēju portfeli privātpersonām personīgā, ģimenes vai mājsaimniecības patēriņa vajadzībām. Pamatā esošajos riska darījumos nebūtu jāiekļauj pārvedami vērtspapīri, kas definēti Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 44. apakšpunktā. Lai ņemtu vērā situāciju tajās dalībvalstīs, kurās kredītiestādēm, lai sniegtu kredītus nefinanšu sabiedrībām, ierasta prakse ir izmantot obligācijas, nevis aizdevuma līgumus, vajadzētu būt iespējai iekļaut šādas obligācijas ar noteikumu, ka tās nav iekļautas sarakstā tirdzniecības vietā.
- (28) Ir ļoti svarīgi nepieļaut, ka atkal tiek izmantots modelis "iniciēt, lai izplatītu". Šādos gadījumos aizdevēji piešķir kredītus, izmantojot nepietiekami izstrādātu un vāju sākotnējās izvietošanas politiku, jo tie jau iepriekš zina, ka saistītie riski galu galā tiks pārdoti trešām personām. Tādējādi vērtspārojamie riska darījumi būtu jāiniciē iniciatora vai sākotnējā aizdevēja parastajā darījumdarbībā, ievērojot sākotnējās izvietošanas standartus, kuriem nevajadzētu būt mazāk stingriem nekā standartiem, kurus iniciators vai sākotnējais aizdevējs piemēroja, iniciējot līdzīgus riska darījumus, kas nav vērtspāroti. Būtiskas izmaiņas darījuma sākotnējās izvietošanas standartos būtu pilnā apmērā jāatklāj potenciāliem ieguldītājiem vai – pilnībā atbalstītu ABKV programmu gadījumā – sponsoriem un citām personām, kuras tieši iesaistītas ABKV darījumā. Iniciatoram vai sākotnējam aizdevējam būtu vajadzīga pietiekama pieredze vērtspārotiem riska darījumiem līdzīgu riska darījumu iniciēšanā. Tādu vērtspārošanas darījumu gadījumā, kad pamatā esošie riska darījumi ir aizdevumi mājokļa iegādei, aizdevumu portfeli nevajadzētu iekļaut aizdevumus, kas tika tirgoti un sākotnēji izvietoti ar pieņēmumu, ka aizdevuma pieteicējam vai attiecīgā gadījumā starpniekiem tika darīts zināms, ka aizdevējs sniegto informāciju varētu nebūt pārbaudījis. Arī aizņēmēja kredīspējas izvērtējumam attiecīgā gadījumā būtu jāatbilst prasībām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2008/48/EK ⁽¹⁾ vai 2014/17/ES ⁽²⁾, vai līdzvērtīgām prasībām trešās valstīs.
- (29) Liela pašaušanās uz to, ka vērtspārošanas pozīcijas tiks atmaksātas, pārdodot aktīvus, ar kuriem nodrošināti pamatā esošie aktīvi, rada neaizsargātību, kā to apliecina ar komerciālām hipotekām nodrošināto vērtspāri (CMBS) tirgus daļu sliktie rādītāji finanšu krīzes laikā. Tādēļ CMBS nebūtu uzskatāmi par VPS vērtspārošanas darījumiem.
- (30) Ja ir pieejami dati par vērtspārošanas pamatā esošo aktīvu ietekmi uz vidi, šādu vērtspārošanas darījumu iniciatoram un sponsoram tie būtu jāpublisko.

Tādēļ gadījumos, kad pamatā esošie riska darījumi ir aizdevumi mājokļa iegādei vai automašīnas iegādei vai automašīnas izpirkumnomas darījumi, iniciatoram, sponsoram un VPS vērtspārošanas SSPE būtu jāpublicē pieejamā informācija par ekoloģiskajiem raksturlielumiem saistībā ar aktīviem, kas finansēti ar šādiem aizdevumiem mājokļa iegādei vai automašīnas iegādei vai automašīnu izpirkumnomas darījumiem.

- (31) Ja iniciatori, sponsori un SSPE vēlas saviem vērtspārošanas darījumiem izmantot VPS apzīmējumu, ieguldītājiem, kompetentajām iestādēm un EVTI būtu jāpaziņo, ka attiecīgais vērtspārošanas darījums atbilst VPS prasībām. Paziņojumā būtu jāietver paskaidrojums par to, kā ir ievērots katrs VPS kritērijs. EVTI pēc tam tas būtu jāpublicē paziņoto VPS vērtspārošanas darījumu sarakstā, ko tā informatīvos nolūkos dara pieejamu savā tīmekļa vietnē. Vērtspārošanas darījumu emisijas iekļaušana EVTI paziņoto VPS vērtspārošanas darījumu sarakstā nenozīmē, ka EVTI vai citas kompetentas iestādes ir apliecinājušas, ka šāda vērtspārošana atbilst VPS prasībām. Par atbilstību VPS prasībām jāprojām atbildīgi tikai iniciatori, sponsori un SSPE. Tam būtu jānodrošina, ka iniciatori, sponsori un SSPE uzņemas atbildību par savu apgalvojumu, ka attiecīgā vērtspārošana ir VPS un ka tirgus ir pārredzams.
- (32) Ja vērtspārošana vairs neatbilst VPS prasībām, iniciatoram un sponsoram būtu tas nekavējoties jāpaziņo EVTI un attiecīgajai kompetentajai iestādei. Turklāt, ja kompetentā iestāde ir uzlikusi administratīvos sodus attiecībā uz vērtspārošanas darījumu, kas ir ticis paziņots kā VPS, minētajai kompetentajai iestādei būtu nekavējoties jāpaziņo EVTI par to iekļaušanu paziņoto VPS darījumu sarakstā, tādējādi ļaujot ieguldītājiem saņemt informāciju par šādiem sodiem un VPS paziņojumu uzticamību. Tādēļ iniciatoru un sponsoru interesēs ir sniegt labi pārdomātus paziņojumus, lai neciestu viņu reputācija.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.).

- (33) Ieguldītājiem būtu pašiem jāveic sava uzticamības pārbaude attiecībā uz ieguldījumu samērīgumu ar saistītajiem riskiem, taču tiem būtu jāspēj paļauties uz VPS paziņojumiem un iniciatora, sponsora un SSPE sniegto informāciju par to, vai vērtspapīrošana atbilst VPS prasībām. Tomēr tiem nebūtu jāpaļaujas vienīgi un mehāniski uz šādiem paziņojumiem un informāciju.
- (34) Trešo personu iesaistīšana vērtspapīrošanas atbilstības VPS prasībām pārbaudē varētu būt noderīga ieguldītājiem, iniciatoriem, sponsoriem un SSPE un varētu palīdzēt palielināt uzticēšanos VPS vērtspapīrošanas darījumu tirgum. Iniciatori, sponsori un SSPE varētu arī izmantot pakalpojumus, ko sniedz trešā persona, kurai saskaņā ar šo regulu ir dota atļauja novērtēt, vai to vērtspapīrošanas darījumi atbilst VPS kritērijiem. Minētajām trešām personām būtu jāsaņem kompetento iestāžu atļauja. EVTI adresētajā paziņojumā un turpmākajās publikācijās EVTI tīmekļa vietnē būtu jānorāda, vai atbilstību VPS prasībām ir apstiprinājusi trešā persona, kam izdota atļauja. Tomēr ir ļoti svarīgi, lai ieguldītāji veiku paši savu novērtējumu, uzņemtos atbildību par saviem ieguldījumu lēmumiem, nevis mehāniski paļautos uz šādām trešām personām. Trešās personas iesaistīšanai nekādā gadījumā nevajadzētu atbrīvot iniciatorus, sponsorus un institucionālo ieguldītājus no galīgās juridiskās atbildības par paziņošanu un vērtspapīrošanas darījuma uzskatīšanu par VPS.
- (35) Dalībvalstīm būtu jānorīko kompetentās iestādes un jānodrošina tām nepieciešamās uzraudzības, izmeklēšanas un sankciju piemērošanas pilnvaras. Administratīvie sodi principā būtu jāpublicē. Tā kā ieguldītāji, iniciatori, sponsori, sākotnējie aizdevēji un SSPE var veikt uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs un tos var uzraudzīt dažādas nozares kompetentās iestādes, būtu jānodrošina cieša sadarbība starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm, tostarp ar Eiropas Centrālo banku (ECB) attiecībā uz īpašiem uzdevumiem, ko tai uztic saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 ⁽¹⁾, un ar EUI, veicot savstarpēju informācijas apmaiņu un sniedzot palīdzību uzraudzības darbībās. Kompetentajām iestādēm sankcijas būtu jāpiemēro tikai tišu vai neuzmanības dēļ izdarītu pārkāpumu gadījumā. Korektīvo pasākumu piemērošanai nevajadzētu būt atkarīgai no pierādījumiem par nodomu vai neuzmanību. Kad tiek noteikts sankcijas vai korektīvā pasākuma piemērotākais veids un līmenis, ņemot vērā atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, kompetentajām iestādēm jo īpaši būtu jāņem vērā atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumi un neto aktīvu vērtība.
- (36) Kompetentajām iestādēm būtu cieši jākoordinē sava uzraudzības darbība un jānodrošina lēmumu konsekvence, jo īpaši šīs regulas pārkāpumu gadījumā. Ja šāds pārkāpums attiecas uz nepareizu vai maldinošu paziņojumu, kompetentajai iestādei, kas konstatējusi šo pārkāpumu, būtu jāinformē arī EUI un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes. Ja kompetentajām iestādēm rodas domstarpības, EVTI un attiecīgā gadījumā Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotajai komitejai būtu jāīsteno savas saistošās starpniecības pilnvaras.
- (37) Prasības par apzīmējuma "vienkārša, pārredzama un standartizēta (VPS) vērtspapīrošana" izmantošanu ir jaunas, un tās laika gaitā precīzēs sīkāk ar EBI pamatnostādņem un uzraudzības praksi. Lai izvairītos no tirgus dalībnieku atturēšanas izmantot minēto apzīmējumu, kompetentajām iestādēm vajadzētu spēt piešķirt iniciatoram, sponsoram un SSPE trīs mēnešus ilgu labvēlības laikposmu, lai labotu jebkādu apzīmējuma kļūdainu izmantošanu, ko tie ir izmantojuši labticīgi. Izmantošanu būtu jāuzskata par labticīgu, ja iniciators, sponsors un SSPE nevarēja zināt, ka vērtspapīrošana neatbilda visiem VPS kritērijiem, lai to atzītu par VPS. Šajā labvēlības laikposmā attiecīgais vērtspapīrošanas darījums joprojām būtu jāuzskata par atbilstīgu VPS prasībām, un to nevajadzētu svītrot no saraksta, ko EVTI ir izstrādājusi saskaņā ar šo regulu.
- (38) Šī regula veicina vairāku pamatelementu saskaņošanu vērtspapīrošanas tirgū, neskarot vairāku procesu un prakses veidu turpmāku tirgus virzību papildu saskaņošanu vērtspapīrošanas tirgos. Šā iemesla dēļ ir ļoti svarīgi, lai tirgus dalībnieki un to profesionālās apvienības turpinātu darbu pie tirgus prakses turpmākas standartizēšanas un jo īpaši pie vērtspapīrošanas darījumu dokumentācijas standartizēšanas. Komisijai būtu rūpīgi jāuzrauga tirgus dalībnieku centieni standartizācijas jomā un jāziņo par tiem.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

- (39) Atbilstīgi tiek grozīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK ⁽¹⁾ Direktīva 2009/138/EK ⁽²⁾ un Direktīva 2011/61/ES ⁽³⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1060/2009 ⁽⁴⁾ un Regula (ES) Nr. 648/2012 ⁽⁵⁾, lai nodrošinātu Savienības tiesiskā regulējuma saskaņotību ar šo regulu attiecībā uz noteikumiem par vērtspapīrošanu, kuras galvenais mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība, jo īpaši, nodrošinot visiem institucionālajiem ieguldītājiem vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū.
- (40) Attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 648/2012 grozījumiem ārpusbiržas ("OTC") atvasināto instrumentu līgumiem, kurus noslēgušas SSPE, nebūtu jāpiemēro tūrvērtes pienākums ar noteikumu, ka ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Tas ir tādēļ, ka vērtspapīrošanas shēma paredz, ka darījuma partneris ārpusbiržas atvasinātajos līgumos, kas noslēgti ar SSPE, ir nodrošinātais kreditors, kuram parasti ir paredzēta pienācīga aizsardzība pret darījuma partnera kredītrisku. Attiecībā uz atvasinātajiem instrumentiem, kuriem neveic centralizētu tūrvērti, nepieciešamā nodrošinājuma līmeņa noteikšanā būtu jāņem vērā arī vērtspapīrošanas kārtības specifiskā struktūra un tajā jau paredzētā aizsardzība.
- (41) Sēgtās obligācijas un vērtspapīrošanas darījumi zināmā mērā ir savstarpēji aizvietojami. Tādēļ, lai novērstu iespējamus kropļojumus vai arbitrāžu starp vērtspapīrošanas darījumu un sēgto obligāciju izmantošanu, kuru varētu izraisīt atšķirīga režīma piemērošana ārpusbiržas atvasinātajiem līgumiem, ko noslēgušas sēgto obligāciju sabiedrības vai SSPE, būtu jāgroza Regula (ES) Nr. 648/2012, lai nodrošinātu konsekventa režīma piemērošanu atvasinātajiem instrumentiem, kas saistīti ar sēgtām obligācijām, un atvasinātajiem instrumentiem, kas saistīti ar vērtspapīrošanas darījumiem, attiecībā uz tūrvērtes pienākumu un drošības rezerves noteikšanas prasībām, kas piemērojamas OTC, kuru tūrvērtē netiek veikta centralizēti.
- (42) Lai saskaņotu uzraudzības maksas, ko iekasē EVTI, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai sīkāk precizētu maksas veidus, pakalpojumus, par kuriem tās pienākas, maksu apmēru un maksāšanas kārtību. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁶⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (43) Lai precizētu riska paturēšanas prasību, kā arī lai turpmāk izskaidrotu homogenitātes kritēriju un riska darījumus, ko uzskata par homogēniem saskaņā ar vienkāršības kritēriju, vienlaikus nodrošinot, ka nav negatīvas ietekmes uz MVU aizdevumu vērtspapīrošanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, ko izstrādā EBI, attiecībā uz riska paturēšanas kārtību, paturēšanas apmēra noteikšanu, atsevišķiem aizliegumiem attiecībā uz paturēto risku, paturēšanu konsolidētā izteiksmē un atbrīvojumu konkrētiem darījumiem, un attiecībā uz homogenitātes kritērija precizēšanu un to, kādi pamatā esošie riska darījumi uzskatāmi par homogēniem. Komisijai būtu jāpieņem minētie regulatīvie tehniskie standarti ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu. EBI būtu intensīvi jāapspriežas ar abām pārējām EUI.
- (44) Lai ieguldītājiem atvieglotu pastāvīgu, vienkāršu un bezmaksas piekļuvi uzticamai informācijai par vērtspapīrošanas darījumiem, ka arī, lai precizētu noteikumus par kompetento iestāžu sadarbības un informācijas apmaiņas pienākumu, būtu jāpilnvaro Komisija pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, ko izstrādā EVTI, attiecībā uz salīdzināmu informāciju par pamatā esošajiem riska darījumiem un regulāriem ieguldītāju pārskatiem, to likumīgo iemeslu sarakstu, saskaņā ar kuriem vērtspapīrošana ir atļauta, procedūrām, kas ļauj vērtspapīrošanas repozitorijiem pārbaudīt ziņoto datu pilnīgumu un konsekveni, pieteikumu reģistrācijai un vienkāršotu pieteikumu reģistrācijas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIŪ) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā (Maksātpēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām (OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

pagarināšanai, vērtspapīrošanas datiem, kas jāsniedz pārskatāmības dēļ, darbības standartus, kas tiek prasīti datu vākšanai, apkopošanai un salīdzināšanai starp vērtspapīrošanas repozitorijiem, informāciju, kam norīkotajām iestādēm ir piekļuve, un noteikumiem tiešajai piekļuvei, informāciju, kas jāsniedz VPS ziņojumu gadījumā, informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm pieteikumā atļaujai no trešo personu pārbaudītāja, un savstarpēji sniedzamo informāciju un ziņošanas pienākuma saturu un tvērumu. Komisijai būtu jāpieņem minētie regulatīvie tehniskie standarti ar deleģētajiem aktiem, ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu. EVTI būtu intensīvi jāapspriežas ar abām pārējām EUI.

- (45) Lai ieguldītājiem, iniciatoriem, sponsoriem un SSPE atvieglotu procesu, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt arī īstenošanas tehniskos standartus, ko izstrādā EVTI, attiecībā uz veidnēm, kas jālieto, kad informāciju dara pieejamu vērtspapīrošanas pozīcijas turētājiem, formātu pieteikumiem reģistrācijai un pieteikumiem vērtspapīrošanas repozitoriju reģistrācijas pagarināšanai, veidni informācijas sniegšanai, veidnēm informācijas sniegšanai vērtspapīrošanas repozitorijam, attiecībā uz to, lai ņemtu vērā risinājumus, ko izstrādājuši esošie vērtspapīrošanas datu vācēji, un veidni VPS paziņojumiem, kas ieguldītājiem un kompetentajām iestādēm sniegs pietiekamu informāciju, lai tie varētu izvērtēt atbilstību VPS prasībām. Komisijai būtu jāpieņem minētie īstenošanas tehniskie standarti ar īstenošanas aktiem, ievērojot LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu. EVTI būtu intensīvi jāapspriežas ar abām pārējām EUI.
- (46) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, noteikt vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveidot īpašu regulējumu VPS vērtspapīrošanai, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo vērtspapīrošanas tirgi darbojas pasaules mērogā un visiem institucionālajiem ieguldītājiem un sabiedrībām, kas iesaistītas vērtspapīrošanā, iekšējā tirgū būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi, bet to mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (47) Šī regula būtu jāpiemēro vērtspapīrošanai, kuras vērtspapīri tiek emitēti pirms vai pēc 2019. gada 1. janvāra.
- (48) Attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīcijām, kas pastāv 2019. gada 1. janvārī, iniciatoriem, sponsoriem un SSPE būtu jāspēj izmantot apzīmējumu "VPS" ar noteikumu, ka vērtspapīrošana atbilst VPS prasībām – attiecībā uz atsevišķām prasībām paziņošanas brīdī un attiecībā uz citām prasībām iniciēšanas brīdī. Tādēļ iniciatoriem, sponsoriem un SSPE vajadzētu būt iespējai iesniegt EVTI VPS paziņojumu, ievērojot šo regulu. Jebkādas vērtspapīrošanā vēlāk veiktas izmaiņas būtu jāakceptē ar noteikumu, ka vērtspapīrošana joprojām atbilst visām piemērojāmām VPS prasībām.
- (49) Uzticamības pārbaudes prasības, kas saskaņā ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem tiek piemērotas pirms šīs regulas piemērošanas dienas, būtu jāturpina piemērot vērtspapīrošanas darījumiem, kuri emitēti 2011. gada 1. janvārī vai vēlāk, un vērtspapīrošanas darījumiem, kuri emitēti pirms 2011. gada 1. janvāra, ja pamatā esošie riska darījumi ir tikuši papildināti vai aizstāti pēc 2014. gada 31. decembra. Līdz brīdim, kad, ievērojot šo regulu, piemēro regulatīvos tehniskos standartus attiecībā uz riska paturēšanu, būtu jāturpina piemērot Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 625/2014 ⁽¹⁾ attiecīgos noteikumus, kas precizē riska paturēšanas prasības kredītiestādēm un ieguldījumu uzņēmumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽²⁾ nozīmē. Juridiskās noteiktības labad kredītiestādēm vai ieguldījumu brokeru sabiedrībām, apdrošināšanas sabiedrībām, pārapsdrošināšanas sabiedrībām un alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem attiecībā uz vērtspapīrošanas pozīcijām, kas pastāv kopš šīs regulas piemērošanas dienas, būtu jāturpina piemērot attiecīgi Regulas (ES) Nr. 575/2013 405. pantu un Deleģētās regulas (ES) Nr. 625/2014 I, II un III nodaļu un 22. pantu, Deleģētās regulas (ES) 2015/35 254. un 255. pantu un Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 231/2013 ⁽³⁾ 51. pantu.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 625/2014 (2014. gada 13. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013, izmantojot regulatīvus tehniskos standartus, ar kuriem precizē ieguldītājiem, sponsoriem, sākotnējiem aizdevējiem un iniciatoriēstādēm piemērojamas prasības, kas attiecas uz riska darījumiem ar pārvestu kredītrisku (OV L 174, 13.6.2014., 16. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 231/2013 (2012. gada 19. decembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES attiecībā uz atbrīvojumiem, vispārējiem darbības nosacījumiem, depozitārijiem, saistību īpatnību, pārskatāmību un uzraudzību (OV L 83, 22.3.2013., 1. lpp.).

Lai nodrošinātu, ka iniciatori, sponsori un SSPE ievēro pārredzamības prasības, līdz brīdim, kad sāk piemērot regulatīvos tehniskos standartus, kurus Komisijai ir jāpieņem, ievērojot šo regulu, Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/3 ⁽¹⁾ I līdz VIII pielikumā minētā informācija būtu jādara publiski pieejama,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai. Ar to definē vērtspapīrošanu un nosaka uzticamības pārbaudes, riska paturēšanas un pārredzamības prasības vērtspapīrošanas darījumos iesaistītām personām, kritērijus kredītu piešķiršanai, prasības vērtspapīrošanu pārdošanai privātiem klientiem, atkārtotas vērtspapīrošanas aizliegumu, prasības SSPE, kā arī nosacījumus un procedūras vērtspapīrošanas repozitorijiem. Tā arī nodrošina īpašu regulējumu vienkāršai, pārredzamai un standartizētai ("VPS") vērtspapīrošanai.

2. Šī regula attiecas uz institucionāliem ieguldītājiem un iniciatoriem, sponsoriem, sākotnējiem aizdevējiem un īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kas veic vērtspapīrošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "vērtspapīrošana" ir darījums vai shēma, kurā ar riska darījumu vai riska darījumu portfeli saistītais kredītrisks tiek sadalīts vairākos laidienos un kuram piemīt visas turpmāk minētās iezīmes:
 - a) darījumā vai shēmā maksājumi ir atkarīgi no riska darījumu vai riska darījumu portfeļa rezultatīvajiem rādītājiem;
 - b) laidieņu pakārtotība nosaka zaudējumu sadali darījuma vai shēmas pastāvēšanas laikā;
 - c) darījums vai shēma nerada riska darījumus, kuriem piemīt visas Regulas (ES) Nr. 575/2013 147. panta 8. punktā minētās iezīmes;
- 2) "īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu" jeb "SSPE" ir korporācija, trasta sabiedrība vai cita sabiedrība, kas nav iniciators vai sponsors, un kura ir izveidota, lai veiktu vienu vai vairākus vērtspapīrošanas darījumus, kuras darbības aprobežojas ar to, kas ir nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai, kuras struktūra ir paredzēta, lai SSPE pienākumus nošķirtu no iniciatora pienākumiem;
- 3) "iniciators" ir sabiedrība, kas:
 - a) pati vai ar saistītu sabiedrību starpniecību tieši vai netieši bija iesaistīta sākotnējā līgumā, kurš debitoram vai potenciālajam debitoram radīja attiecīgi saistības vai potenciālas saistības, no kurām izriet riska darījumi, kas tiek vērtspapīroti; vai
 - b) savā vārdā pērk trešās personas riska darījumus un pēc tam tos vērtspapīro;
- 4) "atkārtota vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kurā vismaz viens no pamatā esošajiem riska darījumiem ir vērtspapīrošanas pozīcija;
- 5) "sponsors" ir kredītiestāde, kas atrodas Savienībā vai ārpus tās, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, kas nav iniciators un kas:
 - a) izveido un pārvalda uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru programmu vai citu vērtspapīrošanas darījumu, kurā riska darījumi tiek pirkti no trešām personām; vai

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/3 (2014. gada 30. septembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1060/2009 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par strukturēto finanšu instrumentu informācijas atklāšanas prasībām (OV L 2, 6.1.2015., 57. lpp.).

- b) izveido uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru programmu vai citu vērtspapīrošanas darījumu, kurā riska darījumi tiek pirkti no trešām personām, un minētajā vērtspapīrošanas darījumā iesaistītu regulāru un aktīvu portfeļa pārvaldību deleģē struktūrai, kas pilnvarota veikt šādu darbību saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, Direktīvu 2011/61/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;
- 6) "laidiens" ir līgumiski noteikts ar riska darījumu vai riska darījumu portfeli saistīta kredītriska segments, ja pozīcija šajā segmentā rada kredīta zaudēšanas risku, kas ir lielāks vai mazāks nekā tikpat lielai pozīcijai citā segmentā, neņemot vērā kredītaizsardzību, ko šā segmenta vai citu segmentu pozīcijas turētājam tieši nodrošina trešās personas;
- 7) "uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru programma" jeb "ABKV programma" ir vērtspapīrošanas darījumu programma, kurā vērtspapīri tiek emitēti galvenokārt uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru veidā, kuru sākotnējais termiņš nepārsniedz vienu gadu;
- 8) "uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru darījums" jeb "ABKV darījums" ir vērtspapīrošana ABKV programmā;
- 9) "tradicionālā vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kas ietver ekonomiskās līdzdalības nodošanu vērtspapīrotos riska darījumos; to veic, no iniciatora īpašuma tiesības uz minētajiem riska darījumiem nododot SSPE vai izmantojot SSPE pakārtotu dalību, ja emitētie vērtspapīri iniciatoram neuzliek maksājuma saistības;
- 10) "sintētiskā vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kuras satvarā risks tiek nodots, izmantojot kredīta atvasinātos instrumentus vai garantijas, un vērtspapīrotie riska darījumi paliek iniciatora riska darījumi;
- 11) ieguldītājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas tur vērtspapīrošanas pozīciju;
- 12) "institucionālais ieguldītājs" ir ieguldītājs, kas ir viens no šādiem:
- a) apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 1. punktā;
- b) pārapsedrošināšanas sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4. punktā;
- c) arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, uz kuru attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2341 ⁽¹⁾ darbības joma saskaņā ar tās 2. pantu, ja vien dalībvalsts nav izvēlējusies saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu šādai institūcijai nepiemērot minēto direktīvu kopumā vai kādu tās daļu; vai ieguldījumu pārvaldnieks vai pilnvarotā struktūra, ko ieceļ arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, ievērojot Direktīvas (ES) 2016/2341 32. pantu;
- d) alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks (AIFP), kas definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā un kas Savienībā pārvalda un/vai tirgo alternatīvos ieguldījumu fondus;
- e) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma (PVKIU) pārvaldības sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- f) Iekšēji pārvaldīts PVKIU, kas ir ieguldījumu sabiedrība, kura pilnvarota saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, un kas nav norīkojusi pārvaldības sabiedrību, kura saskaņā ar minēto direktīvu ir pilnvarota veikt tā pārvaldību);
- g) kredītiestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, piemērojot minēto regulu, vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts minētās regulas 4. panta 1. punkta 2) apakšpunktā;
- 13) "parādus apkalpojošā sabiedrība" ir sabiedrība, kas katru dienu pārvalda nopirkto debitoru parādu portfeli vai pamatā esošos kredītriska darījumus;
- 14) "likviditātes līgums" ir vērtspapīrošanas pozīcija, kas izriet no līguma par finansējuma sniegšanu, lai ieguldītājiem nodrošinātu savlaicīgas naudas plūsmas;
- 15) "atjaunojams riska darījums" ir riska darījums, kurā ir pieļaujams, ka aizņēmēja neatmaksātais atlikums svārstās līdz līgumā noteiktai robežai, pamatojoties uz tā lēmumu par aizņemšanos un atmaksu;
- 16) "atjaunojama vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kuras gadījumā atjaunojas pati vērtspapīrošanas struktūra, riska darījumu portfelim pievienojot jaunus riska darījumus vai no tā izņemot riska darījumus neatkarīgi no tā, vai riska darījumi atjaunojas vai ne;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).

- 17) "priekšlaicīgas amortizācijas nosacījums" ir līguma klauzula par atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošanu vai atjaunojamu vērtspapīrošanu, kas paredz, ka, iestājoties konkrētiem gadījumiem, ieguldītāju vērtspapīrošanas pozīcijas tiek atpirktas pirms minēto pozīciju sākotnēji noteiktā termiņa beigām;
- 18) "pirmās kārtas zaudējumu laidieni" ir visvairāk pakārtotais vērtspapīrošanas laidieni, kas ir pirmais laidieni, kam jāuzņemas vērtspapīroto riska darījumu radītie zaudējumi un kurš līdz ar to nodrošina aizsardzību otrajam zaudējumu laidienam un attiecīgā gadījumā augstākas kārtas laidieniem;
- 19) "vērtspapīrošanas pozīcija" ir riska darījums, kas izriet no iesaistīšanās vērtspapīrošanā;
- 20) "sākotnējais aizdevējs" ir sabiedrība, kas pati vai ar saistītu sabiedrību starpniecību tieši vai netieši noslēgusi sākotnējo līgumu, kurš debitoram vai potenciālajam debitoram radīja saistības vai potenciālas saistības, no kurām izriet riska darījumi, kas tiek vērtspapīroti;
- 21) "pilnībā atbalstīta ABKV programma" ir ABKV programma, ko tieši un pilnībā atbalsta tās sponsors, nodrošinot vienu vai vairākus SSPE likviditātes līgumus, kas ietver vismaz visus šos elementus:
 - a) visus ar likviditāti un kredītu saistītos ABKV programmas riskus;
 - b) jebkādu vērtspapīroto riska darījumu atgūstamās vērtības būtiskas samazināšanās riskus;
 - c) jebkādas citas izmaksas ABKV darījumu un ABKV programmu līmenī, ja tas ir nepieciešams, lai ieguldītājam garantētu to, ka pilnībā tiek samaksāta jebkura summa saskaņā ar ABKV;
- 22) "pilnībā atbalstīts ABKV darījums" ir ABKV darījums, ko darījumu vai ABKV programmu līmenī atbalsta ar likviditātes līgumu, kurš ietver vismaz visus šos elementus:
 - a) visus ar likviditāti un kredītu saistītos ABKV darījuma riskus;
 - b) jebkādu ABKV darījumā vērtspapīroto riska darījumu atgūstamās vērtības būtiskas samazināšanās riskus;
 - c) jebkādas citas izmaksas ABKV darījumu līmenī un ABKV programmu līmenī, ja tas ir nepieciešams, lai ieguldītājam garantētu to, ka pilnībā tiek samaksāta jebkura summa saskaņā ar ABKV;
- 23) "vērtspapīrošanas repozitorijs" ir juridiska persona, kas centralizēti vāc un glabā datus par vērtspapīrošanas darījumiem.

Piemērojot šīs regulas 10. pantu, atsaucies Regulas (ES) Nr. 648/2012 61., 64., 65., 66., 73., 78., 79. un 80. pantā uz "darījumu reģistru" uzskata par atsaucēm uz "vērtspapīrošanas repozitoriju".

3. pants

Vērtspapīrošanas darījumu pārdošana privātajiem klientiem

1. Vērtspapīrošanas pozīcijas pārdevējs nepārdod šādu pozīciju privātajam klientam, kas definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 11. apakšpunktā, izņemot, ja tiek izpildīti visi šie nosacījumi:
 - a) vērtspapīrošanas pozīcijas pārdevējs ir veicis piemērotības pārbaudi saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES 25. panta 2. punktu;
 - b) vērtspapīrošanas pozīcijas pārdevējs, pamatojoties uz a) apakšpunktā minēto pārbaudi, ir pārliecinājies, ka vērtspapīrošanas pozīcija ir piemērota minētajam privātajam klientam;
 - c) vērtspapīrošanas pozīcijas pārdevējs nekavējoties ziņojumā privātajam klientam dara zināmu piemērotības pārbaudes iznākumu.
2. Ja tiek izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi un minētā privātā klienta finanšu instrumentu portfelis nepārsniedz EUR 500 000, pārdevējs, pamatojoties uz informāciju, ko privātais klients sniedz saskaņā ar 3. punktu, nodrošina, lai privātais klients vērtspapīrošanas pozīcijās neieguldītu summu, kas kopumā pārsniedz 10 % no minētā klienta finanšu instrumentu portfeļa, un lai sākotnējā minimālā summa, kas ieguldīta vienā vai vairākās vērtspapīrošanas pozīcijās, būtu EUR 10 000.
3. Privātais klients pārdevējam sniedz pareizu informāciju par privātā klienta finanšu instrumentu portfeli, tostarp jebkādiem ieguldījumiem vērtspapīrošanas pozīcijās.
4. Piemērojot 2. un 3. punktu, privātā klienta finanšu instrumentu portfelis ietver skaidras naudas noguldījumus un finanšu instrumentus, bet tajā neietilpst nekādi finanšu instrumenti, kas ir sniegti kā nodrošinājums.

4. pants

Prasības attiecībā uz SSPE

SSPE neveic uzņēmējdarbību trešā valstī, uz kuru attiecas kāds no šādiem faktiem:

- a) FATF attiecīgo trešo valsti ir iekļāvusi sarakstā kā jurisdikciju, kurā pastāv augsts risks un kura nesadarbojas;
- b) trešā valsts nav parakstījusi nolīgumu ar dalībvalsti, lai nodrošinātu, ka minētā trešā valsts pilnībā ievēro standartus, kas noteikti 26. pantā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Paraugkonvencijā par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam vai ESAO Paraugnolīgumā par informācijas apmaiņu nodokļu jautājumos, un ka tā nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādu daudzpusēju nolīgumus nodokļu jomā.

2. NODAĻA

VISIEM VĒRTSPAPĪROŠANAS DARĪJUMIEM PIEMĒROJAMI NOTEIKUMI

5. pants

Uzticamības pārbaudes prasības institucionālajiem ieguldītājiem

1. Pirms vērtspapīrošanas pozīcijas turēšanas institucionālais ieguldītājs, kas nav iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs, pārbauda, vai:

- a) gadījumā, ja iniciators vai sākotnējais aizdevējs, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, nav kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunktā, iniciators vai sākotnējais aizdevējs visus kredītus, kas izraisa pamatā esošos riska darījumus, piešķir, balstoties uz stabiliem un skaidri definētiem kritērijiem un skaidri noteiktiem minēto kredītu apstiprināšanas, grozīšanas, atjaunošanas un finansēšanas procesiem, un ir ieviesis efektīvas sistēmas minēto kritēriju un procesu piemērošanai saskaņā ar šīs regulas 9. panta 1. punktu;
- b) gadījumā, ja iniciators vai sākotnējais aizdevējs veic uzņēmējdarbību trešā valstī, iniciators vai sākotnējais aizdevējs visus kredītus, kas izraisa pamatā esošos riska darījumus, piešķir, balstoties uz stabiliem un skaidri definētiem kritērijiem un skaidri noteiktiem minēto kredītu apstiprināšanas, grozīšanas, atjaunošanas un finansēšanas procesiem, un ir ieviesis efektīvas sistēmas minēto kritēriju un procesu piemērošanai, lai nodrošinātu, ka kredītu piešķiršana balstās uz parādnieka kredīspējas rūpīgu novērtējumu;
- c) gadījumā, ja iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs veic uzņēmējdarbību Savienībā, tas pastāvīgi patur būtisku neto ekonomisko līdzdalību saskaņā ar 6. pantu un riska paturēšana tiek atklāta institucionālajam ieguldītājam saskaņā ar 7. pantu;
- d) gadījumā, ja iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs veic uzņēmējdarbību trešā valstī, tas pastāvīgi patur būtisku neto ekonomisko līdzdalību, kas jebkurā gadījumā nav mazāka par 5 % un kas ir noteikta saskaņā ar 6. pantu, un riska paturēšanu atklāj institucionālajiem ieguldītājiem;
- e) iniciators, sponsors vai SSPE attiecīgā gadījumā ir darījis pieejamu šīs regulas 7. pantā prasīto informāciju saskaņā ar minētajā pantā paredzēto biežumu un kārtību.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz pilnībā atbalstītiem ABKV darījumiem 1. punkta a) apakšpunktā precizēto prasību piemēro sponsoram. Šādos gadījumos sponsors pārbauda, vai iniciators vai sākotnējais aizdevējs, kurš nav kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, visus savus kredītus piešķir, kas izraisa pamatā esošos riska darījumus, balstoties uz stabiliem un skaidri definētiem kritērijiem un skaidri noteiktiem minēto kredītu apstiprināšanas, grozīšanas, atjaunošanas un finansēšanas procesiem, un ir ieviesis efektīvas sistēmas minēto kritēriju un procesu piemērošanai saskaņā ar 9. panta 1. punktu.

3. Pirms vērtspapīrošanas pozīcijas turēšanas institucionālais ieguldītājs, kas nav iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs, veic uzticamības novērtēšanu, kas dod tam iespēju novērtēt iesaistītos riskus. Minētajā novērtējumā ņem vērā vismaz visus šādus aspektus:

- a) atsevišķas vērtspapīrošanas pozīcijas un tās pamatā esošo riska darījumu riska pazīmes;
- b) visas vērtspapīrošanas strukturālās iezīmes, kas var būtiski ietekmēt vērtspapīrošanas pozīcijas rezultātus, tostarp līgumsaistību maksājumu prioritātes un ar maksājumiem saistīto izraisītājnotikumu prioritāte, kredīt kvalitātes uzlabojumi, likviditātes uzlabojumi un tirgus vērtības izraisītājnotikumi, kā arī darījumam raksturīgās saistību neizpildes definīcijas;

- c) attiecībā uz vērtspapīrošanu, par ko paziņots kā par VPS vērtspapīrošanu saskaņā ar 27. pantu, – minētās vērtspapīrošanas atbilstība 19. līdz 22. pantā vai 23. līdz 26. pantā un 27. pantā noteiktajām prasībām. Institucionālie ieguldītāji var attiecīgi balstīties uz 27. panta 1. punktā minēto VPS paziņojumu un iniciatora, sponsora un SSPE atklāto informāciju par atbilstību VPS prasībām, nepaļaujoties vienīgi vai mehāniski uz minēto paziņojumu vai informāciju.

Neatkarīgi no pirmās daļas a) un b) apakšpunkta – pilnībā atbalstītas ABKV programmas gadījumā institucionālie ieguldītāji minētās ABKV programmas emitētajos komerciālajos vērtspapīros ņem vērā ABKV programmas iezīmes un pilno likviditātes atbalstu.

4. Institucionālais ieguldītājs, kas nav iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs un kas tur vērtspapīrošanas pozīciju, veic vismaz šādas darbības:

- a) lai pastāvīgi uzraudzītu atbilstību 1. un 3. punkta prasībām un vērtspapīrošanas pozīcijas un tās pamatā esošo riska darījumu rezultātus, nosaka atbilstīgas rakstiskas procedūras, kas ir samērīgas ar vērtspapīrošanas pozīcijas riska profilu un attiecīgā gadījumā ar savu tirdzniecības un netirdzniecības portfeli.

Vajadzības gadījumā attiecībā uz vērtspapīrošanu un tās pamatā esošajiem riska darījumiem minētās rakstiskās procedūras ietver uzraudzību attiecībā uz riska darījuma veidu, to aizdevumu procentuālo daļu, kuru maksājumi kavēti vairāk nekā 30, 60 un 90 dienas, saistību neizpildes rādītājiem, pirmstermiņa atmaksas rādītājiem, aizdevumiem, pret kuru nodrošinājumu ir uzsākta piedziņa, atgūto naudas līdzekļu īpatsvaru, atpirkšanu, aizdevumu grozījumiem, maksājuma saistību termiņa atlikšanu, nodrošinājuma veidu un izmantojumu, kredīspējas novērtējuma vai citu kredīspējas mērījumu biežuma sadalījumu pa pamatā esošo riska darījumu veidiem, nozaru un ģeogrāfisko diversifikāciju, aizdevuma un nodrošinājuma vērtības attiecības biežuma sadalījumu pa intervāliem, kas atviegļina pienācīgu jutīguma analīzi. Ja arī paši pamatā esošie riska darījumi ir vērtspapīrošanas pozīcijas, kā tas atļauts saskaņā ar 8. pantu, institucionālie ieguldītāji uzrauga arī riska darījumus, kas ir pamatā minētajām pozīcijām;

- b) tādas vērtspapīrošanas gadījumā, kas nav pilnībā atbalstīta ABKV programma, regulāri veic spriedzes testus attiecībā uz naudas plūsmām un nodrošinājuma vērtībām, ar ko atbalsta pamatā esošos riska darījumus, vai – ja par naudas plūsmām un nodrošinājuma vērtībām nav pietiekamu datu – spriedzes testus attiecībā uz zaudējumu pieņēmumiem, ņemot vērā vērtspapīrošanas pozīcijas riska būtību, mērogu un sarežģītību;
- c) pilnībā atbalstītas ABKV programmas gadījumā regulāri veic spriedzes testus attiecībā uz sponsora maksātspeju un likviditāti;
- d) nodrošina iekšējo pārskatu sniegšanu savai vadības struktūrai, lai minētā vadības struktūra būtu informēta par būtiskiem riskiem, kas izriet no vērtspapīrošanas pozīcijas, un tā, lai minētie riski tiktu pienācīgi pārvaldīti;
- e) spēj pēc pieprasījuma pierādīt savām kompetentajām iestādēm, ka tam ir vispusīga un pamatīga izpratne par vērtspapīrošanas pozīciju un tās pamatā esošajiem riska darījumiem un ka tas ir ieviesis rakstiskas politikas nostādnes un procedūras vērtspapīrošanas pozīcijas risku pārvaldīšanai un saskaņā ar 1. un 2. punktu veikto pārbauci un uzticamības pārbauci un jebkādas citas attiecīgas informācijas dokumentēšanai; un
- f) pilnībā atbalstītas ABKV programmas riska darījumu gadījumā spēj pēc pieprasījuma pierādīt savām kompetentajām iestādēm, ka tam ir vispusīga un pamatīga izpratne par sponsora kredītkvalitāti un sniegtā likviditātes līguma noteikumiem.

5. Neskarot šā panta 1. līdz 4. punktu, ja institucionālais ieguldītājs citam institucionālajam ieguldītājam ir devis atļauju pieņemt tādas lēmumus par ieguldījumu pārvaldību, kas to varētu iesaistīt vērtspapīrošanā, institucionālais ieguldītājs var uzdot minētajai pārvaldītājai pusei izpildīt šajā pantā tai noteiktos pienākumus attiecībā uz jebkādu iesaistīšanos vērtspapīrošanā, kas izriet no minētajiem lēmumiem. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, kad institucionālajam ieguldītājam saskaņā ar šo punktu ir uzdots izpildīt cita institucionālā ieguldītāja pienākumus un viņš tos nav izpildījis, jebkādas sankcijas saskaņā ar 32. un 33. pantu var piemērot ieguldītājam, kas veic pārvaldīšanu, un nevis institucionālajam ieguldītājam, kas ir iesaistījies vērtspapīrošanā.

6. pants

Riska paturēšana

1. Vērtspapīrošanas darījuma iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs vērtspapīrošanā pastāvīgi patur būtisku neto ekonomisko līdzdalību, kas nav mazāka par 5 %. Minēto līdzdalību aprēķina iniciēšanas brīdī un nosaka pēc ārpusbilances

posteņu nosacītās nominālvērtības. Ja iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs nav savstarpēji vienojušies par to, kurš paturēs būtisku neto ekonomisko līdzdalību, tad būtisku neto ekonomisko līdzdalību patur iniciators. Paturēšanas prasības attiecībā uz konkrētu vērtspapīrošanu nepiemēro vairākkārt. Būtiskā neto ekonomiskā līdzdalība netiek sadalīta starp dažādiem riska paturētāju veidiem, un tā nav pakļauta nekādi kredītriska mazināšanai vai ierobežošanai.

Piemērojot šo pantu, sabiedrību neuzskata par iniciatoru, ja sabiedrība ir veikusi uzņēmējdarbību vai darbojas vienīgi ar nolūku vērtspapīrot riska darījumus.

2. Iniciators neatlasa aktīvus nodošanai SSPE, lai saistībā ar SSPE nodotajiem aktīviem rastos zaudējumi, kas saskaņā ar aprēķiniem attiecībā uz visu darījuma pastāvēšanas laiku vai laikposmu, kas nepārsniedz četrus gadus, ja darījuma pastāvēšanas laiks ir ilgāks par četriem gadiem, ir lielāki par zaudējumiem, kuri šajā pašā laikposmā ir saistīti ar salīdzināmiem aktīviem, kas ietverti iniciatora bilancē. Ja kompetentā iestāde atrod pierādījumus, kas liecina par minētā aizlieguma pārkāpumu, kompetentā iestāde izmeklē SSPE nodoto aktīvu un iniciatora bilancē ietvērto salīdzināmo aktīvu rezultātos rādītājus. Ja nodoto aktīvu rezultātie rādītāji ir ievērojami mazāki par salīdzinājumiem aktīviem, kas ietverti iniciatora bilancē, tadēļ, ka tāds ir bijis iniciatora nodoms, kompetentā iestāde piemēro sankcijas saskaņā ar 32. un 33. pantu.

3. Par būtiskas neto ekonomiskās līdzdalības paturēšanu vismaz 5 % apmērā šā panta 1. punkta nozīmē ir uzskatāma vienīgi:

- a) katra ieguldītājiem pārdotā vai nodotā laidiena paturēšana vismaz 5 % apmērā no tā nominālvērtības;
- b) atjaunojamas vērtspapīrošanas vai atjaunojamu riska darījumu vērtspapīrošanas gadījumā iniciatora līdzdalības daļas paturēšana vismaz 5 % apmērā no katra vērtspapīrotā riska darījuma nominālvērtības;
- c) nejauši izvēlētu riska darījumu, kas ir ekvivalenti vismaz 5 % no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības, paturēšana, ja citādi šie nevērtspapīrotie riska darījumi būtu vērtspapīroti vērtspapīrošanā, ar noteikumu, ka potenciāli vērtspapīrojamo riska darījumu skaits iniciēšanas brīdī ir vismaz 100;
- d) pirmās kārtas zaudējumu laidiena paturēšana un, ja šāda paturēšana ir mazāka par 5 % no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības, vajadzības gadījumā arī tādu laidienu paturēšana, kuriem ir tāds pats vai problemātiskāks riska profils nekā ieguldītājiem nodotajiem vai pārdotajiem laidieniem un kuru termiņš neiestājas pirms ieguldītājiem nodoto vai pārdoto laidienu termiņa, tā ka kopumā tiek paturēti vismaz 5 % no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības; vai
- e) pirmās kārtas zaudējumu riska darījuma paturēšana vismaz 5 % apmērā no katra vērtspapīrošanā vērtspapīrotā riska darījuma.

4. Ja jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK⁽¹⁾ nozīmē, mātes iestāde vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai kāds no tās meitasuzņēmumiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 nozīmē kā iniciators vai sponsors vērtspapīro riska darījumus no vienas vai vairākām kredītiestādēm, ieguldījumu brokeru sabiedrībām vai citām finanšu iestādēm, kuras ir iekļautas konsolidētajā uzraudzībā, 1. punktā minētās prasības var izpildīt, balstoties uz attiecīgās mātes iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, konsolidēto finanšu stāvokli.

Pirmo daļu piemēro vienīgi tad, ja kredītiestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai finanšu iestādes, kuras ir radījušas vērtspapīrotos riska darījumus, ievēro prasības, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES⁽²⁾ 79. pantā, un laikus sniedz informāciju, kas nepieciešama, lai ievērotu prasības, kas noteiktas šīs regulas 5. pantā, iniciatoram vai sponsoram un Savienības mātes kredītiestādei, finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

5. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja vērtspapīrotie riska darījumi ir riska darījumi ar šādām personām vai par tiem pilnā apmērā, bez nosacījumiem un neatsaucami ir galvojušas šādas personas:

- a) centrālās valdības vai centrālās bankas;
- b) dalībvalstu reģionālās pašvaldības, vietējās pašpārvaldes un publiskā sektora struktūras Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 8) apakšpunkta nozīmē;
- c) iestādes, kurām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas II sadaļas 2. nodaļas noteikumiem attiecinātā riska pakāpe nepārsniedz 50 %;
- d) valsts attīstību veicinošas bankas vai iestādes Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/1017 ⁽¹⁾ 2. panta 3. punkta nozīmē; vai
- e) daudzpusējās attīstības bankas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 117. pantā.

6. Šā panta 1. punktu nepiemēro darījumiem, kas balstīti uz skaidru, pārredzamu un pieejamu indeksu, ja pamatā esošās atsauces sabiedrības ir identiskas sabiedrībām, kas veido biržā publiskā apgrozījumā esošo sabiedrību akciju indeksu, vai ja tās ir citi biržā tirgoti vērtspapīri, kuri nav vērtspapīrošanas pozīcijas.

7. EBI ciešā sadarbībā ar EVTI un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI), kas tika izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu riska paturēšanas prasības, jo īpaši attiecībā uz šādiem aspektiem:

- a) kārtība, kādā saskaņā ar 3. punktu tiek paturēts risks, tostarp izmantojot paturēšanu sintētiskā vai nosacījuma formā;
- b) mērījumi par 1. punktā minēto paturēšanas pakāpi;
- c) aizliegums veikt paturētās līdzdalības daļas riska ierobežošanu vai pārdošanu;
- d) konsolidētas paturēšanas nosacījumi saskaņā ar 4. punktu;
- e) nosacījumi, ar kādiem piešķir atbrīvojumu darījumiem, kas balstīti uz skaidru, pārredzamu un pieejamu indeksu, kas minēts 6. punktā.

EBI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2018. gada 18. jūlijam.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

7. pants

Pārredzamības prasības iniciatoriem, sponsoriem un SSPE

1. Vērtspapīrošanas darījuma iniciators, sponsors un SSPE saskaņā ar šā panta 2. punktu vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem, 29. pantā minētajām kompetentajām iestādēm un – pēc pieprasījuma – potenciālajiem ieguldītājiem dara pieejamu vismaz šādu informāciju:

- a) reizi ceturksnī informāciju par pamatā esošajiem riska darījumiem vai – ABKV gadījumā – reizi mēnesī informāciju par pamatā esošajiem debitoru parādiem vai no kredītiem izrietošām prasījuma tiesībām;
- b) visus apliecinājošos dokumentus, kas ir būtiski darījuma izprašanai, tostarp (bet ne tikai) attiecīgos gadījumos šādus dokumentus:
 - i) galīgā piedāvājuma dokuments vai prospekts kopā ar darījuma noslēgšanas dokumentiem, izņemot juridiskos atzinumus;
 - ii) attiecībā uz tradicionālo vērtspapīrošanu – aktīvu pirkuma līgums, cesijas, pārjaunojuma vai nodošanas līgums un attiecīgs uzticības pilnvarojuma apliecinājums;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

- iii) atvasinātie instrumenti un galvojuma līgumi, kā arī jebkuri attiecīgie dokumenti par nodrošinājuma sniegšanas kārtību, ja vērtspapīrotie riska darījumi paliek iniciatora bilanci;
 - iv) apkalpošanas, rezerves apkalpošanas, pārvaldības un naudas līdzekļu pārvaldības līgumi;
 - v) uzticības pilnvarojuma (trasta) akts, drošības akts, pārstāvības līgums, bankas konta izmantošanas līgums, galvots ieguldījumu līgums, iekļautie noteikumi vai uzticības pilnvarojuma (trasta) paraugregulējums, vai definīciju parauglīgums, vai cita līdzvērtīga juridiska dokumentācija;
 - vi) attiecīgie kreditoru sadarbības līgumi, atvasināto instrumentu dokumentācija, līgumi par subordinētajiem aizdevumiem, līgumi par aizdevumu darbības sākšanai un likviditātes līgumi.
- Minētajos pamatā esošajos dokumentos iekļauj detalizētu aprakstu par vērtspapīrošanas maksājumu prioritāti;
- c) ja prospekts nav sagatavots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/71/EK ⁽¹⁾, darījuma kopsavilkums vai pārskats par vērtspapīrošanas galvenajām iezīmēm, tostarp attiecīgos gadījumos:
 - i) ziņas par darījuma struktūru, tostarp struktūru diagrammas, kurās sniegts pārskats par darījumiem, naudas plūsmām un īpašumtiesību struktūru;
 - ii) detalizēta informācija par riska darījuma iezīmēm, naudas plūsmām, zaudējumu attiecināšanas hierarhiju, kredītkvalitātes uzlabošanu un likviditātes atbalsta iezīmēm;
 - iii) detalizēta informācija par vērtspapīrošanas pozīcijas turētāju balsstiesībām un to attiecībām ar citiem nodrošinātajiem kreditoriem; un
 - iv) saraksts ar visiem izraisītājnotikumiem un notikumiem, kuri minēti dokumentos, kas iesniegti saskaņā ar b) apakšpunktu, un kuri varētu būtiski ietekmēt vērtspapīrošanas pozīcijas rezultātus;
 - d) VPS vērtspapīrošanas darījumu gadījumā – VPS paziņojums, kas minēts 27. pantā;
 - e) ceturkšņa pārskati ieguldītājiem vai – ABKV gadījumā – ikmēneša pārskati ieguldītājiem, kas ietver šādu informāciju:
 - i) visi būtiski nozīmīgie dati par kredītkvalitāti un pamatā esošo riska darījumu rezultātiem;
 - ii) informācija par notikumiem, kas izraisa maksājuma prioritāšu izmaiņas vai jebkuru darījuma partneru maiņu, un tādas vērtspapīrošanas gadījumā, kas nav ABKV darījums, – dati par pamatā esošo riska darījumu un vērtspapīrošanas saistību radīto naudas plūsmu;
 - iii) informācija par paturēto risku saskaņā ar 6. pantu, tostarp informācija par to, kurš no 6. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem ir piemērots;
 - f) jebkāda iekšēja ar vērtspapīrošanu saistīta informācija, kuru iniciatoram, sponsoram vai SSPE ir pienākums publiskot saskaņā ar 17. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 596/2014 ⁽²⁾ par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām;
 - g) ja f) apakšpunktu nepiemēro, jebkāds nozīmīgs notikums, piemēram:
 - i) būtiska to pienākumu nepildīšana, kuri noteikti dokumentos, kas darīti pieejami saskaņā ar b) apakšpunktu, tostarp jebkāds aizsardzības līdzeklis, atbrīvojums vai piekrišana, kas vēlāk sniegti saistībā ar šādu nepildīšanu;
 - ii) izmaiņas strukturālajās iezīmēs, kas var būtiski ietekmēt vērtspapīrošanas rezultātus;
 - iii) vērtspapīrošanas vai tās pamatā esošo riska darījumu riska pazīmju izmaiņas, kas var būtiski ietekmēt vērtspapīrošanas rezultātus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).

- iv) attiecībā uz VPS vērtspapīrošanu, ja vērtspapīrošana vairs neatbilst VPS prasībām vai ja kompetentās iestādes ir veikušas korektīvus vai administratīvus pasākumus;
- v) jebkādi būtiski grozījumi darījuma dokumentos.

Informāciju, kas minēta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktā, dara pieejamu pirms cenas noteikšanas.

Informāciju, kas aprakstīta pirmās daļas a) un e) apakšpunktā, vienlaikus dara pieejamu ik ceturksni vēlākais vienu mēnesi pēc dienas, kad jāveic procentu maksājums vai ABKV darījumu gadījumā – vēlākais vienu mēnesi pēc tā laikposma beigām, uz kuru attiecas ziņojums.

ABKV gadījumā – informāciju, kas aprakstīta pirmās daļas a) apakšpunktā, c) apakšpunkta ii) punktā un e) apakšpunkta i) punktā, apkopotā veidā dara pieejamu vērtspapīrošanas pozīcijas turētājiem un – pēc pieprasījuma – iespējamiem ieguldītājiem. Aizdevuma līmeņa datus dara pieejamus sponsoram un – pēc pieprasījuma – kompetentajām iestādēm.

Neskarot Regulu (ES) Nr. 596/2014, informāciju, kas aprakstīta pirmās daļas f) un g) apakšpunktā, dara pieejamu nekavējoties.

Nodrošinot atbilstību šim punktam, vērtspapīrošanas iniciators, sponsors un SSPE ievēro valsts un Savienības tiesību aktus, ar ko reglamentē informācijas konfidencialitātes aizsardzību un personas datu apstrādi, lai izvairītos no iespējamiem minēto tiesību aktu pārkāpumiem, kā arī no tā, ka netiek pildīti konfidencialitātes pienākumi saistībā ar informāciju par klientu, sākotnējo aizdevēju vai debitoru, ja vien šāda konfidenciala informācija nav anonimizēta vai apkopota.

Konkrētāk, attiecībā uz pirmās daļas b) apakšpunktā minēto informāciju iniciators, sponsors un SSPE var sniegt attiecīgās dokumentācijas kopsavilkumu.

Šīs regulas 29. pantā minētajām kompetentajām iestādēm ir iespēja lūgt sniegt tām šādu konfidencialu informāciju, lai tās varētu pildīt savus ar šo regulu noteiktos pienākumus.

2. Vērtspapīrošanas iniciators, sponsors un SSPE no sava vidus norīko vienu vienību, kas pildīs 1. punkta pirmās daļas a), b), d), e), f) un g) apakšpunktā noteiktās informācijas sniegšanas prasības.

Saskaņā ar pirmo daļu norīkotā vienība informāciju saistībā ar vērtspapīrošanas darījumu dara pieejamu, izmantojot vērtspapīrošanas repozitoriju.

Otrajā un ceturtajā daļā minētos pienākumus vērtspapīrošanas darījumiem nepiemēro, ja nav bijis jāsapagatavo prospekts saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK.

Ja vērtspapīrošanas repozitorijs saskaņā ar 10. pantu nav reģistrēts, vienība, kura norīkota, lai izpildītu šā panta 1. punktā izklāstītās prasības, informāciju dara pieejamu, izmantojot tīmekļa vietni, kas:

- a) ietver labi funkcionējošu datu kvalitātes kontroles sistēmu;
- b) ir pakļauta atbilstīgiem pārvaldības standartiem un tādas atbilstīgas organizatoriskās struktūras uzturēšanai un darbībai, ar kuru nodrošina tīmekļa vietnes nepārtrauktu un noregulētu funkcionēšanu;
- c) ir pakļauta atbilstīgām sistēmām, pārbaudēm un procedūrām, ar ko identificē visus attiecīgos operacionālā riska avotus;
- d) ietver sistēmas, ar ko nodrošina saņemtās informācijas aizsardzību un integritāti un to, ka informāciju nekavējoties reģistrē; un
- e) dara iespējamu reģistrēt un saglabāt informāciju vismaz piecus gadus pēc vērtspapīrošanas beigu termiņa.

Vienību, kas atbild par informācijas sniegšanu, un vērtspapīrošanas repozitoriju, kurā informācija ir pieejama, norāda vērtspapīrošanas dokumentācijā.

3. EVTI ciešā sadarbībā ar EBI un EAAP i) izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus nolūkā precizēt informāciju, ko iniciators, sponsors un SSPE sniedz, lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas a) un e) apakšpunktu, ņemot vērā, cik noderīga vērtspapīrošanas pozīcijas turētājam ir informācija par to, vai vērtspapīrošanas pozīcija ir īstermiņa un – ABKV darījuma gadījumā – vai sponsors to pilnībā atbalsta;

EVTI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

4. Lai nodrošinātu vienādus piemērošanas nosacījumus informācijai, kas jāprecizē saskaņā ar 3. punktu, EVTI ciešā sadarbībā ar EBI un EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu tās formātu ar standartizētām veidnēm.

EVTI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt šajā punktā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

8. pants

Atkārtotas vērtspapīrošanas aizliegums

1. Vērtspapīrošanā izmantotie pamatā esošie riska darījumi neietver vērtspapīrošanas pozīcijas.

Atkāpjoties no minētās prasības, pirmo daļu nepiemēro:

- a) vērtspapīrošanai, kuras vērtspapīri bija emitēti pirms 2019. gada 1. janvāra; un
- b) vērtspapīrošanai, ko paredzēts izmantot 3. punktā izklāstītajos likumīgajos nolūkos, kuras vērtspapīri bija emitēti 2019. gada 1. janvārī vai pēc tam.

2. Saskaņā ar attiecīgi 29. panta 2., 3. vai 4. punktu norīkotā kompetentā iestāde var piešķirt tās uzraudzībā esošai struktūrai atļauju vērtspapīrošanā iekļaut vērtspapīrošanas pozīcijas kā pamatā esošos riska darījumus, ja minētā kompetentā iestāde uzskata, ka atkārtota vērtspapīrošana tiek izmantota šā panta 3. punktā izklāstītajos likumīgajos nolūkos.

Ja šāda uzraudzītā struktūra ir kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunktā, šā punkta pirmajā daļā minētā kompetentā iestāde, pirms tā sniedz atļauju vērtspapīrošanā iekļaut vērtspapīrošanas pozīcijas kā pamatā esošos riska darījumus, apspriežas ar noregulējuma iestādi un jebkuru citu minētajai struktūrai nozīmīgu iestādi. Šāda apspriešanās ilgst ne vairāk kā 60 dienas no dienas, kurā kompetentā iestāde informē noregulējuma iestādi un jebkuru citu minētajai struktūrai nozīmīgu iestādi par vajadzību apsprieties.

Ja apspriešanās rezultātā tiek pieņemts lēmums piešķirt atļauju vērtspapīrošanā izmantot vērtspapīrošanas pozīcijas kā pamatā esošos riska darījumus, kompetentā iestāde par to paziņo EVTI.

3. Šajā pantā par likumīgiem uzskata šādus nolūkus:

- a) atvieglot kredītiestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai finanšu iestādes likvidāciju;
- b) nodrošinot kredītiestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai finanšu iestādes dzīvotspēju darbības turpināšanai, lai novērstu to likvidāciju; vai
- c) pasargāt ieguldītāju intereses, ja pamatā esošie riska darījumi ir ienākumus nenesoši.

4. Pilnībā atbalstītu ABKV programmu šajā pantā neuzskata par atkārtotu vērtspapīrošanu – ar noteikumu, ka neviens ABKV darījums minētajā programmā nav atkārtota vērtspapīrošana un ka kredītkvalitātes uzlabošana neizveido otrā līmeņa laidieni programmas līmenī.

5. Lai atspoguļotu citu likumīgos nolūkus veiktu atkārtotas vērtspapīrošanas darījumu tirgus attīstību un ņemot vērā visaptverošos mērķus, proti, finanšu stabilitāti un ieguldītāju interešu pasargāšanu, EVTI ciešā sadarbībā ar EBI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai papildinātu 3. punktā izklāstīto likumīgo nolūku sarakstu.

EVTI šādus regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai. EVTI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai. Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

9. pants

Kredītu piešķiršanas kritēriji

1. Iniciatori, sponsori un sākotnējie aizdevēji vērtspapīrojamiem riska darījumiem piemēro tos pašus stabilos un skaidri definētos kredītu piešķiršanas kritērijus, kurus tie piemēro riska darījumiem, kas nav vērtspapīroti. Minētajā nolūkā piemēro tos pašus skaidri noteiktos procesus kredītu apstiprināšanai un attiecīgā gadījumā grozīšanai, atjaunošanai un refinansēšanai. Iniciatoriem, sponsoriem un sākotnējiem aizdevējiem ir iedarbīgas sistēmas minēto kritēriju un procesu piemērošanai, lai nodrošinātu to, ka kredītu piešķiršana balstās uz parādnieka kredīspējas rūpīgu novērtējumu, pienācīgi ņemot vērā faktorus, kas ir būtiski, lai pārbaudītu izredzes, ka parādnieks izpildīs savus pienākumus saskaņā ar kredīt-līgumu.
2. Ja vērtspapīrošanas pamatā esošie riska darījumi ir aizdevumi mājokļa iegādei, kas veikti pēc Direktīvas 2014/17/ES stāšanās spēkā, minēto aizdevumu portfelis neietver nevienu aizdevumu, kas ir ticis piedāvāts tirgū un sākotnēji izvietots ar pieņēmumu, ka aizdevuma pieteicējam vai – attiecīgā gadījumā – starpniekiem tika darīts zināms tas, ka aizdevuma pieteicēja sniegto informāciju aizdevējs varētu nepārbaudīt.
3. Ja iniciators savā vārdā pērk trešās personas riska darījumus un pēc tam veic to vērtspapīrošanu, minētais iniciators pārbauda, vai sabiedrība, kas bija tieši vai netieši iesaistīta sākotnējā līgumā, kurš radīja saistības vai potenciālas saistības, kas jāvērtspapīro, izpilda 1. punktā minētās prasības.
4. Panta 3. punktu nepiemēro, ja:
 - a) sākotnējais līgums, kas radīja saistības vai potenciālas saistības debitoram vai potenciālam debitoram, bija noslēgts pirms Direktīvas 2014/17/ES stāšanās spēkā; un
 - b) iniciators, kas pērk trešās personas darījumus uz sava rēķina un tad vērtspapīro tos, izpilda saistības, kuras pirms 2019. gada 1. janvāra bija jāizpilda iniciatoriestādēm saskaņā ar Deleģētās Regulas (ES) 625/2014 21. panta 2. punktu.

3. NODAĻA

VĒRTSPAPĪROŠANAS REPOZITORIJA REĢISTRĀCIJAS NOSACĪJUMI UN PROCEDŪRAS

10. pants

Vērtspapīrošanas repozitorija reģistrācija

1. Vērtspapīrošanas repozitoriju, piemērojot 5. pantu, reģistrē EVTI saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem un procedūrām.
2. Lai vērtspapīrošanas repozitoriju varētu reģistrēt saskaņā ar šo pantu, tam ir jābūt juridiskai personai, kura veic uzņēmējdarbību Savienībā, jāpiemēro procedūras, ar ko pārbauda tās informācijas pilnīgumu un konsekveni, kura tam darīta pieejama saskaņā ar šīs regulas 7. panta 1. punktu, un jāatbilst Regulas (ES) Nr. 648/2012 78., 79. pantā un 80. panta 1. līdz 3. punktā, 5. un 6. punktā noteiktajām prasībām. Piemērojot šo pantu, atsaucies Regulas (ES) Nr. 648/2012 78. un 80. pantā uz tās 9. pantu uzskata par atsaucēm uz šīs regulas 5. pantu.
3. Vērtspapīrošanas repozitorija reģistrācija ir spēkā visā Savienības teritorijā.
4. Reģistrēts vērtspapīrošanas repozitorijs vienmēr atbilst reģistrācijas nosacījumiem. Vērtspapīrošanas repozitorijs bez liekas kavēšanās paziņo EVTI par jebkādam būtiskām izmaiņām reģistrācijas nosacījumos.
5. Vērtspapīrošanas repozitorijs iesniedz EVTI kādu no šiem dokumentiem:
 - a) reģistrācijas pieteikumu;
 - b) pieteikumu reģistrācijas paplašināšanai, piemērojot šīs regulas 7. pantu, gadījumā, kad jau ir reģistrēts darījumu reģistrs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 VI sadaļas 1. nodaļu vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/2365 ⁽¹⁾ III nodaļu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2365 (2015. gada 25. novembris) par vērtspapīru finansēšanas darījumu un atkalizmantošanas pārredzamību un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 337, 23.12.2015., 1. lpp.).

6. EVTI 20 darbdienās pēc pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai tas ir pilnīgs.

Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI nosaka termiņu, līdz kuram vērtspapīrošanas repozitorijam ir jāsniedz papildu informācija.

Pēc tam, kad EVTI pieteikumu ir atzinusi par pilnīgu, tā par to attiecīgi paziņo vērtspapīrošanas repozitorijam.

7. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros precīzē visu turpmāk minēto informāciju:

- a) procedūras, kas minētas šā panta 2. punktā un kas vērtspapīrošanas repozitorijiem jāpiemēro, lai pārbaudītu tās informācijas pilnīgumu un konsekveni, kura tiem darīta pieejama saskaņā ar 7. panta 1. punktu;
- b) reģistrācijas pieteikums, kas minēts 5. punkta a) apakšpunktā;
- c) vienkāršots reģistrācijas paplašināšanas pieteikums, kas minēts 5. punkta b) apakšpunktā.

EVTI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

8. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 1. un 2. punkta piemērošanai, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros precīzē abu turpmāk minēto dokumentu formātu:

- a) reģistrācijas pieteikums, kas minēts 5. punkta a) apakšpunktā;
- b) reģistrācijas paplašināšanas pieteikums, kas minēts 5. punkta b) apakšpunktā.

Attiecībā uz pirmās daļas b) apakšpunktu EVTI izstrādā vienkāršotu formātu, tādējādi izvairoties no procedūru dublēšanas.

EVTI minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt šajā punktā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

11. pants

Paziņošana un apspriešanās ar kompetentajām iestādēm pirms reģistrācijas vai reģistrācijas paplašināšanas

1. Ja vērtspapīrošanas repozitorijam iesniedz pieteikumu reģistrācijai vai pieteikumu nolūkā paplašināt savu kā darījumu reģistra reģistrāciju un ja tas ir struktūra, kam atļauju piešķirusi vai ko reģistrējusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā tas veic uzņēmējdarbību, EVTI bez liekas kavēšanās paziņo to minētajai kompetentajai iestādei un apspriežas ar šo kompetento iestādi pirms vērtspapīrošanas repozitorija reģistrācijas vai reģistrācijas paplašināšanas.

2. EVTI un attiecīgā kompetentā iestāde apmainās ar visu informāciju, kas ir nepieciešama, lai veiktu vērtspapīrošanas repozitorija reģistrāciju vai reģistrācijas paplašināšanu, kā arī lai uzraudzītu šīs struktūras atbilstību tās reģistrācijas vai darbības atļaujas nosacījumiem dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību.

12. pants

Pieteikuma izskatīšana

1. EVTI 40 darbdienās pēc 10. panta 6. punktā minētās paziņošanas izskata reģistrācijas vai reģistrācijas paplašināšanas pieteikumu, pamatojoties uz vērtspapīrošanas repozitorija atbilstību šai nodaļai, un pieņem pilnībā pamatotu lēmumu, ar kuru piešķir vai atsaka reģistrāciju vai reģistrācijas paplašināšanu.

2. Lēmums, ko EVTI pieņēmusi saskaņā ar 1. punktu, stājas spēkā piektajā darb dienā pēc tā pieņemšanas.

13. pants

Saistībā ar reģistrāciju vai reģistrācijas paplašināšanu pieņemto EVTI lēmumu paziņošana

1. Ja EVTI pieņem 12. pantā minēto lēmumu vai anulē reģistrāciju, kā minēts 15. panta 1. punktā, tā par to paziņo vērtspārišanas repozitorijam piecās darbdienās, sniedzot pilnībā pamatotu paskaidrojumu par savu lēmumu.

EVTI bez liekas kavēšanās paziņo par savu lēmumu kompetentajai iestādei, kā minēts 11. panta 1. punktā.

2. EVTI bez liekas kavēšanās dara Komisijai zināmu ikvienu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu.

3. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē saskaņā ar šo regulu reģistrēto vērtspārišanas repozitoriju sarakstu. Minēto sarakstu atjaunina piecās darbdienās pēc lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 1. punktu.

14. pants

EVTI pilnvaras

1. Pilnvaras, kas EVTI piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 61.–68. pantu, 73. un 74. pantu, saistībā ar tās I un II pielikumu, īsteno arī attiecībā uz šo regulu. Atsauces uz Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 1. un 2. punktu minētās regulas I pielikumā uzskata par atsaucēm uz šīs regulas 17. panta 1. punktu.

2. Pilnvaras, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 61. līdz 63. pantu ir piešķirtas EVTI vai kādam EVTI ierēdnim, vai jebkurai citai EVTI pilnvarotai personai, neizmanto, lai prasītu atklāt informāciju vai dokumentus, uz kuriem attiecas juridiskās konfidencialitātes prasība.

15. pants

Reģistrācijas anulēšana

1. Neskarot Regulas (ES) Nr. 648/2012 73. pantu, EVTI anulē vērtspārišanas repozitorija reģistrāciju, ja vērtspārišanas repozitorijs:

a) nepārprotami atsakās no reģistrācijas vai pēdējos sešos mēnešos nav sniedzis nevienu pakalpojumu;

b) ir panācis reģistrāciju, sniedzot nepatiesus paziņojumus vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus; vai

c) vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tas tika reģistrēts.

2. Par lēmumu anulēt vērtspārišanas repozitorija reģistrāciju EVTI bez liekas kavēšanās paziņo 11. panta 1. punktā minētajai attiecīgajai kompetentajai iestādei.

3. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā vērtspārišanas repozitorijs sniedz pakalpojumus un veic darbības un kura uzskata, ka ir izpildīts kāds no 1. punktā minētajiem nosacījumiem, var lūgt EVTI pārbaudīt, vai ir izpildīti attiecīgā vērtspārišanas repozitorija reģistrācijas anulēšanas nosacījumi. Ja EVTI nolemj neanulēt attiecīgā vērtspārišanas repozitorija reģistrāciju, tā iesniedz detalizētu sava lēmuma pamatojumu.

4. Šā panta 3. punktā minētā kompetentā iestāde ir saskaņā ar šīs regulas 29. pantu norīkotā iestāde.

16. pants

Uzraudzības maksa

1. EVTI iekasē no vērtspārišanas repozitorijiem maksu saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot šā panta 2. punktu.

Minētās maksas ir samērīgas ar attiecīgā vērtspārišanas repozitorija apgrozījumu un pilnībā sedz vajadzīgos EVTI izdevumus saistībā ar vērtspārišanas repozitoriju reģistrāciju un uzraudzību, kā arī kompensē jebkādas izmaksas, kas kompetentajām iestādēm rodas jebkādas uzdevumu deleģēšanas rezultātā, ievērojot šīs regulas 14. panta 1. punktu. Ciktāl šīs regulas 14. panta 1. punktā ir atsauce uz Regulas (ES) Nr. 648/2012 74. pantu, atsauces uz minētās regulas 72. panta 3. punktu uzskata par atsaucēm uz šā panta 2. punktu.

Ja darījumu reģistrs jau ir reģistrēts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 VI sadaļas 1. nodaļu vai Regulas (ES) 2015/2365 III nodaļu, šā punkta pirmajā daļā minētās maksas koriģē tikai tādēļ, lai atspoguļotu papildu nepieciešamos izdevumus un izmaksas, kas saistītas ar vērtspapīrošanas repozitoriju reģistrāciju un uzraudzību, ievērojot šo regulu.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 47. pantu, lai papildinātu šo regulu, sīkāk precizējot maksas veidus, pakalpojumus, par kuriem tā pienākas, maksas apmēru un maksāšanas kārtību.

17. pants

Vērtspapīrošanas repozitorijā glabāto datu pieejamība

1. Neskarot 7. panta 2. punktu, vērtspapīrošanas repozitorijs vāc un glabā vērtspapīrošanas informāciju. Tas nodrošina visām turpmāk minētajām struktūrām tiešu un tūlītēju bezmaksas piekļuvi, lai tās varētu pildīt savus attiecīgos pienākumus, pilnvaras un saistības:

- a) EVTI;
- b) EBI;
- c) EAAPI;
- d) ESRK;
- e) attiecīgie Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) dalībnieki, tostarp Eiropas Centrālā banka (ECB), tai pildot uzdevumus saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013;
- f) attiecīgās iestādes, kuru attiecīgie uzraudzības pienākumi un pilnvaras attiecas uz darījumiem, tirgiem, dalībniekiem un aktīviem, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā;
- g) noregulējuma iestādes, kas norīkotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES ⁽¹⁾ 3. pantu;
- h) Vienotā noregulējuma valde, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 806/2014 ⁽²⁾;
- i) iestādes, kas minētas 29. pantā;
- j) ieguldītāji un potenciālie ieguldītāji.

2. EVTI ciešā sadarbībā ar EBI un EAAPI, ņemot vērā 1. punktā minēto struktūru vajadzības, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros precizē:

- a) šā panta 1. punktā minēto vērtspapīrošanas informāciju, ko iniciators, sponsors vai SSPE sniedz, lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar 7. panta 1. punktu;
- b) darbības standartus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu savlaicīgu, strukturētu un visaptverošu:
 - i) datu vākšanu, ko veic vērtspapīrošanas repozitoriji; un
 - ii) vērtspapīrošanas repozitoriju datu apkopošanu un salīdzināšanu;
- c) detalizētu informāciju, kurai ir jābūt pieejamai 1. punktā minētajām struktūrām, ņemot vērā to pilnvaras un konkrētās vajadzības;
- d) noteikumus, saskaņā ar kuriem 1. punktā minētajām struktūrām ir jābūt tiešai un tūlītējai piekļuvei vērtspapīrošanas repozitorijos glabātajiem datiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanu un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

EVTI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

3. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 2. punkta piemērošanai, EVTI ciešā sadarbībā ar EBI un EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu standartizētās veidnes, kas iniciatoram, sponsoram vai SSPE jāizmanto, sniedzot informāciju vērtspapīrošanas repozitorijam, ņemot vērā risinājumus, ko izstrādājuši esošie vērtspapīrošanas datu savācēji.

EVTI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt šajā punktā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

4. NODAĻA

VIENKĀRŠA, PĀRREDZAMA UN STANDARTIZĒTA VĒRTSPAPĪROŠANA

18. pants

Apzīmējuma “vienkārša, pārredzama un standartizēta vērtspapīrošana” izmantošana

Iniciatori, sponsori un SSPE savām vērtspapīrošanas vajadzībām apzīmējumu “VPS” jeb “vienkārša, pārredzama un standartizēta” vai apzīmējumu, kas tieši vai netieši atsaucas uz minēto apzīmējumu, var izmantot vienīgi tad, ja:

- a) vērtspapīrošana atbilst visām šīs nodaļas 1. vai 2. iedaļā izklāstītajām prasībām un ir sniegts paziņojums EVTI, ievērojot 27. panta 1. punktu; un
- b) ja vērtspapīrošana ir iekļauta 27. panta 5. punktā minētajā sarakstā.

Iniciators, sponsors un SSPE, kas iesaistīts par VPS uzskatītā vērtspapīrošanā, veic uzņēmējdarbību Savienībā.

1. IEDAĻA

Prasības attiecībā uz tādu VPS vērtspapīrošanu, kas nav ABKV

19. pants

Vienkārša, pārredzama un standartizēta vērtspapīrošana

1. Vērtspapīrošanas darījumi, izņemot ABKV programmas un ABKV darījumus, kuri atbilst 20., 21. un 22. pantā izklāstītajām prasībām, ir uzskatāmi par VPS.

2. Līdz 2018. gada 18. oktobrim EBI – ciešā sadarbībā ar EVTI un EAAPI – saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes un ieteikumus attiecībā uz 20., 21. un 22. pantā noteikto prasību saskaņotu interpretēšanu un piemērošanu.

20. pants

Prasības attiecībā uz vienkāršību

1. Pamatā esošo riska darījumu īpašumtiesības SSPE iegūst, izmantojot īstu pārdošanu vai cesiju, vai nodošanu, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas, veidā, kam var panākt izpildi pret pārdevēju vai jebkuru citu trešo personu. Pārdevēja maksātnespējas gadījumā uz īpašumtiesību nodošanu SSPE neattiecinā stingrus atgūšanas noteikumus.

2. Panta 1. punkta piemērošanas nolūkā jebkuri no turpmāk minētajiem noteikumiem ir stingri atgūšanas noteikumi:

- a) noteikumi, saskaņā ar kuriem pārdevēja likvidators pamatā esošo riska darījumu pārdošanu var atzīt par spēkā neesošu, pamatojoties vienīgi uz to, ka tā tika noslēgta konkrētā laikposmā pirms pārdevēja atzīšanas par maksātnespējīgu;
- b) noteikumi, saskaņā ar kuriem SSPE a) apakšpunktā minēto atzīšanu par spēkā neesošu var novērst vienīgi tad, ja tā var pierādīt, ka pārdošanas brīdī tā nezināja par pārdevēja maksātnespēju.

3. Piemērojot 1. punktu, atgūšanas noteikumi valsts maksātspējas tiesību aktos, kas likvidatoram vai tiesai pamatā esošo riska darījumu pārdošanu ļauj atzīt par spēkā neesošu tādos gadījumos kā krāpnieciska nodošana, netaisnīga kreditoru interešu aizskaršana vai nodošana, kas paredzēta, lai pret dažiem kreditoriem nepiemērotā kārtā attiektos labvēlīgāk nekā pret citiem, nav strikti noteikumi par atgūšanu.

4. Ja pārdevējs nav sākotnējais aizdevējs, pamatā esošo riska darījumu īsta pārdošana vai cesija, vai nodošana, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas minētajam pārdevējam – neatkarīgi no tā, vai šāda īsta pārdošana vai cesija, vai nodošana, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas, ir tieša vai tiek veikta caur vienu vai vairākiem starpposmiem – atbilst 1. līdz 3. punktā izklāstītajām prasībām.

5. Ja pamatā esošos riska darījumus nodod, izmantojot cesiju, un to pilnīgi veic tikai pēc darījuma noslēgšanas, šādas pilnīgas veikšanas izraisītājnotikumos ir ietverti vismaz šādi gadījumi:

- a) pārdevēja kredītqualitātes statusa ievērojama pasliktināšanās;
- b) pārdevēja maksātspēja; un
- c) līgumisku saistību nekompensēti pārkāpumi no pārdevēja puses, tostarp pārdevēja saistību neizpilde.

6. Pārdevējs sniedz apliecinājumus un garantijas, ka, ciktāl tam ir zināms, vērtspāpīrošanā izmantotie pamatā esošie riska darījumi nav apgrūtināti vai citādi neatrodas tādā stāvoklī, kas, kā sagaidāms, varētu nelabvēlīgi ietekmēt īstas pārdošanas vai cesijas, vai nodošanas, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas, izpildāmību.

7. Pamatā esošie riska darījumi, kurus pārdevējs nodevis vai cedējis SSPE, atbilst iepriekš noteiktiem, skaidriem un dokumentētiem atbilstības kritērijiem, kas neļauj pēc saviem ieskatiem veikt aktīvu šo riska darījumu portfeļa pārvaldību. Piemērojot šo punktu, tādu riska darījumu aizstāšanu, ar kuriem netiek ievēroti apliecinājumi un garantijas, neuzskata par aktīvu portfeļa pārvaldību. Riska darījumi, kas nodoti SSPE pēc darījuma noslēgšanas, atbilst tādiem atbilstības kritērijiem, ko piemēro sākotnējiem pamatā esošajiem riska darījumiem.

8. Vērtspāpīrošanu nodrošina ar portfeli, kas sastāv no aktīvu veida ziņā viendabīgiem pamatā esošiem riska darījumiem, ņemot vērā konkrētās iezīmes saistībā ar aktīvu veida naudas plūsmām, tostarp iezīmes saistībā ar to līguma noteikumiem, kredītrisku un priekšapmaksu. Pamatā esošo riska darījumu portfelis satur tikai vienu aktīvu veidu. Pamatā esošie riska darījumi ietver saistības, kas ir līgumiski saistošas un izpildāmas un kuru nepildīšanas gadījumā var vērsties pilnā apmērā pret debitoriem un attiecīgā gadījumā – pret galvotājiem.

Pamatā esošiem riska darījumiem ir noteiktas periodiskas maksājumu plūsmas – kuru daļas summas ziņā var atšķirties –, kas saistītas ar īres maksas, pamatsummas vai procentu maksājumiem vai citām tiesībām saņemt ienākumus no aktīviem, kas atbalsta šādus maksājumus. Pamatā esošie riska darījumi var arī radīt ieņēmumus no jebkādu nomātu vai finansētu aktīvu pārdošanas.

Pamatā esošie riska darījumi neietver pārvedamus vērtspāpīrus, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 44. apakšpunktā, kas nav uzņēmuma obligācijas, kuras nav iekļautas sarakstā tirdzniecības vietā.

9. Pamatā esošie riska darījumi neietver nekādas vērtspāpīrošanas pozīcijas.

10. Pamatā esošo riska darījumu iniciēšanu veic iniciators vai sākotnējais aizdevējs savā parastajā darījumdarbībā, ievērojot darījuma sākotnējās izvietošanas standartus, kas nav mazāk stingri kā tie, kurus iniciators vai sākotnējais aizdevējs piemēro iniciēšanas laikā līdzīgiem, bet nevērtspāpīrotiem riska darījumiem. Sākotnējās izvietošanas standartus, kurus ievērojot, ir iniciēti pamatā esošie riska darījumi, un jebkuras būtiskas izmaiņas no iepriekšējiem sākotnējās izvietošanas standartiem bez liekas kavēšanās pilnībā atklāj potenciāliem ieguldītājiem.

Attiecībā uz vērtspāpīrošanām, kur pamatā esošie riska darījumi ir aizdevumi mājokļa iegādei, aizdevumu portfelis neietver nevienu aizdevumu, kas ir ticis piedāvāts tirgū un sākotnēji izvietots ar pieņēmumu, ka aizdevuma pieteicējam vai – attiecīgā gadījumā – starpniekiem tika darīts zināms, ka aizdevējs sniegto informāciju varētu nebūt pārbaudījis.

Aizņēmēja kredītspējas novērtējums atbilst prasībām, kas izklāstītas Direktīvas 2008/48/EK 8. pantā vai Direktīvas 2014/17/ES 18. panta 1. līdz 4. punktā, 5. punkta a) apakšpunktā un 6. punktā, vai – attiecīgā gadījumā – līdzvērtīgām prasībām trešās valstīs.

Iniciatoram vai sākotnējam aizdevējam ir specializētas zināšanas attiecībā uz tādu riska darījumu iniciēšanu, kas pēc būtības ir līdzīgi vērtspāpīrotiem riska darījumiem.

11. Pamatā esošie riska darījumus pēc atlases bez liekas kavēšanās nodod SSPE, un atlases laikā tie neietver riska darījumus, kuriem iestājusies saistību neizpilde Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. panta 1. punkta nozīmē, vai riska darījumus ar debitoru vai galvotāju, kura kredītkvalitāte ir samazināta un kurš pēc iniciatora vai sākotnējā aizdevēja rīcībā esošās informācijas:

- a) ir pasludināts par maksātnespējīgu vai tiesa tā kreditoriem ir piešķirusi galīgas nepārsūdzamas izpildes tiesības vai zaudējumu atlīdzināšanu, kuri radušies maksājuma neveikšanas dēļ trijos gados pirms iniciēšanas dienas, vai ir veicis parādu pārstrukturēšanas procesu attiecībā uz saviem ienākumus nenesošiem riska darījumiem trijos gados pirms dienas, kad pamatā esošie riska darījumi nodoti vai cedēti SSPE, izņemot, ja:
 - i) pārstrukturētam pamatā esošam riska darījumam nav bijis jaunu nokavētu maksājumu kopš pārstrukturēšanas dienas, kurai jābūt vismaz vienu gadu pirms dienas, kad pamatā esošie riska darījumi nodoti vai cedēti SSPE;
 - ii) informācijā, ko iniciators, sponsors un SSPE snieguši saskaņā ar 7. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un e) apakšpunkta i) punktu, skaidri norādīta pārstrukturēto pamatā esošo riska darījumu daļa, pārstrukturēšanas laiks un sīkākas ziņas, kā arī kopš pārstrukturēšanas dienas gūtie rezultāti;
- b) iniciēšanas dienā attiecīgā gadījumā ir bijis publiskā kredītreģistrā, kurā iekļautas personas ar negatīvu kredītvēsturi, vai, ja šāda publiska kredītreģistra nav, citā kredītreģistrā, kas ir pieejams iniciatoram vai sākotnējam aizdevējam; vai
- c) tam ir kredītnovērtējums vai kredītspējas novērtējums, kas liecina, ka līgumā saskaņoto maksājumu neveikšanas risks ir ievērojami lielāks nekā salīdzināmiem iniciatora turētiem riska darījumiem, kuri nav vērtspapīroti.

12. Debitori riska darījumu nodošanas brīdī ir veikuši vismaz vienu maksājumu, izņemot tādu atjaunojamu vērtspapīrošanas darījumu gadījumos, kuri ir nodrošināti ar riska darījumiem, kas ir jāatmaksā vienā maksājumā, vai kuru termiņš ir mazāks par vienu gadu, ietverot, bez ierobežojuma, ikmēneša maksājumus par atjaunojamiem kredītiem.

13. Atmaksa vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem nav strukturēta tā, lai tā pārsvarā būtu atkarīga no to aktīvu pārdošanas, ar kuriem nodrošināti pamatā esošie riska darījumi. Tomēr šis noteikums neliedz vēlāk šos aktīvus pārguldīt vai refinansēt.

Atmaksa vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem, kuru pamatā esošie riska darījumi ir nodrošināti ar aktīviem, kuru vērtību garantē vai pilnībā kompensē pamatā esošos riska darījumus nodrošinošo aktīvu pārdevējam vai citai trešai personai noteiktais pārpirkšanas pienākums, netiek uzskatīta par atkarīgu no to aktīvu pārdošanas, ar kuriem ir nodrošināti pamatā esošie riska darījumi.

14. EBI ciešā sadarbībā ar EVTI un EAAPĪ izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, sīkāk precizējot, kurus 8. punktā minētos pamatā esošos riska darījumus uzskata par viendabīgiem.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2018. gada 18. jūlijam.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

21. pants

Prasības attiecībā uz standartizēšanu

1. Iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs ievēro riska paturēšanas prasību saskaņā ar 6. pantu.
2. Procentu likmju un valūtas riskus, kas izriet no vērtspapīrošanas, pienācīgi mazina, un atklāj jebkurus šajā nolūkā veiktos pasākumus. Izņemot gadījumus nolūkā ierobežot procentu likmju risku vai valūtas risku, SSPE neiesaistās atvasināto instrumentu līgumos un nodrošina, ka pamatā esošo riska darījumu portfeli nav iekļauti atvasinātie instrumenti. Minētos atvasinātos instrumentus sākotnēji izvieto un dokumentē atbilstīgi starptautisko finanšu jomā pieņemtajiem kopīgajiem standartiem.
3. Jebkādi ar atsaucis vērtību saistīti procentu maksājumi attiecībā uz vērtspapīrošanas aktīviem un saistībām balstās uz vispārēji izmantotām tirgus procentu likmēm vai vispārēji izmantotām nozares likmēm, kas atspoguļo līdzekļu izmaksas, nevis atsaucas uz sarežģītām formulām vai atvasinājumiem.

4. Ja ir ticis izsniegts paziņojums par tiesību izmantošanu vai tūlītēju samaksu:
 - a) SSPE kontos netiek bloķētas naudas summas, kas pārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu SSPE operatīvu darbību vai pareizu atmaksu ieguldītājiem saskaņā ar vērtspapīrošanas līgumu noteikumiem, izņemot, ja ārkārtas apstākļi prasa, lai ieguldītāju interesēs summu bloķētu nolūkā to izmantot izdevumiem, kas novērstu pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanos;
 - b) galvenos ienākumus no pamatā esošajiem riska darījumiem, izmantojot vērtspapīrošanas pozīciju secīgu amortizāciju, kas noteikta pēc vērtspapīrošanas pozīcijas prioritātes pakāpes, nodod tālāk ieguldītājiem;
 - c) vērtspapīrošanas pozīciju atmaksu neapvērš attiecībā uz to prioritātes pakāpi; un
 - d) nekādi noteikumi neprasa automātiski dzēst pamatā esošos riska darījumus pēc tirgus vērtības.
5. Darījumos, kuriem ir raksturīga maksājumu nesečīga prioritāte, ietilpst izraisītājnotikumi, kas attiecas uz pamatā esošo riska darījumu rezultātiem, un tādējādi maksājumu prioritāte tiek apvērsta uz secīgiem maksājumiem ranga kārtībā. Šādos ar rezultātiem saistītos izraisītājnotikumos ietilpst vismaz pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanās zem iepriekš noteikta sliekšņa.
6. Ja vērtspapīrošana ir atjaunojama vērtspapīrošana, darījuma dokumentācijā iekļauj atbilstīgus priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumus vai izraisītājnotikumus atjaunošanas laikposma izbeigšanai, ietverot vismaz šādu informāciju:
 - a) pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanās līdz iepriekš noteiktam sliekšnim vai zemāk par to;
 - b) ar maksātnespēju saistīta notikuma iestāšanās attiecībā uz iniciatoru vai parādus apkalpojošo sabiedrību;
 - c) SSPE turēto pamatā esošo riska darījumu vērtība kļūst mazāka par iepriekš noteiktu sliekšni (priekšlaicīgas amortizācijas gadījums); un
 - d) nespēja pietiekamā apjomā piesaistīt jaunus pamatā esošus riska darījumus, kas atbilst iepriekš noteiktiem kredītkvalitātes rādītājiem (kas izraisa atjaunošanas laikposma izbeigšanu).
7. Darījuma dokumentācijā skaidri norāda:
 - a) parādu apkalpojošās sabiedrības un attiecīgā gadījumā uzticības personas, un citu papildpakalpojumu sniedzēju līgumiskās saistības, pienākumus un atbildību;
 - b) procesus un atbildību, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka parādus apkalpojošās sabiedrības saistību neizpilde vai maksātnespēja neizraisa parādu apkalpošanas izbeigšanu, piemēram, tādu līguma noteikumu, kurš šādos gadījumos ļauj aizstāt parādus apkalpojošo sabiedrību; un
 - c) noteikumus, kas nodrošina atvasināto instrumentu darījuma partneru, likviditātes nodrošinātāju un norēķinu bankas aizstāšanu saistību neizpildes, maksātnespējas un attiecīgā gadījumā citu konkrētu notikumu gadījumā.
8. Parādus apkalpojošai sabiedrībai ir specializētas zināšanas, lai apkalpotu riska darījumus, kas pēc būtības ir līdzīgi vērtspapīrotiem riska darījumiem, un rūpīgi dokumentēta un pienācīga politika, procedūras un risku pārvaldības kontroles saistībā ar riska darījumu apkalpošanu.
9. Darījuma dokumentācijā skaidrā un konsekventā veidā izklāsta definīcijas, tiesībaizsardzības līdzekļus un darbības attiecībā uz debitoru pārkāpumiem un saistību neizpildi, parādsaistību pārstrukturēšanu, parādu atlaišanu, pārskatīšanu, maksājuma saistību termiņa atlikšanu, zaudējumus, norakstīšanu, atgūšanu un citus aktīvu rezultativitātes kompensēšanas pasākumus. Darījuma dokumentācijā skaidri norāda maksājuma prioritātes, notikumus, kas izraisa šo maksājuma prioritāšu izmaiņas, kā arī pienākumu ziņot par šādiem notikumiem. Par jebkādam izmaiņām maksājumu prioritātē bez liekas kavēšanās ziņo ieguldītājiem, izņemot gadījumus, kad tām nav būtiska negatīva ietekme uz vērtspapīrošanas pozīciju atmaksu.
10. Vērtspapīrošanas dokumentācija ietver skaidrus noteikumus, kas palīdz laikus atrisināt konfliktus starp dažādu kategoriju ieguldītājiem, balsstiesības tiek skaidri noteiktas un piešķirtas parādzīmju turētājiem, un skaidri norāda tās uzticības personas un citu vienību atbildību, kurām ir fiduciāri pienākumi pret ieguldītājiem.

22. pants

Prasības attiecībā uz pārredzamību

1. Iniciators un sponsors pirms cenas noteikšanas potenciālajiem ieguldītājiem dara pieejamus datus par statistiskiem un dinamiskiem vēsturiskiem rādītājiem par saistību neizpildi un zaudējumiem, piemēram, datus par pārkāpumiem un saistību neizpildi, attiecībā uz riska darījumiem, kas būtībā ir līdzīgi vērtspapīrotiem riska darījumiem, un šādu datu avotu un pamatojumu apgalvojumam par līdzību. Šādi dati attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz pieci gadi.
2. Pirms tādu vērtspapīru emisijas, kuri izriet no attiecīgās vērtspapīrošanas, piemērota un neatkarīga persona veic riska darījumu izlases ārēju pārbaudi, tostarp pārbaudot, vai dati, kas ir atklāti par pamatā esošajiem riska darījumiem, ir precīzi.
3. Iniciators vai sponsors pirms vērtspapīrošanas cenas noteikšanas potenciālajiem ieguldītājiem dara pieejamu saistību naudas plūsmas modeli, kas precīzi atspoguļo līgumattiecības starp pamatā esošajiem riska darījumiem un maksājumiem starp iniciatoru, sponsoru, ieguldītājiem, citām trešām personām un SSPE, un pēc cenas noteikšanas minēto modeli dara pastāvīgi pieejamu ieguldītājiem un pēc pieprasījuma – potenciālajiem ieguldītājiem.
4. Tādas vērtspapīrošanas gadījumā, kur pamatā esošie riska darījumi ir aizdevumi mājokļa iegādei vai automašīnas iegādei vai automašīnas izpirkumnomas darījumi, iniciators, sponsors un SSPE kā daļu no informācijas, ko atklāj, ievērojot 7. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, publicē pieejamo informāciju par ekoloģiskajiem raksturlielumiem saistībā ar aktīviem, kas finansēti ar šādiem aizdevumiem mājokļa iegādei vai automašīnas iegādei vai automašīnu izpirkumnomas darījumiem.
5. Iniciators un sponsors ir atbildīgi par 7. panta noteikumu ievērošanu. 7. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā prasīto informāciju pirms cenas noteikšanas potenciālajiem ieguldītājiem dara pieejamu pēc viņu pieprasījuma. 7. panta 1. punkta pirmās daļas b) līdz d) apakšpunktā prasīto informāciju pirms cenas noteikšanas dara pieejamu vismaz projekta jeb sākotnējā formā. Dokumentācijas galīgo versiju ieguldītājiem dara pieejamu vēlākais 15 dienas pēc darījuma noslēgšanas.

2. IEDAĻA

Prasības attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu ABKV vērtspapīrošanu

23. pants

Vienkārša, pārredzama un standartizēta ABKV vērtspapīrošana

1. ABKV darījumu uzskata par VPS, ja tas atbilst 24. pantā noteiktajām darījuma līmeņa prasībām.
2. ABKV programmu uzskata par VPS, ja tā atbilst 26. pantā noteiktajām prasībām un ABKV programmas sponsors atbilst 25. pantā noteiktajām prasībām.

Šajā iedaļā "pārdevējs" ir "iniciators" vai "sākotnējais aizdevējs".

3. Līdz 2018. gada 18. oktobrim EBI – ciešā sadarbībā ar EVTI un EAAP – saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes un ieteikumus attiecībā uz šīs regulas 24. un 26. pantā noteikto prasību saskaņotu interpretēšanu un piemērošanu.

24. pants

Darījuma līmeņa prasības

1. Pamatā esošo riska darījumu īpašumtiesības SSPE iegūst, izmantojot īstu pārdošanu vai cesiju, vai nodošanu, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas, veidā, kam var panākt izpildi pret pārdevēju vai jebkuru citu trešo personu. Pārdevēja maksātnespējas gadījumā uz īpašumtiesību nodošanu SSPE neattiecinā stingrus atgūšanas noteikumus.
2. Piemērojot 1. punktu, jebkuri no turpmāk minētajiem noteikumiem ir stingri atgūšanas noteikumi:
 - a) noteikumi, saskaņā ar kuriem pārdevēja likvidators pamatā esošo riska darījumu pārdošanu var atzīt par spēkā neesošu, pamatojoties vienīgi uz to, ka tā tika noslēgta konkrētā laikposmā pirms pārdevēja atzīšanas par maksātnespējīgu;

b) noteikumi, saskaņā ar kuriem SSPE a) apakšpunktā minēto atzīšanu par spēkā neesošu var novērst vienīgi tad, ja tā var pierādīt, ka pārdošanas brīdī tā nezināja par pārdevēja maksātnespēju.

3. Piemērojot 1. punktu, atgūšanas noteikumi valsts maksātnespējas tiesību aktos, kas likvidatoram vai tiesai pamatā esošo riska darījumu pārdošanu ļauj atzīt par spēkā neesošu tādos gadījumos kā krāpnieciska nodošana, netaisnīga kreditoru interešu aizskaršana vai nodošana, kas paredzēta, lai pret dažiem kreditoriem nepiemērotā kārtā attiektos labvēlīgāk nekā pret citiem“ nav stingri atgūšanas noteikumi.

4. Ja pārdevējs nav sākotnējais aizdevējs, pamatā esošo riska darījumu īsta pārdošana vai cesija, vai nodošana, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas pārdevējam – neatkarīgi no tā, vai šāda īsta pārdošana vai cesija, vai nodošana, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas, ir tieša vai tiek veikta caur vienu vai vairākiem starpposmiem – atbilst 1. līdz 3. punktā izklāstītajām prasībām.

5. Ja pamatā esošos riska darījumus nodod, izmantojot cesiju, un finalizē tikai pēc darījuma noslēgšanas, šādas finalizēšanas izraisītājnotikumos ir ietverti vismaz šādi gadījumi:

a) pārdevēja kredītkvalitātes statusa ievērojama pasliktināšanās;

b) pārdevēja maksātnespēja; un

c) nekompensēti līgumisku saistību pārkāpumi no pārdevēja puses, tostarp pārdevēja saistību neizpilde.

6. Pārdevējs sniedz apliecinājumus un garantijas, ka, ciktāl tam ir zināms, vērtspapīrošanā izmantotie pamatā esošie riska darījumi nav apgrūtināti vai citādi neatrodas ādā stāvoklī, kas, kā sagaidāms, varētu nelabvēlīgi ietekmēt īstas pārdošanas vai cesijas, vai nodošanas, kas rada tādas pašas tiesiskās sekas, izpildāmību.

7. Pamatā esošie riska darījumi, kurus pārdevējs nodevis vai cedējis SSPE, atbilst iepriekš noteiktiem, skaidriem, un dokumentētiem atbilstības kritērijiem, kas neļauj pēc saviem ieskatiem veikt aktīvu šo riska darījumu portfeļa pārvaldību. Piemērojot šo punktu, tādu riska darījumu aizstāšanu, ar kuriem netiek ievēroti apliecinājumi un garantijas, neuzskata par aktīvu portfeļa pārvaldību. Riska darījumi, kas nodoti SSPE pēc darījuma noslēgšanas, atbilst tādiem atbilstības kritērijiem, ko piemēro sākotnējiem pamatā esošajiem riska darījumiem.

8. Pamatā esošie riska darījumi neietver vērtspapīrošanas pozīcijas.

9. Pamatā esošos riska darījumus bez liekas kavēšanās nodod SSPE, un atlases laikā tie neietver riska darījumus, kuriem iestājusies saistību neizpilde Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. panta 1. punkta nozīmē, vai riska darījumus ar debitoru vai galvotāju, kura kredītkvalitāte ir samazināta un kurš pēc iniciatora vai sākotnējā aizdevēja rīcībā esošās informācijas:

a) tas ir pasludināts par maksātnespējīgu vai tiesa tā kreditoriem ir piešķirusi galīgas nepārsūdzamas izpildes tiesības vai zaudējumu atlīdzību maksājuma neveikšanas dēļ, kas notikusi trijos gados pirms iniciēšanas dienas, vai ir veicis parādu pārstrukturēšanas procesu attiecībā uz saviem ienākumus nenesošiem riska darījumiem trijos gados pirms dienas, kad pamatā esošie riska darījumi nodoti vai cedēti SSPE, izņemot, ja:

i) pārstrukturētam pamatā esošam riska darījumam nav bijis jaunu nokavētu maksājumu kopš pārstrukturēšanas dienas, kurai jābūt vismaz vienu gadu pirms dienas, kad pamatā esošie riska darījumi nodoti vai cedēti SSPE; un

ii) informācijā, ko iniciators, sponsors un SSPE snieguši saskaņā ar 7. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un e) apakšpunkta i) punktu, skaidri norādīta pārstrukturēto pamatā esošo riska darījumu daļa, pārstrukturēšanas laiks un sīkākas ziņas, kā arī kopš pārstrukturēšanas dienas gūtie rezultāti;

b) iniciēšanas dienā attiecīgā gadījumā tas ir bijis publiskā kredītreģistrā, kurā iekļautas personas ar negatīvu kredītvēsturi, vai, ja šāda publiska kredītreģistra nav, citā kredītreģistrā, kas ir pieejams iniciatoram vai sākotnējam aizdevējam; vai

c) tam ir kredītvērtējums vai kredītpējas novērtējums, kas liecina, ka līgumā saskaņoto maksājumu neveikšanas risks ir ievērojami lielāks nekā salīdzināmiem iniciatora turētiem riska darījumiem, kuri nav vērtspapīroti.

10. Debitori riska darījumu nodošanas brīdī ir veikuši vismaz vienu maksājumu, izņemot tādu atjaunojamu vērtspapīrošanas darījumu gadījumus, kuri ir nodrošināti ar riska darījumiem, kas ir jāatmaksā vienā maksājumā, vai kuru termiņš ir mazāks par vienu gadu, ietverot, bez ierobežojuma, ikmēneša maksājumus par atjaunojamiem kredītiem.

11. Atmaksa vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem nav strukturēta tā, lai tā pārsvarā būtu atkarīga no to aktīvu pārdošanas, ar kuriem nodrošināti pamatā esošie riska darījumi. Tomēr šis noteikums neliedz pēcāk šos aktīvus pārguldīt vai refinansēt.

Atmaksa vērtspapīrošanas pozīciju turētājiem, kuru pamatā esošie riska darījumi ir nodrošināti ar aktīviem, kuru vērtību garantē vai pilnībā kompensē pamatā esošos riska darījumus nodrošinošo aktīvu pārdevējam vai citai trešai personai noteiktais pārpirkšanas pienākums, netiek uzskatīta par atkarīgu no to aktīvu pārdošanas, ar kuriem ir nodrošināti pamatā esošie riska darījumi.

12. Procentu likmju un valūtas riskus, kas izriet no vērtspapīrošanas, pienācīgi mazina, un atklāj jebkurus šajā nolūkā veiktos pasākumus. Izņemot gadījumus nolūkā ierobežot procentu likmju vai valūtas risku, SSPE neiesaistās atvasināto instrumentu līgumos un nodrošina, ka pamatā esošo riska darījumu portfeli nav iekļauti atvasinātie instrumenti. Šos atvasinātos instrumentus sākotnēji izvieto un dokumentē atbilstīgi starptautisko finanšu jomā pieņemtajiem kopīgajiem standartiem.

13. Darījuma dokumentācijā skaidrā un konsekventā veidā izklāsta definīcijas, tiesībaizsardzības līdzekļus un darbības attiecībā uz debitoru pārkāpumiem un saistību neizpildi, parādsaistību pārstrukturēšanu, parādu atlaišanu, pārskatīšanu, maksājuma saistību termiņa atlikšanu, zaudējumus, norakstīšanu, atgūšanu un citus aktīvu rezultativitātes kompensēšanas pasākumus. Darījuma dokumentācijā skaidri norāda maksājuma prioritātes, notikumus, kas izraisa šo maksājuma prioritāšu izmaiņas, kā arī pienākumu ziņot par šādiem notikumiem. Par jebkādam izmaiņām maksājumu prioritātē bez liekas kavēšanās ziņo ieguldītājiem, izņemot gadījumus, kad tām nav būtiska negatīva ietekme uz vērtspapīrošanas pozīciju atmaksu.

14. Iniciators un sponsors pirms cenas noteikšanas potenciālajiem ieguldītājiem dara pieejamus datus par statistiskiem un dinamiskiem vēsturiskiem rādītājiem par saistību neizpildi un zaudējumiem, piemēram, datus par pārkāpumiem un saistību neizpildi, attiecībā uz riska darījumiem, kas būtībā ir līdzīgi vērtspapīrotiem riska darījumiem, un šādu datu avotu un pamatojumu apgalvojumam par līdzību. Ja sponsoram nav piekļuves šādiem datiem, tas no pārdevēja iegūst piekļuvi statistiskiem un dinamiskiem datiem, vēsturiskiem rādītājiem, piemēram, datiem par pārkāpumiem un saistību neizpildi, attiecībā uz riska darījumiem, kas būtībā ir līdzīgi vērtspapīrotiem riska darījumiem. Šādi dati attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz pieci gadi, izņemot attiecībā uz pircēju un pasūtītāju parādiem un citiem īstermiņa debitoru parādiem, kuru vēsturiskais laikposms ir vismaz trīs gadi.

15. ABKV darījumus nodrošina ar portfeli, kas sastāv no aktīvu veida ziņā viendabīgiem pamatā esošiem riska darījumiem, ņemot vērā iezīmes saistībā ar dažādo aktīvu veidu naudas plūsmām, tostarp iezīmes saistībā ar to līguma noteikumiem, kredītrisku un priekšapmaksu. Pamatā esošo riska darījumu portfelis satur tikai vienu aktīvu veidu.

Pamatā esošo riska darījumu portfeļa vidējais svērtais atlikušais termiņš nepārsniedz vienu gadu, un nevienam pamatā esošam riska darījumam atlikušais termiņš nav ilgāks par trim gadiem.

Atkāpjoties no otrās daļas, portfeļiem kredītiem un izpirkumnomu automašīnu iegādei un izpirkumnomas darījumiem aprīkojuma iegādei vidējais svērtais atlikušais termiņš nepārsniedz trīsarpus gadu, un nevienam pamatā esošam riska darījumam atlikušais termiņš nav ilgāks par sešiem gadiem.

Pamatā esošie riska darījumi neietver aizdevumus, kas nodrošināti ar mājokļa vai komerciālā nekustamā īpašuma hipotēku, vai aizdevumus mājokļa iegādei, par kuriem pilnā apmērā ir sniegts galvojums, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā. Pamatā esošie riska darījumi ietver saistības, kas ir līgumiski saistošas un izpildāmas un kuru nepildīšanas gadījumā var vērsties pilnā apmērā pret debitoriem, un kam ir noteikta maksājumu plūsma saistībā ar īres maksu, pamatsummu, procentiem vai jebkurām citām tiesībām saņemt ienākumus no aktīviem, kuri garantē šādus maksājumus. Pamatā esošie riska darījumi var arī radīt ieņēmumus no jebkādu finansētu vai nomātu aktīvu pārdošanas. Pamatā esošie riska darījumi neietver pārvedamus vērtspapīrus, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 44. apakšpunktā, kas nav uzņēmuma obligācijas – ar noteikumu, ka tās nav iekļautas sarakstā tirdzniecības vietā.

16. Jebkādi ar atsauces vērtību saistīti procentu maksājumi attiecībā uz ABKV darījumu aktīviem un saistībām balstās uz vispārēji izmantotām tirgus procentu likmēm vai vispārēji izmantotām nozares likmēm, kas atspoguļo līdzekļu izmaksas, nevis atsauces uz sarežģītām formulām vai atvasinājumiem. Ar atsauces vērtību saistīti procentu maksājumi attiecībā uz ABKV darījumu saistībām var būt balstīti uz procentu likmēm, kas atspoguļo ABKV programmas līdzekļu izmaksas.

17. Pēc pārdevēja saistību neizpildes vai notikuma, kas izraisa tūlītēju samaksu:

- a) SSPE kontos netiek bloķētas naudas summas, kas pārsniedz to, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu SSPE operatīvu darbību vai pareizu atmaksu ieguldītājiem saskaņā ar vērtspapīrošanas līgumu noteikumiem;
- b) galvenos ienākumus no pamatā esošajiem riska darījumiem, izmantojot vērtspapīrošanas pozīciju secīgu atmaksāšanu, kas noteikta pēc vērtspapīrošanas pozīcijas prioritātes pakāpes, nodod tālāk ieguldītājiem, kas tur vērtspapīrošanas pozīciju, izņemot, ja ārkārtas apstākļi prasa bloķēt summu, lai to ieguldītāju interesēs izmantotu izdevumiem, kas novērstu pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanos; un
- c) nekādi noteikumi neprasa automātiski dzēst pamatā esošos riska darījumus pēc tirgus vērtības.

18. Pamatā esošo riska darījumu iniciēšanu veic pārdevējs savā parastajā darījumdarbībā, ievērojot darījuma sākotnējās izvietošanas standartus, kas nav mazāk stingri kā tie, kurus pārdevējs piemēro līdzīgu, taču nevērtspapīrotu riska darījumu iniciēšanai. Sākotnējās izvietošanas standarti, kurus ievērojot ir iniciēti pamatā esošie riska darījumi, un jebkuras būtiskas izmaiņas no iepriekšējiem sākotnējās izvietošanas standartiem bez liekas kavēšanās pilnībā atklāj sponsoram un citām personām, kas tieši iesaistītas ABKV darījumā. Pārdevējam ir specializētas zināšanas par tādu riska darījumu iniciēšanu, kas pēc būtības ir līdzīgi vērtspapīrotiem riska darījumiem.

19. Ja ABKV darījums ir atjaunojama vērtspapīrošana, darījuma dokumentācijā iekļauj atjaunošanas laikposma izbeigšanas izraisītājnotikumus, tostarp vismaz šādu informāciju:

- a) pamatā esošo riska darījumu kredītkvalitātes pasliktināšanās līdz iepriekš noteiktam sliekšnim vai zemāk par to; un
- b) ar maksātnespēju saistīta notikuma iestāšanās attiecībā uz pārdevēju vai parādus apkalpojošo sabiedrību.

20. Darījuma dokumentācijā skaidri norāda:

- a) sponsora, parādu apkalpojošās sabiedrības un attiecīgā gadījumā uzticības personas un citu papildpakalpojumu sniedzēju līgumiskās saistības, pienākumus un atbildību;
- b) procesus un atbildību, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka parādus apkalpojošās sabiedrības saistību neizpilde vai maksātnespēja neizraisa parādu apkalpošanas izbeigšanu; un
- c) noteikumus, kas nodrošina atvasināto instrumentu darījuma partneru un norēķinu bankas aizstāšanu pēc to saistību neizpildes, maksātnespējas un attiecīgā gadījumā pēc citiem konkrētiem notikumiem;
- d) to, kā sponsors izpilda 25. panta 3. punktā izklāstītās prasības.

21. EBI ciešā sadarbībā ar EVTI un EAAP iestrādā regulatīvo standartu projektu, sīkāk precizējot, kurus 15. punktā minētos pamatā esošos riska darījumus uzskata par viendabīgiem.

EBI šo regulatīvo standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2018. gada 18. jūlijam.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

25. pants

ABKV programmas sponsors

1. ABKV programmas sponsors ir kredītiestāde, ko uzrauga saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES.
2. ABKV programmas sponsors ir likviditātes līguma nodrošinātājs un atbalsta visas vērtspapīrošanas pozīcijas ABKV programmas līmenī, šādam atbalstam ietverot visus ar likviditāti saistītos riskus, kredītriskus un jebkādas vērtspapīroto riska darījumu atgūstamās vērtības būtiskas samazināšanās riskus, kā arī jebkādas citas izmaksas darījumu un programmas līmenī kas ir nepieciešamas, lai ieguldītājam garantētu to, ka pilnībā tiek samaksāta jebkura summa saistībā ar uz aktīviem balstītu komerciālo vērtspapīru ar šādu atbalstu. Sponsors ieguldītājiem atklāj darījuma līmeni sniegtā atbalsta aprakstu, tostarp nodrošināto likviditātes mehānismu aprakstu.
3. Pirms kredītiestāde var sponsorēt kādu VPS ABKV programmu, tā savai kompetentajai iestādei parāda, ka loma, kas šai kredītiestādei jāpilda saskaņā ar 2. punktu, neapdraud tās maksātnespēju un likviditāti pat galējas spriedzes situācijā tirgū.

Šā punkta pirmajā daļā minēto prasību uzskata par izpildītu, ja kompetentā iestāde, pamatojoties uz Direktīvas 2013/36/ES 97. panta 3. punktā minēto pārbaudi un novērtēšanu ir konstatējusi, ka plāni, stratēģijas, procesi un mehānismi, ko īstenojusi minētā kredītiestāde, un šīs iestādes rīcībā esošais pašu kapitāls un likviditāte nodrošina pareizu risku pārvaldību un segumu.

4. Sponsors veic pats savu uzticamības pārbaudi un pārlicinās, ka tas attiecīgi atbilst šīs regulas 5. panta 1. un 3. punkta prasībām. Tas turklāt pārlicinās, ka pārdevējam ir apkalpošanas spējas un iekasēšanas procesi, kas atbilst prasībām, kuras minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 265. panta 2. punkta h) līdz p) apakšpunktā vai līdzvērtīgām prasībām trešās valstīs.

5. Pārdevējs – darījuma līmenī – vai sponsors – ABKV programmas līmenī – izpilda riska paturēšanas prasību, kas minēta 6. pantā.

6. Sponsors ir atbildīgs par atbilstību 7. pantam ABKV programmas līmenī un par to, lai pirms cenas noteikšanas potenciālajiem ieguldītājiem pēc viņu pieprasījumu darītu pieejamu:

a) 7. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā prasīto apkopoto informāciju;

b) vismaz projekta jeb sākotnējā formā – 7. panta 1. punkta pirmās daļas b) līdz e) apakšpunktā prasīto apkopoto informāciju.

7. Ja sponsors pirms likviditātes līguma finansēšanas saistību termiņa beigām tās neatjauno, līdzekļi no tā tiek izņemti un tiek atmaksāti vērtspapīri, kuriem pienācis dzēšanas termiņš.

26. pants

Programmas līmeņa prasības

1. Visi ABKV darījumi ABKV programmā atbilst prasībām, kas izklāstītas 24. panta 1. līdz 8. un 12. līdz 20. punktā.

Maksimāli 5 % no ABKV programmas pamatā esošo riska darījumu kopsummas un ko finansē no ABKV programmas, var uz laiku neatbilst 24. panta 9., 10. un 11. punkta prasībām, neietekmējot ABKV programmas VPS statusu.

Piemērojot šā punkta otro daļu, piemērota un neatkarīga persona veic pamatā esošo riska darījumu izlases ārējas regulāras atbilstības pārbaudes.

2. ABKV programmas pamatā esošo riska darījumu vidējais svērtais atlikušais termiņš nepārsniedz divus gadus.

3. ABKV programmu pilnībā atbalsta sponsors saskaņā ar 25. panta 2. punktu.

4. ABKV programma neietver atkārtotu vērtspapīrošanu, un kredīt kvalitātes uzlabošana neizveido otrā līmeņa laidien programmas līmenī.

5. Saistībā ar ABKV programmu emitēti vērtspapīri neietver pirkšanas iespējas, pagarināšanas klauzulas vai citas klauzulas, kuras ietekmē to beigu termiņu, ja šādas iespējas vai klauzulas var tikt izpildītas pēc pārdevēja, sponsora vai SSPE ieskatiem.

6. Procentu likmju un valūtas riskus, kas rodas ABKV programmas līmenī, pienācīgi mazina, un atklāj jebkādas šajā nolūkā veiktos pasākumus. Izņemot gadījumus nolūkā ierobežot procentu likmju vai valūtas risku, SSPE neiesaistās atvasināto instrumentu līgumos un nodrošina, ka pamatā esošo riska darījumu portfeli nav iekļauti atvasinātie instrumenti. Minētos atvasinātos instrumentus sākotnēji izvietoj un dokumentē atbilstīgi starptautisko finanšu jomā pieņemtajiem kopīgajiem standartiem.

7. Dokumentācijā, kas attiecas uz ABKV programmu, skaidri norāda šādus aspektus:

a) tās uzticības personas un citu vienību atbildību, kurām attiecīgā gadījumā ir fiduciāri pienākumi pret ieguldītājiem;

b) tāda sponsora līgumiskās saistības, pienākumus un atbildību, kuram ir specializētas zināšanas par kredītu sākotnējo izvietojumu, un attiecīgā gadījumā uzticības personas un citu papildpakalpojumu sniedzēju līgumiskās saistības, pienākumus un atbildību;

c) procesus un atbildību, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka parādus apkalpojošās sabiedrības saistību neizpilde vai maksātnespēja neizraisa parādu apkalpošanas izbeigšanu;

- d) noteikumus, kas nodrošina atvasināto instrumentu darījuma partneru un norēķinu bankas aizstāšanu ABKV programmas līmenī pēc to saistību neizpildes, maksātnespējas un citiem konkrētiem notikumiem, ja šādus gadījumus nesedz likviditātes līgums;
- e) ka, iestājoties konkrētiem notikumiem, sponsora saistību neizpildes vai maksātnespējas gadījumā paredz korektīvus pasākumus, lai panāktu attiecīgi finansēšanas saistību izpildes nodrošināšanu vai likviditātes līguma nodrošinātāja aizstāšanu; un
- f) ka tiek izņemti līdzekļi no likviditātes mehānisma un tiek atmaksāti vērtspapīri, kuriem pienācis dzēšanas termiņš, gadījumā, ja sponsors pirms likviditātes līguma finansēšanas saistību termiņa beigām tās neatjauno.

8. Parādus apkalpojošai sabiedrībai ir specializētas zināšanas, lai apkalpotu riska darījumus, kas pēc būtības ir līdzīgi vērtspapīrotiem riska darījumiem, un rūpīgi dokumentēta politika, procedūras un risku pārvaldības kontroles saistībā ar riska darījumu apkalpošanu.

3. IEDAĻA

VPS paziņojums

27. pants

VPS paziņojuma prasības

1. Iniciators un sponsori kopīgi paziņo EVTI, izmantojot veidni, kas minēta šā panta 7. punktā, ja vērtspapīrošana atbilst 19. līdz 22. pantā vai 23. līdz 26. pantā izklāstītajām prasībām ("VPS paziņojums"). Attiecībā uz ABKV programmu – sponsors ir atbildīgs par minētās programmas paziņošanu un – minētajā programmā – par ABKV darījumu atbilstību 24. pantam.

VPS paziņojums satur iniciatora un sponsora sniegtu paskaidrojumu par to, kā ir panākta atbilstība katram no VPS kritērijiem, kas izklāstīti 20. līdz 22. pantā vai 24. līdz 26. pantā.

EVTI, ievērojot 5. punktu, VPS paziņojumu publicē savā oficiālajā tīmekļa vietnē. Vērtspapīrošanas iniciatori un sponsori informē savas kompetentās iestādes par VPS paziņojumu un no sava vidus norīko vienību, kas būs pirmais kontaktpunkts ieguldītājiem un kompetentajām iestādēm.

2. Lai pārbaudītu, vai vērtspapīrošana atbilst 19. līdz 22. pantam vai 23. līdz 26. pantam, iniciators, sponsors vai SSPE var izmantot tādas trešās personas pakalpojumus, kurai sniegta atļauja saskaņā ar 28. pantu. Tomēr šāda pakalpojuma izmantošana nekādā gadījumā neietekmē iniciatora, sponsora vai SSPE atbildību par savu juridisko pienākumu izpildi saskaņā ar šo regulu. Šāda pakalpojuma izmantošana neietekmē pienākumus, kas uzlikti institucionālajiem ieguldītājiem, kā izklāstīts 5. pantā.

Ja iniciators, sponsors vai SSPE izmanto tādu trešo personu pakalpojumus, kam, ievērojot 28. pantu, ir dota atļauja izvērtēt, vai vērtspapīrošana atbilst 19. līdz 22. pantam vai 23. līdz 26. pantam, VPS paziņojumā iekļauj paziņojumu, ka atbilstību VPS kritērijiem ir apstiprinājusi minētā trešā persona, kurai ir dota atļauja. Paziņojumā iekļauj tās trešās personas nosaukumu un uzņēmējdarbības vietu, kurai ir dota atļauja, un tās kompetentās iestādes nosaukumu, kura izdevusi atļauju.

3. Ja iniciators vai sākotnējais aizdevējs nav kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunktā un kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, paziņojumam, ievērojot šā panta 1. punktu, pievieno:

- a) iniciatora vai sākotnējā aizdevēja apliecinājumu, ka kredīti tiek piešķirti, balstoties uz stabiliem un skaidri definētiem kritērijiem un skaidri noteiktiem procesiem attiecībā uz kredītu apstiprināšanu, grozīšanu, atjaunošanu un finansēšanu, un ka iniciators vai sākotnējais aizdevējs ir saskaņā ar šīs regulas 9. pantu ieviesis iedarbīgas sistēmas šādu procesu izmantošanai; un
- b) iniciatora vai sākotnējā aizdevēja paziņojumu par to, vai a) apakšpunktā minētā kredīta piešķiršana ir pakļauta uzraudzībai.

4. Iniciators un sponsors nekavējoties paziņo EVTI un informē savu kompetento iestādi, ja vērtspapīrošana vairs neatbilst vai nu 19. līdz 22. pantā vai 23. līdz 26. pantā izklāstītajām prasībām.

5. EVTI savā oficiālajā tīmekļa vietnē uztur sarakstu ar visām vērtspapīrošanām, par kurām iniciatori un sponsori tai ir paziņojuši, ka tās atbilst 19. līdz 22. pantā vai 23. līdz 26. panta prasībām. Katru vērtspapīrošanu, kas šādi paziņota, EVTI bez liekas kavēšanās pievieno minētajam sarakstam un atjaunina sarakstu, ja pēc kompetento iestāžu lēmuma vai iniciatora vai sponsora paziņojuma vērtspapīrošanas vairs nav uzskatāmas par VPS. Ja kompetentā iestāde saskaņā ar 32. pantu ir uzlikusi administratīvus sodus, tā bez liekas kavēšanās par to paziņo EVTI. EVTI minētajā sarakstā nekavējoties norāda, ka kompetentā iestāde saistībā ar attiecīgo vērtspapīrošanu ir uzlikusi administratīvus sodus.

6. EVTI ciešā sadarbībā ar EBI un EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot to informāciju, kas iniciatoram, sponsoram un SSPE jāsniedz nolūkā izpildīt savus pienākumus saskaņā ar 1. punktu.

EVTI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2018. gada 18. jūlijam.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

7. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, EVTI ciešā sadarbībā ar EBI un EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai izveidotu veidnes, kas jāizmanto 6. punktā minētās informācijas sniegšanai.

EVTI iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2018. gada 18. jūlijam.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt šajā punktā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

28. pants

Trešā persona, kas pārbauda atbilstību VPS prasībām

1. Šīs regulas 27. panta 2. punktā minētajai trešai personai kompetentā iestāde dod atļauju novērtēt vērtspapīrošanu atbilstību VPS kritērijiem, kas noteikti 19. līdz 22. pantā vai 23. līdz 26. pantā. Kompetentā iestāde piešķir atļauju, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) trešā persona no iniciatoriem, sponsoriem vai SSPE, kas iesaistīti vērtspapīrošanas darījumos, kurus pārbauda trešā persona, prasa tikai nediskriminējošu un uz izmaksām balstītu maksu, nediferencējot maksu atkarībā no novērtējuma rezultātiem vai saistībā ar tiem;
- b) trešā persona nav nedz regulēta vienība, kas definēta Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 4. punktā, nedz kredītreitingu aģentūra, kas definēta Regulas (EK) Nr. 1060/2009 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un trešās personas citas veiktās darbības nekompromitē tās novērtējuma neatkarību vai integritāti;
- c) trešā persona iniciatoram, sponsoram vai SSPE, kas iesaistīti vērtspapīrošanas darījumos, kurus novērtē trešā persona, nesniedz nekāda veida konsultāciju, revīzijas vai līdzvērtīgus pakalpojumus;
- d) trešās personas vadības struktūras locekļiem ir profesionālā kvalifikācija, zināšanas un pieredze, kas ir piemērotas trešās personas uzdevumam, un viņiem ir laba reputācija un godprātība;
- e) trešās personas vadības struktūrā ir vismaz viena trešdaļa, bet ne mazāk kā divi neatkarīgi direktori;
- f) trešā persona veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbilstības VPS kritērijiem pārbaudi neietekmē nekāds esošs vai potenciāls interešu konflikts vai darījumdarbības attiecības, kurās iesaistīta trešā persona, tās akcionāri vai locekļi, vadītāji, darbinieki vai jebkura cita fiziska persona, kuras pakalpojumi tiek nodoti trešās personas rīcībā vai kontrolē. Šajā nolūkā trešā persona izveido, uztur, ievieš un dokumentē efektīvu iekšējās kontroles sistēmu, kas reglamentē politikas un procedūru īstenošanu nolūkā apzināt un novērst iespējamus interešu konfliktus. Identificēti potenciāli vai esoši interešu konflikti tiek nekavējoties novērsti vai mazināti un atklāti. Trešā persona izveido, uztur, ievieš un dokumentē pienācīgas procedūras un procesus, lai nodrošinātu atbilstības VPS prasībām novērtējuma neatkarību. Trešā persona regulāri uzrauga un pārskata minēto politiku un procedūras, lai izvērtētu to efektivitāti un novērtētu, vai tās ir jāatjaunina; un
- g) trešā persona var pierādīt, ka tai ir pienācīgi operatīvie aizsardzības mehānismi un iekšējie procesi, kas dod iespēju novērtēt atbilstību VPS prasībām.

Kompetentā iestāde atsauc atļauju, ja tā uzskata, ka trešā persona būtiski neatbilst pirmajai daļai.

2. Trešā persona, kurai dota atļauja saskaņā ar 1. punktu, nekavējoties savai kompetentajai iestādei paziņo par jebkādam būtiskām izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar minēto punktu, vai par jebkādam izmaiņām, kuras ir pamats uzskatīt par tādām, kas var ietekmēt tās kompetentās iestādes veikto novērtējumu.

3. Kompetentā iestāde no 1. punktā minētās trešās personas var iekasēt uz izmaksām balstītu maksu, lai segtu nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar atļaujas pieteikumu novērtēšanu un turpmāku pārraudzību, vai tiek izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi.

4. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot informāciju, kas jāsniedz kompetentām iestādēm, iesniedzot pieteikumu trešās personas atļaujai saskaņā ar 1. punktu.

EVTI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2018. gada 18. jūlijam.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

5. NODAĻA

UZRAUDZĪBA

29. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

1. Šīs regulas 5. pantā izklāstīto pienākumu izpildi uzrauga šādas kompetentās iestādes saskaņā ar pilnvarām, kas tām piešķirtas ar attiecīgajiem tiesību aktiem:

- a) attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrībām un pārāpdrošināšanas sabiedrībām – kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 10. punktu;
- b) attiecībā uz alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem – kompetentā atbildīgā iestāde, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 44. pantu;
- c) attiecībā uz PVKIU un PVKIU pārvaldības sabiedrībām – kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 97. pantu;
- d) attiecībā uz arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām – kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/41/EK ⁽¹⁾ 6. panta g) punktu;
- e) attiecībā uz kredītiestādēm vai ieguldījumu brokeru sabiedrībām – kompetentā iestāde, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 4. pantu, tostarp ECB attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, kas tai uzticēti ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013.

2. Kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par sponsoru uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 4. pantu, tostarp ECB attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, kas tai uzticēti ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013, uzrauga sponsoru atbilstību šīs regulas 6., 7., 8. un 9. pantā izklāstītajiem pienākumiem.

3. Ja iniciatori, sākotnējie aizdevēji un SSPE tiek uzraudzīti saskaņā ar Direktīvu 2003/41/EK, 2009/138/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1024/2013, attiecīgās saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem norīkotās kompetentās iestādes, tai skaitā ECB attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, kas tai uzticēti ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013, uzrauga atbilstību šīs regulas 6., 7., 8. un 9. pantā izklāstītajiem pienākumiem.

4. Attiecībā uz iniciatoriem, sākotnējiem aizdevējiem un SSPE, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā un uz kuriem neattiecas 3. punktā minētie Savienības tiesību akti, dalībvalstis norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, lai uzraudzītu atbilstību 6., 7., 8. un 9. pantā noteiktajiem pienākumiem. Dalībvalstis informē Komisiju un EVTI par kompetento iestāžu norīkošanu, ievērojot šo punktu, līdz 2019. gada 1. janvārim. Minēto pienākumu nepiemēro tādām sabiedrībām, kas tikai pārdod riska darījumus saskaņā ar ABKV programmu un vai citu vērtspapīrošanas darījumu vai shēmu un aktīvi neiniciē riska darījumus ar galveno mērķi tos regulāri vērtspapīrot.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

5. Dalībvalstis norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, lai uzraudzītu iniciatoru, sponsoru un SSPE atbilstību 18. līdz 27. pantam un trešo personu atbilstību 28. pantam. Dalībvalstis informē Komisiju un EVTI par kompetento iestāžu norīkošanu, ievērojot šo punktu, līdz 2019. gada 18. janvārim.

6. Šā panta 5. punktu nepiemēro tādām sabiedrībām, kas tikai pārdod riska darījumus saskaņā ar ABKV programmu un vai citu vērtspapīrošanas darījumu vai shēmu un aktīvi neiniciē riska darījumus ar galveno mērķi tos regulāri vērtspapīrot. Šādā gadījumā iniciators vai sponsors pārbauda, vai minētās sabiedrības izpilda attiecīgos pienākumus, kas izklāstīti 18. līdz 27. pantā.

7. EVTI nodrošina šīs regulas 18. līdz 27. pantā izklāstīto pienākumu konsekventu piemērošanu un izpildi saskaņā ar uzdevumiem un pilnvarām, kas izklāstītas Regulā (ES) Nr. 1095/2010. EVTI uzrauga Savienības vērtspapīrošanas tirgu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 600/2014 ⁽¹⁾ 39. pantu un vajadzības gadījumā piemēro savas pagaidu intervences tiesības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 600/2014 40. pantu.

8. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē un regulāri atjaunina sarakstu ar šajā pantā minētajām kompetentajām iestādēm.

30. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka kompetentajai iestādei, kas norīkota saskaņā ar 29. panta 1. līdz 5. punktu, ir uzraudzības, izmeklēšanas un sankciju piemērošanas pilnvaras, kuras nepieciešamas, lai varētu veikt šajā regulā paredzētos pienākumus.

2. Kompetentā iestāde regulāri pārskata kārtības, procesus un mehānismus, ko iniciatori, sponsori, SSPE un sākotnējie aizdevēji ir īstenojuši, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas prasībām.

Pirmajā daļā minētā pārskatīšana ietver:

- a) procesus un mehānismus, lai pastāvīgi pareizi izmērītu un paturētu būtisku neto ekonomisko līdzdalību, jebkuras tādas informācijas apkopošanu un savlaicīgu atklāšanu, kas jādara pieejama saskaņā ar 7. pantu, un kredītu piešķiršanas kritērijus saskaņā ar 9. pantu;
- b) attiecībā uz VPS vērtspapīrošanu, kas nav vērtspapīrošana ABKV programmā, – procesus un mehānismus, lai nodrošinātu atbilstību 20. panta 7. līdz 12. punktam, 21. panta 7. punktam un 22. pantam; un
- c) attiecībā uz VPS vērtspapīrošanu, kas ir vērtspapīrošana ABKV programmā, – procesus un mehānismus, lai attiecībā uz ABKV darījumiem nodrošinātu atbilstību 24. pantam un attiecībā uz ABKV programmām nodrošinātu atbilstību 26. panta 7. un 8. punktam.

3. Kompetentās iestādes pieprasa, lai vērtspapīrošanas darījumu radītie riski, tostarp reputācijas riski, tiktu izvērtēti un novērsti, izmantojot atbilstīgas politikas nostādnes un procedūras, ko ieviesuši iniciatori, sponsori, SSPE un sākotnējie aizdevēji.

4. Kompetentā iestāde vērtspapīrošanas jomā veiktās prudenciālās uzraudzības satvarā attiecīgā gadījumā pārbauda specifisko ietekmi, kādu līdzdalība vērtspapīrošanas tirgū atstāj uz tās finanšu iestādes stabilitāti, kura darbojas kā sākotnējais aizdevējs, iniciators, sponsors vai ieguldītājs, un, neskarot stingrāku nozaru regulējumu, tā ņem vērā:

- a) kapitāla rezervju lielumu;
- b) likviditātes rezervju lielumu; un
- c) ar likviditāti saistīto risku ieguldītājiem, kuru rada būtiska termiņu nesakritība starp to finansējumu un ieguldījumiem.

Ja kompetentā iestāde konstatē būtisku risku finanšu iestādes finanšu stabilitātei vai visai finanšu sistēmai kopumā, neatkarīgi no tās pienākumiem saskaņā ar 36. pantu, tā veic pasākumus šādu risku mazināšanai un par saviem konstatējumiem ziņo norīkotajai iestādei, kas ir kompetenta par makroprudenciālās uzraudzības instrumentiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, un ESRK.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.).

5. Kompetentā iestāde pārrauga jebkādu iespējamu šīs regulas 6. panta 2. punktā izklāstīto pienākumu apiešanu, un nodrošina, ka tiek piemērotas sankcijas saskaņā ar 32. un 33. pantu.

31. pants

Vērtspāpīrošanas tirgus makroprudenciālā uzraudzība

1. ESRK savu pilnvaru satvarā ir atbildīga par Savienības vērtspāpīrošanas tirgus makroprudenciālo uzraudzību.
2. Lai palīdzētu novērst vai mazināt Savienības finanšu stabilitātes sistēmiskos riskus, kas rodas finanšu sistēmas attīstības gaitā, un, ņemot vērā makroekonomisko attīstību, tādējādi izvairoties no plašu finansiālo grūtību posmiem, ESRK pastāvīgi pārrauga norises vērtspāpīrošanas tirgos. Ja ESRK uzskata, ka tas ir nepieciešams, vai vismaz ik pa trim gadiem – lai uzsvērtu finanšu stabilitātes riskus – ESRK sadarbībā ar EBI publicē ziņojumu par vērtspāpīrošanas tirgus ietekmi uz finanšu stabilitāti. Ja tiek konstatēti būtiski riski, ESRK Komisijai, EUI un dalībvalstīm izsaka brīdinājumus un vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus par koriģējošām darbībām, lai reaģētu uz šiem riskiem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu, tostarp attiecībā to, vai ir piemēroti grozīt riska paturēšanas likmes vai veikt citus makroprudenciālus pasākumus. Komisija, EUI un dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 17. pantu ESRK, Eiropas Parlamentam un Padomei paziņo par pasākumiem, kas veikti, atbildot uz ieteikumu, un sniedz piemērotu pamatojumu par jebkādu bezdarbību trīs mēnešos no ieteikuma nosūtīšanas adresātiem.

32. pants

Administratīvi sodi un korektīvi pasākumi

1. Neskarot dalībvalstu tiesības paredzēt un uzlikt kriminālsodus, ievērojot 34. pantu, dalībvalstis paredz noteikumus, ar ko nosaka atbilstīgus administratīvos sodus – neuzmanības vai tīša pārkāpuma gadījumā – un korektīvus pasākumus, kuri piemērojami vismaz šādās situācijās:

- a) iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs nav ievērojis 6. pantā izklāstītās prasības;
- b) iniciators, sponsors vai SSPE nav ievērojis 7. pantā izklāstītās prasības;
- c) iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs nav ievērojis 9. pantā izklāstītās prasības;
- d) iniciators, sponsors vai SSPE nav ievērojis 18. pantā izklāstītās prasības;
- e) vērtspāpīrošana ir apzīmēta kā VPS un minētās vērtspāpīrošanas iniciators, sponsors vai SSPE nav ievērojis 19. līdz 22. panta vai 23. līdz 26. pantā izklāstītās prasības;
- f) iniciators vai sponsors izdara maldinošu paziņojumu, ievērojot 27. panta 1. punktu;
- g) iniciators, sponsors vai SSPE nav ievērojis 27. panta 4. punktā izklāstītās prasības; vai
- h) trešā persona, kurai ir dota atļauja, ievērojot 28. pantu, nav paziņojusi par būtiskām izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar 28. panta 1. punktu, vai jebkādam citām izmaiņām, kuras ir pamats uzskatīt par tādām, kas var ietekmēt tās kompetentās iestādes veikto novērtējumu.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka administratīvie sodi un/vai korektīvie pasākumi tiek faktiski īstenoti.

Minētās sankcijas un pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

2. Dalībvalstis piešķir kompetentajām iestādēm pilnvaras piemērot vismaz šādas sankcijas un pasākumus, ja ir izdarīti 1. punktā minētie pārkāpumi:

- a) publisku paziņojumu, kurā saskaņā ar 37. pantu norāda fiziskās vai juridiskās personas identitāti un pārkāpuma būtību;
- b) rīkojumu fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un atturēties no tās atkārtošanas;
- c) pagaidu aizliegumu jebkurai iniciatora, sponsora vai SSPE vadības struktūras ierēdnim vai jebkurai citai fiziskai personai, kas tiek saukta pie atbildības, veikt vadības funkcijas šādos uzņēmumos;

- d) tāda pārkāpuma gadījumā, kas minēts šā panta 1. punkta pirmās daļas c) vai cb) apakšpunktā, – pagaidu aizliegumu iniciatoram un sponsoram paziņot saskaņā ar 27. panta 1. punktu, ka vērtspapīrošana atbilst 19. līdz 22. pantā vai 23. līdz 26. pantā izklāstītajām prasībām;
- e) attiecībā uz fizisku personu – maksimālo administratīvo naudas sodu, kas ir vismaz EUR 5 000 000, vai dalībvalstī, kuras valūta nav euro, atbilstīgo summu attiecīgajā valūtā 2018. gada 17. janvārī;
- f) attiecībā uz juridisku personu – maksimālo administratīvo naudas sodu, kas ir vismaz EUR 5 000 000, vai dalībvalstī, kuras valūta nav euro, atbilstīgo summu attiecīgajā valūtā 2018. gada 17. janvārī vai līdz 10 % no juridiskās personas gada neto apgrozījuma kopsummas, kas norādīta jaunākajā pieejamā finanšu pārskatā, ko apstiprinājusi tās vadības struktūra; ja juridiskā persona ir mātesuzņēmums vai tā meitasuzņēmums, kuram saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES⁽¹⁾ ir jāsgatavo konsolidēts finanšu pārskats, attiecīgais gada kopējais apgrozījums ir gada kopējais apgrozījums vai atbilstīgais ienākumu veids saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem grāmatvedības jomā atbilstīgi jaunākajam pieejamajam konsolidētajam pārskatam, kuru apstiprinājusi galīgā mātesuzņēmuma vadības struktūra;
- g) maksimālo administratīvo naudas sodu, kas vismaz divreiz pārsniedz no pārkāpuma gūtā labuma apmēru (ja šādu labumu var konstatēt), pat ja tas pārsniedz e) un f) apakšpunktā minēto maksimālo summu; un
- h) tāda pārkāpuma gadījumā, kas minēts šā panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunktā, 28. pantā minētās atļaujas pagaidu atsaukšanu trešai personai, lai pārbaudītu vērtspapīrošanas atbilstību 19. līdz 22. pantam vai 23. līdz 26. pantam.
3. Ja 1. punktā minētie noteikumi attiecas uz juridiskām personām, dalībvalstis piešķir kompetentajām iestādēm pilnvaras piemērot 2. punktā minētos administratīvos sodus un korektīvos pasākumus, ievērojot valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus, attiecībā uz vadības struktūras ierēdņiem un citām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir saucamas pie atbildības par pārkāpumu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurš lēmums, ar ko uzliek 2. punktā minētos administratīvos sodus vai korektīvos pasākumus, ir pienācīgi pamatots un ka uz to attiecas tiesības to pārsūdzēt.

33. pants

Administratīvo sodu un korektīvo pasākumu uzlikšanas pilnvaru īstenošana

1. Kompetentās iestādes pēc vajadzības īsteno pilnvaras uzlikt 32. pantā minētos administratīvos sodus un korektīvos pasākumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesisko regulējumu:
- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras citām iestādēm; un
- d) vēršoties kompetentās tiesu iestādēs.
2. Kompetentās iestādes, nosakot saskaņā ar 32. pantu uzlikta administratīvā soda vai korektīva pasākuma veidu un apmēru, ņem vērā visus nozīmīgos apstākļus, tostarp to, cik lielā mērā pārkāpums izdarīts tīši vai izriet no neuzmanības, un visus citus atbilstīgos apstākļus, tostarp vajadzības gadījumā:
- a) pārkāpuma būtiskumu, smagumu un ilgumu;
- b) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
- c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli;
- d) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl tos var konstatēt;
- e) pārkāpuma rezultātā trešām personām nodarītos zaudējumus, ciktāl tos var konstatēt;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

- f) to, cik lielā mērā par pārkāpumu atbildīgā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi, neskarot vajadzību nodrošināt minētās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu atdošanu; un
- g) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.

34. pants

Kriminālsodu paredzēšana

1. Dalībvalstis var nolemt neparedzēt noteikumus par administratīviem sodiem vai korektīviem pasākumiem attiecībā uz pārkāpumiem, par kuriem saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem piemēro kriminālsodus.
2. Ja dalībvalstis saskaņā ar šā panta 1. punktu ir izvēlējušās paredzēt kriminālsodus par 32. panta 1. punktā minēto pārkāpumu, tās nodrošina, ka ir ieviesti atbilstīgi pasākumi, lai kompetentajām iestādēm būtu visas nepieciešamās pilnvaras uzturēt sakarus ar to jurisdikcijā esošajām tiesu, prokuratūras vai tiesībsardzības iestādēm, lai saņemtu konkrētu informāciju, kas saistīta ar kriminālizmeklēšanu vai kriminālprocesu, kas sāks attiecībā uz 32. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem, un lai tādu pašu informāciju sniegtu citām kompetentajām iestādēm, kā arī EVTI, EBI un EAAP, lai tās izpildītu pienākumu sadarboties šīs regulas vajadzībām.

35. pants

Ziņošanas pienākums

Dalībvalstis līdz 2019. gada 18. janvārim Komisijai, EVTI, EBI un EAAP dara zināmus tos normatīvos un administratīvos aktus, ar kuriem tiek īstenotas šīs nodaļas prasības, tostarp jebkādas attiecīgās krimināltiesību normas. Dalībvalstis bez liekas kavēšanās informē Komisiju, EVTI, EBI un EAAP par turpmākiem grozījumiem tajos.

36. pants

Sadarbība starp kompetentajām iestādēm un EUI

1. Šīs regulas 29. pantā minētās kompetentās iestādes un EVTI, EBI un EAAP cieši sadarbojas un apmainās ar informāciju, lai pildītu savus pienākumus, ievērojot 30.–34. pantu.
2. Kompetentās iestādes cieši koordinē uzraudzību, lai apzinātu un novērstu šīs regulas pārkāpumus, izstrādātu un sekmētu paraugpraksi, veicinātu sadarbību, stiprinātu interpretācijas saskaņotību un nodrošinātu vairākjurisdikciju novērtējumus jebkādu domstarpību gadījumā.
3. Eiropas uzraudzības iestāžu apvienotās komitejā izveido īpašu vērtspapīrošanas komiteju, kurā kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai pildītu savus pienākumus, ievērojot 30. līdz 34. pantu.
4. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka ir pārkāpta viena vai vairākas 6. līdz 27. pantā minētās prasības, vai tai ir pamats tā uzskatīt, tā par saviem konstatējumiem pietiekami detalizētā veidā informē par šādu pārkāpumu aizdomās turētās sabiedrības vai aizdomās turēto sabiedrību kompetento iestādi. Attiecīgās kompetentās iestādes cieši koordinē uzraudzību, lai nodrošinātu saskaņotus lēmumus.
5. Ja šā panta 4. punktā minētais pārkāpums ir jo īpaši saistīts ar to, ka šīs regulas 27. panta 1. punktā minētais paziņojums ir nepareizs vai maldinošs, kompetentā iestāde, kas konstatējusi šo pārkāpumu, nekavējoties ziņo par saviem konstatējumiem sabiedrības, kura norīkota par pirmo kontaktpunktu saskaņā ar 27. panta 1. punktu kompetentajai iestādei. Sabiedrības, kura norīkota par pirmo kontaktpunktu saskaņā ar 27. panta 1. punktu, kompetentā iestāde savukārt informē EVTI, EBI un EAAP un ievēro šā panta 6. punktā noteikto procedūru.
6. Saņemot 4. punktā minēto informāciju, par pārkāpumu aizdomās turētās sabiedrības kompetentā iestāde 15 darbdienu laikā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izskatītu konstatēto pārkāpumu, un informē pārējās iesaistītās kompetentās iestādes, jo īpaši iniciatora, sponsora un SSPE kompetentās iestādes un vērtspapīrošanas pozīcijas turētāja (ja tāds ir zināms) kompetentās iestādes. Ja kompetentā iestāde nepiekrīt citai kompetentai iestādei attiecībā uz tās darbības vai bezdarbības procedūru vai saturu, tā par šīm domstarpībām nekavējoties paziņo visām citām iesaistītajām kompetentām iestādēm. Ja šīs domstarpības nav atrisinājušās trīs mēnešos no dienas, kad par tām ir paziņots visām iesaistītajām kompetentām iestādēm, par to ziņo EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu un – attiecīgajā gadījumā – 20. pantu. Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. panta 2. punktā minētais samierināšanas laikposms ir viens mēnesis.

Ja attiecīgās kompetentās iestādes nepanāk vienošanos pirmajā daļā minētajā samierināšanas posmā, EVTI vienā mēnesī pieņem Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. panta 3. punktā minēto lēmumu. Šajā pantā minētās procedūras laikā vērtspārīšana, kas iekļauta sarakstā, kuru, ievērojot šīs regulas 27. pantu, uztur EVTI, arī turpmāk uzskata par VPS, ievērojot šīs regulas 4. nodaļu, un to joprojām iekļauj šādā sarakstā.

Ja attiecīgās kompetentās iestādes labticīgi piekrīt, ka pārkāpums ir saistīts ar neatbilstību 18. pantam, tās var nolemt piešķirt iniciatoram, sponsoram un SSPE līdz trīs mēnešus ilgu laikposmu, lai labotu konstatēto pārkāpumu, sākot no dienas, kurā kompetentā iestāde par pārkāpumu ir informējusi iniciatoru, sponsoru un SSPE. Šajā laikposmā vērtspārīšanu, kas iekļauta sarakstā, ko, ievērojot 27. pantu, uztur EVTI, arī turpmāk uzskata par VPS, ievērojot 4. nodaļu, un to joprojām iekļauj šādā sarakstā.

Ja viena vai vairākas iesaistītās kompetentās iestādes uzskata, ka pārkāpums nav pienācīgi koriģēts laikposmā, kas noteikts trešajā daļā, piemēro pirmo daļu.

7. Trīs gadus pēc šīs regulas piemērošanas pilnā apmērā EVTI veic salīdzinošo izvērtēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 30. pantu par šīs regulas 19. līdz 26. pantā noteikto kritēriju īstenošanu.

8. EVTI ciešā sadarbībā ar EBI un EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot vispārējo sadarbības pienākumu, informāciju, ar kuru jāapmainās saskaņā ar 1. punktu, un paziņošanas pienākumus, ievērojot ar 4. un 5. punktu.

EVTI ciešā sadarbībā ar EBI un EAAPI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2019. gada 18. janvārim.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo regulu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

37. pants

Administratīvo sodu publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes savās oficiālajās tīmekļa vietnēs bez liekas kavēšanās publicē vismaz jebkādu lēmumu, ar ko tās uzliek administratīvo sodu, kas nav pārsūdzēts un kas ir uzlikts par 6., 7., 9. panta vai 27. panta 1. punkta pārkāpumu, pēc tam, kad soda adresāts ir informēts par attiecīgo lēmumu.

2. Publikācijā, kas minēta 1. punktā, ietver informāciju par pārkāpuma veidu un būtību, par pārkāpumu atbildīgo personu identitāti un par uzliktajiem sodiem.

3. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka juridisko personu gadījumā – identitātes vai fizisko personu gadījumā – identitātes un personas datu publicēšana ir nesamērīga, ņemot vērā katra atsevišķā gadījuma izvērtējumu, vai ja kompetentā iestāde uzskata, ka publicēšana apdraud finanšu tirgu stabilitāti vai jau notiekošu kriminālizmeklēšanu, vai ja publicēšana radītu, ciktāl to iespējams noteikt, nesamērīgus kaitējumus iesaistītajai personai, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes vai nu:

a) atliek lēmuma, ar ko uzliek administratīvo sodu, publicēšanu līdz brīdim, kad šādas npublicēšanas iemesli vairs nepastāv;

b) publicē lēmumu, ar ko uzliek administratīvo sodu, anonīmi saskaņā ar valsts tiesību aktiem; vai

c) lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu npublicē vispār, ja a) un b) apakšpunktā izklāstītie risinājuma varianti tiek uzskatīti par nepietiekamiem, lai nodrošinātu:

i) to, ka netiktu apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte; vai

ii) attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par nebūtiskiem, – šādu lēmumu publicēšanas samērīgumu.

4. Ja tiek pieņemts lēmums sodu publicēt anonīmi, attiecīgo datu publicēšanu var atlikt. Ja kompetentā iestāde publicē lēmumu, ar kuru uzliek administratīvo sodu, kurš ir pārsūdzēts attiecīgajās tiesu iestādēs, kompetentās iestādes nekavējoties savā oficiālajā tīmekļa vietnē ievieto arī šo informāciju un jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārsūdzības iznākumu. Publicē arī jebkuru tiesas nolēmumu, ar ko atceļ lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu.

5. Kompetentās iestādes nodrošina, ka jebkura 1. līdz 4. punktā minētā publikācija tās oficiālajā tīmekļa vietnē ir pieejama vismaz piecus gadus pēc tās publicēšanas. Tomēr publikācijā ietvertos personas datus kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgi, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.

6. Kompetentās iestādes informē EVTI par visiem uzliktajiem administratīvajiem sodiem, tostarp attiecīgā gadījumā par jebkuru ar tiem saistītu pārsūdzību un tās iznākumu.

7. EVTI uztur centralizētu datubāzi par tai paziņotajiem administratīvajiem sodiem. Minētā datubāze ir pieejama tikai EVTI, EBI, EAAPI un kompetentajām iestādēm, un to atjaunina, balstoties uz informāciju, ko kompetentās iestādes sniedz saskaņā ar 6. punktu.

6. NODAĻA

GROZĪJUMI

38. pants

Grozījums Direktīvā 2009/65/EK

Direktīvas 2009/65/EK 50.a pantu aizstāj ar šādu:

“50.a pants

Ja PVKIU pārvaldības sabiedrības vai iekšēji pārvaldīti PVKIU ir iesaistījušies vērtspapīrošanā, kas vairs neatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/2402 (*) noteiktajām prasībām, tie attiecīgo PVKIU ieguldītāju interesēs rīkojas un vajadzības gadījumā veic korektīvu pasākumu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp).”

39. pants

Grozījums Direktīvā 2009/138/EK

Direktīvu 2009/138/EK groza šādi:

1) direktīvas 135. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar šīs direktīvas 301.a pantu, papildinot šo direktīvu, nosakot detalizētu kārtību attiecībā uz apstākļiem, kuros, neskarot šīs direktīvas 101. panta 3. punktu, var uzlikt proporcionālu papildu kapitāla prasību, ja ir tikušas pārkāptas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/2402 (*) 5. vai 6. pantā noteiktās prasības.

3. Lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu attiecībā uz šā panta 2. punktu, EAAPI, ievērojot 301.b pantu, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot šajā apakšpunktā minētā proporcionālā papildu kapitāla palielinājuma aprēķināšanas metodoloģiju.

Komisija tiek pilnvarota papildināt šo Direktīvu, pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp).”;

2) direktīvas 308.b panta 11. punktu svīturo.

40. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 1060/2009

Regulu (EK) Nr. 1060/2009 groza šādi:

- 1) preambulas 22. un 41. apsvērumā, 8.c pantā un I pielikuma D iedaļas II daļas 1. punktā tekstu “strukturēts finanšu instruments” aizstāj ar tekstu “vērtspapīrošanas instruments”;
- 2) preambulas 34. un 40. apsvērumā, 8. panta 4. punktā, 8.c pantā, 10. panta 3. punktā un 39. panta 4. punktā, kā arī I pielikuma A iedaļas 2. punkta piektajā daļā, I pielikuma B iedaļas 5. punktā, I pielikuma D iedaļas II daļas virsrakstā un 2. punktā, III pielikuma I daļas 8., 24. un 45. punktā un III pielikuma III daļas 8. punktā tekstu “strukturēti finanšu instrumenti” aizstāj ar tekstu “vērtspapīrošanas instrumenti”;
- 3) regulas 1. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šī regula arī paredz pienākumus emitentiem un ar tiem saistītām trešām personām, kas Savienībā veic uzņēmējdarbību, attiecībā uz vērtspapīrošanas instrumentiem.”;
- 4) regulas 3. panta 1. punkta l) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“l) “vērtspapīrošanas instruments” ir finanšu instruments vai cits aktīvs, kas tiek radīts Regulas (ES) 2017/2402 (Vērtspapīrošanas regula) 2. panta 1. punktā minētā vērtspapīrošanas darījuma vai shēmas rezultātā”;
- 5) 8.b pantu svīturo;
- 6) regulas 4. panta 3. punkta b) apakšpunktā un 5. panta 6. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā un 25.a pantā atsauci uz 8.b pantu svīturo.

41. pants

Grozījums Direktīvā 2011/61/ES

Direktīvas 2011/61/ES 17. pantu aizstāj ar šādu:

“17. pants

Ja AIFP ir iesaistījušies vērtspapīrošanā, kas vairs neatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/2402 (*) noteiktajām prasībām, tie attiecīgo AIF ieguldītāju interesēs rīkojas un vajadzības gadījumā veic korektīvu rīcību.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.).”

42. pants

Grozījums Regulā (ES) Nr. 648/2012

Regulu (ES) Nr. 648/2012/ES groza šādi:

- 1) regulas 2. pantam pievieno šādus punktus:

“30) “segtā obligācija” ir obligācija, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantā izklāstītajām prasībām;

31) “segto obligāciju sabiedrība” ir segto obligāciju emitents vai segtas obligācijas seguma portfelis.”;
- 2) regulas 4. pantam pievieno šādus punktus:

“5. Šā panta 1. punktu nepiemēro attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kurus noslēgušas segto obligāciju sabiedrības saistībā ar segto obligāciju vai īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu, saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/2402 (*) nozīmē, ar noteikumu, ka:

 - a) īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību, kas veic vērtspapīrošanu, gadījumā – īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu, emitē vienīgi vērtspapīrus, kuri atbilst Regulas (ES) 2017/2402 (Vērtspapīrošanas regula) 18. pantā un 19. līdz 22. pantā vai 23. līdz 26. pantā izklāstītajām prasībām;

- b) ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu izmanto vienīgi tam, lai ierobežotu procentu likmju vai valūtu neatbilstību saskaņā ar segto obligāciju vai vērtspapīrošanu; un
- c) pasākumi saistībā ar segto obligāciju vai vērtspapīrošanas darījumu pienācīgi mazina darījuma partnera kredītrisku attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kurus saistībā ar segto obligāciju vai vērtspapīrošanu ir noslēgusi segto obligāciju sabiedrība vai īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu.

6. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu un ņemot vērā nepieciešamību nepieļaut regulējuma arbitražu, EUI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot kritērijus, pēc kādiem konstatē, kuri pasākumi saistībā ar segtajām obligācijām vai vērtspapīrošanas darījumiem pienācīgi mazina darījuma partnera kredītrisku 5. punkta nozīmē.

EUI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2018. gada 18. jūlijam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 vai Regulas (ES) Nr. 1094/2010, vai Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2402 (2017. gada 12. decembris), ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.);

3) regulas 11. panta 15. punktu aizstāj ar šādu:

“15. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EUI izstrādā kopīgu regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot:

- a) riska pārvaldības procedūras, tostarp nodrošinājuma un nošķiršanas sistēmu vajadzīgo līmeni un veidu, kas vajadzīgs 3. punkta izpildei;
- b) procedūras darījuma partneriem un attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kuras jāievēro, piemērojot 6. līdz 10. punktā minētos atbrīvojumus;
- c) piemērojamos kritērijus, kas minēti 5. līdz 10. punktā, tostarp jo īpaši to, kas jāuzskata par praktisku vai juridisku šķērslī tūlītējam pašu kapitāla pārvedumam un saistību atmaksai starp darījuma partneriem.

Tādiem ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem nepieciešamā nodrošinājuma līmeni un veidu, kurus noslēgusi segto obligāciju sabiedrības saistībā ar segto obligāciju vai īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu, saistībā ar vērtspapīrošanu šīs regulas nozīmē, un kuri atbilst šīs regulas 4. panta 5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un Regulas (ES) 2017/2402 (Vērtspapīrošanas regula) 18. pantā un 19. līdz 22. pantā vai 23. līdz 26. pantā izklāstītajām prasībām, nosaka, ņemot vērā konstatētos šķēršļus, ja notiek apmaiņa ar nodrošinājumu attiecībā uz pastāvošiem nodrošinājuma līgumiem saistībā ar segto obligāciju vai vērtspapīrošanu.

EUI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2018. gada 18. jūlijam.

Atkarībā no darījuma partnera juridiskā statusa Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 vai Regulas (ES) Nr. 1094/2010, vai Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus.”

43. pants

Pārejas noteikumi

1. Ievērojot 7. un 8. punktu, šo regulu piemēro vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri tiek emitēti 2019. gada 1. janvārī vai vēlāk.
2. Attiecībā uz vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti pirms 2019. gada 1. janvāra, iniciatori, sponsori un SSPE var izmantot apzīmējumu “VPS” jeb “vienkārša, pārredzama un standartizēta” vai apzīmējumu, kas tieši vai netieši attiecas uz minētajiem apzīmējumiem, ja vien tiek ievērotas 18. pantā izklāstītās prasības un šā panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi.
3. Tādus vērtspapīrošanas darījumus, kuros vērtspapīri ir emitēti pirms 2019. gada 1. janvāra un kuri nav vērtspapīrošanas pozīcijas, kas saistītas ar ABKV darījumu vai ABKV programmu, uzskata par “VPS”, ar noteikumu, ka:
 - a) emisijas brīdī tie atbilst 20. panta 1.–5., 7.–9. un 11.–13. punktā un 21. panta 1. un 3. punktā izklāstītajām prasībām;

b) no 27. panta 1. punktā minētā paziņojuma brīža tie atbilst 20. panta 6. un 10. punktā, 21. panta 2. punktā un 4. līdz 10. punktā un 22. panta 1. līdz 5. punktā izklāstītajām prasībām.

4. Piemērojot 3. punkta b) apakšpunktu, piemēro šādus nosacījumus:

a) regulas 22. panta 2. punktā "pirms emisijas" vietā lasa "pirms paziņošanas saskaņā ar 27. panta 1. punktu";

b) regulas 22. panta 3. punktā "pirms vērtspapīrošanas cenas noteikšanas" vietā lasa "pirms paziņošanas saskaņā ar 27. panta 1. punktu";

c) regulas 22. panta 5. punktā:

i) otrajā teikumā "pirms cenas noteikšanas" vietā lasa "pirms paziņošanas saskaņā ar 27. panta 1. punktu";

ii) "pirms cenas noteikšanas vismaz projekta jeb sākotnējā formā" vietā lasa "pirms paziņošanas saskaņā ar 27. panta 1. punktu";

iii) ceturtajā teikumā izklāstīto prasību nepiemēro;

iv) atsaucēs uz atbilstību 7. pantam veido tā, it kā 7. pantu piemērotu minētajiem vērtspapīrošanas darījumiem neatkarīgi no 43. panta 1. punkta.

5. Attiecībā uz vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti 2011. gada 1. janvārī vai vēlāk, bet pirms 2019. gada 1. janvāra, un attiecībā uz vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti pirms 2011. gada 1. janvāra, ja pēc 2014. gada 31. decembra ir tikuši pievienoti jauni vai aizstāti pamatā esošie riska darījumi, turpina piemērot Regulā (ES) Nr. 575/2013, Deleģētajā regulā (ES) 2015/35 un Deleģētajā regulā (ES) Nr. 231/2013 noteiktās uzticamības pārbaudes prasības redakcijā, kas ir piemērojama 2018. gada 31. decembrī.

6. Attiecībā uz vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti pirms 2019. gada 1. janvāra, kredītiestādes vai ieguldījumu brokeru sabiedrības, kas definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunktā, apdrošināšanas sabiedrības, kas definētas Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 1. punktā, pārapsdrošināšanas sabiedrības, kas definētas Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4. punktā, un alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki (AIFP), kas definēti Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, turpina piemērot attiecīgi Regulas (ES) Nr. 575/2013 405. pantu un Deleģētās regulas (ES) Nr. 625/2014 I, II un III nodaļu un 22. pantu, Deleģētās regulas (ES) 2015/35 254. un 255. pantu un Deleģētās regulas (ES) Nr. 231/2013 51. pantu kā redakcijā, kas ir piemērojama 2018. gada 31. decembrī.

7. Līdz brīdim, kad piemēro regulatīvos tehniskos standartus, kas Komisijai jāpieņem, ievērojot šīs regulas 6. panta 7. punktu, iniciatori, sponsori vai sākotnējais aizdevējs šīs regulas 6. pantā izklāstīto pienākumu nolūkā piemēro Deleģētās regulas (ES) Nr. 625/2014 I, II un III nodaļu un 22. pantu tiem vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti 2019. gada 1. janvārī vai vēlāk.

8. Līdz brīdim, kad piemēro regulatīvos tehniskos standartus, kas Komisijai jāpieņem, ievērojot šīs regulas 7. panta 3. punktu, iniciatori, sponsori un SSPE šīs regulas 7. panta 1. punkta pirmās daļas a) un e) apakšpunktā izklāstīto pienākumu nolūkā informāciju, kas minēta Deleģētās regulas (ES) 2015/3 I līdz VIII pielikumā, dara pieejamu saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. punktu.

9. Piemērojot šo pantu, tādu vērtspapīrošanas darījumu gadījumā, kuros nav iesaistīta vērtspapīru emisija, uzskata, ka jebkuras atsaucēs uz "vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīri ir emitēti" ir atsaucēs uz "vērtspapīrošanas darījumiem, kuros tiek radītas sākotnējās vērtspapīrošanas pozīcijas", ar noteikumu, ka šo regulu piemēro jebkādiem vērtspapīrošanas darījumiem, kas rada jaunas vērtspapīrošanas pozīcijas 2019. gada 1. janvārī vai vēlāk.

44. pants

Ziņojumi

Līdz 2021. gada 1. janvārim un pēc tam reizi trijos gados Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja publicē ziņojumu:

a) par 18. līdz 27. pantā noteikto VPS prasību īstenošanu;

- b) par novērtējumu par kompetento iestāžu veiktajām darbībām, par būtiskiem riskiem un jauna veida neaizsargātību, kas varētu būt radusies, un par tirgus dalībnieku darbībām vērtspapīrošanas dokumentācijas turpmākas standartizēšanas jomā;
- c) par 5. pantā noteikto uzticamības pārbaudes prasību un 7. pantā noteikto pārredzamības prasību darbību un pārredzamības līmeni attiecībā uz vērtspapīrošanas tirgu Savienībā, tostarp par to, vai 7. pantā noteiktās pārredzamības prasības ļauj kompetentajām iestādēm gūt pietiekamu pārskatu par tirgu, lai tās īstenotu savas attiecīgās pilnvaras;
- d) par 6. pantā noteiktajām prasībām, tostarp par tirgus dalībnieku atbilstību tām un riska paturēšanas kārtību, ievērojot 6. panta 3. punktu.

45. pants

Sintētiskā vērtspapīrošana

1. Līdz 2019. gada 2. jūlijam EBI ciešā sadarbībā ar EVTI un EAAPI publicē ziņojumu par to, vai ir iespējams izveidot īpašu regulējumu vienkāršai, pārredzamai un standartizētai sintētiskai vērtspapīrošanai, kas nepārsniedz bilances sintētisku vērtspapīrošanu.
2. Līdz 2020. gada 2. janvārim Komisija, pamatojoties uz 1. punktā minēto EBI ziņojumu, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par īpaša regulējuma izveidi vienkāršas, pārredzamas un standartizētas sintētiskās vērtspapīrošanas priekšlikumiem, kas nepārsniedz bilances sintētisku vērtspapīrošanu, un attiecīgā gadījumā kopā ar tiesību akta priekšlikumu.

46. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2022. gada 1. janvārim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas darbību, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

Minētajā ziņojumā jo īpaši ņem vērā 44. panta minētajos ziņojumos iekļautos konstatējumus un izvērtē:

- a) šīs regulas ietekmi, tostarp apzīmējuma "VPS vērtspapīrošana" ieviešanas ietekmi, uz vērtspapīrošanas tirgus darbību Savienībā, uz vērtspapīrošanas ieguldījumu reālajā ekonomikā, jo īpaši uz kredītu pieejamību MVU un ieguldījumiem, un uz savstarpējo saistību starp finanšu iestādēm un finanšu nozares stabilitāti;
- b) atšķirības 6. panta 3. punkta minētās kārtības izmantošanā, pamatojoties uz datiem, kas ziņoti, ievērojot 7. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkta iii) punktu. Ja konstatējumi rāda, ka 6. panta 3. punkta a), b), c) un e) apakšpunktā minētās kārtības izmantošana ir radījusi prudenciālo risku palielināšanos, apsver piemērotus labojumus;
- c) to, vai kopš šīs regulas piemērošanas nesamērīgi ir pieaudzis 7. panta 2. punkta trešajā daļā minēto darījumu skaits un vai tirgus dalībnieki darījumus ir strukturējuši tā, lai apietu 7. pantā paredzēto pienākumu informāciju darīt pieejamu ar vērtspapīrošanas repozitoriju starpniecību;
- d) to, vai pastāv vajadzība paplašināt 7. panta informācijas atklāšanas prasību darbības jomu, attiecinot tās arī uz 7. panta 2. punkta trešajā daļā minētajiem darījumiem un ieguldītāju pozīcijām;
- e) to, vai VPS vērtspapīrošanas jomā varētu ieviest līdzvērtīguma režīmu trešo valstu iniciatoriem, sponsoriem un SSPE, ņemot vērā starptautiskās norises vērtspapīrošanas jomā, jo īpaši iniciatīvas par vienkāršu, pārredzamu un salīdzināmu vērtspapīrošanu;
- f) regulas 22. panta 4. punktā noteikto prasību īstenošanu un to, vai to darbības joma ir jāpaplašina, tās attiecinot arī uz vērtspapīrošanu, kurā pamatā esošie riska darījumi nav aizdevumi mājokļa iegādei vai automašīnas iegādei vai automašīnas izpirkumnomas darījumi, lai iekļautu vides, sociālās un pārvaldības kritēriju atklāšanu;
- g) regulas 27. un 28. pantā noteiktā trešās personas pārbaudes režīma piemērotību un to, vai 28. pantā noteiktais atļaujas režīms trešām personām veicina pietiekamu konkurenci starp trešām personām, un apsver, vai ir jāievieš izmaiņas uzraudzības regulējumā, lai nodrošinātu finansiālo stabilitāti; un

h) vai ir vajadzība papildināt ar šo regulu izveidoto vērtspapīrošanas regulējumu, izveidojot ierobežota skaita licencētu banku sistēmu, kurā ietilpstošās bankas pildītu SSPE funkcijas un kurām būtu ekskluzīvas tiesības no iniciatoriem iegādāties riska darījumus un pārdot ieguldītājiem prasījumus, kas ir nodrošināti ar iegādātajiem riska darījumiem.

47. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā noteiktos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 16. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2018. gada 17. janvāra.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 16. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 16. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

48. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/2403**(2017. gada 12. decembris),****par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008 ⁽³⁾ ("Zvejas atļauju regula") ir izveidota sistēma, kas attiecas uz atļaujām Savienības zvejas kuģiem veikt zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem un uz trešo valstu kuģu piekļuvi Savienības ūdeņiem.
- (2) Savienība ir Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas ⁽⁴⁾ (UNCLOS) līgumslēdzēja puse, un tā ir ratificējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. augusta Nolīgumu par ANO Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju sugu krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu ⁽⁵⁾. Minētajos starptautiskajos noteikumos ir noteikts princips, ka visām valstīm ir jāpieņem atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu jūras resursu ilgtspējīgu pārvaldību un saglabāšanu, un ka tām ir savā starpā jāsadarbojas minētajā nolūkā.
- (3) Savienība ir pieņēmusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 1993. gada 24. novembra Nolīgumu par zvejas kuģu atbilstības veicināšanu starptautiskajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem atklātā jūrā ⁽⁶⁾. Minētajā nolīgumā ir teikts, ka līgumslēdzēja puse nepiešķir atļauju izmantot kuģi zvejai atklātā jūrā, ja nav izpildīti konkrēti nosacījumi, kā arī piemēro sankcijas, ja nav izpildīti konkrēti ziņošanas pienākumi.
- (4) Savienība ir apstiprinājusi 2001. gadā pieņemto FAO Starptautisko Nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas aizkavēšanas, novēršanas un izskaušanas rīcības plānu ("NNN zvejas SRP"). NNN zvejas SRP un 2014. gadā apstiprinātajās FAO Karoga valsts darbības brīvprātīgajās pamatnostādņēs ir nostiprināts karoga valsts pienākums nodrošināt dzīvo jūras resursu un jūras ekosistēmu saglabāšanu ilgtermiņā un to ilgtspējīgu izmantošanu. NNN zvejas SRP ir paredzēts, ka karoga valstij būtu jāizdod sava karoga kuģiem atļaujas zvejojot ūdeņos, kas nav tās suverenitātē vai jurisdikcijā. Minētajās brīvprātīgajās pamatnostādņēs ir arī ieteikts gadījumos, kad zvejas darbības notiek saskaņā ar piekļuves nolīgumu zivsaimniecības nozarē vai pat nesaisīti ar šādu nolīgumu, izdot gan karoga valsts, gan piekrastes valsts atļauju. Abām valstīm būtu jāpārlicinās par to, ka šādas darbības nekaitēs krājumu ilgtspējai piekrastes valsts ūdeņos.

⁽¹⁾ OV C 303, 19.8.2016., 116. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 2. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 17. oktobra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 390, 17.11.2017., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2017. gada 26. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1006/2008 (2008. gada 29. septembris) par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem, un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93 un (EK) Nr. 1627/94 un atceļ Regulu (EK) Nr. 3317/94 (OV L 286, 29.10.2008., 33. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 98/392/EK (1998. gada 23. marts) par Eiropas Kopienas parakstīto ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju un 1994. gada 28. jūlija Nolīgumu par minētās konvencijas XI daļas īstenošanu (OV L 179, 23.6.1998., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 98/414/EK (1998. gada 8. jūnijs) par Nolīguma par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju sugu krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu Eiropas Kopienas ratifikāciju (OV L 189, 3.7.1998., 14. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 96/428/EK (1996. gada 25. jūnijs) par Kopienas pievienošanas nolīgumam, kas veicina starptautisko saglabāšanas un vadības pasākumu ieviešanu uz tāljūrā esošiem zvejas kuģiem (OV L 177, 16.7.1996., 24. lpp.).

- (5) Visi FAO locekļi, tostarp Savienība un tās jaunattīstības partnervalstis, 2014. gadā vienprātīgi pieņēma Brīvprātīgās pamatnostādnes par ilgtspējīgas mazapjoma zvejas saglabāšanu pārtikas nodrošinājuma un nabadzības izskaušanas kontekstā. Minēto pamatnostādņu 5.7. punktā ir uzsvērts, ka, pirms ar trešām valstīm un trešām pusēm tiek slēgti nolīgumi par piekļuvi resursiem, būtu pienācīgi jāņem vērā mazapjoma zvejas intereses. Minētajās pamatnostādnēs ir aicināts pieņemt pasākumus zvejas resursu saglabāšanai ilgtermiņā un to ilgtspējīgai izmantošanai un pasākumus pārtikas ražošanas ekoloģiskā pamata nodrošināšanai, uzsverot, cik svarīgi ārpus Savienības ūdeņiem veiktām zvejas darbībām ir vides standarti, kas ietver uz ekosistēmu balstītu pieeju zvejniecības pārvaldībai, līdztekus piesardzīgai pieejai.
- (6) Ja pastāv pierādījumi, ka nosacījumi, uz kuru pamata ir izdota zvejas atļauja, vairs netiek pildīti, karoga dalībvalstij būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, tostarp jāgroza vai jāanulē atļauja un vajadzības gadījumā jāpiemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas. Attiecībā uz zvejniecību saskaņā ar reģionālu zvejniecības pārvaldības organizāciju ("RZPO") vai ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu ("IZPN") – ja Savienības zvejas kuģis nepilda zvejas atļaujas nosacījumus un dalībvalsts neveic atbilstīgus pasākumus situācijas labošanai pat pēc tam, kad Komisija ir prasījusi to darīt, Komisijai būtu jāsecina, ka nav veikti nekādi atbilstīgi pasākumi. Komisijai attiecīgi būtu jāveic papildu pasākumi, lai nodrošinātu to, ka attiecīgais kuģis vairs nezvejo, kamēr nosacījumi nav izpildīti.
- (7) Savienība Apvienoto Nāciju Organizācijas 2015. gada 25. septembra Samitā par ilgtspējīgu attīstību apņēmas īstenot rezolūciju, kurā ietverts noslēguma dokuments "Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam", tostarp 14. ilgtspējīgas attīstības mērķi, proti, "saglabāt un ilgtspējīgi izmantot okeānus, jūras un jūras resursus ilgtspējīgai attīstībai", kā arī 12. ilgtspējīgas attīstības mērķi, proti, "nodrošināt ilgtspējīgus patēriņa un ražošanas modeļus", un ar šiem mērķiem saistītos uzdevumus.
- (8) Kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) mērķis, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1380/2013 ⁽¹⁾ ("pamatregula"), ir nodrošināt, lai zvejas darbības būtu vides ziņā, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgas un tiktu pārvaldītas saskaņā ar mērķiem gūt ekonomiskus, sociālus un nodarbinātības ieguvumus un atjaunot un uzturēt zivju krājumus virs tāda līmeņa, kas var nodrošināt maksimāli ilgtspējīgu nozvejas apjomu, un lai tās veicinātu pārtikas pieejamību. Šīs politikas īstenošanā ir arī jāņem vērā attīstības sadarbības mērķi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 208. panta 1. punkta otro daļu.
- (9) Pamatregulā ir arī noteikts, ka IZPN ir jāattiecas vienīgi uz nozvejas pārpalikumu, kā minēts UNCLOS 62. panta 2. un 3. punktā.
- (10) Pamatregulā ir uzsvērts, ka ir jāpopularizē KZP mērķi starptautiskā mērogā, nodrošinot, ka Savienības zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem ir balstītas uz tiem pašiem principiem un standartiem, kas piemērojami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienības un trešo valstu operatoriem.
- (11) Zvejas atļauju regula tika izstrādāta ar mērķi izveidot kopēju pamatu atļauju izdošanai attiecībā uz zvejas darbībām, ko Savienības kuģi veic ārpus Savienības ūdeņiem, lai tādā veidā atbalstītu cīņu pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu ("NNN") zveju un labāk kontrolētu un uzraudzītu Savienības floti visā pasaulē, kā arī paredzēt nosacījumus atļauju piešķiršanai trešo valstu kuģiem, kas zvejo Savienības ūdeņos.
- (12) Līdztekus Zvejas atļauju regulai tika pieņemta Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 ⁽²⁾ ("NNN zvejas regula") un gadu vēlāk tika pieņemta Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 ⁽³⁾ ("Kontroles regula"). Minētās regulas ir trīs KZP kontroles un izpildes noteikumu īstenošanas pilāri.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Savienības kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

- (13) Tomēr NNN zvejas regula, Zvejas atļauju regula un Kontroles regula netika īstenotas konsekventi – jo īpaši tika konstatētas neatbilstības starp Zvejas atļauju regulu un Kontroles regulu. Zvejas atļauju regulas īstenošanā arī atklājās vairāki rabi, proti, regulas darbības jomā nebija ietverti daži ar kontroli saistīti problēmjautājumi, tādi kā fraktēšana, karoga maiņa un tādu zvejas atļauju izdošana, ko trešās valsts kompetentā iestāde izdod Savienības zvejas kuģim nesaistīti ar IZPN (“tiešas atļaujas”). Turklāt daži ziņošanas pienākumi ir izrādījušies sarežģīti izpildāmi, un grūtības radījis arī administratīvo funkciju sadalījums starp dalībvalstīm un Komisiju.
- (14) Šīs regulas pamatprincips ir tāds, ka ikvienam Savienības kuģim, kas zvejo ārpus Savienības ūdeņiem, būtu jāsaņem savas karoga dalībvalsts atļauja un jātiek attiecīgi uzraudzītam neatkarīgi no tā, kur un saskaņā ar kādu regulējumu tas darbojas. Atļaujas izdošanai vajadzētu būt atkarīgai no tā, vai ir izpildīts kopēju atļaujas izdošanas kritēriju pamatkopums. Informācijai, ko dalībvalstis apkopo un iesniedz Komisijai, būtu jānod Komisijai iespēja jebkurā laikā iesaistīties visu Savienības zvejas kuģu zvejas darbību uzraudzībā jebkurā apgabalā ārpus Savienības ūdeņiem.
- (15) Pēdējos gados ir novēroti būtiski uzlabojumi Savienības ārējā zivsaimniecības politikā – IZPN nosacījumu ziņā attiecībā uz rūpību, ar kādu tiek panākta noteikumu izpilde. Tādēļ Savienības interešu aizsardzībai attiecībā uz piekļuves tiesībām un nosacījumiem IZPN ietvaros vajadzētu būt vienam no Savienības ārējās zivsaimniecības politikas prioritārajiem mērķiem, un līdzīgi nosacījumi būtu jāpiemēro Savienības darbībām ārpus IZPN darbības jomas.
- (16) Atbalsta kuģi var būtiski ietekmēt veidu, kā zvejas kuģi spēj veikt zvejas darbības, un zivju daudzumu, ko tie var iegūt. Tāpēc tie ir jāņem vērā šajā regulā izklāstītajos atļauju izdošanas un ziņošanas procesos.
- (17) Karoga maiņas darbības kļūst par problēmu tad, kad to mērķis ir apiet KZP noteikumus vai pastāvošos saglabāšanas un pārvaldības pasākumus. Tāpēc Savienībai būtu jāspēj definēt, atklāt un aizkavēt šādas darbības. Visā Savienības operatoram piederoša kuģa darbībā neatkarīgi no tā, ar kādu karogu vai karogiem tas darbojas, būtu jānodrošina atbilstības vēstures izsekojamība un pienācīgi pēcpasākumi. Šim nolūkam būtu jākalpo arī prasībai, ka Starptautiskajai Jūrniecības organizācijai (SJO) ir jāpiešķir unikāls kuģa numurs, ja tas prasīts Savienības tiesību aktos.
- (18) Trešās valsts ūdeņos Savienības kuģi var darboties vai nu saskaņā ar tādu IZPN noteikumiem, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm, vai arī saņemot tiešas zvejas atļaujas no trešām valstīm, ja nav spēkā esoša IZPN. Abos gadījumos šīs darbības būtu jāveic pārredzamā un ilgtspējīgā veidā. Karoga dalībvalsts var atļaut sava karoga kuģiem prasīt un saņemt tiešas atļaujas no trešām valstīm, kuras ir piekrastes valstis, ja ir izpildīts noteikts kritēriju kopums un ja tiek veikta uzraudzība. Zvejas darbība būtu jāatļauj, kad karoga dalībvalsts ir pārliecinājusies par to, ka attiecīgā darbība nekaitēs ilgtspējai, un ja Komisijai nav pienācīgi pamatotu iebildumu. Sākt zvejas darbību operatoram būtu jāatļauj tikai pēc tam, kad atļauju ir devusi gan karoga dalībvalsts, gan piekrastes valsts.
- (19) Savienības zvejas kuģiem nav atļauts zvejot ūdeņos, kas ir to trešo valstu jurisdikcijā vai suverenitātē, ar kurām Savienībai ir spēkā nolīgums, bet ne protokols. Ja ir šāds nolīgums, bet vismaz trīs gadus nav bijis spēkā nekāds protokols, Komisijai būtu jāizskata minētās situācijas rašanās iemesli un jāveic atbilstīgi pasākumi, kas varētu ietvert priekšlikumu risināt sarunas par jaunu protokolu.
- (20) Viens no specifiskiem jautājumiem saistībā ar IZPN ir to nepilnīgi izmantoto zvejas iespēju pārdale, kas notiek, kad zvejas iespējas, kas dalībvalstīm iedalītas saskaņā ar attiecīgajām Padomes regulām, netiek pilnībā izmantotas. Tā kā piekļuves izmaksas, kas noteiktas IZPN, lielā mērā tiek finansētas no Savienības vispārējā budžeta, pagaidu pārdales un apakšiedalīšanas sistēma ir svarīga, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses un nodrošinātu to, ka netiek izšķiesta neviena zvejas iespēja, par kuru ir samaksāts. Tāpēc ir skaidri jānosaka un jāuzlabo minētās iedalīšanas sistēmas, kam vajadzētu būt galējam līdzeklim. Tā piemērošanai vajadzētu būt pagaidu, un tam nebūtu jāietekmē zvejas iespēju sākotnējā iedalīšana dalībvalstīm saskaņā ar piemērojamiem relatīvās stabilitātes principiem. Pārdale būtu jāveic tikai tad, kad attiecīgās dalībvalstis ir atteikušās no tiesībām savā starpā apmainīties ar zvejas iespējām, un tā būtu jāizskata galvenokārt saistībā ar IZPN, kas dod piekļuvi jautai dažādu sugu zvejai.

- (21) Ja kāda trešā valsts nav RZPO puse, Savienība var censties paredzēt, ka attiecībā uz trešo valsti, ar kuru apsver iespēju slēgt IZPN, iedala daļu no nozares atbalsta finansējuma, lai sekmētu minētās trešās valsts pievienošanos RZPO.
- (22) Arī zvejas darbībām RZPO pārziņā un atklātā jūrā būtu vajadzīga karoga dalībvalsts atļauja, un tām būtu jāatbilst specifiskajiem RZPO noteikumiem vai Savienības tiesību aktiem, kas reglamentē zvejas darbības atklātā jūrā.
- (23) Lai pildītu Savienības starptautiskās saistības RZPO un saskaņā ar pamatregulas 28. pantā minētajiem mērķiem Savienībai būtu jāveicina tas, ka neatkarīgas struktūras veic regulārus rezultātu novērtējumus, un tai būtu aktīvi jāiesaistās īstenošanas komiteju izveidē un nostiprināšanā visās RZPO, kurās tā ir līgumslēdzēja puse. Tai jo īpaši būtu jānodrošina, ka minētās īstenošanas komitejas veic vispārēju uzraudzību attiecībā uz to, kā tiek īstenota ārējā zivsaimniecības politika un pasākumi, par kuriem lēmumi pieņemti RZPO.
- (24) Efektīva fraktēšanas līgumu pārvaldība ir svarīga, lai nodrošinātu, ka netiek mazināta saglabāšanas un pārvaldības pasākumu efektivitāte, kā arī lai nodrošinātu dzīvo jūras resursu ilgtspējīgu izmantošanu. Tāpēc ir jāizveido tiesiskais regulējums, kas palīdz Savienībai labāk uzraudzīt tādu Savienības zvejas kuģu darbības, ko fraktējusi vai nu trešā valsts, vai Savienības operatori, pamatojoties uz to, ko pieņēmusi attiecīgā RZPO.
- (25) Ja pārkraušana citā kuģī notiek jūrā, karoga valstis vai piekrastes valstis neveic nekādu pienācīgu kontroli, un tādējādi operatoriem rodas iespējas transportēt nelikumīgu nozveju. Par pārkraušanu citā kuģī, ko veic Savienības kuģi atklātā jūrā un zvejojot saskaņā ar tiesajām atļaujām, būtu iepriekš jāziņo, ja tas notiek ārpus ostas. Dalībvalstīm reizi gadā būtu jāinformē Komisija par visām to kuģu veiktajām pārkraušanas citā kuģī darbībām.
- (26) Procedūrām vajadzētu būt pārredzamām un paredzamām Savienības un trešo valstu operatoriem, kā arī to attiecīgajām kompetentajām iestādēm.
- (27) Būtu jānodrošina datu elektroniska apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju, kā paredzēts Kontroles regulā. Dalībvalstīm būtu jāvāc visi prasītie dati par to flotēm un to zvejas darbībām, jāpārvalda minētie dati un jādara tie pieejami Komisijai. Turklāt, lai koordinētu minētās datu vākšanas darbības, dalībvalstīm būtu jāsadarbjas savā starpā, ar Komisiju un vajadzības gadījumā ar trešām valstīm.
- (28) Lai informācija par Savienības zvejas atļaujām būtu labāk pārredzama un pieejama, Komisijai būtu jāizveido elektroniska zvejas atļauju datubāze, kurai ir publiskā daļa un drošā daļa. Savienības zvejas atļauju datubāzē iekļautā informācija ietver personas datus. Personas datu apstrādei, ko veic saskaņā ar šo regulu, būtu jānotiek, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽²⁾ un piemērojamos valstu tiesību aktus.
- (29) Lai pienācīgi sakārtotu trešās valsts karoga zvejas kuģu piekļuvi Savienības ūdeņiem, attiecīgajiem noteikumiem vajadzētu būt saskanīgiem ar tiem noteikumiem, kas saskaņā ar Kontroles regulu piemērojami Savienības zvejas kuģiem. Konkrēti, minētās regulas 33. pants, kas attiecas uz nozvejas un ar nozveju saistītu datu paziņošanu, būtu jāpiemēro arī trešo valstu kuģiem, kas zvejo Savienības ūdeņos.
- (30) Būtu jānosaka, ka trešo valstu zvejas kuģiem, kam nav saskaņā ar šo regulu izdotas atļaujas, kuģojot Savienības ūdeņos, ir pienākums nodrošināt, lai to zvejas rīki būtu uzstādīti tā, ka tie nav gatavi tūlītējai izmantošanai zvejas darbībām.
- (31) Dalībvalstīm vajadzētu būt atbildīgām par trešo valstu kuģu zvejas darbību kontrolēšanu Savienības ūdeņos un – pārkāpumu gadījumā – par to reģistrēšanu valsts reģistrā, kas paredzēts Kontroles regulas 93. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

- (32) Trešās valsts zvejas kuģiem, kas zvejo saskaņā ar nolīgumiem par apmaiņu vai kopīgu pārvaldību, būtu jāievēro kvotas, ko tiem Savienības ūdeņos iedalījušas to karoga valstis. Ja trešo valstu kuģi pārzvejo kvotas, kas tiem iedalītas attiecībā uz krājumiem Savienības ūdeņos, Komisijai būtu jāveic atvilkumi no kvotām, kas minētajām trešām valstīm iedalītas turpmākajos gados. Minētajos gadījumos kvotu atvilkumi, kas Komisijai jāveic pārzvejošanas gadījumā, ir jāuzskata par ieguldījumu, ko Komisija veic konsultācijās ar piekrastes valstīm.
- (33) Atļauju izdošanas procedūru vienkāršošanas nolūkā dalībvalstīm un Komisijai būtu jāizmanto kopīga datu apmaiņas un datu glabāšanas sistēma, lai nodrošinātu vajadzīgo informāciju un atjauninājumus, vienlaikus mazinot administratīvo slogu.
- (34) Lai ņemtu vērā tehnoloģiju attīstību un turpmāk iespējamās jaunas starptautisko tiesību prasības, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras saskaņā ar LESD 290. pantu pieņemt aktus, ar ko izdara grozījumus šīs regulas pielikumā, kurā iekļauts saraksts ar informāciju, kas operatoram jāsniedz, lai saņemtu zvejas atļauju, un lai papildinātu 10. pantā paredzētos zvejas atļauju izdošanas nosacījumus, ciktāl tas ir nepieciešams, lai Savienības tiesību aktos atspoguļotu rezultātus, kas gūti konsultācijās starp Savienību un trešām valstīm, ar kurām Savienība ir noslēgusi nolīgumu, vai kas gūti, vienojoties ar piekrastes valstīm, ar kurām ir kopīgi zivju krājumi. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (35) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz to datu reģistrēšanu, formātu un nosūtīšanu, kas saistīti ar zvejas atļaujām un kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai un Savienības zvejas atļauju datubāzei, kā arī lai lemtu par neizmantoto zvejas iespēju pagaidu pārdali saskaņā ar esošajiem protokoliem, kas pievienoti IZPN, kā pārejas pasākumu, kurš atbilst Zvejas atļauju regulas 10. panta noteikumiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾.
- (36) Lai nodrošinātu Savienības zvejas atļauju datubāzes darbību un lai dalībvalstis spētu izpildīt nosūtīšanas tehniskās prasības, Komisijai būtu jāsniedz attiecīgajām dalībvalstīm tehniska palīdzība, lai tās varētu datus sūtīt elektroniski. Dalībvalstis var arī izmantot Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda finansiālo atbalstu, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 508/2014⁽³⁾ 76. panta 2. punkta a) apakšpunktu.
- (37) Ņemot vērā izdarāmo grozījumu skaitu un nozīmīgumu, Zvejas atļauju regula būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi par to, kā izdod un pārvalda zvejas atļaujas:

- a) Savienības zvejas kuģiem, kas veic zvejas darbības trešās valsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos, tādas RZPO, kurā Savienība ir līgumslēdzēja puse, pārziņā esošos ūdeņos, Savienības ūdeņos vai ārpus tiem, vai atklātā jūrā; un

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.).

- b) trešās valsts zvejas kuģiem, kas veic zvejas darbības Savienības ūdeņos.

2. pants

Saikne ar starptautiskajām tiesībām un Savienības tiesību aktiem

Šo regulu piemēro, neskarot noteikumus:

- a) kas paredzēti IZPN un citos zivsaimniecības nolīgumos, kuri noslēgti starp Savienību un trešām valstīm;
- b) ko pieņēmušas RZPO, kurās Savienība ir līgumslēdzēja puse;
- c) kas noteikti Savienības tiesību aktos, ar kuriem īsteno vai transponē a) un b) apakšpunktā minētos noteikumus.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro pamatregulas 4. pantā un NNN zvejas regulas 2. panta 1.–4., 15., 16. un 22. punktā izklāstītās definīcijas, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi.

2. Šajā regulā piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "atbalsta kuģis" ir kuģis, kas nav peldlīdzeklis, kuru pārvadā uz klāja, un kas nav aprīkots ar izmantošanai gataviem zvejas rīkiem, kuri paredzēti zivju ķeršanai vai pievilināšanai, un kas atvieglo, palīdz veikt vai sagatavo zvejas darbības;
- b) "zvejas atļauja" – attiecībā uz Savienības zvejas kuģi – ir atļauja:

— Kontroles regulas 4. panta 10. punkta nozīmē,

— ko izdevusi trešā valsts un kas dod Savienības zvejas kuģim tiesības veikt konkrētas zvejas darbības minētās trešās valsts suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus,

un – attiecībā uz trešās valsts zvejas kuģi – ir atļauja, kas dod tam tiesības veikt konkrētas zvejas darbības Savienības ūdeņos noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus;

- c) "tieša atļauja" ir zvejas atļauja, ko trešās valsts kompetentā iestāde Savienības zvejas kuģim ir izdevusi nesaistīti ar IZPN vai nolīgumu par zvejas iespēju apmaiņu un kopēju interešu jomā esošu sugu ilgtspējīgu pārvaldību;
- d) "trešās valsts ūdeņi" ir ūdeņi, kas ir trešās valsts suverenitātē vai jurisdikcijā. Dalībvalsts ūdeņi, kas nav Savienības ūdeņi, šajā regulā tiek uzskatīti par trešās valsts ūdeņiem;
- e) "novērotāju programma" ir shēma, kas ir RZPO, IZPN, trešās valsts vai dalībvalsts pārziņā un kas paredz, ka uz zvejas kuģiem – tostarp tad, kad tas īpaši paredzēts piemērojamajā novērotāju shēmā, – atrodas novērotāji, kuru mērķis ir pārliecināties par to, vai kuģis ievēro minētās RZPO vai minētās trešās valsts, vai saskaņā ar minēto IZPN pieņemtos noteikumus;
- f) "fraktēšana" ir vienošanās, saskaņā ar ko zvejas kuģi, kurš kuģo ar dalībvalsts karogu, uz noteiktu laiku nolīgst citas dalībvalsts vai trešās valsts operators, nemainot kuģa karogu;
- g) "zvejas darbība" ir visas darbības, kas saistītas ar zivju meklēšanu, aktīvo zvejas rīku ievietošanu, vilkšanu un pacelšanu, stacionāro zvejas rīku nostiprināšanu, atrašanos ūdeņi, izcelšanu vai atkārtotu nostiprināšanu un nozvejas izņemšanu no zvejas rīkiem, tīkliem, kuros tiek turēta dzīvā nozveja, vai no pārvadāšanas sprosta pārvietošanai uz nobarošanas un audzēšanas sprostiem.

II SADAĻA

SAVIENĪBAS ZVEJAS KUĢU ZVEJAS DARBĪBAS ĀRPUS SAVIENĪBAS ŪDEŅIEM

I NODAĻA

Kopīgi noteikumi

4. pants

Vispārīgais princips

Neskarot prasību saņemt atļauju no kompetentās organizācijas vai trešās valsts, Savienības zvejas kuģis neveic zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem, ja karoga dalībvalsts tam nav devusi atļauju un ja zvejas darbības nav norādītas derīgā zvejas atļaujā, kas attiecīgi izdota saskaņā ar II–V nodaļu.

5. pants

Atļaujas izdošanas kritēriji

1. Karoga dalībvalsts drīkst izdot zvejas atļauju zvejas darbībām ārpus Savienības ūdeņiem tikai tad, ja:
 - a) tā saskaņā ar pielikuma prasībām vai attiecīgo IZPN vai attiecīgo RZPO ir saņēmusi pilnīgu un pareizu informāciju par zvejas kuģi un ar to saistīto atbalsta kuģi vai kuģiem, tostarp par atbalsta kuģiem, kas nav Savienības kuģi;
 - b) zvejas kuģim ir derīga zvejas licence saskaņā ar Kontroles regulas 6. pantu;
 - c) zvejas kuģis un ikviens ar to saistīts atbalsta kuģis piemēro attiecīgo SJO kuģu identifikācijas numuru shēmu, ja tas prasīts Savienības tiesību aktos;
 - d) zvejas kuģis nav iekļauts NNN zvejas kuģu sarakstā, ko pieņēmusi RZPO un/vai Savienība, ievērojot NNN zvejas regulu;
 - e) attiecīgā gadījumā – karoga dalībvalstij ir pieejamas zvejas iespējas saskaņā ar attiecīgo zivsaimniecības nolīgumu vai attiecīgajiem RZPO noteikumiem; un
 - f) attiecīgā gadījumā – zvejas kuģis pilda 6. pantā noteiktās prasības.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 44. pantu, lai grozītu pielikumu nolūkā nodrošināt zvejas kuģu darbību pienācīgu uzraudzību saskaņā ar šo regulu, jo īpaši ar jaunām datu prasībām, kas izriet no zivsaimniecības nolīgumiem vai informācijas tehnoloģiju attīstības.

6. pants

Karoga maiņas darbības

1. Šo pantu piemēro kuģiem, kuri piecu gadu laikā pirms zvejas atļaujas pieteikuma ir tikuši:
 - a) izslēgti no Savienības zvejas flotes reģistra un kuru karogs ir nomainīts pret trešās valsts karogu; un
 - b) pēc tam atkal iekļauti Savienības zvejas flotes reģistrā.
2. Karoga dalībvalsts zvejas atļauju drīkst izdot tikai tad, kad tā ir pārbaudījusi, ka laikposmā, kurā 1. punktā minētais kuģis darbojās ar trešās valsts karogu, tas:
 - a) nebija iesaistījies NNN zvejā;

- b) nedarbojās tādas trešās valsts ūdeņos, kas, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1026/2012 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir noteikta par valsti, kas atļauj neilgtspējīgu zveju;
- c) nedarbojās tādas trešās valsts ūdeņos, kas, ievērojot NNN zvejas regulas 33. pantu, ir iekļauta sarakstā kā nesadarbīga; un
- d) nedarbojās tādas trešās valsts ūdeņos, kas, ievērojot NNN zvejas regulas 31. pantu, noteikta kā nesadarbīga NNN zvejas apkarošanā, kad pagājušas sešas nedēļas pēc tam, kad ir pieņemts Komisijas lēmums, ar kuru minētā trešā valsts par tādu ir noteikta, izņemot jebkādas darbības, ko veic gadījumā, kad Padome ir noraidījusi priekšlikumu par nesadarbīgas valsts statusa piešķiršanu minētajai trešai valstij, ievērojot minētās Regulas 33. pantu.

3. Minētajā nolūkā operators sniedz šādu karoga dalībvalsts pieprasīto informāciju, kas saistīta ar laikposmu, kurā kuģis kuģoja ar trešās valsts karogu:

- a) deklarāciju par nozveju un zvejas piepūli attiecīgajā laikposmā, kā to prasa karoga valsts, kas ir trešā valsts;
- b) jebkādu tādu zvejas atļauju kopiju, kas dod tiesības veikt zvejas darbības attiecīgajā laikposmā;
- c) oficiālu paziņojumu, kurā norādītas kuģim vai operatoram attiecīgajā laikposmā piemērotās sankcijas un kuru sagatavojuši trešā valsts, pret kuras karogu bija nomainīts kuģa karogs;
- d) pilnīgu karogu vēsturi laikposmā, kad kuģis bija izslēgts no Savienības flotes reģistra.

4. Karoga dalībvalsts neizdod zvejas atļauju kuģim, kura karogs ir nomainīts pret tādas trešās valsts karogu:

- a) kas, ievērojot NNN zvejas regulas 33. pantu, ir iekļauta sarakstā kā nesadarbīga NNN zvejas apkarošanā;
- b) kas, ievērojot NNN zvejas regulas 31. pantu, noteikta par nesadarbīgu NNN zvejas apkarošanā, kad pagājušas sešas nedēļas pēc tam, kad ir pieņemts Komisijas lēmums, ar kuru minētā trešā valsts par tādu ir noteikta, izņemot jebkādas darbības, ko veic gadījumā, kad Padome ir noraidījusi priekšlikumu par nesadarbīgas valsts statusa piešķiršanu minētajai trešai valstij, ievērojot minētās Regulas 33. pantu; vai
- c) kas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1026/2012 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir noteikta par valsti, kas atļauj neilgtspējīgu zveju.

5. Šā panta 4. punktu nepiemēro, ja karoga dalībvalsts ir pārliecinājusies, ka, tiklīdz kā kļuva piemērojami 2. punkta b)–d) apakšpunktā vai 4. punkta a)–c) apakšpunktā aprakstītie apstākļi, operators:

- a) izbeidza zvejas darbības; un
- b) nekavējoties sāka attiecīgās administratīvās procedūras, lai izslēgtu kuģi no trešās valsts zvejas flotes reģistra.

7. pants

Zvejas atļauju pārvaldība

1. Kad operators iesniedz zvejas atļaujas pieteikumu, tas sniedz karoga dalībvalstij pilnīgus un pareizus datus.
2. Operators nekavējoties informē karoga dalībvalsti par visām saistīto datu izmaiņām.
3. Karoga dalībvalsts regulāri uzrauga to, vai nosacījumi, uz kuru pamata zvejas atļauja tika izdota, ir izpildīti visā laikposmā, kurā minētā atļauja ir derīga.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1026/2012 (2012. gada 25. oktobris) par konkrētiem pasākumiem zivju krājumu saglabāšanas jomā attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju (OVL 316, 14.11.2012., 34. lpp.).

4. Ja 3. punktā minēto uzraudzības darbību galīgā iznākuma rezultātā pastāv pierādījumi, ka nosacījumi, uz kuru pamata ir izdota zvejas atļauja, vairs netiek pildīti, karoga dalībvalsts veic atbilstīgus pasākumus, tostarp groza vai anulē atļauju un vajadzības gadījumā piemēro sankcijas. Karoga dalībvalsts par pārkāpumiem piemērotajām sankcijām jābūt pietiekami stingrām, lai nodrošinātu noteikumu efektīvu ievērošanu, novērstu pārkāpumus un neļautu pārkāpējiem gūt labumu no pārkāpumiem. Karoga dalībvalsts to nekavējoties paziņo operatoram un Komisijai. Attiecīgā gadījumā Komisija to paziņo attiecīgi RZPO sekretariātam vai attiecīgajai trešai valstij.

5. Pēc Komisijas motivēta pieprasījuma karoga dalībvalsts veic atbilstīgus 4. punktā paredzētos pasākumus gadījumos, ja ir pārkāpti jūras bioloģisko resursu saglabāšanas un pārvaldības pasākumi, ko pieņēmusi RZPO, kurā Savienība ir līgumslēdzēja puse, vai kas pieņemti ar IZPN.

6. Ja Savienība ir RZPO līgumslēdzēja puse un ja Savienības zvejas kuģis neatbilst 21. panta b) punktā izklāstītajiem nosacījumiem, kā konstatēts RZPO atzītā galīgajā inspekcijas ziņojumā, un ja karoga dalībvalsts neveic atbilstīgus šā panta 4. punktā paredzētos pasākumus, Komisija ar lēmumu var pieprasīt, lai attiecīgā karoga dalībvalsts nodrošinātu, ka attiecīgais Savienības zvejas kuģis minētos nosacījumus izpilda.

Gadījumā, ja attiecīgā karoga dalībvalsts 15 dienu laikā nav veikusi atbilstīgus pasākumus, lai izpildītu pirmajā daļā minēto Komisijas lēmumu, Komisija RZPO sekretariātam nosūta atjauninātu 22. pantā minēto detalizēto informāciju par zvejas kuģi, lai risinātu jautājumu par attiecīgo kuģi. Komisija par savu rīcību informē karoga dalībvalsti. Karoga dalībvalsts Komisijas rīcību paziņo operatoram.

7. Ja Savienība ir noslēgusi IZPN ar trešo valsti un ja Savienības zvejas kuģis neatbilst 10. panta b) punktā izklāstītajiem nosacījumiem, kā konstatēts kompetento iestāžu atzītā galīgajā inspekcijas ziņojumā, un ja karoga dalībvalsts neveic atbilstīgus šā panta 4. punktā paredzētos pasākumus, Komisija ar lēmumu var pieprasīt, lai attiecīgā karoga dalībvalsts nodrošinātu, ka attiecīgais Savienības zvejas kuģis minētos nosacījumus izpilda.

Gadījumā, ja attiecīgā karoga dalībvalsts 15 dienu laikā nav veikusi atbilstīgus pasākumus, lai izpildītu pirmajā daļā minēto Komisijas lēmumu, Komisija trešai valstij nosūta atjauninātu detalizēto informāciju par zvejas kuģi, lai risinātu jautājumu par attiecīgo Savienības zvejas kuģi. Komisija par savu rīcību informē karoga dalībvalsti. Karoga dalībvalsts Komisijas rīcību paziņo operatoram.

II NODAĻA

Savienības zvejas kuģu zvejas darbības trešās valsts ūdeņos

1. iedaļa

Zvejas darbības saskaņā ar IZPN

8. pants

Darbības joma

Šo iedaļu piemēro zvejas darbībām, ko Savienības zvejas kuģi veic trešo valstu ūdeņos saskaņā ar IZPN.

9. pants

Dalība RZPO

Savienības zvejas kuģis zvejas darbības saistībā ar krājumiem, ko pārvalda RZPO, trešās valsts ūdeņos drīkst veikt tikai tad, ja minētā trešā valsts ir minētās RZPO līgumslēdzēja puse.

10. pants

Nosacījumi, pēc kuriem karoga dalībvalsts izdod zvejas atļaujas

Karoga dalībvalsts drīkst izdot zvejas atļauju attiecībā uz zvejas darbībām, ko veic trešās valsts ūdeņos saskaņā ar IZPN, tikai tad, ja:

a) ir izpildīti atļaujas izdošanas kritēriji, kas izklāstīti 5. pantā;

- b) ir ievēroti nosacījumi, kas izklāstīti attiecīgajā IZPN;
- c) operators ir samaksājis visas maksas, kas jāmaksā saskaņā ar attiecīgajiem nolīgumiem, un attiecīgā gadījumā saistītās finanšu sankcijas, kas noteiktas ar tiesas vai administratīvu lēmumu, kam ir galīgs un saistošs spēks; un
- d) zvejas kuģim ir derīga zvejas atļauja, ko izdevusi trešā valsts, kuras suverenitātē vai jurisdikcijā ir ūdeņi, kuros zvejas darbības notiek.

11. pants

Procedūra trešās valsts zvejas atļauju saņemšanai

1. Šīs regulas 10. panta d) punkta vajadzībām karoga dalībvalsts, kas ir pārbaudījusi, ka 10. panta a)–c) punktā minētie nosacījumi ir ievēroti, nosūta Komisijai attiecīgo pieteikumu trešās valsts atļaujas saņemšanai.
2. Pieteikumā, kas minēts 1. punktā, norāda informāciju, kas prasīta saskaņā ar IZPN.
3. Karoga dalībvalsts nosūta pieteikumu Komisijai vismaz 10 kalendārās dienas pirms pieteikumu nosūtīšanas termiņa, kas noteikts IZPN. Komisija var nosūtīt karoga dalībvalstij pienācīgi pamatotu pieprasījumu par jebkādu papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu nosacījumus.
4. Kad saņemts pieteikums vai jebkāda papildu informācija, kas pieprasīta, ievērojot šā panta 3. punktu, Komisija veic sākotnējo izvērtējumu, lai noteiktu, vai 10. panta a)–c) punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti. Tad Komisija:
 - a) bez kavēšanās un katrā gadījumā pirms IZPN paredzētā pieteikumu nosūtīšanas termiņa beigām nosūta pieteikumu trešai valstij ar noteikumu, ka ticis ievērots šā panta 3. punktā paredzētais termiņš; vai
 - b) paziņo dalībvalstij, ka prasījums ir noraidīts.
5. Ja trešā valsts informē Komisiju, ka tā ir nolēmusi Savienības zvejas kuģim izdot, atteikt, apturēt vai anulēt zvejas atļauju saskaņā ar konkrēto nolīgumu, Komisija nekavējoties, ja iespējams – elektroniski, par to informē karoga dalībvalsti.

12. pants

Neizmantoto zvejas iespēju pagaidu pārdale IZPN satvarā

1. Konkrētā gadā vai jebkādā citā attiecīgā laikposmā, kurā tiek īstenots IZPN protokols, ņemot vērā zvejas atļauju derīguma termiņus un zvejas sezonas, Komisija var apzināt neizmantotas zvejas iespējas un par to informēt dalībvalstis, kuras izmanto iedalīto zvejas iespēju atbilstošās daļas.
2. Dalībvalstis, kas minētas 1. punktā, 10 kalendāro dienu laikā pēc šīs informācijas saņemšanas no Komisijas var:
 - a) informēt Komisiju par to, ka tās savas zvejas iespējas izmantos vēlāk attiecīgajā īstenošanas laikposmā, iesniedzot zvejas plānu ar detalizētu informāciju par pieprasīto zvejas atļauju skaitu, paredzamo nozveju, zvejas apgabalu un sezonu; vai
 - b) paziņot Komisijai par tām pieejamo zvejas iespēju izmantošanu ar zvejas iespēju apmaiņām, ievērojot pamatregulas 16. panta 8. punktu.
3. Ja noteiktas dalībvalstis nav informējušas Komisiju par vienu no 2. punktā minētajām darbībām vai ir to informējušas tikai par daļēju tām pieejamo zvejas iespēju izmantošanu un ja zvejas iespējas tāpēc paliek neizmantotas, Komisija var izsludināt uzaicinājumu paust interesi par pieejamajām neizmantotajām zvejas iespējām, kuru adresē pārējām dalībvalstīm, kas izmanto iedalīto zvejas iespēju daļu. Komisija tajā pašā laikā informē visas dalībvalstis par uzaicinājuma paust interesi izsludināšanu.

4. Dalībvalstis, kas izmanto iedalīto zvejas iespēju daļu, 10 kalendāro dienu laikā no 3. punktā minētā uzaicinājuma saņemšanas var paziņot Komisijai interesi par pieejamajām neizmantojamām zvejas iespējām. Lai pamatotu savu pieprasījumu, tās pievieno zvejas plānu ar detalizētu informāciju par pieprasīto zvejas atļauju skaitu, paredzamo nozveju, zvejas apgabalu un sezonu.

5. Komisija var attiecīgajām dalībvalstīm prasīt papildu informāciju, ja to uzskata par vajadzīgu pieprasījuma novērtēšanai.

6. Ja dalībvalstis, kas izmanto iedalīto zvejas iespēju daļu, līdz 4. punktā minētā 10 dienu laikposma beigām neizrāda interesi par visu pieejamo neizmantojamām zvejas iespēju apjomu, Komisija uzaicinājumu paust interesi var attiecināt uz visām dalībvalstīm. Dalībvalsts savu interesi par neizmantojamām zvejas iespējām var paziņot saskaņā ar minētajā punktā minētajiem nosacījumiem.

7. Pamatojoties uz informāciju, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar šā panta 4. vai 6. punktu, Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu vienīgi pagaidu kārtā uz attiecīgo laikposmu, kas minēts šā panta 1. punktā, pārdala neizmantojamās zvejas iespējas.

Komisija informē dalībvalstis par dalībvalstīm, kurām zvejas iespējas ir pārdalītas, un par pārdalīto daudzumu apjomu.

8. Zvejas iespēju pagaidu pārdale tiek balstīta uz pārredzamiem un objektīviem kritērijiem, tostarp attiecīgā gadījumā vides, sociāla un ekonomiska rakstura kritērijiem. Minētie kritēriji var būt šādi:

- a) pārdalei pieejamās zvejas iespējas;
- b) pieprasītāju dalībvalstu skaits;
- c) daļa, kas katrai pieprasītājai dalībvalstij atvēlēta no sākotnēji iedalītajām zvejas iespējām;
- d) attiecīgā gadījumā katras pieprasītājas dalībvalsts vēsturiskie nozvejas un zvejas piepūles apjomi;
- e) pieprasītāju dalībvalstu iesniegto zvejas plānu dzīvotspēja, ņemot vērā izmantoto kuģu un zvejas rīku skaitu, tipu un parametrus.

13. pants

Vairākos secīgos nozvejas limitos sadalītas gada kvotas apakšiedalīšana

1. Ja IZPN protokolā ir noteikti mēneša vai ceturkšņa nozvejas limiti vai citas attiecīgajā gadā pieejamo zvejas iespēju apakšvienības un ja visas iedalītās zvejas iespējas netiek izmantotas tajā pašā mēnesī, ceturksnī vai citādi piemērojamā laikposmā, attiecīgās pieejamās zvejas iespējas Padome saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu apakšiedala attiecīgajām dalībvalstīm uz atbilstīgajiem laikposmiem.

2. Pieejamo zvejas iespēju apakšiedalīšana tiek veikta, izmantojot pārredzamus un objektīvus kritērijus. Tā ir saskaņīga ar gada zvejas iespējām, kas dalībvalstīm iedalītas ar attiecīgo Padomes regulu.

2. iedaļa

Zvejas darbības saskaņā ar nolīgumiem par apmaiņu vai kopīgu pārvaldību

14. pants

Piemērojamie noteikumi

1. Šīs regulas 8.–11. pantu *mutatis mutandis* piemēro Savienības zvejas kuģiem, kas zvejo trešās valsts ūdeņos saskaņā ar nolīgumu par zvejas iespēju apmaiņu vai kopējās interesēs esošu zivju krājumu kopīgu pārvaldību.

2. Atkāpjoties no 11. panta, kara dalībvalsts var iesniegt Komisijai detalizētu informāciju par Savienības zvejas kuģiem, kuri ir tiesīgi veikt zvejas darbības trešās valsts ūdeņos saskaņā ar attiecīgo nolīgumu. Kad ir konstatēts, ka 10. panta a)–c) punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, Komisija bez kavēšanās detalizēto informāciju par attiecīgajiem Savienības zvejas kuģiem nosūta trešai valstij. Tiklīdz trešā valsts informē Komisiju par to, ka detalizētā informācija par minētajiem Savienības zvejas kuģiem ir apstiprināta, Komisija par to informē kara dalībvalsti. Savienības zvejas kuģi, par kuriem prasītā detalizētā informācija ir sniegta, tiek uzskatīti par kuģiem, kam ir derīga zvejas atļauja 10. panta d) punkta vajadzībām. Komisija bez kavēšanās elektroniski informē arī kara dalībvalsti par jebkuru trešās valsts paziņojumu, ka Savienības zvejas kuģis nav tiesīgs veikt zvejas darbības tās ūdeņos.

15. pants

Konsultācijas ar trešām valstīm attiecībā uz Savienības zvejas kuģiem

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 44. pantu, lai attiecībā uz zvejas atļauju izdošanas nosacījumiem papildinātu 10. pantu, Savienības tiesību aktos iestrādājot rezultātus, kas gūti konsultācijās starp Savienību un trešām valstīm, ar kurām Savienība ir noslēgusi nolīgumu, vai kas gūti, vienojoties ar piekrastes valstīm, ar kurām ir kopīgi zivju krājumi.

3. iedaļa

Zvejas darbības saskaņā ar tiešām atļaujām

16. pants

Darbības joma

Šo iedaļu piemēro zvejas darbībām, ko Savienības zvejas kuģi veic trešo valstu ūdeņos nesaistīti ar 1. vai 2. iedaļā minēto nolīgumu.

17. pants

Nosacījumi, pēc kuriem kara dalībvalstis izdod zvejas atļaujas

1. Kara dalībvalsts drīkst izdot zvejas atļauju attiecībā uz zvejas darbībām, ko veic trešās valsts ūdeņos nesaistīti ar 1. vai 2. iedaļā minēto nolīgumu, tikai tad, ja:

- a) ir izpildīti atļaujas izdošanas kritēriji, kas izklāstīti 5. pantā;
- b) nav spēkā esoša IZPN vai nolīguma par zvejas iespēju apmaiņu vai kopīgu pārvaldību ar attiecīgo trešo valsti vai tie netiek provizoriski piemēroti;
- c) operators ir iesniedzis visu turpmāk minēto:
 - piemērojamo zivsaimniecības tiesību aktu kopiju vai precīzu atsauci uz tiem, ko operatoram sniegusi trešā valsts, kuras suverenitātē vai jurisdikcijā ir ūdeņi, kuros notiek darbības,
 - zinātnisku novērtējumu, kas pierāda plānoto zvejas darbību ilgtspējību, tostarp attiecīgā gadījumā atbilstību UNCLOS 62. panta noteikumiem,
 - oficiāla publiska bankas konta numuru, kas norādīts visu maksu nokārtošanai;
- d) gadījumā, kad jāveic tādu sugu zvejas darbības, ko pārvalda RZPO, trešā valsts ir minētās organizācijas līgumslēdzēja puse; un
- e) operators ir iesniedzis vai nu:
 - derīgu zvejas atļauju attiecīgajam zvejas kuģim, ko izdevusi trešā valsts, kuras suverenitātē vai jurisdikcijā ir ūdeņi, kuros notiek zvejas darbības, vai

- tās trešās valsts, kuras suverenitātē vai jurisdikcijā ir ūdeņi, kuros notiek zvejas darbības, izdotu rakstisku apstiprinājumu, kas saņemts pēc sarunām starp operatoru un minēto trešo valsti, par noteikumiem attiecībā uz plānoto tiešo atļauju, kas dotu operatoram piekļuvi tās zvejas resursiem, tostarp par atļaujas ilgumu, nosacījumiem un zvejas iespējām, kas izteiktas piepūles vai nozvejas limitu veidā.

2. Jebkurā gadījumā zvejas darbības nesākas, iekams trešā valsts nav izdevusi 1. punkta e) apakšpunktā minēto derīgo zvejas atļauju. Karoga dalībvalsts aptur savu atļauju, ja līdz plānoto zvejas darbību sākumam trešās valsts atļauja nav izdota.

3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta otrajā ievilkumā minēto zinātnisko novērtējumu sniedz RZPO vai reģionāla zivsaimniecības struktūra, kurai ir zinātniska kompetence, vai to sniedz trešā valsts vai arī sadarbībā ar trešo valsti. Zinātnisku novērtējumu, kas nāk no trešās valsts, pārskata dalībvalsts vai Savienības zinātnisks institūts vai struktūra.

18. pants

Procedūra trešās valsts zvejas atļauju saņemšanai

1. Karoga dalībvalsts, kas ir pārbaudījusi, ka 17. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktā minētie nosacījumi ir ievēroti, nosūta Komisijai pielikumā uzskaitīto attiecīgo informāciju un informāciju, kas attiecas uz 17. panta 1. punkta c) apakšpunktā izklāstīto nosacījumu izpildi.

2. Ja Komisija uzskata, ka šā panta 1. punktā minētā informācija ir nepietiekama, lai novērtētu 17. pantā izklāstīto nosacījumu izpildi, tā 10 darbadienu laikā no minētās informācijas saņemšanas pieprasa papildu informāciju vai pamatojumu.

3. Ja pēc šā panta 2. punktā minētās papildu informācijas vai pamatojuma pieprasīšanas un pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti Komisija konstatē, ka 17. pantā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, tā 30 kalendāro dienu laikā pēc visas pieprasītās informācijas vai pamatojuma saņemšanas var iebilst pret zvejas atļaujas piešķiršanu. Ja Komisija konstatē, ka minētie nosacījumi ir izpildīti, tā bez kavēšanās informē attiecīgo dalībvalsti par nodomu neiebildst.

4. Karoga dalībvalsts var izdot zvejas atļauju pēc 2. punktā minētā termiņa beigām. Ja Komisija ir pieprasījusi papildu informāciju saskaņā ar minēto punktu, karoga dalībvalsts var izdot zvejas atļauju, ja Komisija 3. punktā minētajā termiņā vai pirms minētā termiņa nav izteikusi iebildumus, ar noteikumu, ka Komisija ir informējusi dalībvalsti par nodomu necelt iebildumus.

5. Atkāpjoties no 1.–4. punkta, gadījumā, ja zvejas atļauja tiek atjaunota ar tiem pašiem noteikumiem un divu gadu laikā no sākotnējās zvejas atļaujas piešķiršanas, karoga dalībvalsts var izdot zvejas atļauju pēc tam, kad ir pārbaudīta informācija, kas saņemta attiecībā uz 17. panta 1. punkta a), b), d) un e) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, un bez kavēšanās par to informē Komisiju.

6. Ja trešā valsts informē Komisiju, ka tā ir nolēmusi Savienības zvejas kuģim izdot, atteikt, apturēt vai anulēt tiešo atļauju, Komisija par to nekavējoties informē karoga dalībvalsti.

7. Ja trešā valsts informē karoga dalībvalsti, ka tā ir nolēmusi Savienības zvejas kuģim izdot, atteikt, apturēt vai anulēt tiešo atļauju, karoga dalībvalsts par to nekavējoties informē Komisiju.

8. Operators iesniedz karoga dalībvalstij to galīgo nosacījumu kopiju, par kuriem viņš ir vienojies ar trešo valsti, kā arī tiešās atļaujas kopiju.

III NODAĻA

Savienības zvejas kuģu zvejas darbības RZPO pārziņā

19. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro zvejas darbībām, ko veic Savienības zvejas kuģi, kuri zvejo RZPO pārziņā esošus krājumus Savienības ūdeņos vai ārpus tiem, ciktāl uz to darbībām attiecas atļauju režīms, ko ieviesusi RZPO.

20. pants

Zvejas atļaujas

1. Savienības zvejas kuģis, uz kura zvejas darbībām attiecas atļauju režīms, ko pieņēmusi RZPO, neveic zvejas darbības RZPO pārziņā, izņemot tad, ja:

- a) Savienība ir RZPO līgumslēdzēja puse;
- b) tam ir savas karoga dalībvalsts izdota zvejas atļauja;
- c) tas ir iekļauts attiecīgajā RZPO reģistrā vai atļauto kuģu sarakstā; un
- d) gadījumos, kad zvejas darbības tiek veiktas trešo valstu ūdeņos, – tam ir zvejas atļauja, ko attiecīgā trešā valsts izdevusi saskaņā ar II nodaļu.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktu nepiemēro Savienības zvejas kuģiem, kuri zvejo tikai un vienīgi Savienības ūdeņos un kuriem jau ir izdota zvejas atļauja saskaņā ar Kontroles regulas 7. pantu.

21. pants

Nosacījumi, pēc kuriem karoga dalībvalstis izdod zvejas atļaujas

Karoga dalībvalsts zvejas atļauju drīkst izdot tikai tad, ja:

- a) ir izpildīti 5. pantā izklāstītie atļaujas izdošanas kritēriji;
- b) ir ievēroti noteikumi, ko paredzējusi RZPO vai kas paredzēti transponējošajos Savienības tiesību aktos; un
- c) gadījumos, kad zvejas darbības veic trešo valstu ūdeņos, ir izpildīti 10. vai 17. pantā noteiktie kritēriji.

22. pants

Reģistrācija, ko veic RZPO

1. Karoga dalībvalsts nosūta Komisijai detalizētu informāciju par kuģiem, kam tā ir atļāvusi veikt zvejas darbības saskaņā ar šīs regulas 20. pantu vai – šīs regulas 20. panta 2. punkta gadījumā – saskaņā ar Kontroles regulas 7. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minēto detalizēto informāciju sagatavo saskaņā ar RZPO paredzētajiem nosacījumiem, un tai pievieno minētās organizācijas prasīto informāciju.

3. Komisija 10 dienu laikā pēc 1. punktā minētās detalizētās informācijas saņemšanas var no karoga dalībvalsts pieprasīt jebkādu papildu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu. Tā pamato ikvienu šādu pieprasījumu.

4. Kad Komisija ir pārliecinājusies par to, ka 21. pantā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, un 15 dienu laikā pēc šā panta 1. punktā minētās detalizētās informācijas saņemšanas tā nosūta atļauju saņēmušo kuģu informāciju RZPO.

5. Ja RZPO reģistrs vai saraksts nav publisks, Komisija izplata atļauju saņēmēju kuģu informāciju tām dalībvalstīm, kas iesaistītas attiecīgajā zivsaimniecībā.

IV NODAĻA

Savienības zvejas kuģu zvejas darbības atklātā jūrā

23. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro zvejas darbībām, ko ārpus III nodaļas darbības jomas atklātā jūrā veic Savienības zvejas kuģi, kuru lielākais garums pārsniedz 24 metrus.

24. pants

Nosacījumi, pēc kuriem karoga dalībvalstis izdod zvejas atļaujas

Karoga dalībvalsts drīkst izdot zvejas atļauju zvejas darbībām atklātā jūrā tikai tad, ja:

- a) ir izpildīti 5. pantā izklāstītie atļaujas izdošanas kritēriji;
- b) plānotās zvejas darbības ir:
 - saskaņā ar zinātnisku novērtējumu, kas pierāda plānoto zvejas darbību ilgtspējību un ko sniedzis vai apstiprinājis zinātniskais institūts karoga dalībvalstī, vai
 - daļa no pētniecības programmas, tostarp datu vākšanas shēmas, ko organizē zinātniska struktūra. Pētniecības zinātnisko protokolu, kas būs nepieciešams jebkurā gadījumā, apstiprina zinātniskais institūts karoga dalībvalstī.

25. pants

Procedūra zvejas atļauju saņemšanai

1. Karoga dalībvalsts, kas ir pārbaudījusi, ka 24. pantā minētie nosacījumi ir ievēroti, nosūta Komisijai pielikumā uzskaitīto informāciju un informāciju, kas attiecas uz 5. pantā izklāstīto nosacījumu izpildi.
2. Ja Komisija uzskata, ka saskaņā ar šā panta 1. punktu sniegtā informācija ir nepietiekama, lai novērtētu 24. pantā izklāstīto nosacījumu izpildi, tā 10 kalendāro dienu laikā no minētās informācijas saņemšanas pieprasā papildu informāciju vai pamatojumu.
3. Ja pēc šā panta 2. punktā minētās papildu informācijas vai pamatojuma saņemšanas Komisija konstatē, ka 24. pantā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, tā piecu kalendāro dienu laikā pēc papildu informācijas vai pamatojuma saņemšanas var iebilst pret zvejas atļaujas piešķiršanu. Ja Komisija konstatē, ka nosacījumi ir izpildīti, tā bez kavēšanās informē attiecīgo dalībvalsti par nodomu neiebilst.
4. Karoga dalībvalsts var izdot zvejas atļauju pēc 2. punktā minētā termiņa beigām. Ja Komisija ir pieprasījusi papildu informāciju saskaņā ar minēto punktu, karoga dalībvalsts var izdot zvejas atļauju, ja Komisija nav izteikusi iebildumus 3. punktā minētajā termiņā vai pirms minētā termiņa, ar noteikumu, ka Komisija ir informējusi dalībvalsti par nodomu necelt iebildumus.

V NODAĻA

Savienības zvejas kuģu fraktēšana

26. pants

Principi

1. Savienības zvejas kuģis neveic zvejas darbības saskaņā ar fraktēšanas līgumiem ūdeņos, attiecībā uz kuriem ir spēkā IZPN vai to piemēro provizoriski.
2. Savienības zvejas kuģis neveic zvejas darbības saskaņā ar vairākiem fraktēšanas līgumiem vienlaikus, nedz arī iesaistās apakšfraktēšanā.

3. Savienības zvejas kuģi veic darbības saskaņā ar fraktēšanas līgumiem ūdeņos, kas ir RZPO pārziņā, vienīgi gadījumos, kad kuģi fraktējuši valsts ir līgumslēdzēja puse minētajā organizācijā.
4. Nofraktēts Savienības zvejas kuģis fraktēšanas līguma piemērošanas laikā neizmanto savas karoga dalībvalsts zvejas iespējas. Nofraktēta Savienības zvejas kuģa nozvejas atskaita no fraktējošās valsts zvejas iespējām.
5. Nekas šajā regulā nemazina karoga dalībvalsts pienākumus attiecībā uz tās saistībām saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, Kontroles regulu, NNN zvejas regulu vai citiem KZP noteikumiem, ieskaitot ziņošanas prasības.
6. Savienības zvejas kuģa, ko paredzēts fraktēt, zvejas licences turētājs pirms fraktēšanas sākšanas informē karoga dalībvalsti par fraktēšanas līgumu. Minētā dalībvalsts bez kavēšanās par to informē Komisiju.

27. pants

Zvejas atļauju pārvaldība saskaņā ar fraktēšanas līgumu

Kad karoga dalībvalsts izdod zvejas atļauju kuģim saskaņā ar 17., 21. vai 24. pantu un kad attiecīgās zvejas darbības tiek veiktas saskaņā ar fraktēšanas līgumu, tā pārliecinās par to, ka:

- a) fraktējošās valsts kompetentā iestāde ir oficiāli apstiprinājusi, ka līgums ir saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem; un
- b) zvejas atļaujā ir norādīta detalizēta informācija par fraktēšanas līgumu, tostarp laikposms, zvejas iespējas un zvejas apgabals.

VI NODAĻA

Pārkraušana citā kuģī

28. pants

Pārkraušana citā kuģī

1. Jebkuru pārkraušanu citā kuģī, ko veic Savienības zvejas kuģis atklātā jūrā vai saskaņā ar tiešām atļaujām, veic saskaņā ar Kontroles regulas 21. un 22. pantu. Karoga dalībvalsts līdz katra gada marta beigām informē Komisiju par pārkraušanām, kas notikušas iepriekšējā gadā, iesniedzot informāciju, kas sniegta pārkraušanas deklarācijā, pārkraušanas datumu, ģeogrāfisko atrašanās vietu un apgabalu, kurā notikusi pārkraušana citā kuģī.
2. Savienības zvejas kuģu, kas zvejo saskaņā ar tiešām atļaujām vai atklātā jūrā, kapteiņi pirms pārkraušanas savas karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņo šādu informāciju:
 - a) saņēmēja kuģa vārds un ārējais identifikācijas numurs;
 - b) paredzētās pārkraušanas laiks un ģeogrāfiskā atrašanās vieta; un
 - c) pārkraušanai paredzēto sugu daudzumu aplēses.
3. Šo pantu nepiemēro pārkraušanām, ko ostās veic Savienības zvejas kuģi.

VII NODAĻA

Novērošanas un ziņošanas pienākumi

29. pants

Novērotāju programmas dati

Ja uz Savienības zvejas kuģa vāc datus saskaņā ar novērotāju programmu, karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei bez kavēšanās nosūta saistītos ziņojumus saskaņā ar novērotāju programmā norādītajiem nosūtīšanas noteikumiem.

30. pants

Informācija trešām valstīm

1. Veicot zvejas darbības saskaņā ar šo sadaļu, Savienības zvejas kuģa kapteinis vai minētā kapteiņa pārstāvis trešai valstij dara pieejamas attiecīgās nozvejas deklarācijas un izkraušanas deklarācijas un papildus nosūta tā karoga dalībvalstij minēto datu elektronisku kopiju.
2. Karoga dalībvalsts, veicot kontrolpārbaudes saskaņā ar Kontroles regulas 109. pantu, novērtē šā panta 1. punktā minēto datu atbilstību datiem, ko tā saņēmusi saskaņā ar minēto regulu un, attiecīgā gadījumā, saskaņā ar IZPN attiecīgajiem noteikumiem.
3. Nozvejas deklarāciju vai izkraušanas deklarāciju nenosūtīšanu trešai valstij, kā minēts šā panta 1. punktā, arī uzskata par smagiem pārkāpumiem Kontroles regulas 90. panta piemērošanas nolūkā atkarībā no konkrētā pārkāpuma smaguma, ko nosaka karoga dalībvalsts kompetentā iestāde, ņemot vērā tādus kritērijus kā kaitējuma raksturs, vērtība, pārkāpēja ekonomiskais stāvoklis un pārkāpuma apmērs vai atkātošanās.

III SADAĻA

TREŠO VALSTU ZVEJAS KUĢU ZVEJAS DARBĪBAS SAVIENĪBAS ŪDEŅOS

31. pants

Prasības par dalību RZPO

Trešās valsts zvejas kuģis zvejas darbības saistībā ar krājumiem, ko pārvalda RZPO, Savienības ūdeņos drīkst veikt tikai tad, ja šī trešā valsts ir minētās RZPO līgumslēdzēja puse.

32. pants

Vispārīgi principi

1. Trešās valsts zvejas kuģis neiesaistās zvejas darbībās Savienības ūdeņos, ja vien tam nav Komisijas izdotas zvejas atļaujas. Tam šādu atļauju izdod vienīgi tad, ja tas ir izpildījis 5. pantā noteiktos atļaujas izdošanas kritērijus.
2. Trešās valsts zvejas kuģis, kam ir atļauts zvejot Savienības ūdeņos, ievēro noteikumus, kas reglamentē Savienības kuģu zvejas darbības zvejas apgabalā, kurā tas darbojas. Ja attiecīgajā zivsaimniecības nolīgumā paredzētie noteikumi ir atšķirīgi, noteikumus skaidri norāda vai nu minētajā nolīgumā, vai arī noteikumus, par kuriem panākta vienošanās ar trešo valsti un ar kuriem īsteno minēto nolīgumu.
3. Ja trešās valsts zvejas kuģis pārvietojas Savienības ūdeņos bez atļaujas, kas izdota saskaņā ar šo regulu, minētā kuģa zvejas rīkus nostiprina un uzglabā saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti Kontroles regulas 47. pantā, tā, lai tie nebūtu gatavi tūlītējai izmantošanai zvejas darbībām.

33. pants

Zvejas atļauju izdošanas nosacījumi

1. Komisija var izdot trešās valsts zvejas kuģim atļauju veikt zvejas darbības Savienības ūdeņos tikai tad, ja:
 - a) ir pieļaujamās nozvejas pārpalikums, kas nodrošinātu ierosinātās zvejas iespējas, kā prasīts UNCLOS 62. panta 2. un 3. punktā;
 - b) ir ievēroti attiecīgā zivsaimniecības nolīguma nosacījumi un zvejas kuģis ir tiesīgs saņemt atļauju saskaņā ar zivsaimniecības nolīgumu ar attiecīgo trešo valsti un, attiecīgā gadījumā, ir iekļauts minētajā nolīgumā paredzētajā kuģu sarakstā;
 - c) informācija, kas saskaņā ar nolīgumu prasīta par zvejas kuģi un ar to saistīto atbalsta kuģi vai kuģiem, ir pilnīga un pareiza un zvejas kuģim un ikvienam ar to saistītajam atbalsta kuģim vai kuģiem ir SJO numurs, ja tas prasīts Savienības tiesību aktos;

d) zvejas kuģis nav iekļauts NNN zvejas kuģu sarakstā, ko pieņēmusi RZPO un/vai Savienība, ievērojot NNN zvejas regulu;

e) trešā valsts nav iekļauta sarakstā kā nesadarbīga, ievērojot NNN zvejas regulu, vai kā valsts, kas atļauj neilgtspējīgu zveju, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1026/2012.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktu nepiemēro trešās valsts zvejas kuģiem, kas veic zvejas darbības saskaņā ar nolīgumu par zvejas iespēju apmaiņu vai kopējās interesēs esošu zivju krājumu kopēju pārvaldību.

34. pants

Procedūra zvejas atļauju saņemšanai

1. Attiecīgā trešā valsts ar tās zvejas kuģiem saistītus pieteikumus Komisijai nosūta pirms attiecīgajā nolīgumā noteiktā termiņa vai Komisijas noteiktā termiņa.

2. Komisija var trešai valstij prasīt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu, vai ir izpildīti 33. pantā paredzētie nosacījumi.

3. Kad ir konstatēts, ka 2. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, Komisija izdod zvejas atļauju un bez kavēšanās par to informē trešo valsti un attiecīgās dalībvalstis.

35. pants

Zvejas atļauju pārvaldība

1. Ja kāds no 33. pantā izklāstītajiem nosacījumiem vairs nav izpildīts, Komisija attiecīgi rīkojas, tostarp groza vai anulē atļauju, un informē par to trešo valsti un attiecīgās dalībvalstis.

2. Komisija var atteikt, apturēt vai anulēt trešās valsts zvejas kuģim izdotu atļauju gadījumos, kad apstākļi ir būtiski mainījušies, vai nopietna jūras bioloģisko resursu izmantošanas, pārvaldības un saglabāšanas apdraudējuma gadījumos, vai gadījumos, kad tas ir būtiski, lai novērstu vai apkarotu NNN zveju, vai gadījumos, kad Savienība ir nolēmusi apturēt vai pārtraukt attiecības ar attiecīgo trešo valsti.

Gadījumā, kad Komisija atsaka, aptur vai anulē atļauju saskaņā ar pirmo daļu, tā nekavējoties informē attiecīgo trešo valsti.

36. pants

Zvejas darbību slēgšana

1. Kad trešai valstij piešķirtās zvejas iespējas tiek uzskatītas par pilnībā apgūtām, Komisija par to tūlīt paziņo attiecīgajai trešai valstij un dalībvalstu kompetentajām inspekcijas iestādēm. Lai nodrošinātu to zvejas darbību nepārtrauktību, kas attiecas uz neapgūtajām zvejas iespējām, bet var ietekmēt arī apgūtās zvejas iespējas, trešā valsts iesniedz Komisijai tehniskus pasākumus, ar kuriem tiek novērsta nelabvēlīga ietekme uz apgūtajām zvejas iespējām.

2. No 1. punktā minētās paziņošanas dienas zvejas atļaujas, kas izdotas minētās attiecīgās trešās valsts karoga kuģiem, uzskata par apturētām attiecībā uz konkrētajām zvejas darbībām, un kuģiem vairs nav atļauts iesaistīties minētajās zvejas darbībās.

3. Zvejas atļaujas uzskata par anulētām, ja saskaņā ar 2. punktu veiktā zvejas atļauju apturēšana attiecas uz visām darbībām, par kurām tās bija piešķirtas.

4. Trešā valsts nodrošina to, ka attiecīgos zvejas kuģus tūlīt informē par šā panta piemērošanu un ka tie izbeidz visas attiecīgās zvejas darbības. Trešā valsts arī bez kavēšanās informē Komisiju, kad zvejas kuģi, kas kuģo ar tās karogu, ir izbeiguši zvejas darbības.

37. pants

Kvotu pārzveja Savienības ūdeņos

1. Ja Komisija konstatē, ka trešā valsts ir pārsniegusi kvotas, kas tai iedalītas attiecībā uz krājumu vai krājumu grupu, Komisija veic atvilkumus no kvotām, kas minētajai valstij iedalītas attiecībā uz minēto krājumu vai krājumu grupu turpmākajos gados. Komisija cenšas nodrošināt to, lai atvilkumu apmērs atbilstu dalībvalstīm uzliktajiem atvilkumiem līdzīgos apstākļos.

2. Ja saskaņā ar 1. punktā paredzēto atvilkumu no pārzveidotā krājuma vai krājumu grupas kvotas nevar veikt, tāpēc ka minētā krājuma vai krājumu grupas kvota attiecīgajai trešai valstij nav pieejama pietiekamā apmērā, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo trešo valsti var veikt atvilkumus no kvotām, kas attiecīgajai trešai valstij turpmākajos gados ir pieejamas attiecībā uz citiem krājumiem vai krājumu grupām tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā vai ar atbilstošu komerciālo vērtību.

38. pants

Kontrole un izpilde

1. Trešās valsts kuģis, kam ir atļauts zvejot Savienības ūdeņos, ievēro kontroles noteikumus, kas reglamentē Savienības kuģu zvejas darbības zvejas apgabalā, kurā tas darbojas.

2. Trešās valsts kuģis, kam ir atļauts zvejot Savienības ūdeņos, sniedz Komisijai vai tās izraudzītajai struktūrai vajadzības gadījumā piekrastes dalībvalstij datus, ko Savienības kuģiem ir prasīts nosūtīt karoga dalībvalstij saskaņā ar Kontroles regulu.

3. Komisija vai tās izraudzītā struktūra 2. punktā minētos datus nosūta piekrastes dalībvalstij.

4. Trešās valsts kuģis, kam ir atļauts zvejot Savienības ūdeņos, pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai vai tās izraudzītajai struktūrai novērotāju pārskatus, kas sagatavoti saskaņā ar piemērojamajām novērotāju programmām.

5. Visus pārkāpumus, ko izdarījuši trešās valsts zvejas kuģi, tostarp ar tiem saistītās sankcijas, piekrastes dalībvalsts reģistrē valsts reģistrā, kas paredzēts Kontroles regulas 93. pantā.

IV SADAĻA

DATI UN INFORMĀCIJA

39. pants

Savienības datubāze zvejas atļaujām, kas izdotas saskaņā ar šo regulu

1. Komisija izveido un uztur elektronisku Savienības datubāzi par zvejas atļaujām, kurā iekļautas visas zvejas atļaujas, kas piešķirtas saskaņā ar II un III sadaļu, un kurai ir publiskā daļa un drošā daļa. Minētā datubāze:

a) glabā visu informāciju, kas iesniegta saskaņā ar pielikumu, un citu informāciju, kas Komisijai iesniegta zvejas atļauju izdošanas nolūkā saskaņā ar II un III sadaļu, tostarp īpašnieka un līdz piecu galveno faktisko īpašnieku vārds, pilsēta un dzīvesvietas valsts, un pēc iespējas drīz uzrāda katras atļaujas statusu;

b) tiek izmantota datu un informācijas apmaiņai starp Komisiju un dalībvalsti; un

c) tiek izmantota tikai zvejas flotu ilgtspējīgas pārvaldības, kā arī kontroles vajadzībām.

2. Visu zvejas atļauju, kas izdotas saskaņā ar II un III sadaļu, saraksts datubāzē ir publiski pieejams, un tajā ir visa turpmāk minētā informācija:

a) kuģa vārds un karogs un tā CFR numurs un SJO numurs, ja tas prasīts Savienības tiesību aktos;

- b) atļaujas veids, tostarp mērķsuga vai mērķsugu grupa(-as); un
- c) laiks un apgabals, kurā atļauts veikt zvejas darbību (sākuma un beigu datums; zvejas apgabals).

3. Dalībvalsts datubāzi izmanto, lai Komisijai iesniegtu pieteikumus zvejas atļaujām un atjauninātu savu informāciju, kā prasīts 11., 18., 22. un 26. pantā, un trešā valsts datubāzi izmanto, lai iesniegtu pieteikumus zvejas atļaujām, kā prasīts 34. pantā.

40. pants

Tehniskas prasības

1. Apmaiņu ar II, III un šajā sadaļā minēto informāciju veic elektroniskā formātā.
2. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/2/EK ⁽¹⁾ noteikumus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tehniskas darbības prasības attiecībā uz II, III un šajā sadaļā norādītās informācijas reģistrēšanu, formatēšanu un nosūtīšanu. Tehniskās darbības prasības kļūst piemērojamas ne agrāk par sešiem mēnešiem un ne vēlāk par 18 mēnešiem pēc to pieņemšanas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

41. pants

Piekļuve datiem

Neskarot Kontroles regulas 110. pantu, dalībvalstis vai Komisija piešķir attiecīgajiem kompetentajiem administratīvajiem dienestiem, kas iesaistīti zvejas flotu pārvaldībā, piekļuvi šīs regulas 39. pantā minētās Savienības datubāzes drošajai daļai par ārējām zvejas flotēm izdotām zvejas atļaujām.

42. pants

Datu pārvaldība, personas datu aizsardzība un konfidencialitāte

Saskaņā ar šo regulu iegūtos datus apstrādā saskaņā ar Kontroles regulas 112. un 113. pantu, Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvu 95/46/EK un tās īstenošanai pieņemtajiem valstu noteikumiem.

43. pants

Attiecības ar trešām valstīm un RZPO

1. Ja dalībvalsts no trešās valsts vai RZPO saņem informāciju, kas ir svarīga šīs regulas efektīvai piemērošanai, tā paziņo minēto informāciju Komisijai vai tās izraudzītajai struktūrai un, attiecīgā gadījumā, citām attiecīgajām dalībvalstīm ar noteikumu, ka tai šādi rīkoties atļauj divpusēji nolīgumi ar minēto trešo valsti vai attiecīgās RZPO noteikumi.
2. Komisija vai tās izraudzītā struktūra saskaņā ar zivsaimniecības nolīgumiem, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm, tādu RZPO pārziņā, kurās Savienība ir līgumslēdzēja puse, var citām minēto nolīgumu vai organizāciju pusēm paziņot attiecīgu informāciju par šīs regulas noteikumu nepildīšanu vai par smagiem pārkāpumiem ar noteikumu, ka ir saņemta informāciju sniegušās dalībvalsts piekrišana, un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

V SADAĻA

PROCEDŪRAS, DELEĢĒŠANA UN ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI

44. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 2. punktā un 15. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 17. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms minētā piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 2. punktā un 15. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu un 15. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

45. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Zvejniecības un akvakultūras komiteja, kas izveidota ar pamatregulas 47. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

46. pants

Atcelšana

1. Zvejas atļauju regulu ar šo atceļ.
2. Atsauces uz atceltās regulas noteikumiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

47. pants

Pārejas noteikumi par neizmantoto zvejas iespēju pagaidu pārdali saskaņā ar esošajiem protokoliem

1. Atkāpjoties no 12. panta, tiem IZPN protokoliem, kuri ir spēkā vai tiek provizoriski piemēroti 2018. gada 17. janvārī, neizmantoto zvejas iespēju pagaidu pārdales procedūru, kas izklāstīta šajā pantā, izmanto līdz attiecīgā protokola termiņa beigām.
2. Saistībā ar IZPN – ja, pamatojoties uz 11. pantā minētajiem pieteikumu nosūtīšanas lūgumiem, konstatē, ka netiek pilnībā izmantots Savienībai ar protokolu iedalīto zvejas atļauju skaits vai zvejas iespēju apjoms, Komisija informē attiecīgās dalībvalstis un lūdz tās apstiprināt, ka tās pilnībā neizmanto minētās zvejas iespējas. Atbildes nesniegšanu termiņos, kas, noslēdzot IZPN, jānosaka Padomei, uzskata par apstiprinājumu tam, ka attiecīgās dalībvalsts kuģi norādītajā laikposmā pilnībā neizmanto savas zvejas iespējas.
3. Pēc attiecīgās dalībvalsts sniegtā apstiprinājuma Komisija novērtē neizmantoto zvejas iespēju kopapjomu un šo novērtējumu dara pieejamu dalībvalstīm.
4. Dalībvalstis, kuras vēlas izmantot 3. punktā minētās neizmantotās zvejas iespējas, iesniedz Komisijai visu to kuģu sarakstu, kuriem tās iecerējušas prasīt zvejas atļauju, kā arī saskaņā ar 11. pantu iesniedz pieteikumu nosūtīšanas lūgumu par katru no minētajiem kuģiem.

5. Komisija ciešā sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm lemj par pārdali.

Ja attiecīgā dalībvalsts nepiekrīt minētajai pārdalei, Komisija ar īstenošanas aktiem lemj par pārdali, ņemot vērā šā panta 8. punktā izklāstītos kritērijus, un par to paziņo attiecīgajām dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 45. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Pieteikumu nosūtīšana saskaņā ar šo pantu nekādi neietekmē zvejas iespēju pārdali vai to apmaiņu starp dalībvalstīm saskaņā ar pamatregulas 16. pantu.

7. Kamēr nav galīgi noteikti 2. punktā minētie termiņi, Komisijai nekas neliedz piemērot 2.–5. punktā minēto mehānismu.

8. Zvejas iespēju pārdalei saskaņā ar šo pantu Komisija jo īpaši ņem vērā:

- a) katra saņemtā pieprasījuma datumu;
- b) pārdalei pieejamās zvejas iespējas;
- c) saņemto pieprasījumu skaitu;
- d) pieprasījumus iesniegušo dalībvalstu skaitu; un
- e) ja zvejas iespējas pilnīgi vai daļēji noteiktas, pamatojoties uz zvejas piepūles vai nozvejas apjomu, – zvejas piepūli, ko paredz piemērot, vai nozveju, ko paredz gūt katrs attiecīgais kuģis.

48. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

PIELIKUMS

Sniedzamo datu saraksts

I.	PIETEIKUMA IESNIEDZĒJS
1.	Ekonomikas operatora vārds vai nosaukums
2.	E-pasts
3.	Adrese
4.	Fakss
5.	Tālrunis
6.	Īpašnieka vārds
7.	E-pasts
8.	Adrese
9.	Fakss
10.	Tālrunis
11.	Ekonomikas operatoru pārstāvošās apvienības vai aģenta vārds vai nosaukums
12.	E-pasts
13.	Adrese
14.	Fakss
15.	Tālrunis
16.	Kapteiņa (kapteiņu) vārds
17.	E-pasts
18.	Adrese
19.	Fakss
20.	Tālrunis
II.	ZVEJAS KUĢIS
21.	Kuģa vārds
22.	Kuģa identifikācija (SJO numurs, CFR numurs u. c.)
23.	Zivju uzglabāšanas metode uz kuģa
24.	Kuģa tipa FAO kods
25.	Zvejas rīka tipa FAO kods

III.	ZVEJAS KATEGORIJA, PAR KURU PIEPRASĪTA ZVEJAS ATĻAUJA
26.	Atļaujas veids (tieša atļauja; atklātā jūra; atbalsta darbības)
27.	Zvejas apgabals (FAO apgabals(-i), apakšapgabals(-i), rajons(-i), apakšrajons(-i) – pēc vajadzības)
28.	Darbības apgabals (atklātā jūra; trešā valsts – precizēt)
29.	Izkraušanas ostas
30.	Mērķsugas FAO kods(-i) (vai zvejas kategorija IZPN)
31.	Pieprasītās atļaujas termiņš (sākuma un beigu datums)
32.	Atbalsta kuģu saraksts (kuģa vārds; SJO numurs; CFR numurs)

IV.	FRAKTĒŠANA
33.	Kuģis darbojas saskaņā ar fraktēšanas līgumu (Jā/Nē)
34.	Fraktēšanas līguma veids
35.	Fraktēšanas periods (sākuma un beigu datums)
36.	Zvejas iespējas (tonnas), kas kuģim iedalītas saskaņā ar fraktēšanas līgumu
37.	Trešā valsts, kas iedalījusi kuģim zvejas iespējas saskaņā ar fraktēšanas līgumu

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV